

31630

இஸ்லாமியர்
தமிழ்த்
தொண்டி

பேராசிரியர்
மு.சாயபு மரைக்காயர்

முதற்பதிப்பு : டிசம்பர், 1986

உரிமை : ஆசிரியருக்கே.

இந்நூலை எழுதி வெளியீட நூலாசிரியருக்கு
புதுவை அரசு பொருளுதவி செய்துள்ளது.

விலை: ரூ. 15-00

அச்சிட்டோர் :

ஸ்ரீ கோமதி அச்சகம்

41, குரப்ப முதலி தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005,

என்னுரை

இஸ்லாமியப் பண்பாடு, கோட்பாடு, வரலாறு, வாழ் வியல் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழில் தோன்றியுள்ள இலக்கியங்களே “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள்” எனலாம். தமிழ் முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுக் கருவூலமாகவும், வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகவும் அவை திகழ்கின்றன. அன்றியும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களது வாழ்வும் வாக்கும், நபிமார்கள், வலிமார்கள், இஸ்லாமியப் பெரியார்கள் போன்றோரது வாழ்க்கை வரலாறு ஆகியவற்றையும் அறிவதற்குத் துணைபுரியும் இலக்கியப் பேழைகளாகவும் அவை ஒளிவீசுகின்றன.

கடந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளில் அறுநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள், ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான இலக்கியங்களைப் படைத்து அருந்தமிழுக்கு ஆக்கம் சேர்த்துள்ளனர். ஆயினும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் “இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு” இதுகாறும் தக்க முறையில் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.

இஸ்லாமியத் தமிழ்இலக்கியங்களின் அருமைகளையும், பெருமைகளையும் முஸ்லிம்களே அறியாதிருக்கின்ற அவல நிலை மாறுதல் வேண்டும். ஏனைய சமயத்தவருக்கு எவ்வகையிலும் குறையாத இஸ்லாமியர் தமிழ்த்தொண்டை எல்லாரும் உணரச்செய்தல் வேண்டும். இத்தகு விருப்பங்களின் விளைவாக உருவானதே இந்நூல்!

“இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு” எனப்படும் இந்நூலில் ஏழு கட்டுரைகள் உள்ளன. இக் கட்டுரைகளின் உயிர்ப்பான நோக்கம், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியச் சிறப்பை உலகறியச் செய்வதேயாகும்.

* இந்நூலை எழுதி வெளியிடப் பொருளுதவி புரிந்த புதுவை அரசின் கல்வித் துறையினர், வெளியிடும் கங்கை புத்தக நிலையத்தார் அனைவர்க்கும் நன்றியுடையேன்.

கடல்மீன் விண்மீனாக விழைவதைப் போன்று, எளியேன் இப்பெருமுயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளேன். இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பரப்பினை ஓரளவு அறிமுகப்படுத்தும் இந்நூலைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம், தக்கமுறையில் வரவேற்று, எனக்கு ஊக்கமூட்டும் என்று எதிர்பார்ப்பு கிறேன்.

எல்லாப் புகழும் வல்ல இறையோனுக்கே!

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள்	5
2. இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்	53
3. இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்	101
4. ஈழநாட்டில் இஸ்லாமியர்கள் தமிழ்த் தொண்டு	119
5. காரைக்கால் முஸ்லிம்களின் பண்பாடும் பேச்சுவழக்கும்	167
6. இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்	186
7. தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம்	207

இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள்

தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பணி தலையாயது. சீரிளமைத் திறம் குன்றாமல் செந்தமிழ் விளங்குவதற்குச் சமயங்களே பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளன. வேறுபட்ட சமயங்களெல்லாம் தம்முள் ஒன்றுபட்டு வளர்த்த பெருமை உயர் தமிழுக்கே உரியதெனலாம். அதனால்தான் நாயன்மார் நாவமுதும், நல்லாழ்வார் பாசுரமும், மேய புகழ் மேகலையும், மேம்பாடு சிந்தாமணியும், மாமுனி தேம்பாவணியும், மாண்புறு சீறாவும் அருந்தமிழை அணி செய்கின்றன. இவ்வகையில் பொங்கு பல சமயமெனும் நதிகளெல்லாம் புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்ப் பொங்கி யோங்கும் கங்குகரை காணாத கடலாகத் தமிழ்யொழி திகழ்கின்றது.

சைவமும் வைணவமும் சமணமும் பௌத்தமும் கிறித்துவமும் போன்றே இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழ்க் கடலை வளப்படுத்தியுள்ளது. முஸ்லிம்கள் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்ததில் எவர்க்கும் பின்னிட்டவர்கள் அல்லர்.¹ கடந்த நானூறு ஆண்டுகளில் அறுநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான

60 இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு

இலக்கியங்களை அருந்தமிழில் ஆக்கியுள்ளனர்² பைந்தமிழில் பேரிலக்கியங்களும் பிரபந்தங்களும் ஞானப்பாடல்களும், பக்திப் பாடல்களும் மிகுந்து சிறந்துள்ளன. எட்டு சதவீதச் சிறுபான்மையினரான தமிழ் முஸ்லீம்கள் இவ்வகைகள் அனைத்திலும் இலக்கியங்களை இயற்றியுள்ளனர்.³

ஆயினும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இஸ்லாமியர்களின் தமிழ்த்தொண்டு இன்னும் விரிவாக எழுதப்படவில்லை. ஏதோ அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இரண்டொரு எடுத்துக் காட்டுகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்கள் தவிர, இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வு, முறையாகச் செய்யப்படவில்லை.

ஈழத்துப் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இதுபற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “எண்ணிறந்த இஸ்லாமியப் புலவர்கள் மிகச் சிறந்த நூற்கள் பலவற்றைத் தமிழிலே படைத்திருக்கின்றனர். ஆனால் இவ்விலக்கியங்களைப் பற்றிப் பலருக்குத் தெரியாது. சீறாப்புராணம் போன்ற சில நூற்கள் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவேயொழிய தமிழ்த் தொண்டிலே ஊறித்திளைத்த நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம் புலவர்களின் படைப்புக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை⁴” என்கிறார். நூற்றுக்கு நூறு இக்கூற்று உண்மையே ஆகும்.

2. சாயபு மரைக்காயர், மு. ‘இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்’ கட்டுரை, ‘சமரசம்’ இதழ், சென்னை, 1-1-81.

3. நயினார் முகம்மது, சி, “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை”

4. வித்தியானந்தன், சு, “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக்கோவை” பக்-154.

தமிழக வரலாற்றில் நான்காம் நூற்றாண்டிற்கும், ஏழாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட முந்நாறு ஆண்டு காலத்தை 'இருண்ட காலம்' என்பர். இதேபோன்று கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும், 19-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலமும் 'இருண்ட காலமாகவே' மதிக்கப்படுகிறது. நவாபுகளும், நாயக்கர்களும், மராத்தியர்களும் ஆட்சி செலுத்திய காலம் அது! பிறமொழி யாளரின் செல்வாக்கு பெருகியிருந்த அக்காலத்தில், சிறந்த இலக்கியங்கள் அவ்வளவாகத் தமிழில் தோன்றவில்லை.

தமிழகத்தை அக்காலத்தே ஆண்டவர்கள் சிற்றின்பச் சிந்தை மிக்கவர்களாகவும், புலவர்களைப் போற்றாதார்களாகவும் இருந்தனர். தமிழன்னையை அணிசெய்யத் தரமான இலக்கியம் யாத்த நிலைபோய், தனிப்பட்டோரைப் பாராட்டிப் பயன் பெறுவதற்காகப் பிரபந்தங்கள் பல பாடினர். அவையே சிற்றிலக்கியங்களாகும்.

தனி மனிதர் புகழ்பாடும் நூற்களும், சமயக் கண்டன நூற்களும், சிற்றின்பச் சுவை பயக்கும் நூற்களுமே நிறைந்த அளவில் வெளிவரத் தொடங்கின. இருள் சூழ்ந்த அக்காலக் கட்டத்தில், திசைமாறிப் போய்க் கொண்டிருந்த தமிழ் இலக்கியப்போக்கினைக் கட்டுப்படுத்தித் தலைசிறந்த காப்பியங்களையும் ஞான நூற்களையும், சிற்றிலக்கியங்களையும், புதிய இலக்கிய வகைகளையும், ஏராளமாக எழுதித் தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாய் அமைந்தவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களே எனலாம்.⁵

இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் பல்லவர் காலம், சோழர் காலம், நாயக்கர் காலம் என்று காலவாரியாக

5. சாயபு மரைக்காயர், மு., "இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்" கட்டுரை "சமரசம்" 1-2-81 இதழ், சென்னை.

8௫ இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு

வரலாறு எழுதுவதைப் போன்று 16-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் 19-ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை “இஸ்லாமியர் காலம்” என்று குறிப்பிட்டெழுதினால் அது பொருத்தமுடையதாகவே விளங்கும்.

“இம் முன்னூறு ஆண்டுகளில் உருவாகி வெளிவந்த இலக்கியங்களில் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்தில் மட்டுமில்லாமல் கருவிலும், உருவிலும் கூடத் தனிவழி கண்டு இமயமென உயர்ந்து நின்றவர்கள் இஸ்லாமியப் புலவர்கள் என்பதை மறுக்கவோ அல்லது மறைக்கவோ முடியாது.

தமிழுக்கேயுரிய இலக்கியப் பண்புகளைப் போற்றிப் பாதுகாத்து நிலைபெறச் செய்ததோடு “பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே” என்ற நன்னூலாரின் கூற்றுக்கேற்ப-கால வளர்ச்சிக்கேற்பப் புதிய இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் எழுதியுள்ளனர்” என்று அறிஞர் மணவை முஸ்தபா அவர்கள் கூறுவது ஈண்டு எண்ணத்தக்கது.

‘சைவரும் வைணவரும் பாடிய பிரபந்தங்களைப் பாடுவதோடு இஸ்லாமியர் நின்றவிடவில்லை. அவர்கள் பல புதியபிரபந்த வகைகளையும் தமீழில் புகுத்தித் தமீழன்ணையப் பொலிவுடன் வாழச் செய்திருக்கின்றனர்’ இஸ்லாமியர் தமீழில் அறிமுகப்படுத்திய அச்சிற்றிலக்கியங்கள் கிஸ்ஸா, நாமா, படைப்போர், மசலா, முனாஜாத்து என்னும் பெயர்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

6. மணவை முஸ்தபா, ‘இருளில் ஒளி ஏற்றிய இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்’ “முஸ்லிம் முரசு” சென்னை, ஜனவரி 1978, பக்-25-26.

7. வீத்தியானந்தன், சு. “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை” பக்-155.

இப்புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்களே அன்றித் தமிழில் பொதுவாக வழங்கும் பிற சிற்றிலக்கிய வகைகளிலும் முஸ்லிம் புலவர்கள் நூற்களை இயற்றியுள்ளனர். இத்தகு இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் உணர்த்தும் இலக்கியக் கொள்கைகளை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

“இலக்கியம் என்பதைக் கொள்கை அளவில் காணும் போது அதை மூன்று அடிப்படை நிலைகளில் காணலாம். அவை:

1. இலக்கியத்திற்குரிய பொருள்
2. இலக்கிய அமைப்பும், இலக்கிய வகைகளும்
3. இலக்கிய வெளியீட்டு முறை

என்பன”⁸ என்று தமிழ்ப் பேரறிஞர் டாக்டர். ச. வே. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்.

இந்த அடிப்படையில் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களின் அமைப்பையும், சிறப்பையும், அவை உணர்த்தும் இலக்கியக் கொள்கைகளையும் இனி நோக்குவோமாக.

எது சிற்றிலக்கியம்?

அகம் புறமென்றும், மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு என்றும், பெருங்காப்பியம் சிறுகாப்பியம் என்றும் தமிழிலுள்ள இலக்கியங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருத்தலைப் போன்றே அவை பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் எனவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் இயம்புவோர், “அறம் பொருள் இன்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே”⁹ என்பர். இவ்

8. சுப்பிரமணியம், ச. வே. சு., “தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை” மூன்றாம் தொகுதி, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை பக்-4.

9. பவணந்தி முனிவர், “நன்னூல்”, பொதுப் பாயிரம் நூற்பா-10.

வீலக்கணம் முழுமையும் அமையப் பெற்ற இலக்கியங்கள் 'பேரிலக்கியம்' எனப்படும். இவற்றில் ஒன்றோ பலவோ குறைந்துவரின் அவை 'சிற்றிலக்கியங்கள்' எனப்படும். இச்சிற்றிலக்கியங்களைப் 'பிரபந்தங்கள்' என்றும் வழங்குவர். பிரபந்தம் என்றால் "நன்கு கட்டப்பட்ட நூல்" என்பது பொருளாகும்.

தமிழ்ப் பேரகராதி, 'பிரபந்தம்' என்பதற்குத் 'தொண்ணூற்றாறு வகைப்பட்ட நூல்; இசையுரு; கட்டுரை'¹⁰ என்று பொருள் கூறுகின்றது. "பிரபந்தம் என்னும் வடசொல் தமிழில் நூல் என்று பொருள்படும்"¹¹ எனக் களஞ்சியம் விளக்குகின்றது. ஆகவே சிற்றிலக்கியங்களைச் "சிறு பிரபந்தங்கள்" என்று செப்பி வந்தனர். காலப்போக்கில் பிரபந்தம் என்ற சொல்லே சிற்றிலக்கியம் என்னும் பொருளைத் தருவதாக மாறிற்று.

பிரபந்தம் என்பதற்குத் தமிழறிஞர், மு. அருணாசலம் அவர்கள், தமது 'தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு ஓர் அறிமுகம்' என்ற ஆங்கில நூலில் அளித்துள்ள விளக்கம் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது. அவர்கூறுகின்றார்:

"பிரபந்தம் தெய்வத்தின் மீதோ அல்லது வள்ளல் மீதோ பாடப்பெறும் ஒரு சிற்றிலக்கியம்; அதன் பொருள் அகமாகவும் இருக்கலாம்; புறமாகவும் இருக்கலாம்; அதன் யாப்பு வடிவம் ஆசிரியம் தொடங்கி விருத்தம், கலிவெண்பா வரை எந்த வகையினதாகவும் இருக்கலாம்.

10. Pirapandam—

(1) Poetic composition of 96 varieties.

(2) Musical Composition.

(3) Connected discussion, discourse, narrative

—Tamil Lexicon, vol. v. pp 2680-81

11, கலைக் களஞ்சியம் ஏழாம் தொகுதி பக்-287,

பாடல் எண்ணிக்கைக்கும் வரையறை இல்லை. ஆயினும் சில இலக்கியங்கள், பாடல் எண்ணிக்கையை 5, 8, 20, 40, 70, 400 என்று வரையறுத்துக் கூறுகின்றன¹² என்கின்றார். இதை நாம் சிற்றிலக்கியங்களுக்குரிய இலக்கணமாகக் கொள்ளலாம்.

இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள்

தமிழ் மொழியில் 96 வகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் வரலாற்றாசிரியர்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரபந்த மரபியல், பிரபந்தத் தீபிகை, சதுரகராதி, தொன்னூல் விளக்கம் முதலாயவற்றில் 96 இலக்கிய வகைகள் பற்றியும் இலக்கணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன¹³. ஆயினும் தொன்னூற்றாறு என்ற வரையறைக்குள் சிற்றிலக்கியங்களை அடக்கிக் கூறுவது எவ்வகையிலும் பொருந்தாத ஒரு வழக்கு ஆகும். இவ்வரையறைக்குள் அடங்காத சிற்றிலக்கியங்கள் பலவும் பிற்காலத்தே தோன்றியுள்ளன. தற்காலத்தே ஏறத்தாழ 120 சிற்றிலக்கியப் பிரிவுகள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகின்றது.

-
12. "A Prabhandam is a minor poem sung on a divine being or a patron; Its subject may be aham or puram; It may be in any type of metre, from asiriyam to virutham or the long drawn out Kalivenba; The number of verses in a poem may also be anything; yet some literature have specified the number of verses as 5, 8, 20, 40, 70 and even 400 (Prabanda means well composed)"

—M. Arunachalam, "An Introduction to the History of Tamil Literature" P. 238.

13. செயராமன், ந. வீ., "சிற்றிலக்கியச் செல்வம்" பக்—13,

முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் இச்சிற்றிலக்கிய வகைகள் பெரும்பாலானவற்றிலும் தமது இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். அன்றியும் புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்களையும் தமிழுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர்.

இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களை இருபெரும் பிரிவுகளாக நாம் பிரித்துக் கொள்ளலாம். அவையாவன:

- 1) இஸ்லாமியர் அறிமுகப்படுத்திய புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள்.
- 2) இஸ்லாமியர் வழங்கிய பொதுவான சிற்றிலக்கியங்கள்

கிஸ்ஸா, நாமா, படைப்போர், மசலா, முனாஜாத்து போன்றவற்றை இஸ்லாமியர் அறிமுகப்படுத்திய புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் எனலாம். இவற்றை "இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வடிவம்" என்றே நாம் குறிப்பிடலாம். காரணம், இஸ்லாம் பெற்றுள்ள இவ்வகை இலக்கியங்களை இஸ்லாம் அல்லாத வேறு தமிழிலக்கியங்களில் நம்மால் காண முடியவில்லை. இவை இஸ்லாம் மதத்துக்கே உரிய சிறப்பிலக்கிய வகைகளாகும்¹⁴ முஸ்லிம் அல்லாத பிறரால் இந்தப் புதியவகை இலக்கியம் இயற்றப்படவில்லை என்பது இச்சிற்றிலக்கியங்களின் சிறப்பை உணர்த்துவதாகும்.¹⁵

'அம்மாணை', 'அந்தாதி', 'ஆற்றுப்படை', 'பிள்ளைத் தமிழ்', 'புராணம்', 'கலம்பகம்', 'கோவை', 'பாவை' 'மாலை', போன்ற பல்வகைப்பட்ட பழைய இலக்கிய மரபுகளைப் பின்பற்றி முஸ்லிம் புலவர்கள் எழுதியுள்ள சிற்றிலக்கியங்களை, 'இஸ்லாமியர் வழங்கிய பொதுவான சிற்றிலக்கியங்கள்' என்ற பிரிவில் அடக்கலாம்.

14. அஜ்மல்கான், பீ. மு., 'மசலா' கட்டுரை "இஸ்மி" மாத இதழ், ஏப்ரல் 1982, சென்னை.

15. நசீமா பானு, சா., இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் கட்டுரை "சமரசம்" 1-1-81 இதழ், சென்னை.

இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளைப் பாமரர்களுக்கும் விளங்கும் வகையில் எளிய நடையில் விளக்குவதும், இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளை அமைதியான முறையில் பரப்புவதுமே இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களின் அடிப்படையான இலக்கியக் கொள்கை எனலாம்.

இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களின் பாடுபொருள் அனைத்துமே இஸ்லாத்தின் நெறியாகவும், இஸ்லாமியப் பெரியார்தம் வாழ்வு வழிச்சிறக்கும் மறை நெறியாகவுமே உள்ளன. தமிழ் முஸ்லிம்கள் சமய நெறி சாராத இலக்கியங்களை அருகியே படைத்துள்ளனர் என்பதும் எண்ணத்தக்கது.¹⁶

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கும், பிற சமயப் புலவர்களுக்குமிடையே ஓர் இன்றியமையாத வேறுபாடு உண்டு. இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களில் பிற சமயக் காழ்ப்புபையோ, அனைவரையும் மதம் மாற்றச் செய்யும் சமயப் பிரச்சாரத்தையோ காண இயலாது. முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்கள் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதை மட்டுமே தம் பெருநோக்காகவும் இலக்கியக் கொள்கையாகவும் கொண்டிருந்தனர். எனவேதான் “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பிறமதக் கண்டனங்கள் அற்றவை; பிறரைத் தம்வயப்படுத்தும் சமயப் பிரச்சாரங்கள் இல்லாதவை” என்று ஈழத்துப் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁷

16. முகமது அலி ஜின்னா, “இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக் கருத்தரங்கச் சிறப்பு மலர்” இளையாங்குடி டாக்டர் சாகிர் உசேன் கல்லூரி வெளியீடு, பக்—34.

17. சாயபு மரைக்காயர், மு., “இஸ்லாமிய தமிழ்ப் புலவர்கள்” கட்டுரை சமரசம், 1—2—81 இதழ், சென்னை,

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தை மௌலவி எம். அப்துல் வஹ்ஹாப் சாஹிப் அவர்கள், பின் வருமாறு தெளிவுபட விளக்குகின்றார்.

“யாரால் பிறர் நலம் பெறுகின்றார்களோ அவர்களே சிறந்த மனிதர்கள்’ என்று வள்ளல் நபி பெருமானார் கூறியுள்ளார்கள். இது இலக்கியப் படைப்பாளர்க்கு மிகவும் பொருந்தும். ஏனென்றால் குறுகிய கால உலகநன்மைகளையும், இலாபங்களையும் கருத்தில் வைத்து, மக்களின் கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி அதனால் பயனடைய முற்படுபவர்கள் எழுத்தாளர்கள் அல்லர்; மாறாக மனித குலத்துக்கே தீமை விளைவிக்கும் எதிரிகள் அவர்களேதாம்!

இலக்கியம் என்பது மனித வாழ்வை மேம்பாடுடைய தாக்கும் ஓர் அரிய சாதனம் என்பது மேலோர் கருத்து இக்கண்ணோட்டமே இஸ்லாமிய இலக்கியப் படைப்பு களுக்கு வழித்துணையாக அமைந்துள்ளது.”¹⁸

மௌலவி அப்துல் வஹ்ஹாப் சாஹிப் அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப் போன்று மனித வாழ்வை மேம்பாடுடைய தாக்கும் நோக்கமே, இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களின் இலக்கியக் கொள்கையாக இலங்குகின்றது.

டாக்டர் ந. வீ. செயராமன் அவர்கள், சிற்றிலக்கியங்களின் பொதுவான இயல்பு பற்றித் தமது ‘சிற்றிலக்கியச் செல்வம்’ என்ற நூலில் குறிப்பிடும் போது, “சிற்றிலக்கியங்கள் அனைத்தும் சிற்றின்பப் பொருளை விளக்குவதாக அமைந்திருப்பினும், அவற்றுள் சில பேரின்பப் பொருளை விளக்கும் தத்துவக் குழையலாகவும் அமைந்துள்ளன”¹⁹ என்கின்றார்.

18. அப்துல் வஹ்ஹாப் சாஹிப், எம்., ‘இஸ்லாமிய இலக்கியம்’ கட்டுரை ‘பிறை’ மாத இதழ், ஜனவரி 1974, பக்—39—54.

19. ஜெயராமன், ந. வீ., ‘சிற்றிலக்கியச் செல்வம்’ பக்—25,

இதற்கு மறுதலையாகவே இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. சிற்றின்பப் பொருளைப் பாடுவதாக ஒரு நூலைக்கூட முஸ்லிம் புலவர்கள் எழுதவில்லை. இது இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களின்குறிப்பிடத்தக்க தனிச்சிறப்பாகும். இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் யாவுமே பேரின்பப் பொருளையே பெரிதும் பாடுகின்றன.

இனி இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கிய வகைகளின் அமைப்பையும், சிறப்பையும், அவை உணர்த்தும் இலக்கியக் கொள்கைகளையும் தனித்தனியே காண்போமாக.

**இஸ்லாமியர்கள் அறிமுகப்படுத்திய
புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள்**

“தமிழ் இலக்கியம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுக் காலப் பரப்பும், பல்வேறு இலக்கியக் காலப்பகுதிகளும் (*Literary periods*) கொண்டது. ஒவ்வொரு காலப்பகுதியும் பழைய வகைகளை வளர்த்திருக்கிறது. மரபு அடிப்படையிலான புதிய வகைகளையும் தோற்றுவித்திருக்கிறது. பிறமொழி இலக்கியங்களின் தாக்கத்தினால் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற்றிருக்கிறது”²⁰ என்று டாக்டர். இராம. பெரியசுருப்பன் அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய வகைகளின் தோற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சமுதாயத்தைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் காலக் கண்ணாடியே இலக்கியம். கால ஓட்டத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை மாறுபடும்போது இலக்கியங்களும் மாறுபடுகின்றன.²¹ தொல்காப்பியம் காட்டும் “வீருந்து” என்

20. பெரிய சுருப்பன், இராம, ‘தமிழ் இலக்கிய வகைகள்’ கட்டுரை “வையை” வியாழவட்டக் கருத்தரங்க மலர்-1, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் 1973-74, பக்- 111.

21. முத்துராசன், கு., “சிற்றிலக்கியச் சிந்தனைகள்” பக்-3.

னும் வனப்பு, காலந்தோறும் புதியனவாகப் படைக்கப் படும் புத்திலக்கியங்களைச் சுட்டுகின்றது. "விருந்து" நூல்களின் இயல்பினை,

"விருந்தே தானும்
புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே"²²

என்று தொல்காப்பியர் விளக்குகின்றார். முஸ்லிம் புலவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் யாவும் இவ்வனப்பினுள் அடங்கும்.

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
ஐறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்"²³

என்று மகாகவி பாரதியார் கண்ட கனவினை இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் நிறைவேற்றியுள்ளனர். அரபு பாரசீகம் போன்ற மொழிகளில் புகழ்பெற்று விளங்கிய சில இலக்கிய வகைகளைத் தமிழ் இலக்கியவுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர்.

இஸ்லாம் மதத்தின் கலாச்சாரமும், கோட்பாடுகளும் அரேபியா, பாரசீகம் போன்ற நாடுகளில் பின்புலத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையன. அதனால் இஸ்லாம் வழித் தோன்றும் தமிழிலக்கியங்களிலும் அரபு, பாரசீகத்தின் தாக்கத்தினைக் காணமுடிகின்றது.²⁴

22. தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூற்பா: 236

23. பாரதியார் கவிதைகள், பாரதி பதிப்பகம். சென்னை, முதற்பதிப்பு, செப்டம்பர் 1960, பக்-12.

24. அஜ்மல்கான், பீ. மு.. 'மதிநா' மாதஇதழ் திருநெல்வேலி, ஜனவரி 1981, பக்-50-51.

கிஸ்ஸா, நாமா, படைப்போர், மசலா, முனாஜாத்து என்பன இஸ்லாமியர் புதிதாக அறிமுகப்படுத்திய சிற்றிலக்கிய வகைகளாகும். இவற்றுள் படைப்போர் என்பது தமிழ்ப்பெயர். கிஸ்ஸா, மசலா, முனாஜாத்து என்ற மூன்றும் அரபிப் பெயர்கள். எஞ்சிய நாமா என்பது பாரசீகப் பெயராகும். இப்பிரபந்தங்கள் அரபு, பாரசீகப் பெயரைக் கொண்டதனாலேயே 'முஸ்லிம் பிரபந்தங்கள்' என அழைக்கப்படலாயின. முஸ்லிம்களுக்கே உரியவையாக இவை திகழ்கின்றன. இப்பிரபந்தங்களில் இடம் பெற்ற பாக்களோ தமிழ்ப்பாக்கள். அவை தமிழ் யாப்புக்கு அப்பாற் செல்லவில்லை. "அப்பாக்களினதும், அரபு பாரசீக மொழிகளிலுள்ள பிரபந்தங்களிலுள்ள பாக்களினதும் கருத்து ஒற்றுமையினாலேயே அப்பாக்கள்' அப்பெயர்களைப் பெற்றன"²⁵ என்று இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் டாக்டர் உவைஸ் கூறுகின்றார்.

கதை என்ற பொருளைக் கொண்டது 'கிஸ்ஸா' என்னும் சொல்! இவ்வகைப் பிரபந்தம் இஸ்லாமிய மதக் கதைகளைக் கூறும். 'நாமே' என்ற பாரசீகச் சொல் தமிழில் 'நாமா' என மருவி வழங்குகின்றது. கதை, புத்தகம், வரலாறு என்பது இதன் பொருள்கள்! போரைப் பற்றிய பிரபந்தமே 'படைப்போர்' ஆகும்.

'மசலா' என்ற அரபுச் சொல்லின் பொருள் கேள்வி என்பதாகும். இஸ்லாமிய மதத் தொடர்பாகக் கேள்விகளையும், மறுமொழிகளையும் கொண்டதே மசலா பிரபந்தம்.²⁶ 'முனாஜாத்து' என்னும் அரபிச்சொல் இரகசியம்

25. உவைஸ் எம். எம்., "இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்" யுனிவர்சல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை பக்-94-95.

26. வித்தியானந்தன், க., இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை, பக்- 155

18 □ இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு

பேசுதல் என்ற கருத்துடையது. இச்சொல் வழிபாட்டுப் பிரார்த்தனை என்பதையும் குறிக்கும். இறைவனையும் அவனது நல்லடியார்களையும் போற்றிப் புகழ்ந்து அருள் வேண்டும் சிற்றிலக்கிய வகையே 'முனாஜாத்து' எனப்படும்.²⁷

இஸ்லாமியர் அறிமுகப்படுத்திய இச்சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் பற்றித் தமிழ்ப் போராசிரியர் மு.அப்துல் கரீம் குறிப்பிடுகையில், “இப்புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் தமிழ் மண்ணையும் மரபையும் மறவாத இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் எனலாம். இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளையும் வரலாற்றையும் பாமரர் அறியப் பாடுவதே இவற்றின் அடிப்படை நோக்கமாகும்”²⁸ என்கின்றார்.

இத்தகு இலக்கியக் கொள்கைக்கு உட்பட்டு விளங்கும் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கிய வகைகள் ஒவ்வொன்றையும் இனி தனித்தனியே நோக்குவோம்.

கிஸ்ஸா :

கதை சொல்லுதல் என்ற பொருளை உடைய 'கஸஸ்' என்ற அரபுச் சொல்லை வினையடியாகக் கொண்டது 'கிஸ்ஸா' என்னும் சொல்! ஆகவே கிஸ்ஸா என்பது கதையென்ற பொருளை உடையது.

அரபு நாட்டு மக்கள் தங்கள் ஓய்வுநேரங்களைக் கதை அல்லது கிஸ்ஸா கூறுவதில் கழித்தனர். அக்கதைகள் கேட்போரைச் சிரிக்க வைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தன. அன்றாட அலுவல்களினால் களைப்புற்றோர்க்கு ஆறுதல் அளிக்கவல்லன, கேட்போரின் அறிவைவளர்க்கக் கூடியன.

-
27. சாயபு மரைக்காயர், மு., “இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்” கட்டுரை 'சமரசம்' 1. 1. 81. இதழ்.
28. அப்துல் கரீம், மு., “இஸ்லாமும் தமிழும்” கழக வெளியீடு, சென்னை. பக்-210

இவற்றோடு இஸ்லாமியப் போதனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அக்கதைகள் காட்சியளித்தன. அவை பொழுது போக்குக்காக மட்டுமில்லாமல் இஸ்லாமியப் போதனைகளைப் புகட்டும் வாயில்களாகவும் அமைந்தன.²⁹

மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்ததால் இக்கிஸ்ஸாக்கள் பொதுவழக்கிலே வேரூன்றிவிட்டன. இதன் பயனாகத் தமிழிலும் கிஸ்ஸா நூற்கள் தோன்றின. 23 கிஸ்ஸாக்கள் தமிழில் காணப்படுகின்றன. உள்ளடக்கத்தை மையமாகக் கொண்டு கிஸ்ஸாக்களை டாக்டர் பீ. மு. அஜ்மல் கான் என்ற ஆய்வாளர் இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளார். அவையாவன,

1. இஸ்லாமிய மார்க்க வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக் கொண்ட கிஸ்ஸாக்கள்.
2. வரலாறு தொடர்பில்லாது இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை மட்டுமே மையமாகக் கொண்ட கிஸ்ஸாக்கள்.³⁰

நபிமார்களின் வரலாற்றினையும், இறைநேசச் செவர்களின் வரலாற்றினையும், அரபுநாட்டு மன்னர்கள் சிலரது வரலாற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு 18-கிஸ்ஸாக்கள் தமிழில் எழுந்துள்ளன. இவ்வரலாற்றுக் கிஸ்ஸாக்கள் பாட்டுடைத் தலைவர்களின் முழுமையான வரலாற்றைக் கூறாமல், அவர்களது வாழ்விலிருந்து சில நிகழ்ச்சிகளை மட்டுமே எடுத்துரைக்கின்றன. ஏனைய ஐந்து கிஸ்ஸாக்களும் வரலாறு தொடர்பற்று இஸ்லாமிய நல்லுரைகளை எடுத்துரைப்பனவாக உள்ளன.

29. உவைஸ், எம்.எம். "இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்" பக்-246

30. அஜ்மல்கான், பீ.மு., 'கிஸ்ஸா' கட்டுரை "மதிநா" மாத இதழ், ஜனவரி 1981, பக்-57.

கிஸ்ஸா இலக்கியத்திற்குரிய வடிவம் இன்னதென்று வரையறுக்க முடியவில்லை. சில செய்யுள் நடையிலும், சில உரைநடையிலும், இன்னும் சில செய்யுள், உரைநடை இரண்டும் விரவியதாகவும் காணப்படுகின்றன. “யூசுப் நபி கிஸ்ஸா” “முகம்மது அனிபு கிஸ்ஸா” போன்றவை செய்யுள் வடிவத்திலும் “அலி(ரலி)கிஸ்ஸா”, “காலி கோரி கிஸ்ஸா” போன்றவை உரைநடை வடிவத்திலும் “சைத்தான் கிஸ்ஸா”, “ஷம்ஊன் கிஸ்ஸா” போன்றவை செய்யுள் உரைநடை இரண்டும் விரவியும் காணப்படுகின்றன.

தமிழிலுள்ள கிஸ்ஸாக்களுள் “இசுவத்து நாச்சியார் கிஸ்ஸா” மிகவும் பெரியது, “கபன் கள்ளன் கிஸ்ஸா” மிகவும் சிறியது. ஆம்பூர் அப்துல் காதர் சாஹிபு அவர்களும், அய்யம்பேட்டை அப்துல் ரசாக் சாஹிபு அவர்களும் ஒவ்வொருவரும் நான்கு கிஸ்ஸாக்களை இயற்றியுள்ளனர்.³¹ “ஷம்ஊன் கிஸ்ஸா” என்ற தலைப்பில் வெவ்வேறான ஆசிரியர்களால் நான்கு கிஸ்ஸாக்கள் தோன்றி உள்ளன.

மதாறு சாகிப் புலவரின் “யூசுப் நபி கிஸ்ஸாவும், அப்துல் காதர் சாகிபு பாடிய “சைத்தான் கிஸ்ஸா”வும் தமிழிலுள்ள கிஸ்ஸா இலக்கியங்களில் புகழ் பெற்றவை ஆகும்.

‘கிஸ்ஸா’ இலக்கியக் கொள்கை

1. இஸ்லாமிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும், இஸ்லாமியக் கொள்கைகளையும் இஸ்லாமியப் போதனைகளையும் கதையாக எடுத்துரைக்கின்றன.

31. அப்துல்கரீம், மு. “இஸ்லாமும் தமிழும்”, கழக வெளியீடு, சென்னை. பக்-211.

2. மணிமிடை பவளம்போல வரலாற்றினிடையே இஸ்லாமிய நல்லுரைகள் இடம்பெறுகின்றன.

3. கிஸ்ஸாக்களுக்கென்று தனி இலக்கிய வடிவம் இல்லை. செய்யுளாகவோ, உரைநடையாகவோ, அல்லது செய்யுள் உரைநடை இரண்டும் விரலியோ அமைந்துள்ளன.

4. பெரும்பாலான கிஸ்ஸாக்களில் பலவும் இஸ்லாத்தைத் தழுவின நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றிருப்பதால் இஸ்லாம் பரவிய வழிமுறைகளை அறியத் துணை புரிகின்றன.

நா

5. இஸ்லாமிய மார்க்கப் பற்றினை வலியுறுத்துகின்றன.

நாமா

'நாமே' என்ற பாரதீசச் சொல்லே தமிழில் 'நாமா' என மருவி வழங்குகின்றது. இச்சொல் கதை, வரலாறு, நூல் என்ற பல பொருள்களைத் தரும். செயற்கரிய செய்த செம்மல்களின் சிறந்த வரலாற்றைப் பாரதீச இலக்கிய அமைப்பைத் தழுவித் தமிழில், 'நாமா' என்ற பெயரில் புதுவகை இலக்கியப் பிரபந்தத்தை இஸ்லாமியப் புலவர்கள் பாடினர்.³² முஸ்லிம் புலவர்களால் பாடப்பட்ட 'நாமா' இனத்தைச் சேர்ந்த 16—நூற்கள் தற்போது காணக்கிடைக்கின்றன.

இவ்விலக்கியவகை பற்றி இஸ்லாமியர் கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகையில், "பார்சியிலுள்ள நூல்களில் ஒரு வகையாகும் இது! பார்சியில் எழுதப்பட்டுள்ள 'ஸியாஸத் நாமா', 'காபூஸ் நாமா' ஆகிய நூற்கள் பிரபலமானவை.

32. அப்துல் கரீம், மு., "இஸ்லாமும் தமிழும்", கழக வெளியீடு, சென்னை, பக்—220.

‘ஸியாஸத் நாமா’ அரசர்களுக்கான அறிவுரையாக இருக்கின்றது”³³ என்கின்றது.

தமிழில் செய்யது அகமது மரைக்காயர் புலவர் பாடியுள்ள “நூறு நாமா” மதாறு சாகிப் புலவரின் “மிஃராஜ் நாமா”, அத்துல் காதர் சாஹிபின் “சக்கறாத்து நாமா” ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

“நூறு நாமா” என்னும் புதுவகைச் சிற்றிலக்கியத்தைச் செய்யிது அபூபக்கர் என்னும் புலவர் பாடியுள்ளார். இவர் ‘சின்ன சீறா’ பாடிய பனீ அகமது மரைக்காயரின் புதல்வர் ஆவார். இமாம் கஸ்ஸாலி இயற்றிய நூலைத் தழுவி, இந் ‘நூறு நாமா’ இயற்றப்பட்டதெனக் கூறுகின்றார் இந்நூலாசிரியர்.

தொங்கல் என்னும் செய்யுட்கள் அமையப் பாடப்பட்டது ‘நூறு நாமா’. இந்நூலில் அறுசீர்க் கழிநெடிடடி ஆசிரிய விருத்தம் அமையப் பாடப்பெறுவதே ‘தொங்கல்’ என்னும் செய்யுள் வகை என்று ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார். இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தொங்கல் பாக்களைக் கொண்டது ‘நூறு நாமா’. முழு உலகமும் படைக்கப்பட்ட முறையைக் கூறுகின்றது. ‘நூர்’ என்பதற்கு வெளிச்சம் அல்லது ஒளி எனப்பொருள் கூறப்படுகின்றது. ஒளியினால் உலகம் படைக்கப்பட்டது என்று கூறும் இந்நூல், ‘நாமா’ என்னும் இலக்கிய வகைகளுள் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது.³⁴

நபிகள் நாயகம் விண்ணுலகிற்கு ஏகிய நிகழ்ச்சியை ‘மிஃராஜ்’ என்பர். இந்நிகழ்ச்சி பற்றிப் பாடப்பட்டதே மதாறுசாகிப் புலவரின் ‘மிஃராஜ் நாமா’ ஆகும்.

33. “இஸ்லாமியக் கலைக் களஞ்சியம்”, தொகுதி மூன்று, பக்—407.

34. நசீமா பானு, சா., “இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் கட்டுரை”, ‘சமரசம்’, மாதமிருமுறை 1-1-81.

இறைவணக்கத்தை நிறைவேற்றாது வீணில் வாழ்ந்து சென்ற மக்களிடம் இறைவன் எவ்வாறு கேள்வி கேட்டுத் தீர்ப்பளிக்கிறான் என்பதை ஷாமு நைனா லெப்பையின் “இருஷாது நாமா” விளக்குகின்றது.

ஆம்பூர் அப்துல் காதர் சாகிபின் “சக்கறாத்து நாமா” மரணவேளையில் மனிதன் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை அழகுற விவரிக்கின்றது. ‘சக்கறாத்து’ என்ற அரபிச்சொல் மரணவேளையைக் குறிக்கும். வாழ்க்கையின் இறுதி நேரத்தை நினைவுறுத்தி, மரண விளக்கம் மனதைத் துலக்கும் என்ற மாபெரும் உண்மையை விளக்கியிருக்கும் இந்நூல், மறுமையில் வெற்றியைப்பெற இம்மையில் தொழுகை முதலான இறைவணக்கச் செயல்களை நிறைவுறச் செய்ய வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றது.

சக்கறாத்து நிலையிலிருந்து ஆறுதல் பெறுவதற்குரிய வழியையும் ஆசிரியர் கூறுகின்றார். வாணானை வீணாளாகக் காமல் அல்லாவைத் தொழுது வந்தால் ஆறுதல் கிடைக்கும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

“வாழ்ந்த காலத்திலெல்லாம் வாழ்ந்து
வல்லோன், தனைவணங்காமல் நீங்காமல்
குழ்ந்த வினையெல்லாம் உலகிற் செய்து
தொலையாத் துன்பமாய் வீண்நாள் போக்கி
தாழ்ந்து மடிந்திங்கே வந்தபோது
தவிப்பது மிகக் குற்றமாமே!
வாழ்ந்த நாளிலே வணங்கி வந்தால்
வரிசை மிகவுண்டு நாஹத்துண்டு”³⁵

(நாஹத்—ஆறுதல்)

99-பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலில் ‘தொங்கல், என்னும் பாவினம் கையாளப்பட்டுள்ளது. தொங்கல் என்

35. அப்துல் காதர் சாகிபு, ஆம்பூர், “சக்கறாத்து நாமா” பாடல் எண்— 76.

பது அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தமாகும். இத் தகைய பாக்கள் வேறுதமிழ் நூல்களில் காணப்பட்டாலும் அவை தொங்கல் என்று வழங்கப்படவில்லை. முஸ்லிம் இலக்கியத்தில் மட்டுமே தொங்கல் என வழங்குகிறது.³⁶

வாலை பாவா சாகிபின் “கோஷா நாமா” என்ற நூல் முஸ்லீம் பெண்கள் பர்தா அணிய வேண்டியதன் அவசியத்தை விளக்குகின்றது. இந்நூலின் 234-பாடல் களிலும் பெண்களுக்கான பல அறிவுரைகள் கூறப் பட்டுள்ளன.

‘நாமா’ இலக்கியக் கொள்கை

1. வரலாற்றைக் கூறும் சிற்றிலக்கிய வகையே ‘நாமா’ எனப்படும்.

2. இம்மை இன்பங்களில் மூழ்கி, மறுமையை மறந்து வாழும் மனித சமுதாயத்துக்கு இறைநெறியை உணர்த்துகின்றன.

3. ‘தொங்கல்’ எனப்படும் அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்திலேயே பெரும்பாலான நூற்கள் எழுதப் பட்டுள்ளன.

படைப்போர்

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழ் இலக்கிய வுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஏனையவை எல்லாம் அரபு பாரசீகப் பெயர்களில் அமையத் தனித்தனியே தமிழ்ப் பெயருடன் விளங்கும் ஒரே சிற்றிலக்கியம் ‘படைப்போர்’ ஆகும்.

படை, போர் என்பன ஏறக்குறைய ஒருபொருட் சொற்கள், ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் “War Ballad” என்ற

36. உவைஸ், எம். எம், “இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்”, பக்—128.

நூலினத்தின் இலக்கணங்கள் அனைத்தும் ஏறத்தாழபடைப் போரில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். முஸ்லிம்களுக்கும், முஸ்லிம் அல்லாதாருக்குமிடையே நடந்த போர்களைப் பற்றியே இந்த நூல்கள் வருணிக்கின்றன. ³⁷

முஸ்லிம்கள் அறிமுகப்படுத்திய புத்திலக்கிய வகையான 'படைப்போர்', தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியமாகிய 'பரணி'க்கு இணையானது. வீரப் பாடல்களைப் பரணி வடிவில் பாடாது, படைப்போராக முஸ்லிம் புலவர்கள் புனைந்து பாடியதற்குக் காரணம் உண்டு,

இஸ்லாமியக் கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் விட்டுப் பிறழா வண்ணம் வீரப்பாடல்களை ஆக்க எண்ணிய முஸ்லிம்களுக்குப் பரணியின் கூறுபாடுகள் இஸ்லாமிய நெறிக்குப் புறம்பாக அமைந்தமையால், அரபி இலக்கிய நெறியைப் பின்பற்றிப் 'படைப்போர்' என்னும் புதிய இலக்கிய வகையை முஸ்லிம் புலவர்கள் கண்டனர். ³⁸

பரணியின் உறுப்புக்களாகிய 'கடைதிறப்பு' 'காளி பாடியது', 'பேய் பாடியது', 'பேய் முறைப்பாடு', 'அவதாரம்' போன்றவை இஸ்லாமிய மரபிற்கும் அறநெறிக்கும் ஒவ்வாதவை ஆகும். ஆகவே இவற்றை விடுத்து, பரணியின் ஒரு பகுதியாகிய 'போர் பாடியது, என்பதை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, வீரநிலைப் பாடல்களை இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் 'படைப்போர்' என்று சிற்றிலக்கிய வகையாகப் படைத்துள்ளனர்.

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் இன்றியமையாத போர்களாகிய பத்ரு, உஹது, ஹுனைன், கைபர், கர்பலா

37. உவைஸ், எம். எம்., "இஸ்லாமியத் தென்றல்", மணிக்ஞரல் பதிப்பகம், இலங்கை. பக்-96.

38. செய்யிது அகமது கபீர், எ. எம்., "இறவுகல்கூல் படைப்போர் ஓர் அறிமுகம்" கட்டுரை, 14வது கருத்தரங்கு ஆய்வுக் கோவை தொகுதி-3 பக்-259.

போன்றவற்றை வரலாற்றுப் பின்னணியாகக் கொண்டு படைப்போர் இலக்கியம் இயற்றப்படவில்லை. ஆயினும் இஸ்லாமிய வரலாற்று நாயகர்களான நபிகள் நாயகம், மாபெரும் வீரர் ஹஸ்ரத் அலி, நபி பேரர்கள் இமாம் ஹஸன், இமாம் ஹுசைன் போன்றோர் எதிரிகளோடு போரிட்டு வென்ற வரலாற்றினை வைத்து, வரலாற்றுத் துணுக்குகளைப் பொருளாக்கி, வரலாற்று நாயகர்களையும் கற்பனை மாந்தர்களையும் கதா பாத்திரங்களாக்கிப் படை போர்களைப் படைத்துள்ளனர். ³⁹

இஸ்லாமியர்களுக்கும், இஸ்லாமியர் அல்லாதாருக்கும் இடையே நடந்த போர்களைப் பற்றியே 'படைப்போர்' இலக்கியம் கூறுகின்றன. ⁴⁰ ஆயினும் இப்போர்களுக்குக் காரணம் மண், பெண் ஆதிக்க வெறியல்ல, கொள்கையே என்பதனையும், இப்போர்கள் இஸ்லாமிய அறநெறியினை நிலைநாட்டுதற் பொருட்டு நடந்தனவே என்பதனையும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. ⁴¹

இஸ்லாமிய வரலாற்றுப் போர்களுக்கென எழுந்த இப் படைப்போர் இலக்கியத்துறை, இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்பினைப் புலப்படுத்தி அமைபவை என்று ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

39. மேற்படி 38ல், பக்-260.

40. நசீமாபானு, சா., 'இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள்' கட்டுரை, 'சமரசம்', 1-1-81, இதழ், பக்-9.

41. மீரான்பிள்ளை, எம்.எம்., 'இஸ்லாமியத் தமிழ் வீரப்பாடல்கள் ஓர் அறிமுகம்' கட்டுரை, "வஞ்சி" (கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்) பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி, திருவனந்தபுரம், பக்-110.

படைப்போர் வடிவங்களை எம். எம். மீரான் பிள்ளை என்ற ஆய்வாளர் இருவகையாகப்பாருபாடு செய்துள்ளார். அவை, 1. வீர காவியங்கள், 2. நாட்டுப்புற வீரக்கதைப் பாடல்கள் என்பன. ⁴²

காப்பிய இலக்கணம் பொருந்த வடிவமும் பொருளும் செம்மையுடன் சிறக்கும் படைப்போர்களை 'வீரகாவியம்' என்றும், ஓசைநயம் சிறக்க நெகிழ்ச்சியான அமைப்பிலுள்ள படைப்போர்களை 'நாட்டுப்புற வீரக் கதைப் பாடல்கள்' என்றும் அவர் பிரித்துள்ளார்.

குஞ்சு மூசுப் புலவரின் "இரவுசுல்கூல் படைப்போர்", "செய்யிதத்துப்படைப்போர்" என்னும் இரண்டும் காப்பிய இலக்கணம் பொருந்த அமைந்து வீரகாவியப் படைப்போருக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக விளங்குகின்றன.

இற்றைக்கு 165 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குஞ்சுமூசுப்புலவரால் இயற்றப்பட்ட 'இரவுசுல்கூல்' படைப்போர் சுல்கா என்னும் வீராங்கனைக்கும் இறவு சுல்கூல் என்னும் எதிர்த்தலைவனுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போர்களை வீரச்சுவை நயம் சிறக்கச் செப்புகின்றது. இப்படைப்போர், 'மணிமேகலை', 'குண்டலகேசி', போன்று பாட்டுடைத் தலைவியின் பெயரால் "சல்காப் படைப்போர்" எனவும் வழங்கப்படும். ⁴³

படைப்போர் இனத்தைச் சேர்ந்த நூலாயினும் காப்பிய இலக்கணங்கள் பல இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம் தொடங்கி 45 பட

42 மேற்படி 41ல் பக்-111.

43. செய்யிது அகமது கபீர், எம்., 'இறவுசுல்கூல் படைப்போர் ஓர் அறிமுகம்' கட்டுரை, 14-ஆவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை தொகுதி மூன்று, பக்-264.

லங்களும், 2481 விருத்தப்பாக்களும் இந்நூலில் அமைந்து உள்ளன.

மற்றொரு வீரகாவியப் படைப்போராகிய “செய்யி தத்துப்படைப்போர்” குஞ்சுமுசுப் புலவரால் 520 விருத்தப் பாக்களில் பாடப்பட்டுள்ளது. இந் நூலிலும் காப்பிய இலக்கணங்கள் பொருந்தியுள்ளன. ஹஸ்ரத் ஹசனூல் பிசிறி என்பவர் அரபியில் இயற்றிய ஒரு காப்பியத்தைப் பின்பற்றியே இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது.

படைநிலை, ஒளிமுழக்கம், போரிடுதல், வீரர் தோற்றம் களவருணனை முதலியவை இந்நூலில் வீரகாவிய இயல்பு களாகப் பொருந்தி அமைகின்றன. வீரகாவிய மெய்ப்பாடுகள் பாடல்தோறும் கவினுறச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.⁴⁴

இனி, ‘நாட்டுப்புற வீரக்கதைப் பாடல்களாக’ விளங்கும் சில படைப்போர்களைக் காண்போம். பூவை ஹசனலிப் புலவரின் “ஐந்துபடைப்போர்” காளை ஹசனலிப்புலவரின் “ஹுசைன் படைப்போர்,” வரிசை முகிய்யித்தீன் புலவரின் “சக்கூன் படைப்போர்” அப்துல்காதர் ராவுத்தர் புலவரின் “காசீம் படைப்போர்” செய்யது முகமது புலவரின் “நபு ஸுப் படைப்போர்” முதலியவற்றை ‘வீரநிலைக் கதைப் பாடல்கள்’ எனலாம். இப்படைப்போர்கள் யாவும் ஈரடி வீரப்பாக்களாக (Heroic Couplets) அமைந்து, பாமரர் களுக்கு எளிதில் புரியும் வண்ணம் உள்ளன.

ஏறத்தாழ 250 வருடங்களுக்கு முன்பு (ஹிஜ்ரி. 1150) பூவை ஹசனலிப் புலவரால் பாடப்பட்ட “ஐந்து படைப் போர்” ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய ஐந்து போர் களைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. இப்போர்கள் வீரர் அலிக்கும், இபுனியன், உச்சி, வடோச்சி, தாகிப், இந்திராயன் ஆகிய

44. மீரான் பிள்ளை, எம். எம். ‘வஞ்சி’ (கருத்தரங் கக் கட்டுரைகள்), பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி, திருவனந்தபுரம், பக்—112.

ஐந்து எதிர்த்தலைவர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்றவை ஆகும். காப்பு வெண்பாக்கள் நீங்கலாக 2752 அம்மாணைக் கண்ணிகளில் இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது.

ஐந்து போர்களிலும் முஸ்லிம் அல்லாத படைகளுக்குத் தலைமை தாங்கிச்சென்ற தலைவர்களின் பெயர்களாலேயே இப்படைப்போர்கள், “இபுனியன் படைப்போர்”, “உச்சி படைப்போர்”, “வடோச்சி படைப்போர்”, “தாசிப் படைப்போர்,” “இந்திராயன் படைப்போர்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன.⁴⁵

இப்பெயரிட்ட முறை பற்றி ஆழ்ந்து நோக்கினால் உண்மை புலப்படும். போர் யார் காரணமாகத் தோன்றியதோ அவர் பெயரோடு அப்போரின் பெயரைக் குறிப்பதே இயல்பு முறையாகும். தற்காப்புக்காக அன்றி ஆக்கிரமிப்புப் போருக்கு இஸ்லாத்தில் அனுமதி இல்லை. ஆகவே ‘ஐந்து படைப்போரில்’ வீரர் அலியார் ஐவரோடும் போரிட விரும்பிப் போருக்கு எழவில்லை. இவ்வைவரும் போருக்கு எழுந்தபோது தற்காப்புக்காகப் போரிடுகின்றார். ஆகவே அலியார் படைப்போர் எனப் பெயரிடாது, தோற்ற டகைவர் பெயரோடு சேர்த்துப் பெயரிடப்படுகிறது.⁴⁶

வரிசை முகியத்தின் புலவரின் “சக்கூன் படைப்போர்”, ஈராக்கை ஆண்டுவந்த சக்கூன் என்னும் கொடியவனை அண்ணல் நபிகளார் போரில் வென்ற வரலாற்றை விளக்குகின்றது. தோல்வி அடைந்த சக்கூன், ஈமான் கொண்டு இஸ்லாத்தைத் தழுவியதாக இந்நூல் பாடுகின்றது.

45. உவைஸ் எம். எம்., “இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்”, பக்—141.

46. அப்துல் கரீம், மு., “இஸ்லாமும் தமிழும்” பக்—214,

காளை ஹசனலிப் புலவரின் “ஹுசைன் படைப் போரும்”, அத்துல் காதர் ராவுத்தரின் “காசீம் படைப் போரும்” கொடியவர்களை எதிர்த்து நின்று வீரமரணம் அடைந்த பாட்டுடைத் தலைவர்களின் வீரத்தினை உருக்கமாகப் பாடுகின்றன.

வட்டார வழக்கியலும், கொச்சைச் சொற்களும், பழமொழிகளும் மலந்து காணப்படும் வீர நிலைக் கதைப் பாடல்களாகிய இப் படைப் போர்களை, திருமலர் மீரான் பிள்ளை என்னும் ஆய்வாளர் “நாட்டார் காவியங்கள்” என்று அழைப்பது பொருத்தமானதேயாகும்

‘படைப்போர்’ இலக்கியக் கொள்கை

1. முஸ்லிம்களுக்கும், முஸ்லிம் அல்லாதவருக்கும் இடையே நடைபெற்ற போர்களையே இந் நூற்கள் விளக்குகின்றன.
2. தீய சக்திகள் வீழ்ச்சியடைவதையும், தூயசக்திகள் வெற்றி பெறுவதையும் கருவாகக் கொண்டுள்ளன.
3. இஸ்லாமிய மரபிற்கும், கொள்கைகளுக்கும் பொருந்தாத உறுப்புக்களை விடுத்து, ‘பரணி’யின் ஒரு பகுதியாகிய “போர் பாடியது” என்பதை மட்டும் பாடு பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன
4. பெரும்பாலான படைப் போர்களில் தலைமைச் சிறப்பு, காப்பியத் தலைவருக்கு அப்பாற்பட்டு நபிகள் நாயகத்துக்கு வழங்கப்படுகின்றது.⁴⁷

47. திருமலர் மீரான், எம். எம்., ‘படைப்போர் இலக்கியம் ஓர் ஆய்வு’ “ஹிஜ்ரி 15—ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்க விழா மலர்” திருநெல்வேலி, பக்—88.

5. மண், பெண் ஆதிக்க வெறியற்று, இஸ்லாமிய அற நெறிகளையும் கொள்கைகளையும் நிலை நாட்டுதற் பொருட்டு நடந்த போர்களையே இவை விவரிக்கின்றன.
6. அநீதியை அகற்றவும், தற்காப்பிற்கும் மட்டுமே நபிநாதர் படைகள் போர் செய்கின்றன.⁴⁸
7. எதிர்த் தலைவர்கள் பலரும் இஸ்லாத்தை இறுதியில் மனமுவந்து ஏற்கின்ற நிலை காணப்படுகின்றது.⁴⁹
8. எதிர்த் தலைவர்களின் பெயர்களே பெரும் பாலான படைப்போர் இலக்கியங்களுக்கு நூற் பெயராகச் சூட்டப்படுகின்றது.
9. காப்பிய இலக்கணம் பொருந்த அமைந்த படைப்போர்கள் விருத்த யாப்பிலும், நாட்டுப்புற வீரக்கதைப் பாடல்களாக விளங்கும் படைப்போர்கள் கண்ணிகளாலும் பாடப்பட்டுள்ளன.
10. பெரும்பாலும் அதீதக் கற்பனைகளும், வீரசங்களும் தவிர்க்கப்படுகின்றன.⁵⁰

மசலா

இஸ்லாமிய மார்க்கத் தொடர்பான கேள்விகளையும், மறுமொழிகளையும் கொண்ட ஒரு சிற்றிலக்கிய வகையே 'மசலா' என்பதாகும்.⁵¹ 'ஸுஆல்' என்ற அரபுச் சொல்லுக்குக் 'கேள்வி கேட்டல்' என்பது பொருள். அச்சொல்லே 'மஸ்அலா' என்றும், பின்னர் 'மசலா' என்றும் மருவி வழங்குகின்றது. மசலா என்னும் இச்சொல் கேள்வி

48-50 : திருமலர் மீரான், எம். எம்., 'படைப்போர் இலக்கியம் ஓர் ஆய்வு' "ஹிஜ்ரி 15-ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்க விழா மலர்," திருநெல்வேலி, பக்—88.

51. நசீமாபானு, சா., 'இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள்' கட்டுரை, 'சமரசம்' 1-1-81 இதழ், பக்-12.

புதிர், பிரச்சினை போன்ற பல பொருள்களைக் கொண்டதாகத் திகழ்கின்றது.

இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம், மசலா என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம் தருங்கால், “இதன் பொருள் தேவை, தேடப்படும் பொருள் என்பதாகும். ஒரு மார்க்க விற்பன்னரிடம் சென்று, மார்க்கம் பற்றித் தேவைப்படும் பிரச்சினைக்கும் பெறும் விளக்கம் “மஸ்அலா” எனப்படும்”⁵² என்று விளக்குகின்றது.

ஆகவே இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகளை விளக்கும் முறையில் அமைந்தவையே ‘மசலா நூற்கள்’ எனலாம். ஐயத் தெளிவின் அடிப்படையிலேயே இச்சிற்றிலக்கியம் தோன்றியுள்ளது.

‘மசலா’ என்ற அரபு இலக்கியம், மார்க்க உண்மைகளை வினாவிடை வழியாக விளக்குவதற்கு எழுந்தது. அவ்வரபு இலக்கிய அமைப்பினைத் தழுவித் தமிழ் மக்களுக்கு உணர்த்த ‘மசலா’ என்ற புதுவகை இலக்கியத்தைப் புனைந்தனர்.⁵³

இஸ்லாமிய மார்க்கம் தொடர்பாக எழும் பிரச்சனைகளுக்கு அல்லது வினாக்களுக்கு, உரிய ஐயங்களை நீக்கித் தெளிவு பெறத் துணை புரிவதாக “மசலாக்கள்” உள்ளன. இலக்கியங்கள் என்ற முறையில் அவற்றைப் படைக்கும் கவிஞன், கற்பனை வளத்தைப் புகுத்திக் கூறும் மிகைக் கூற்றுக்கள் இலக்கிய வகையனைத்திலும் இடம் பெறும். ஆனால் ‘மசலா’ இலக்கியத்தில் கற்பனைக்கு இடமில்லை.

52. இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம் —மூன்றாம் தொகுதி, பக்—652.

53. அப்துல் கரீம், மு., “இஸ்லாமும் தமிழும்”, கழக வெளியீடு, பக்—219

எனவே 'மசலா' உண்மை நிலையை விளக்கும் உயர்ந்த இலக்கிய வகையாகும்.⁵⁴

இஸ்லாம் தொடர்பாகத் தோன்றும் மசலாக்களுக்குத் தீர்வு காணத் துணை புரிபவை. அல்குர்ஆனும், அல்ஹதீதும் ஆகும். எனவேதான் நபிகள் நாயகம் அவர்கள், "உங்களுக்கிடையே நான் இரண்டினை விட்டுச் செல்கிறேன். அவ்விரண்டையும் நீங்கள் உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டால் தீங்குநேராது, அவையிரண்டும் அல்குர்ஆனும் அல்ஹதீதும் ஆகும்" என்று நவின் றுள்ளார்கள்.

"இஸ்லாத்தில் காணப்படும் இத்தகைய நெறிமுறையே இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்கள் உள்ளத்தில் இடம் பெற்று, 'மசலா' என்னும் தனி இலக்கியவகை தோன்றக் காரணமாயிற்று.⁵⁵ என்று பீ மு. அஜ்மல்கான் என்ற ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றார்.

மசலா இலக்கியங்களுக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் அல்குர்ஆன், அல்ஹதீது ஆகிய இரண்டிலும் வாழ்வின் நடப்பியல் உண்மைகளே புதைந்திருக்கின்றன. எனவே தான் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும் இலக்கியங்களும் இத்தகு முறையிலேயே அமைந்துள்ளன.

தமிழக முஸ்லிம்களிடையே வழங்கும் மசலா நூற்களுள், நூறுகேள்விகளையுடையே "நூறுமசலா", 'அதிசய புராணம்' என்று அழைக்கப்படும் "ஆயிரம் மசலா", "தவத்துது என்ற வெள்ளாட்டி மசலா" ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

54. அதிரை அஹ்மத், "மசலா இலக்கியங்கள்", "சீறா கருத்தரங்குச் சிறப்பு மலர்", "உமறுப்புலவர் தமிழ்ப் பேரவை", சென்னை.

55. அஜ்மல்கான், பி.மு., 'மசலா' கட்டுரை, "இஸ்மி" மாத இதழ். ஏப்ரல் 1982, பக்—19.

“நூறு மசலா பாடியவரின் பெயர் அறியுமாறில்லை. காயல் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த கண்ணகமது மருதாம் முகம்மது புலவர், இந்நூலின் திருந்திய பதிப்பை வெளியிட்டவர் ஆவார்.

பல இன்னல்களுக்கு ஆளான அப்பாசு என்ற இளவரசன், பகுவீறு நாட்டுக்கு வருகின்றான். அந்நாட்டு இளவரசி மெகர்பான், மசலா எனப்படும் கேள்விகளைக் கேட்டு விடை கூறாதவர்களைக் கொன்று வந்தாள். அப்பாஸ் மெகர்பானிடம் சென்று, அவள் கேட்ட நுட்பமான கேள்விகளுக்குத் தக்க விடையளித்தான். இளவரசி மெகர்பான் வினவவும், அப்பாஸ் விடையளிக்கவுமாக அமைந்த நூறு வினா விடைகளைக் கொண்டதாக ‘நூறு மசலா’ அமைந்துள்ளது. நுட்பமான மார்க்க உண்மைகள் இந்நூலில் சுவையாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மெகர்பான் என்ற இளவரசி “ஒரு மரத்திற்குப் பன்னிரண்டு கொப்புகள்; ஒவ்வொரு கொப்பிற்கும் முப்பது இலைகள், ஒவ்வொரு இலையிலும் பாதிவெள்ளை. பாதி கறுப்பு, அம்மரத்தில் ஐந்து பூக்கள் இருக்கின்றன; இவற்றை விளக்கவேண்டும்” என்று வினா தொடுக்கிறாள். அப்பாசு, மரத்தினை ஆண்டாகவும், கொப்புகளைப் பன்னிரண்டு மாதங்களாகவும், முப்பது இலைகளை முப்பது நாட்களாகவும், இலையின் வெள்ளையும் கறுப்பும் பகலும் இரவுமென்றும், ஐந்து பூக்களும் தொழுகைக்குரிய ஐவேளைகளெனவும் விடையளிக்கிறான். இவ்வாறே நூறு மசலாக்களுக்கும் சரியான விடையளித்து வெற்றி பெறுகின்றான். தோற்ற மெகர்பான் அப்பாசுக்கு மனைவியாகிறாள்⁵⁶ ஏறத்தாழ ‘நூறு மசலா’ “ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி” கதைபோல் உள்ளது.

56. அப்துல் கரீம், மு., “இஸ்லாமும் தமிழும்”, கழக வெளியீடு, சென்னை, பக்-218.

அதிசய புராணம் என்று வழங்கும் “ஆயிரம் மசலா” மதுரை வண்ணப் பரிமளப் புலவரால் பாடப் பட்டுள்ளது. நபிகள் நாயகம் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ள ஹத்துகள் இந்நூலில் கூறப்படுகின்றன. இஸ்லாத்தைப் பற்றி அறியாத யூதர் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை பகரும் வகையில் ‘ஆயிரம் மசலா’ அமைந்து உள்ளது. யூதர்கள் சார்பாக அப்துல்லா இப்னுசலாம் கேள்வி கேட்க, அக்கேள்விகளுக்கு எல்லாம் அண்ணல் நபிகளார் விடை பகர்ந்தார்கள். இந்நூலில் ஆயிரம் கேள்விகளும், அதற்கான பதில்களும் அமைந்துள்ளன.

ஆயிரம் மசலாக்களைத் தொடர்ந்து கேட்ட அப்துல்லா இப்னு சலாம், அவற்றுக்கு அண்ணலார் அளித்த மத விளக்கங்கள் மனத்திற்குப் பொருத்தமாயிருந்ததால் மனப்பூர்வமாக இஸ்லாத்தைத் தழுவினார். அவரோடு வந்த எழுநூறு பேரடங்கிய தூதுக்குழுவினரும் விருப்போடு, இஸ்லாத்தில் இணைந்தனர். இச்செய்திகளை ‘ஆயிரம் மசலா’ கூறுகின்றது.⁵⁷

செய்து அப்துல் காதிரு லெப்பை ஆலிம் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட “தவத்துது என்ற வெள்ளாட்டி மசலா” 669 மசலாக்களை உள்ளடக்கியதாக உள்ளது. உரைநடையில் அமைந்துள்ளது.

‘மசலா’ இலக்கியக்கொள்கை

1. இஸ்லாமிய மார்க்கம் தொடர்பாக ஏற்படும் ஐயங்களுக்கு, வினாவிடை முறையில் இந்நூற்கள் விளக்கம் அளிக்கின்றன.
2. இஸ்லாமியத் திருமறையாகிய திருக்குர்ஆன், நபிகள் நாயகம் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ள

57. அதிரை அஹ்மத், ‘ஆயிர மசலா’ கட்டுரை “இஸ்லாமிய இலக்கியச் சிந்தனை”, திரீயெம் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, ஆகஸ்ட், 1974. பக்-63.

ஹதீதுகள் ஆகிய இரண்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மார்க்க விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன.

3. மசலா நூற்களில் கற்பனைகளுக்கு இடமே இல்லை. உண்மை நிலையை விளக்கும் உயர்ந்த இலக்கிய வகையாக இவை உள்ளன.
4. வினாவிடை அமைப்பின் மூலம் நுட்பமான வினாக்களுக்கும் மிகத்தெளிவாக எளிய நடையில் விளக்கங்கள் தரப்படுவதால் இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகளை எவரும் எளிதில் அறிவ தற்குத் துணைபுரிகின்றன.

முனாஜாத்து

ஆண்டவனையும் அவனது தலைசிறந்த அடியார்களையும் அருள் புரியுமாறு கேட்டுப் பாடப்பட்ட பாக்களே 'முனாஜாத்து' என்று வழங்கலாயின, ⁵⁸ 'முனாஜாத்து' என்ற அரபுச்சொல், "இரகசியமாகக் சொல்லுதல்" என்று பொருள்படும். இச்சொல் வழிபாட்டுப் பிரார்த்தனையையும் குறிக்கின்றது. ஆண்டவனைக் குறையிரந்து பாடுவதையும் முனாஜாத்து என்பர்.

ஈழத்துப் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இச்சிற்றிலக்கிய வகை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், "முஸ்லிம் களிதையே வழங்கும் நூற்களுள் பெரும்பாலானவை முனாஜாத்து நூற்களே! பொதுமக்கள் உள்ளத்தைப் பெரிதும் கவரும் தன்மை வாய்ந்த இப்பிரபந்தம், அல்லா வினிடத்தும் அவனது திருவருளைப் பெற்ற மகான்களிடத்

58. உவைஸ், எம்.எம்., "இஸ்லாமியத் தென்றல்," மணிக்ஞரல் பதிப்பகம், இலங்கை,

தும் அருள் வேண்டிதலைக் கூறுவன. எண் வரையறுக்கப் படாத செய்யுளாக இது வழங்குகிறது.”⁵⁹ என்கின்றார்.

முஸ்லிம் புலவர்கள் பலராலும் முனாஜாத்துப் பாடல்கள், பக்திச்சுவை சொட்டப் பாடப்பட்டுள்ளன. ஆண்டவனின் அருட்பேற்றினைப் பெறுவதற்கும், அவனது திருவருள் பெற்ற பெரியார்களைப் போற்றுவதற்கும் முனாஜாத்துக்கள் பயன்படுகின்றன. “இத்தகைய இஸ்லாமிய இறைவேட்டற் பாடல்களைத் தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க. அவர்களின் இறைவேட்டல் பாக்களோடு ஒப்பிடலாம்”⁶⁰ என்று பேராசிரியர் மு. அப்துல் கரீம் கூறுகின்றார்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவராகிய செ. மு. செய்யது முகம்மது ஆலிம் என்பவர், “முனாஜாத்து மாலிகை” என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நூலில் 12 முனாஜாத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இறைவன் மீதும், நபிகளார் மீதும், வீரர் அலி, பாத்திமா நாயகி, இமாம் ஹுசைன், முகியித்தீன் ஆண்டகை, நாகூர் ஆண்டகை ஆகியோர் மீதும் இந்நூலில் முனாஜாத்துக்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் முனாஜாத்துப் பாக்களின் இறுதியில் அம்முனாஜாத்தில் புகழப்பட்டவர் விளிக்கப்படுகின்றார். பாமரர் முதல் பண்டிதர் வரை எல்லார்க்கும் எளிதில் விளங்கும்படி இம்முனாஜாத்துக்கள் இயற்றப் பட்டுள்ளன.⁶¹

59. வித்தியானந்தன், “இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை” பக்-156.

60. அப்துல் கரீம், மு., “இஸ்லாமும் தமிழும்” பக்-219.

61. உவைஸ், எம். எம், “இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்” பக்-97.

மேலப்பாளையத்தைச் சேர்ந்த ஷாஹூல் ஹமீதுப் புலவர், “ஆனந்த சாஹித்யம்” என்றொரு நூலைப் பாடியுள்ளார். இந்நூலில் கீழ்க்காணும் முனாஜாத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

1. ரகுமான் பேரில்	முனாஜாத்து
2. நபிகள் நாயகத்தின் பேரில்	”
3. சுல்தானுல் ஆரிபு பேரில்	”
4. காஜா முய்னுதீன் ஆண்டகை பேரில்	”
5. செய்கு சிந்தா ஷாகு மதாரொலி பேரில்	”
6. காஜா பந்தே நவாசு பேரில்	”
7. நாகூர் மீரான் ஆண்டகை பேரில்	”
8. செய்யிது ஹுசைன் பேரில்	”
9. மஸ்தான் சாகிபு பேரில்	”
10. ஆற்றங்கரை நாச்சியார் பேரில்	”
11. முத்துப்பேட்டை செய்குதாஷுது வலியுல்லா	”
12. செய்து உதுமான் லெப்பை சாஹிப்	”
13. உதுமான் முகியித்தீன் ஆலிம் பேரில்	”

செய்யது முகியித்தீன் கவிராயர் இயற்றியுள்ள “நவநீத புஞ்சம்” என்ற நூலிலும் பல முனாஜாத்துக்கள் உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் முனாஜாத்துப் பதிகங்களாகவே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவையே அன்றி எண்ணிலடங்கா முனாஜாத்துப் பாக்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

‘முனாஜாத்து’ இலக்கியக் கொள்கை:-

1. ஆண்டவனையும், அவனது திருவருள் பெற்ற பெரியோர்களையும் போற்றிப்புகழ்ந்து வேண்டும் அருள்வேட்டல் நூற்களே முனாஜாத்துக்கள்.

2. முனாஜாத்துப் பாக்களின் இறுதியில், அம்முனா ஜாத்தில் புகழப்பட்டவர் விளிக்கப்படுவர்.
3. இஸ்லாமியப் பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை அறியத் துணை புரிகின்றன.
4. பாமர மக்களுக்கு இஸ்லாமிய அறிவை எளிய நடையில் புகட்டுகின்றன.
5. முனாஜாத்துப் பாடல்களுக்கு எண் வரையறை இல்லை.

நொண்டி நாடகம்

இஸ்லாமியர்கள் அறிமுகப்படுத்திய புத்திலக்கிய வகைகளுள் “நொண்டி நாடகமும்” ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இவ்வகை நாடகத்தில் நொண்டி ஒருவனே கதாபாத்திரம். இப்பெயருக்கேற்ப இவன் பாடும் பாடலும் நொண்டிச் சிந்தாகும். இவன் ஒருவனே மேடையில் தோன்றித் தன் வரலாற்றைத் தானே நடித்துக் காட்டுவான். இது, தானே சொல்லும் முறையில் புணையப்பட்ட சுயசரிதையாகும். 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இவ்வகை நாடகங்கள் பல தோன்றலாயின.⁶²

இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் பலரும் நொண்டி நாடகத்தை “முஸ்லிம் பிரபந்தம்” என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனர். “நொண்டி நாடகம் என்ற புதிய வகை இலக்கியப் படைப்பை இஸ்லாமியப் புலவர்கள் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர். சீதக்காதி நொண்டி நாடகமே இவ்வகையில் முதல் இலக்கியம். இதைப் பின்பற்றி வேறு பல நொண்டி நாடகங்கள் எழுந்துள்ளன” என்று

62. நயினார் முகம்மது, சி., ‘நொண்டி நாடகம்’ கட்டுரை “புவியெல்லாம் பொங்குக”, உமறு பதிப்பகம், திருச்சி, நவம்பர் 1976.

இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் மு. சு. அருள்சாமி குறிப்பிடுகின்றார்.⁶³

நொண்டி நாடகத்தின் நோக்கம் 'பாவ மன்னிப்பு என்பதேயாகும். சுய சரிதைப் பாங்கில் அமைந்த இந் நாடகத்தை ஆடுகிறவன் ஒரு காலை நொண்டி கட்டிக் கொண்டு ஆடுவான். எனவே இந் நாடகத்துக்கு 'ஒற்றைக் கால் நாடகம்' என்ற பெயரும் உண்டு. நொண்டி நாடகங்களில் கதை ஒரே தன்மையுடையனவாக இருக்கும்.⁶⁴

பேச்சு வழக்கிலுள்ள எளிய சொற்களால் இயன்று, இசைநலம் கனிந்து, நடைமுறைப்பழக்க வழக்கங்கள் பொலிந்து, உணர்ச்சி சிறந்து, நகைச்சுவை மலிந்து, செம்பாகமான நடையில் பயின்று வருவதால் நொண்டி நாடகம் பாமர மக்கள் மனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன.

200 ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட "சீதக்காதி நொண்டி நாடகமே" தமிழின் முதல் நொண்டி நாடகம். இதன் ஆசிரியர் யாரென்று தெரியவில்லை. முகம்மது உசேன் நைனார் என்பவர், இந்நூலாசிரியர் ஒருபுதிய முஸ்லிம் என்றே குறிப்பிடுகிறார்.⁶⁵ ஆனால் டாக்டர் ஏ. என். பெருமாள் அவர்கள் சீதக்காதி நொண்டி நாடகத்தின் ஆசிரியர் கந்தசாமிப் புலவராக இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்.⁶⁶

63. அருள்சாமி, மு. சு., "தமிழ் இலக்கிய வரலாறு" பக்-308.

64. கமாலுத்தீன், எஸ். எம்., 'சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்', 'மணிவிளக்கு' இதழ் சென்னை, மார்ச்-1973

65. முகம்மது உசேன் நயினார், 'சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்' நூலாராய்ச்சி, பக்-9

66. பெருமாள், ஏ. என்., 'தமிழ் நாடகம் ஓர் ஆய்வு' தமிழ்ப்பதிப்பகம், சென்னை, பிப்-79.

ஆனால் இந்நூலாசிரியர் முஸ்லிம்களிடம் மட்டுமே வழக்கிலுள்ள பல அரபுச் சொற்களை இயல்பாகக் கையாளுவதாலும், புதுவையைச் சேர்ந்த அப்துல் கரீம் சாயபு, பாசிப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த முகம்மது இபுராகீம் சாயபு ஆகியோர் பரிசோதிக்க, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அலாவுதீன் சாயபு முயற்சியால் நூலை அச்சேற்றியிருப்பதாலும் முஸ்லீம் பெருமக்களின் முயற்சியால் வெளிப்பட்ட சீதக்காதி நொண்டி நாடகத்தையும் ஒரு முஸ்லிம் புலவரே இயற்றியிருக்க வேண்டுமென்று துணியலாம்.

222 நொண்டிச் சிந்துகள் இந்நூலில் உள்ளன. சீதக்காதி நொண்டி நாடகம், அழகர் மலைக்கள்ளன் செஞ்சிக் கோட்டை முற்றுகையில் குதிரை திருடித் தண்டிக் கப்பட்டு, சீதக்காதியின் கொடையில் மக்கா மதீனா சென்று இறைவன் அருள்பெற்ற வரலாற்றைக் கூறு கின்றது.

“அக்காலச் சமுதாயத்தில் அதிகமாகக் காணப்பெற்ற பரத்தையர் உறவு, களவு போன்ற தீச்செயல்களை அரங்கத்தில் காட்டி அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்பதே நொண்டி நாடகத்தின் ஒரு நோக்கமெனக் கருதலாம். இறையணர்வு, நன்றிக்கடன் செலுத்துதல் ஆகிய குறிப்பு களும் அதில் உண்டு. சிறப்பாக மக்களை மகிழ்வித்து அறிவு புகட்ட வேண்டும் என்பதே இதன் முக்கிய குறிக்கோள் 67 ” என்று டாக்டர் ஏ. என். பெருமாள் அவர்கள் கூறுவனவற்றையே நொண்டி நாடகத்தின் இலக்கியக் கொள்கைகள் எனலாம்.

67. பெருமாள், ஏ. என். “தமிழ் நாடகம் ஓர் ஆய்வு”, தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, பிப்ரவரி 1979, பக்-63.

42 □ இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு

சீதக்காதி நொண்டி நாடகத்துக்குப் பிறகு, முஸ்லிம் புலவர்கள் வேறு நொண்டி நாடகங்களை ஏனோ எழுதவில்லை.

இஸ்லாமியப் புலவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய பொதுவான சிற்றிலக்கியங்கள் :

முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் அறிமுகப் படுத்திய சிற்றிலக்கிய வகைகளையும் அவற்றின் இலக்கியக் கொள்கைகளையும், அமைப்புக்களையும், சிறப்புக்களையும் இதுவரை கண்டோம். புதியவை படைத்த முஸ்லிம் புலவர்கள், பழைய மரபைப் பின்பற்றிப் பாடவும் தவறவில்லை.

தமிழிலுள்ள சிற்றிலக்கிய வகைகள் அனைத்திலுமே இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தமது இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். அவற்றைப் பற்றிய விரிவான அட்டவணையை இக் கட்டுரையின் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ள பின்னிணைப்பு 2-இல் தெளிவாகக் காணலாம்.

பொதுவான சிற்றிலக்கிய வகைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் வழங்கியுள்ள சிற்றிலக்கியங்களின் எண்ணிக்கையை மட்டும் ஈண்டு நோக்குவோம்

அந்தாதி	10
அம்மாணை	6
அலங்காரம்	5
ஆற்றுப்படை	1
ஆனந்தக்களிப்பு	3
இரட்டை மணிமாலை	2
உலா	1
ஏசல்	4
ஒருபா ஒரு பஃது	1
கலம்பகம்	8
கீர்த்தனம்	11

கும்மி	18
குறம்	3
குறவஞ்சி	3
கோவை	10
சதகம்	9
சிந்து	20
தாலாட்டு	2
திருப்புகழ்	9
தூது	1
நாடகம்	6
நாயகம்	4
நான்மணிமாலை	1
பதிகம்	9
பள்ளு	1
பாட்டு	6
பாவை	1
பிள்ளை த்தமிழ்	29
புராணம்	7
மஞ்சரி	2
மாலை	150
மான்மியம்	5
வண்ணம்	6
வெண்பா	5
பல்வகை	11

இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களின் விரிவான பரப்பினை ஓரளவு உணர்வதற்கு இந்த அட்டவணை துணை புரியும். இதில் இடம் பெறாமற்போன சிற்றிலக்கியங்கள் சிலவும் இருக்கலாம்.

இவற்றின் இலக்கியக் கொள்கைகளை விரிவாக ஆய வேண்டியதில்லை ஏனெனில், தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண மரபையொட்டியே இவை பெரும்பாலும் எழுதப்பட்ட

44 □ இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு

டுள்ளன. இஸ்லாமியக் கொள்கைகளுக்கும், பண்பாட்டிற்கும் முரணாக அமையும் சிற்சில இடங்களில் மட்டும் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்துள்ளனர். சான்றுக்குச் சிலவற்றை மட்டும் நோக்குவோம்.

பிள்ளைத்தமிழ்

பிள்ளைத் தமிழ் நூற்களில் பெரும்பாலும் காப்புப் பருவத்தில் பல தெய்வங்கள் புகழப்பட்டு, பாட்டுடைத் தலைவர் மீது அருள் புரியுமாறு வேண்டுவது மரபு. செய்யது அனபியா சாகிபு இயற்றிய “நபிநாயகம் பிள்ளைத் தமிழில்” இவ்விலக்கணம் பின்பற்றப்படவில்லை. “அல்லாஹ் ஒருவனே” என்ற இஸ்லாமியக் கொள்கையே இவ் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம், ஆகவே இந்நூல் அல்லாஹ் ஒருவனையே புகழ்ந்து அவனது அருளையே நாடுகின்றது.

செய்யது முகிய்யித்தீன் கவிராயரின் “முகையதின் ஆண்டவர் பிள்ளைத் தமிழ்”, செய்கு பஷீர் அப்பாவின் “நாசூர் ஷாஹீல் ஹமீது நாயகம் பிள்ளைத் தமிழ்” போன்றவற்றின் காப்புப் பருவத்தில் அல்லாஹ், நபிகள் நாயகம், உமர், உதுமான், அபூபக்கர், அலி, ஹஸன், ஹுசைன், வலிமார்கள், அஸ்ஹாபிகள் முதலிய பலர் புகழப்பட்டு அவர்களின் அருள், பாடப்படும் குழந்தைக்குக் கிடைக்கும்படி வேண்டப்படுகிறது.

கலம்பகம்

முஸ்லிம்கள் படைத்துள்ள கலம்பக நூற்களில், இஸ்லாத்துக்கு முரணான சில அகப்பொருள் துறைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. ‘களி’ என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத் தக்கது. கட்டுடியர் கள்ளையும், அஃது உண்டாகும் தென்னை முதலியவற்றையும் சிறப்பித்துக் கூறுவது இது! ‘மக்காக் கலம்பகம்’ போன்ற இஸ்லாமியக் கலம்பக நூற்

களில் இஃது இடம் பெறவில்லை. பிச்சியார் கொற்றியார், வலைச்சியார் முதலியன இஸ்லாத்துக்கு முரண் ஆனமையினால் கலம்பகங்களில் அவையும் இடம் பெறுவதில்லை,⁶⁸

கோவை

பொதுவாகக் 'கோவை' ஒரு காதல் இலக்கியம். சிற்றின்பக் காதல் இவற்றில் இடம் பெறும். முஸ்லிம் கோவை நூலாகிய செவத்த மரைக்காயரின் "திரு மக்காக் கோவை"யில் பேரின்பக் காதலே போற்றப்படுகின்றது. அத்துல் மஜுதுப் புலவரின் "ஆசாரக் கோவை"யில் இஸ்லாமியர்கள் பின்பற்றுவதற்குரிய ஒழுக்க நெறிகள் விளக்கப்படுகின்றன.

ஏசல்

'ஏசல்' என்னும் சொல், இகழ்தல் என்னும் பொருளதாய், 'ஏசலொப்பன் கோகிலப் பறவைகள் இசைத்தல்' எனக் கந்தபுராணம் குறிப்பிடும். இகழ்ச்சியாய்ப் பழமொழிகள் அடக்கி, இசைப் பாடல்களாய் ஒருவரையொருவர் ஏசிப்பாடுவதாக இது அமையும். வெகுளி, இளிவரல் போன்ற மெய்ப்பாட்டுச்சுவை தோன்றவும் பாடப் பெறும். 'ஏசல்' என்பதை "A kind of ironical Poem" என்பதாகத் தரங்கம்பாடி கிறிஸ்தவ சங்கப் பேரகராதி விளக்கக் காணலாம்.⁷⁰

68. உவைஸ், எம்.எம்., "இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்" யுனிவர்சல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, பக்-46.

69. கந்தபுராணம், நாட்டுப்படலம் 44.

70. முகமது அலி ஜின்னா, மு., "இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக் கருத்தரங்கச் சிறப்பு மலர்", இளையான்குடி, பக்-45.

ஏசல் பாடல்கள் காதலையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. வள்ளி தெய்வானை ஏசல், எட்டிக்குடி ஏசல் போன்றவை அதற்குச் சான்றுகளாக உள்ளன. ஆனால் இஸ்லாமியரின் ஏசல் பாட்டுக்கள் காதலைப் பற்றியன வல்ல; இவை இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளன.

அகமது லெவ்வை ஆலிம் சாகிபு இயற்றியுள்ள “தாய் மகளேசல்” ஒரு தாய்க்கும், மகளுக்குமிடையே நடந்த வாக்குவாதத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வேசலில் கூறப்பட்ட மகள் இறந்துபடுகின்றாள். மரணத்திற்குப் பின்னர் தாயின் கனவில் தோன்றுகிறாள். கனவிலே இருவருக்கும் உரையாடல் நடைபெறுகின்றது. மகள் தனக்கு நரகத்தில் நடக்கும் கொடுமைகளைத் தாயிடம் கூறுகின்றாள். இக் கொடுமைகளுக்குத் தான் ஆளானது, உலகில் வாழ்ந்த போது ஒழுக்கமின்றி நடந்ததாலேயே என்று சுட்டிக் காட்டுகிறாள் மகள். இவ்வாறு ஒழுக்கநெறி வலியுறுத்தப்படுகிறது.

சாஹுல் ஹமீதுப் புலவரின் “நபிகள் நாயகம் பேரில் ஏசற் கண்ணிகள்” முகம்மது நபி அவர்களின் சிறந்த குணங்களையும், “முகையதீன் ஆண்டவர் பேரில் ஏசற் கண்ணிகள்” முகையதீன் ஆண்டவரின் சிறந்த குணங்களையும் போற்றிப் புகழ்வதற்காக இயற்றப் பட்டுள்ளன.

மாலை

பாக்கள் பூமாலை போல் தொடுக்கப்பட்ட சிற்றிலக்கியமே ‘மாலை’ எனப்படும். இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களில் ‘மாலை’ நூற்களே அதிகமாக உள்ளன. ஏறத்தாழ 150 மாலைகள் பாடப்பட்டுள்ளன. பாடு பொருளால் இவை பல்திறத்தன.

“முதுமொழி மாலை” போன்ற நூற்கள் நபிகள்’ நாயகத்தைப் போற்றிப் புகழ்வதையே தமது கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளன.

“இரகூல் மாலை” போன்றவை இஸ்லாமிய விழாக்களில் ஒதப்படுபவையாக உள்ளன.

“அதபு மாலை”, “அகந்தெளியு மாலை” போன்றவை முஸ்லிம்களின் மார்க்க அறிவை வளர்க்கும் பொருட்டு எழுதப்பட்டுள்ளன.

‘ஒசியத்து மாலை’ போன்றவை இழவு வீடு போன்ற இடங்களில் ஆங்குக் கூடியிருக்கும் அனைவரும் அறியும் பொருட்டுப் படிக்கப்படுகின்றன.

“பொன்னரிய மாலை” “இராஜமணி மாலை” போன்றவை முஸ்லிம்கள் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டிய நன்நெறிகளைப் போதிக்கின்றன.

“அபூஷகுமா மாலை,” “பலுலுரன் அஸ்ஹாபி மாலை” “முகையதீன் மாலை” போன்றவை முஸ்லிம் பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைக் கூறுகின்றன.

“திருமணி மாலை,” “கனகாபிஷேக மாலை” போன்றவை காப்பியம்போல் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஆலிப்புலவரின் “மிஃராஜ் மாலை”யே தமிழில் தோன்றிய முதல் இஸ்லாமிய மாலை இலக்கியம் ஆகும். ஹிஜரி, 998-ஆம் ஆண்டு, ஜமாத்துல் அவ்வல் பிறை 20 திங்கட்கிழமை இந்நூல் அரங்கேற்றப் பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆங்கில வருடத்தில் இது கி.பி. 1589 மார்ச் மாதம் 26-ஆம் தேதி என்பது புலனாகின்றது⁷¹

பூமாலையில் தொடுக்கப்பட்ட பூக்கள் பல்வேறு நிறத்தவையாக விளங்குவதைப் போன்று, மாலை இலக்கியங்களின் கொள்கையும் பாடு பொருளால் பல்வேறு நிறத்தவையாக உள்ளன,

குறம்

மீரான்கனி அண்ணாவியாரின் “குறமாது” என்ற நூலில் புலவர், குறத்தி ஒருத்தியைக் கற்பனையாகப் படைத்து, அவள் அரபாத மலையிலிருந்து வந்து அண்ணல் நபிகளாரைத் தரிசித்து இஸ்லாத்தைத் தழுவியதாகப் பாடுகின்றார்.

பிறமத இலக்கியங்களில் குறத்தி குறி சொல்வதாகப் பாடல்கள் அமையும். ஆனால் குறி கூறுவதும் கேட்பதும் இஸ்லாத்தில் விலக்கப்பட்டவையாதலால் புலவர் குறத்தியின் வாயிலாகப் பல நல்லுரைகளைக் கூறுகின்றார்.

பாவிகள் நரகத்தில் படும் வேதனையைத் தொகுத்துரைக்கும் குறமாது, வட்டி வாங்குவோர் வாட்டப்படும் விதத்தை,

“வட்டிதனை வாங்கித் தின்போர் வயிறு—வீங்கி
வானத்தைப்போ லாகியவர் நடைதான்
முட்டியுழன் நேகிடந்து புரள்வார்—அதை
மொழியமுடி யாதுசபை யோரே!”

என்றும், சூதாடிகளின் நிலையை,

“சூதுவினை யாடுகின்ற பேர்கள்—வெயிற்
சூட்டினிலே கிடந்து கைகால் சேர்ந்து
பாதகபா தகமெனவே புலம்பி—மிகப்
பரிதவிப்பார் காணும் சபை யோரே!”⁷¹

71. உவைஸ், எம் எம்., “இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்,” பக்-258.

72. அதிரை அஹமத், ‘குறமாது’ கட்டுரை, “இஸ்லாமிய இலக்கியச் சிந்தனை” பக்-134.

என்றும் எடுத்துரைக்கின்றாள். இங்ஙனம் குறமும் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை விளக்கி, நல்லுரைகளைக் கூறக் காண்கின்றோம்.

பூவடிச் சிந்து

முருகனைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு அண்ணாமலை ரெட்டியாரால் 19-ம் நூற்றாண்டில் 'காவடிச் சிந்து' முதன் முதலாகப் பாடப் பெற்றது. நேர்த்திக் கடனியற்றிப் பூக்காவடி, பாற்காவடி எடுக்கும் பழக்கம் இன்றும் நிலவக் காணலாம். இஸ்லாமிய நெறிமுறையில் காவடி எடுக்கும் வழக்கின்மையின், அந்த இலக்கிய வகையினை இஸ்லாமியம் தோன்றப் படைக்க எண்ணிய முஸ்லிம் புலவர்கள் "பூவடிச் சிந்து" பாடினர். பூவடிச்சிந்தில் குறிக்கப்படும் இசைவகை அனைத்தும் காவடிச் சிந்தின் மெட்டிலேயே அமைந்து உள்ளது.

காளை உறசனலிப் புலவர், 'பூவடிச் சிந்து' பாடியுள்ளார். இந்நூலில் நபிநாயகத்தின் பேரில் பாடிய பூவடிச் சிந்தும், முகியித்தீன் ஆண்டகை பேரில் பாடிய பூவடிச் சிந்தும் மீரான் சாகிபு ஆண்டகை பேரில் பாடிய பூவடிச் சிந்தும் இருக்கக் காணலாம்.

ஏணிக்குக் கோணி என்பது போல் காவடிச் சிந்துக்கு மறுதலையாகப் பூவடிச் சிந்தா என்று வியக்கத் தோன்றலாம். படைப்பிலக்கியம் நூற்பொருண்மைக்கும், நெறிப்பட்ட சமய ஒழுங்கிற்கும் மாறுகொள்ளா வகையில் அமைய எண்ணுங்கால் பூவடிச் சிந்து முரணன்று. நூல் நிலை பேற்றுக்குரிய அரண் என்று தேறலாம்⁷³

73. முகம்மது அலி ஜின்னா, மு., "முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிந்து, கும்மி, ஏசல்...", "இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக் கருத்தரங்குச் சிறப்பு மலர்", இளையான்குடி, பக்-35.

தொகுப்புரை

இதுகாறும் கண்டவற்றால் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் உணர்த்தும் இலக்கியக் கொள்கைகளைப்பின்வருமாறு காணலாம் :

1. பழைய மரபைப் பின்பற்றிச் சிற்றிலக்கியங்களைப் பாடியதோடன்றி, கால வளர்ச்சிக்கேற்பப் புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்களையும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்கள் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர்.
2. இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களை, இஸ்லாமியர் அறிமுகப்படுத்திய புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் என்றும், இஸ்லாமியர் வழங்கிய பொதுவான சிற்றிலக்கியங்கள் என்றும் இருபெரும் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம்.
3. கிஸ்ஸா, நாமா, படைப்போர், மசலா, முனாஜாத்து போன்றவை முஸ்லிம் புலவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய சிற்றிலக்கிய வகைகளாகும்.
4. அரபு, பாரசீகம் போன்ற மொழிகளில் புகழ் பெற்ற இலக்கிய வகைகள் தமிழ் வடிவம் பெற்றுள்ளன.
5. முஸ்லிம் புலவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய சிற்றிலக்கிய வகைகளை, இஸ்லாம் மதத்துக்கே உரிய சிறப்பிலக்கிய வகைகள் என்று சொல்லாம். முஸ்லிம் அல்லாத பிறரால் இப்புத்திலக்கிய வகைகள் இயற்றப்படவில்லை என்பது இச்சிற்றிலக்கியங்களின் சிறப்பை உணர்த்தும்.
6. இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளைப் பாமரர்களுக்கும் விளங்கும் வகையில் எளியநடையில் விளக்குவதும் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளை அமைதியான முறையில் பரப்புவதுமே இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்

கியங்களின் அடிப்படையான இலக்கியக்கொள்கை எனலாம்.

7. இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களின் பாடுபொருள் அனைத்துமே இஸ்லாத்தின் நெறியாகவும், இஸ்லாமியப் பெரியார் தம் வாழ்வு வழிச் சிறக்கும் மறை நெறியாகவுமே உள்ளன.
8. இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் சமயநெறி சார்ந்தவையாகவே உள்ளன.
9. இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களில் பிற சமயக் காழ்ப்ப்பையோ, அனைவரையும் மதம் மாற்றச் செய்யும் சமயப் பிரச்சாரத்தையோ காண வியலாது.
10. மனிதவாழ்வைமேம்பாடுடையதாக்கும் நோக்கமே இவற்றின் இலட்சியமாக இருக்கின்றது.
11. இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் யாவுமே பேரின்பப் பொருளையே பெரிதும் பாடுகின்றன. சிற்றின்பப் பொருளைப் பாடுவதாக ஒரு நூலைக் கூட முஸ்லிம புலவர்கள் எழுதவில்லை.
12. அரபு, பாரசீக இலக்கிய அமைப்பை ஒட்டியெழுந்த இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள், தமிழ் மண்ணையும் மரபையும் மறவாத வகையில் அமைந்துள்ளன.
13. இஸ்லாம் பரவிய வழிமுறைகளை அறியத் துணை புரிகின்றன.
14. இம்மை இன்பங்களில் மூழ்கி, மறுமையை மறந்து வாழும் மனித சமுதாயத்துக்கு இறைநெறியை உணர்த்துகின்றன.
15. ஏற்கனவே தமிழிலுள்ள சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் பாடும்போது, இஸ்லாமிய மரபிற்கும், அறநெறிக்க

கும், ஒவ்வாத கூறுகளை ஒதுக்கிவிட்டு இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளுக்கு உட்பட்டே இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர்.

16. இஸ்லாமிய மார்க்கம் தொடர்பாக ஏற்படும் ஐயங்களுக்கு இஸ்லாமியத் திருமறையாகிய திருக்குர்ஆன் நபிகள் நாயகம் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ள உறதீதுகள் ஆகிய இரண்டை மட்டுமே அடிப்படையாகக்கொண்டு விளக்கங்கள் தருகின்றன.
17. இஸ்லாமியப் பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை அறியத் துணை புரிகின்றன.
18. தனி மனிதர் புகழ் பாடும் சிற்றிலக்கியங்களை முஸ்லிம் புலவர்கள் பாடவில்லை. எவரையும் பாராட்டிப் பயன் பெறுவதற்காக நூற்களை இயற்றும் போக்கு இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை.
19. மதுவருந்துதல், திருடுதல், விபச்சாரம், சூதாடுதல், வட்டிவாங்குதல், பொய் பேசுதல் போன்ற தீயொழுக்கங்கள் சாடப்படுவதோடு, இஸ்லாமிய நெறிகளுக்குட்பட்டு வாழும் முறையும் விளக்கப்படுகின்றன.
20. ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்துவதே இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களின் உயிர்ப்பாக உள்ளது.

இத்தகு இலக்கியக் கொள்கைகளுக்கு உட்பட்டு விளங்கும் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களைப் பயில்வதும், பாதுகாப்பதும், பரப்புவதும் நம்மனோர் கடமையாகும்.

இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்

உலகின் எம்மொழியிலும் அம்மொழியின் இலக்கியத் தரத்தையும், அம்மொழி பேசும் மக்களின் பண்பாட்டையும் காலந்தோறும் சிதையாமல் காத்துவரும் இலக்கியங்கள் தாம் “காப்பியங்கள்” எனப்படுகின்றன. ஏதேனும் ஓர் இலக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயல்வது இலக்கியமாவதைப் போன்று, பண்பாட்டுக் காப்பினை நோக்கமாகக் கொண்டு இயல்வது “காப்பியம்” எனலாம்.

“நாற்பொருள் பயக்கும் நடைநெறித்தாகிக் கற்றோர் புணையும் பெற்றியதே காப்பியம்” என்றும், “உறுதிப் பொருளை உணர்த்துவதற்காகக் கதை தழுவிக்கூறப்படும் தொடர்நிலைச் செய்யுளே காப்பியம்” என்றும் கூறுவர். பாவேந்தர் பாரதிதாசனோ “நெஞ்சைப் பயனற்ற வழியில் செல்லாது நன்னிலைப்படுத்திக் காப்பது காப்பியம்” என்கின்றார்.

இவற்றிலிருந்து தனிமனிதனைச் செம்மைப்படுத்துவதும், காலக் கண்ணாடியாக அமைந்து ஓர் இனத்தின் வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதும், ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டைத் தொன்றுதொட்டுக் காப்பதும் காப்பியங்களே எனத் தெளியலாம்.¹

1. மு. சாயபு மரைக்காயர், “காப்பிய விருந்து” முன்னுரை பாரத இளைஞர் சமூக நலப் பணிக் கழகம், புதுச்சேரி, முதற்பதிப்பு, மே 1980, பக்-4.

தமிழ் இலக்கியத்தில் 'காப்பியம்' என்ற சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட நூல் வகையைக் குறித்ததாக அமையும் முன்னர், தொல்காப்பியம் பல்காப்பியம், பல்காப்பியப் புறநடை போன்று நூற்பெயராகவும், காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், காப்பியஞ் சேந்தனார் போன்று புலவர்கள் பெயராகவும். காப்பியத் தொல்குடி என்று குடிப்பெயராகவும் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கதையைப் பாடற் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளைப் பிற்காலத்தோர் காப்பியம் என்றனர்.²

தமிழில் காப்பியங்களை இதிகாசம், புராணம், பெருங் காப்பியம், காப்பியம், கதைப்பாடல், சிற்றிலக்கியம் என வகைப்படுத்தலாம். இவற்றிடையே சில சிறுசிறு வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் இவற்றைக் காப்பியங்கள் என்றே கொள்கின்றனர். வடமொழியில் கவியால் எழுதப்படும் அனைத்தையும் 'காவியம்' என்ற சொல்லால் குறிக்கின்றனர்.³

காப்பியத்தின் பாடுபொருள், வெளியிடும் பாங்கு ஆகியவற்றுக்கேற்பக் கீழ்க் கண்டவாறு காப்பியங்களைப் பலவகைகளாகப் பாகுபடுத்திக் காணலாம்.

1. வீரக் காப்பியம் (Heroic epic)
2. வரலாற்றுக் காப்பியம் (Historical epic)
3. கற்பனைக் காப்பியம் (Romantic epic)
4. கலைக் காப்பியம் (Literary epic)
5. அறக் காப்பியம் (Moral epic)
6. செந்நடைக் காப்பியம் (Classical epic)
7. நகைச்சுவைக் காப்பியம் (Burlesque epic)

2. ச.வே. சுப்பிரமணியன், "காப்பியப் புனைதிறன்", சென்னை, முதற்பதிப்பு 1979, பக்-2.

3. கி. வா. ஜகந்நாதன், "தமிழ்க் காப்பியங்கள்", பக்-2.

8. தேசியக் காப்பியம் (National epic)
9. புராணக் காப்பியம் (Mythological epic)
10. சமயக் காப்பியம் (Religious epic)

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தரும் பலவகைக் காப்பியங்களைப் பார்க்கும் போது அவற்றைப் பல அடிப்படைகளில் வகைப்படுத்தலாம் எனத் தெரிகின்றது. சமயக் காப்பியம் என ஒருபெரும் பகுப்புக்கொண்டு, அதன்கீழ் சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம், கிறித்தவம், இசுலாம் எனப் பல துணைப் பகுப்புகளைக் கொள்ளலாம். காப்பியத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டு கடவுட் காப்பியம், அடியவர் காப்பியம், அரசு காப்பியம், மக்கள் காப்பியம் எனவும் பிரிப்பதற்கு வாய்ப்பு பமைகின்றது. கதையின் அடிப்படையில் ஒரு தலைமுறைக் கதை கூறும் காப்பியம் எனவும், பல தலைமுறைக் கதை கூறுவன எனவும் பகுப்புக் காண இயலும். காப்பியத்தின் தொடக்கம், முடிவு போன்ற கூறுகளின் அடிப்படையிலும் பகுப்பு காணவியலும்.

பொதுவாகத் தமிழ்க் காப்பியங்களை நோக்க, தற்காலத்தெழுந்துள்ளன ஒழியப் பிற அனைத்தும் சமய நோக்கமும், மத அடிப்படையும் கொண்டே எழுந்துள்ளமை தெரிகின்றது. சமயப் பிரச்சாரமே காப்பியத்தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாகின்றது. தொடக்கத்தில் பௌத்தமும், சமணமும் சார்ந்து காப்பியங்கள் தோன்றின. தமிழ்ச் சமய இயக்கத்திற்குப் பின்பு வைணவ, சைவக் காப்பியங்களும் எழுந்தன. அயல்நாட்டார் தொடர்பால் இசுலாமும், கிறித்தவமும் செல்வாக்குப் பெற்றபோது அம்மதச் சார்புடைய காப்பியங்களும் தோன்றலாயின.⁴

4. டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன், "தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவமும்" தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு 1984, பக். 254-257.

தமிழின் முதற்காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரம் மட்டுமே சமயச் சார்பற்ற காப்பியமாகும். சிலம்பில் எல்லாச் சமயச் செய்திகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் ஒருகுறிப்பிட்ட சமயக் காப்பியமாக அது முத்திரை குத்திக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் சிலம்பிற்குப் பின்னர் தோன்றிய எல்லாக் காப்பியங்களுமே ஏதேனும் ஒரு சமயச் சார்புடையனவாகவே எழுந்துள்ளன. ஒவ்வொரு சமயமும் தத்தம் சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்குக் காப்பியங்களைக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தியுள்ளன. எனவே சமயங்களின் பின்னணியில்தான் தமிழ்க் காப்பியங்கள் எழுந்துள்ளன என்பது தேற்றம்.

அவ்வகையில் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய காப்பியங்களைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போமாக!

இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்

“பொதுவாகச் சமணர்கள் படைத்த காப்பியங்களே எண்ணிக்கையில் மற்ற மதத்தாரைவிட விஞ்சியுள்ளன”⁵ என்றும், “தமிழ்க் காப்பியங்களில் சமணர்களால் எழுதப் பெற்ற காப்பியங்களே மிகுதி”⁶ என்றும் டாக்டர் தா. வே. வீராசாமி என்னும் அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார். இவரே யன்றித் தமிழறிஞர்கள் பலரும் இக்கருத்துடையவர்களாகவே உள்ளனர். ஆனால் இக்கூற்று உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும்.

சமணர்கள் சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, பெருங்கதை என்னும் மூன்று பெருங்காப்பியங்களையும்,

5. டாக்டர். தா. வே. வீராசாமி, “தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை”-4 உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, மே 1979, பக்-3.

6. டாக்டர். தா. வே. வீராசாமி, “தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை-5” உ. த. நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு ஜூன் 1980, பக்-27.

சூளாமணி, நீலகேசி, யசோதர காவியம், நாக குமார காவியம், உதயண குமார காவியம் என்னும் ஐஞ்சிறு கர்ப்பியங்களையும் மட்டுமே பாடியுள்ளனர். எல்லாமாகச் சேர்ந்து எட்டுக் காப்பியங்களே சமணர்கள் தமிழுக்குத் தந்தவையாகும். ஆனால் இஸ்லாமியர் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட காப்பியங்களைத் தமிழில் படைத்து அளித்துள்ளனர்.

இஸ்லாமியர் படைத்துள்ள பெருங்காப்பியங்களின் எண்ணிக்கையே 18 ஆகும். அவையாவன:

1. "கனகாபிஷேகமாலை"— கனகவிராயர்
2. "சீறாப்புராணம்" — உமறுப் புலவர்
3. "திருமணக் காட்சி" — சேகாதி நயினார்
4. "சின்ன சீறா" — பனீ அகமது மரைக்காயர்
5. "இராஜ நாயகம்" — வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்
6. "குத்பு நாயகம்" — சேகனாப் புலவர்
7. "திருக்காரணப் புராணம்" — சேகனாப் புலவர்
8. "குத்பு நாயகம்" — வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்
9. "முகியித்தீன் புராணம்" — பதுறுத்தீன் புலவர்.
10. "திருமணிமாலை" — சேகனாப் புலவர்
11. "இறவுசுல்குல் படைப்போர்"— — குஞ்சு முசுலெப்பை
12. "புதூ குஷ்ஷாம்" — சேகனாப் புலவர்
13. "தீன் விளக்கம்" — வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்
14. "நவமணி மாலை" — ஐதுறா சு நயினார்ப் புலவர்
15. "நாகூர்ப் புராணம்" — குலாம் காதிரு நாவலர்
16. "ஆரிபு நாயகம்" — " "

17. “நெஞ்சில் நிறைந்த
நபிமணி” — சிராஜ் பாகவி
18. “யூசுப் ஜுலைகா” — சாரண பாஸ்கரன்
இஸ்லாமியர் வழங்கியுள்ள சிறு காப்பியங்களின்
எண்ணிக்கை 9 ஆகும். அவையாவன.
1. “மிஃராஜ் மாலை” — ஆலிப் புலவர்
2. “பொன்னரிய மாலை” — மின்னா நூருத்தீன்
புலவர்
3. “ஷாதலி நாயகம்” — முகம்மது முகியித்தீன்
லெப்பை
4. “மூசாநபி புராணம்” — முகம்மது நூருத்தீன்
5. “அபூஷகமா மாலை” — செய்தக்காதிப் புலவர்
6. “இராஜமணி மாலை” — பக்கீர் மதாறு புலவர்
7. “செய்யிதத்துப்
படைப்போர்” — குஞ்சுமுகுப் புலவர்
8. “யூசுபு நபி கிஸ்ஸா” — மதாறு சாகிப் புலவர்
9. “சைத்தூன் கிஸ்ஸா” — அப்துல்காதர் சாகிபு

18, பெருங்காப்பியங்களும், 9—சிறு காப்பியங்களு
மாகச் சேர்த்து இஸ்லாமியர் வழங்கிய காப்பியங்களின்
எண்ணிக்கை 27 ஆகும். இவற்றில் காப்பிய இலக்கணங்
கள் முறையாகப் பின் பற்றப்பட்டுள்ளன. ஆகவே அதிக
மான அளவில் காப்பியங்களை இயற்றி, அருந்தமிழுக்கு
ஆக்கம் சேர்த்த சிறப்பு இஸ்லாமியர்களுக்கே உரியதாகும்.
இவ்வண்மையினை மற்றவர்கள் உணரச் செய்யாதது
நம்மனோர் குற்றமாகும்.

தமிழ்க் காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் 16 - ஆம்
நூற்றாண்டுக்கு முன்னர்த் தோன்றியவை ஆகும்.
தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ‘காவிய காலம்’ அந் நூற்றாண்
டோடு முடிவடைகின்றது. கி.பி. 16—ஆம் நூற்றாண்டுக்
குப் பிறகு காப்பியங்கள் மற்ற மற்ற சமயங்களால்
பெரிதும் வழங்கப்படவில்லை. பிரபந்தங்கள் என்று

பேசப்படும் சிற்றிலக்கியங்களும் மதகண்டன நூல்களும், சமய தத்துவ தர்க்க நூல்களுமே இந்தக் காலங்களில் தோன்றத் தொடங்கின. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் இது மருள் நிறைந்த காலமாகக் கருதப்படுகிறது.⁷

மராத்தியர்கள், நாயக்கர்கள், நவாபுகள் போன்ற பிறமொழியாளரின் ஆட்சி மேலோங்கியிருந்த இக் கால கட்டத்தில், பெருங்காப்பியங்கள் தோன்றுவதற்கான சூழல் அமையவில்லை. அரசர்களையும், வள்ளல்களையும் போற்றிப் புகழ்ந்து பொருள் பெறும் தன்னல நோக்கத் துடனேயே பலரும் பாடத் தலைப்பட்டனர். பொருள் தேட்டம் மிகுந்து அருள் நாட்டம் குறைந்ததால், தனி மனிதர் புகழ் பாடும் நூற்களும், சிற்றின்ப இலக்கியங் களுமே ஏராளமான அளவில் வெளி வரத் தொடங்கின.

இத்தகு இருண்ட காலச் சூழலில்தான் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் எழுந்தன. இருண்ட காலத்தின் ஒளி விளக்குகளாய் அவை அமைந்தன. திசை மாறிப் போய்க் கொண்டிருந்த தமிழ் இலக்கியப் போக்கினை மாற்றி யமைத்து, தரமான இலக்கியங்கள் தமிழை அணி செய்வதற்கு இஸ்லாம் வழி வகுத்தது. கி.பி 1648—ஆம் ஆண்டிற்கும், கி.பி. 1894—ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட 246 ஆண்டுகளுக்கிடையில் பதினாறு இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் தோன்றியுள்ளன. அதிலும் பதினைந்தே ஆண்டுகளுக்குள் (கி.பி. 1807—கி.பி. 1821) ஒன்பது காப்பியங்கள் உருவான வரலாறும் இஸ்லாமிய சமயத் துக்கு மட்டுமே உரிய பெருமை ஆகும்.

மேலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்பியங்களைப் படைத்த புலவர்கள் மூன்று பேர் இஸ்லாமிய இலக்கிய

7. ஜே. எம். சாலி, "இஸ்லாமியத் தமிழ் காவியங் கள்," நூர் பதிப்பகம், சென்னை, முதற் பதிப்பு, டிசம்பர் 1978, பக்-10,

வுலகில் இலங்குகின்றனர். சேகனாப் புலவர் “குத்பு நாயகம்” “திருக்காரணப் புராணம்” “திருமணி மாவை”, “புது குஷ்ஷாம்”, ஆகிய நான்கு காப்பியங்களையும், வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் “இராஜ நாயகம்”, “தீன் விளக்கம்”, “குத்பு நாயகம்”, ஆகிய மூன்று காப்பியங்களையும், நாகூர் குலம் காதிரு நாவலர், “நாகூர்ப் புராணம்”, “ஆரிபு நாயகம்” என்ற இரண்டு காப்பியங்களையும், இயற்றியுள்ளார். இவ்வாறு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்பியங்களைப் பாடிய புலவர்களைப் பிறசமய இலக்கியங்களில் காண்பது மிகவும் அரியதாகும்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கும் பயப்பன ‘பெருங்காப்பியம்’ என்றும், அவற்றுள் ஏதேனும் குறையின் ‘காப்பியம்’ என்றும் தண்டியலங்காரம் குறிப்பிடுகின்றது.

“அறமுத நான்கினுங் குறைபா டுடையது
காப்பிய மென்று கருதப் படுமே”⁸

இவ்வகையில் நோக்கும் போது இஸ்லாமியச் சிறுகாப்பியங்கள் என்று முன்னர்க் கூறப்பட்ட ஒன்பதும் ‘காப்பியத்’ தகுதியைப் பெறுகின்றன. மேலும் அவற்றை இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கிய வகையினுள்ளும் அடக்கலாம். காப்பிய இலக்கணங்கள் பொருந்துமாறும் அவை அமைந்துள்ளன. ஈண்டு அவற்றை ஆய்வதை விடுத்து, இஸ்லாமியப் பெருங்காப்பியங்களை மட்டும் நோக்குவோமாக!

ஒரு பெருங்காப்பியம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்குத் தண்டியலங்காரம் பின் வருமாறு இலக்கணம் கூறுகின்றது:

8. “தண்டியலங்காரம்”, இராமலிங்கத் தம்பிரான் பதிப்பு, சென்னை, 1971, பாடல் எண்—10.

“பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை
 வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருள் இவற்றினொன்று
 ஏற்புடைத் தாகி முன்வர இயன்று
 நாற்பொருள் பயக்கும் நடைநெறித் தாகித்
 தன்னிக ரில்லரத் தலைவனை உடைத்தாய்
 மலைகடல் நாடு வளநகர் பருவம்
 இருசுடர்த் தோற்றமென் றினையனே புனைந்து
 நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கனித்தல்
 பூம்பொழில் நுகர்தல் புனல்விளை யாடல்
 தேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல்.
 புலவியிற் புலத்தல் கலவியில் களித்தலென்று
 இன்னன புனைந்த நன்னடைத்து ஆகி
 மந்திரம் தூது செலவுஇகல் வென்றி
 சந்தியில் தொடர்ந்து சருக்கம் இலம்பகம்
 பரிச்சேதம் என்னும் பான்மையின், வீளங்கி
 நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்
 கற்றோர் புனையும் பெற்றிய தென்ப”⁹

இவ்வாறு தண்டியலங்காரம் பெருங்காப்பியத்துக்குக் கூறுகின்ற இலக்கணங்களை டாக்டர் ச.வே.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பின் வருமாறு பத்துப் பகுதிகளுக்குள் அடக்கிக் கூறுகின்றார். அவையாவன :

1. நூன்முகம் 2. நூவல் பொருள் 3. தலைவன்
 4. இயற்கை வளன் முதலிய வருணனை: 5. அகவாழ்வு
 6. புறவாழ்வு 7. காப்பியத்தின அக அமைப்பு 8. புற அமைப்பு 9. சுவையும் பாவமும் 10. யாப்பும் நடையும்.
- இவற்றுள் நூன்முகம் நூலுக்குப் புறம்பாகவும், பிற ஒன்பதும் நூலாகவும் அமைகின்றன.¹⁰

9. “தண்டியலங்காரம்” பாடல் எண். 8.

10. டாக்டர் ச.வே. சுப்பிரமணியம், “தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவும்”, பக்-249,

இத்தகைய பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் எல்லாமும் பெரிதும் பொருந்தி வர இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் அமைந்துள்ளன. சென்ற நூற்றாண்டு வரை பதினாறு காப்பியங்களும் இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் இரண்டு காப்பியங்களும் ஆக 18—இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் இனி ஒரு சிறிது நோக்குவோமாக!

1. கனகாபிஷேக மாலை

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய முதல் தமிழ்க் காப்பியம் என்ற பெருமைக்குரியது “கனகாபிஷேக மாலை” ஆகும். ஹிஜ்ரி. 1058-ஆம் ஆண்டில் (கி. பி. 1648) வெளியிடப்பட்ட இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் கனகக் கவிராயர் ஆவார். இவர்தம் இயற்பெயர் ‘ஷேகுநயினார் கான்’ என்பதாகும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ராஜகம்பீரம் என்ற ஊரில் பிறந்த கனகக் கவிராயர் மதுரையைச் சேர்ந்த ‘கொந்தாலகான்’ என்னும் கொடைவள்ளலின் பொருளுதவியோடு இக்காப்பியத்தை வெளியிட்டார்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களுடைய திருப்பேரராகிய இமாம் ஹுசைன் (ரலி) அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ள இக்காப்பியம், 35-படலங்களையும் 2791 விருத்தப் பாக்களையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ‘மாலை’ என்ற பெயரோடு அமைந்திருப்பினும் காப்பிய இலக்கணம் பொருந்தப் பாடப்பட்டுள்ளது. “முக்கத்திலூ சன்” என்ற அறபுநூலே இக்காப்பியத்துக்கு முதலூலாகும்.

‘கனகாபிஷேகம்’ என்றால் ‘பொன்னால் குளிப்பாட்டுதல்’ என்று பொருள். இக்கனகாபிஷேக மாலையில் எட்டு மன்னர்

கள் ஒருவர்பின் ஒருவராக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கின்றனர். எனவே முடிசூட்டப்படுகின்றனர். அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றனர். அந்த எட்டு மன்னர்கள் ஆட்சிக்கு வருவது பற்றிய விவரங்கள் 'கனகாபிஷேக மாலை'யில் சிறப்பாக ஒரு மாலை போன்று தொடுக்கப்பட்டு இடம் பெறுவதால் இந்நூல் அப்பெயர் பெற்றுள்ளது, என்று டாக்டர் உவைஸ் கூறுகின்றார்.¹¹

"வீரக் காவியம்" என்று போற்றப்படும் 'கனகாபிஷேக மாலை,' திருநபி (ஸல்) அவர்களை முதல்வராகவும், செயினுலாபுதீன் (ரலி) அவர்களை இறுதியாகவும் கொண்டு அவர்கள் இவ்வுலகத்தை ஆண்ட வரலாற்றினை விவரிக்கின்றது. இந்நூலாசிரியர் சீயாக் கொள்கையினை உடையவராதலின் காப்பிய வருணனைகளில் அத்தகைய கருத்துக்கள் செறிந்திருக்கக் காண்கிறோம்.

'உசைனார் சகீதான படலம்' இக்காப்பியத்தின் சிகரமாய்த் திகழ்கின்றது. ஹுசைன் வீரமரணம் அடைந்த செய்தியைக் கேட்டு மக்கள்,

"வலையினில் படுமான் போலும்,
கரைபடும் மச்சம் போலும்,
நிலைகெடக் குழியில் வீழ்ந்த
நிறக்கரி போலும், தீயின்
உலையின்வாய் உறுப்படக்கி
போலவும், அரவின் வாயில்
தலையுறு தவளை போலும்,
பூனைவாய் எலியே போலும்"

11. டாக்டர் ம. முகம்மது உவைஸ், "இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்", உ. த. நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, ஜனவரி 1984, பக்-103,

துடிதுடித்தனர் என்று உருக்கமாகப் பாடியுள்ளார் கனகக் கவிராயர். ஓர் அறுசீர் விருத்தத்தில் ஆறு உவமைகளை அமைத்துப் பாடும் கவிஞரின் கவித்திறம் உன்னி உவக்கத்தக்கது.

2. சீறாப்புராணம்

“உலகக் காப்பியங்கள்” என்ற நூலின் ஆசிரியர், “இசுலாமியக் காப்பியங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது. சீறாப் புராணமே!”¹² என்கின்றார். அவ்வளவில் எல்லாரும் அறிந்த இஸ்லாமியக் காப்பியமாகப் புகழ்பெற்று விளங்குவது ‘சீறாப்புராணம்’ ஆகும்

“அருளே பொருளாய் அன்பே சொல்லாய்
ஆர்வமே பண்ணாய் அறிவே பயனாய்
பூவழ குடனே புதுமணம் போலத்
தேனிசை தழைத்த தெய்வக் கவிதை
சிந்தா மணியெனத் தித்திக் கின்ற
சீர்பெறும் புராணம் சீறாப் புராணம்”

என்றொரு புலவர் சீறாப்புராணத்தைச் சிறப்பித்துச் சொல்கிறார்.

‘சீரத்’ என்ற அறபிச் சொல்லுக்கு ‘வாழ்க்கை வரலாறு’ என்று பொருள். முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறுகின்ற தமது நூலுக்கு அறபு, தமிழ் மரபுகளை ஒருங்கிணைத்துச் “சீறாப்புராணம்” என்று பெயர் சூட்டினார் உமறுப்புலவர். பெருமானாரின் வரலாற்றைக் கூறும் அறபு நூல்களுள் இபுனுஇசாக் எழுதிய ‘சீறத் ரசூலுல்லாஹ்’ என்ற நூலும், வாகிதி

12. டாக்டர் இரா. காசிராசன், “உலகக் காப்பியங்கள்” தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை முதற்பதிப்பு மே. 1980. பக்-435,

எழுதிய 'கிதாபுல் மகாஸி' என்ற நூலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும்.

“சீறாப் புராணத்தில் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலும் இபுனு இசாக்கைப் பின்பற்றியும், நபிப்பட்டம் பெறுவதற்கு முன்னுள்ள இளமைக் காலத்துக் கதைகள் “கிஸஸுல் அன்பி”யாவைப் பின்பற்றியும், விருந்தளித்த அற்புத நிகழ்ச்சிகள் இமாம் அஹ்மதின் ‘முஸ்னது. மற்றும் ‘ஷிபா’ என்ற நூல்களைப் பின்பற்றியும், போர் நிகழ்ச்சி விவரங்கள் வாகிதியைப் பின்பற்றியும் அமைந்துள்ளன. சில படலங்கள் மொழிபெயர்ப்புப் போலவே அமைந்துள்ளன”¹³ என்கிறார் கவிக்கோ அப்துல்ரகுமான்.

சிந்தைக்கினிய சீறாப்புராணம், விலாதத்துக்காண்டம்' நுபுவ்வத்துக் காண்டம், ஹிஜ்ரத்துக் காண்டம் ஆகிய 3-காண்டங்களையும், 12-படலங்களையும் 5027 விருத்தப் பாக்களையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது. பெருமானாரின் பிறப்பையும், இளமையையும் விலாதத்துக் காண்டமும், அண்ணலார் நபிப்பட்டம் பெற்றதிலிருந்து பதின்மூன்று ஆண்டுகள் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை நுபுவ்வத்துக் காண்டமும், பெருமானாரின் இறுதிப் பதினொராண்டுகளில் ஆறாண்டு கால வரலாற்றை ஹிஜ்ரத்துக் காண்டமும் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆயினும் சீறாப்புராணம் அண்ணலாரின் முழுமையான வரலாற்றை எடுத்துக் கூறவில்லை.

“அறிவினில் குணத்தினில் எவர்க்கும் அன்பில் பொறுமையில் நன்னெறிப் புகலில் செய்கையில் திறனமுகம் மதினொடும் உவமை செப்புதற்கு உறுபவர் எவருமில் வுலகில் இல்லையால்”

(சீறா. மதியை அழைப்பித்த படலம். 73)

13. அப்துல் ரகுமான், சீறாப்புராணம் கட்டுரை, “தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை” தொகுதி—4, மே 1979. பக்-168.

என்று போற்றப்படும் முகம்மது நபியைத் தன்னேரில்லாத் தலைவராகக் கொண்டு இயற்றப் பட்டுள்ள சீறாப் புராணம், பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் முற்றிலும் பொருந்தப் பாடப்பட்டுள்ளது.

ஏக இறைநெறிக்கும், அதற்கு எதிரான நெறிக்கு மிடையே நிகழும் போராட்டமே சீறாப்புராணத்தில் கருவாக அமைந்துள்ளது. காப்பியத்தின் நோக்கத்தை உமறுப் புலவரே,

“பேதமை அகற்றிப் புந்திப்
பெருக்கெடுத் தொழுகல் செய்யும்
வேதவா சகம்பு ராண
காவிய விதிகள்...”

(கபுகாபுப் படலம். 15)

என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆகவே அறியாமை இருளையகற்றி, அறிவொளி பெருக்கி மனித குலத்தை நன்னெறிப்படுத்துவதே சீறாவின் நோக்கம் ஆகும்.

இத்தகு சிறப்பிற்குரிய சீறாப் புராணத்தை, “வித்துவ உத்தம தத்துவ சித்தியரான உமறுப்புலவர்”¹⁴ பாடியுள்ளார். இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எட்டைய புரத்துக்கு அருகிலுள்ள நாகலாபுரத்தில் பிறந்தவர். இவர் தம் தந்தையார் பரிமள வியாபாரத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த “சேகு முகம்மது அலியார்” ஆவார். இப்பெயரே மருவி ‘சேகு முதலியார்’ என்று வழங்கப்படலாயிற்று.

உமறுப்புலவர் ஹிஜ்ரி. 1052 ஆம் ஆண்டு ஷஃபான் மாதம், பிறை 9-இல் பிறந்தவர் என்றும், அவர் மறைவுற்றது ஹிஜ்ரி. 1115-ஆம் ஆண்டு ரபீயுல் அவ்வல் பிறை 15-இல் என்றும் ஒரு செய்யுளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி உமறுப் புலவர் பிறந்த நாள் 30.11.1642

14. அபூபக்கர் புலவர், “சீறாக் கீர்த்தனம்”

திங்கட்கிழமை ஆகும். உமறுப்புலவர் மறைந்த நாள் 29.7.1703 ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆகும். இதிலிருந்து உமறுப்புலவர் 63 ஆண்டுகளே வாழ்ந்தார் என்பது தெளிவாகிறது.¹⁶

வள்ளல்சீ தக்காதியின் தூண்டுதலாலேயே உமறுப்புலவர் சீறாவைப் பாடினாரென்றும், காப்பியம் பாடுவதற்குத் தேவையான செய்திகளை “சதுக்கத்துல்லா அப்பா” அவர்கள் வழங்கினாரென்றும் சில கர்ணபரம்பரைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. ஆனால் சீறாப்புராணத்தில் அதற்கான அகச் சான்றுகள் எதுவும் இல்லை.

தாம் சீறாப் புராணத்தைப் பாடுவதற்குப்பொருளுதவி புரிந்த வள்ளல் அபுல் காசீமைக் காப்பியத்தில் 22-பாடல்களில் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார் உமறுப்புலவர். அபுல் காசீம் அவர்களின் பிறப்பிடம் ‘வகுதை’ என்றும், அவர் ஹுசைன் நயினார் மரைக்காயரின் புதல்வர் என்றும் உமறுப்புலவர் தம்பாடல்களில் குறித்துள்ளார்.

சீறாப்புராணம் இயற்றப்பட்டு ஏறத்தாழ 140 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரே அது அச்சுருவம் பெற்றது. சீறாவை முதன்முதலில் ஹிஜ்ரி 1258-இல் (கி.பி. 1842) ‘புலவர் விநாயகம்’ சேகனாப் புலவர் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். அதன் பின்னர் புலவர் செய்யித் என்பவர் ஹிஜ்ரி 1279-இலும் (கி. பி. 1862), பாசிப்பட்டணம் பீர்முகம்மது என்பவரின் புதல்வர் நயினார் முகம்மது பாவலர் கி.பி. 1866இலும், பதிப்பித்து வெளியிட்டனர். கண்ணகமது மகுதூம் புலவர் கி.பி.1917-இலும் செய்குத் தம்பிப்பாவலர் உரையுடன் 1912-இலும், நாச்சிகுளத்தார் 1974-இலும் சீறாவைப் பதிப்பித்தனர்.

சீறாப்புராணத்திற்கு கண்ணகமது முகம்மது புலவர், குலாம்காதிரு நாவலர் செய்குத் தம்பிப் பாவலர் ஆகியோர் முழுமையான உரை எழுதியுள்ளனர். தற்போது கவி. கா. மு. ஷேரிப் உரையெழுதி வருகின்றார்.

“சீறாக் கீர்த்தனம்”, சீறா நாடகம், “சீறா விளக்கு”, “சீறா வண்ணம்” ஆகியவை சீறாப்புராணத்தைத் தழுவி எழுந்த வழி நூல்களாகும். டாக்டர் தெ.பொ.மீ. அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல் இஸ்லாம், தமிழ் என்ற இரண்டு பண்பாட்டின் கடலாகச் சீறா சிறப்புற்றுத் திகழ்கிறது.

3. திருமணக்காட்சி

பெருமானாரின் இம்மை வாழ்க்கை வரலாற்றைக் காப்பியங்களாகப் பல புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். அவர்களது மறுமை வாழ்வையும் கற்பனை உள்ளத்தோடு கருதிப் பார்த்து ஒரு காப்பியத்தை வழங்கியிருக்கிறார் ஒரு புலவர். அந்தக் காப்பியமே “திருமணக் காட்சி” ஆகும். புதுமையான இக்காப்பியத்தைச் சேகாதி நயினார்ப் புலவர் பாடியிருக்கிறார்.

‘செய்கு அப்துல் காதிரு நயினார்’ என்பதே ‘சேகாதி நயினார்’ என்று மருவி வழங்குகின்றது. ஹிஜ்ரி. 1122-இல் (கி.பி.1710) “திருமணக்காட்சி” என்னும் இக்காப்பியத்தைச் சேகாதிநயினார்ப் புலவர் இயற்றினார்.

நாட்டு, நகரப் படலங்கள் தொடங்கி, நபிகள் நாயகம் மோட்சத்தில் வீற்றிருக்கும் படலம் முடிய 31-படலங்களில் 947 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ள இந்நூல் காப்பியக் கட்டுக்கோப்புடன் விளங்குகின்றது. உமறுப்புலவர் மறைவுற்ற ஏழாண்டுகளுக்குப் பின்னர் இக்காப்பியம் தோன்றியுள்ளது.

‘திருமணக் காட்சி’ பாடுவதற்கு லெப்பை நயினார் என்ற புரவலர் பொருளுதவி புரிந்துள்ளார். பொதுவாகக்

காப்பியம் பாடுவதற்குத் துணைபுரியும் புரவலராகக் காப்பியம் முழுவதும் வாய்ப்பு நேருமிடங்களிலெல்லாம் வாழ்த்துதல் கவிமரபு. ஆனால் சேகாதி நயினார்ப்புலவர் தமது புரவலரைக் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் மட்டுமே நன்றியுணர்வோடு நினைவு கூர்கின்றார்.

நபிகள் நாயகம் சுவர்க்க உலகில் வெள்ளை யானை மேல் பவனிவந்து ஆசியா, மரியம் என்ற இரண்டு கன்னிப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளைத் “திருமணக் காட்சி” யாகப் பாடித் தந்திருக்கிறார், சேகாதி நயினார்ப் புலவர். ஆதாரமற்ற நிகழ்ச்சிகளே யாயினும் புலவரின் கற்பனைத் திறம் நம்மை மகிழ்விக்கிறது.

சொர்க்கத்து மங்கையரின் அழகினை இன்பரசம் சொட்ட இருபது பாடல்களில் சேகாதி பாத வருணனையாக ஒரு படலம் முழுவதும் பாடியுள்ளார். இங்ஙனம் இன்பச் சுவைக்கும், வருணனை வளத்துக்கும், கற்பனை நயத்துக்கும் ஓர் இனிய காப்பியமாகச் சேகாதி நயினார்ப் புலவரின் “திருமணக் காட்சி” அமைந்து உள்ளது.

4. சின்ன சீறா

உமறுப்புலவரின் சீறாப்புராணம் பெருமானாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை முழுமையாகப் பாடவில்லை. ஹணிக் கூட்டத்தார் படலத்தோடு சீறா முடிந்துவிடுகின்றது. அறுபத்து மூன்றாண்டுகள் வாழ்ந்த அண்ணலாரின் வாழ்வில் ஐம்பத்தேழு ஆண்டுகால வாழ்க்கை மட்டுமே கவிஞரேறு உமறு பாடுகின்றார். எஞ்சிய ஆறு ஆண்டுகால வாழ்வை உமறுப்புலவர் ஏனோ பாடவில்லை. காப்பியத்தை அமங்கலமாக முடிக்க உமறுப்புலவர் விரும்பவில்லை என்று சிலரும், இறுதிப் பகுதியைக் காப்பியமாகப் பாடுவதற்குள் உமறுப்புலவர் மறைந்துவிட்டாரென்று

வேறு சிலரும் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு சீறாவை உமறு முழுமையாகப் பாடாததற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

உமறுப்புலவர் மறைவுற்ற முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் சீறாப்புராணத்தை முழுமையாக்கும் பணியில் மூன்று புலவர்கள் ஈடுபட்டனர். இதன் பயனாக நமக்குக் கிடைத்திருப்பது “சின்ன சீறா”. புலவர் நாயகம் என்று போற்றப்படும் சேகனாப் புலவரும், பனீ அகமது மரைக்காயரும் சீறாப் புராணத்தின் இறுதிக் காண்டமான ஹிஜ்ரத்துக் காண்டத்தின் எஞ்சிய பகுதியைப் பாடியிருக்கின்றனர்.

ஹிஜ்ரி 1145 ஆம் ஆண்டில் (கி.பி. 1732) காயல் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த பனீ அகமது மரைக்காயர் சின்ன சீறாவை இயற்றினாரென்று அறிகிறோம். 39 படலங்களாக 1829 விருத்தங்களில் இந்தக் காவியம் அமைந்திருக்கிறது. இதற்குப் பிறகு மொன்னா முகம்மது காதரி சுத்தாரி என்னும் புலவர் சீறாவின் இறுதிப் பகுதியாக நான்காவது காண்டம் ஒன்றை ஹிஜ்ரி 1328-இல் பாடினார்.¹⁶ 40-படலங்களோடு திகழ்கின்ற இது ‘கமாலத்துக் காண்டம்’ என்ற பெயர் பெறுகின்றது. நிறைவுக் காண்டம் என்பது இதன் பொருள். முன்னோர்கள் முற்றுவிக்காத புராணத்தை முடிக்கவேண்டும் என்ற பேராவலினால் இவர் இந்தப் பணியைச் செய்திருக்கின்றார்.

ஒரு காப்பியத்தின் தொடர்ச்சியாகப் பிறிதொரு காப்பியம் எழுந்து, முற்றுப்பெறாத பகுதியை முற்றுவிக்கும் ிநாக்க நிறைவேற்றமாக அமைவதை இராமாயணம் உத்தர காண்டம் சீறாப்புராணம்—சின்ன சீறா போன்ற

16. ஜே. எம். சாலி, “சீறாப்புராணப் பின்னணிகள்” கட்டுரை, “காப்பிய விருந்து” மே, 1980, பக்—76

வற்றில் காண்கின்றோம் என்கிறார் டாக்டர் ச. வே. சுப்ரமணியம்.¹⁷

உமறுவின் சீறாவையும், பனீ அகமது சீறாவையும் “இஸ்லாமிய இரட்டைக் காப்பியங்கள்” என அழைக்கலாமென்று பேராசிரியர் மு. அப்துல் கரீம் குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁸

“சீறாவென்கிற புராணம்” என்றுதான் இககாப்பியத்துக்குப் பனீ அகமது மரைக்காயர் பெயர் சூட்டியிருந்தார். ஆனால் அறிஞர் பெருமக்கள் உமறுவின் சீறாவிலிருந்து பிரித்தறிவதற்காக இதற்குச் “சின்ன சீறா” என்று செல்லப் பெயரிட்டு அழைக்கலாயினர். வகுதையைச் சேர்ந்த லப்பை நயினார் என்ற புரவலரின் பொருளுதவியோடு ‘சின்ன சீறா’ அரங்கேறியிருக்கிறது.

சின்ன சீறாவினை முதன் முதலில் பதிப்பித்தவர் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த உதுமான் லெப்பை என்பவரின் புதல்வர் பக்கீர் முகையத்தீன் என்பவர். இவரே நூற்பதிப்புத் துறையின் முன்னோடி ஆவார்.¹⁹

“பெருமானாரின் வாழ்வில் கடைசி ஆறு ஆண்டு வரலாற்றைத்தான் ‘சின்ன சீறா’ நமக்குச் சொல்கிறது. இந்த ஆறு ஆண்டுகளும் நிகழ்ச்சிகள் நிறைந்த ஆண்டுகள்.

17. டாக்டர்-ச.வே. சுப்பிரமணியம், “தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவும்,” பக்—256

18. பேராசிரியர் மு. அப்துல் கரீம், “இஸ்லாமும் தமிழும்”, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1982 பக்—122.

19. பேராசிரியர் மு. அப்துல் கரீம், “இஸ்லாமும் தமிழும்”, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1982 பக்—125.

அண்டை நாடுகளின் அரசர்களுக்குப் பெருமானார் கொள்கை விளக்க மடல் அனுப்பினார்கள். செல்வாக்கு மிக்க கூட்டங்களின் தலைவர்களை இசலாத்தின் பக்கம் அழைத்தார்கள். கைபர், ஹுனைன், தபூக் போன்ற பெரும் போர்களை மேற் கொண்டார்கள். மக்காவினை வெற்றிகொண்டு, குறைசியர்களை இசலாத்தில் இணைத்தார்கள்.”—இவை எல்லாமே ‘சின்ன சீறா’ கூறும் செய்திகள் என்று கேப்டன் என்.ஏ.அமீர் அலி.²⁰ தொகுத்துரைக்கின்றார்.

5. இராஜ நாயகம்

சுலைமான்நபி அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இன்பக் காப்பியமே இராஜ நாயகம். பைபிளிலும், வரலாற்றிலும் ‘சாலமன்’ என்று போற்றப்படுபவரே சுலைமான் நபியாவார். அவரே இக் காப்பியத் தலைவர். பல்கீஸ் நாயகி காப்பியத் தலைவியாவார்.

இக் காப்பியத்தை இயற்றியவர் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் ஆவார். இவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூரை அடுத்துள்ள ‘மீசல்’ [என்ற ஊரில் பிறந்தவர். வண்ணங்கள் பாடுவதில் வல்லவரான இவர் தம் இயர்பெயர் “ஹமீத் இபுராகீம்” என்பதாகும். 89 வயது வரை வாழ்ந்த இவர் மூன்று இஸ்லாமியக் காப்பியங்களையும், பல்வேறு சிற்றிலக்கியங்களையும் படைத்தளித்துள்ளார். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இராஜசிங்க

20. கேப்டன். என்.ஏ.அமீர் அலி, ‘பனீ அகமது மரைக்காயரின் சின்ன சீறா’ கட்டுரை, “சீறா ஆய்வுத் திரட்டு” இரண்டாம் பதிப்பு, மே 1977, பக் 124—125.

மங்கலத்தை அடுத்துள்ள தும்பட்டிக்காகக் கோட்டையில் அவர் காலமானார்.

46 படலங்களில் 2240 பாடல்களைக் கொண்டதாக 'இராஜநாயகம்' அமைந்துள்ளது. கீழ்க்கரையில் ஹிஜ்ரி 1222 முஹர்ரம் மாதம் 14—ஆம் நாள்(23-3-1807) திங்கட் கிழமையன்று இக் காப்பியம் அரங்கேற்றமானது.²¹

இராஜநாயகம் பாடுவதற்கு வண்ணக் களஞ்சியப் புலவருக்கு உதவி புரிந்த வள்ளல் அப்துல் காதிர் என்பவர் ஆவார். இவர் வருதையைச் சேர்ந்த அகமது நயினார் என்பவரின புதல்வர். தம்மை ஆதரித்துப் போற்றிய புரவலரை வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் 'இராஜ நாயகம்' காப்பியத்தில் 19 இடங்களில் நன்றிபுணர்வோடு குறிப்பிடுகின்றார்.

இயற்கைக் காட்சிகளை வருணிப்பதில் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் சிறந்து விளங்குகிறார். பல்வகை நிலங்களின் வருணனையும், எழுவகைப் பருவப் பெண்களின் வருணனையும், காதற்சுவையும் கனிந்து நின்று புலவர் வருணனைத் திறத்திற்குச் சூன்று பகர்கின்றன.²²

கனவில் கண்ட காதலியை எண்ணி ஏங்கும் காதலனுடைய வேட்கையை,

"அரசிய வியற்கை நீத்தான்; அன்னையைப் பிதாவை
நீத்தான்;
சரதநண் பினரை நீத்தான்; தன்குலத்தினரை நீத்தான்;
பரிசன மெவையும் நீத்தான்; பரிகரி சிவிகை நீத்தான்;
விரைசெறி குழலினாள் தன் வேட்கையை நீத்திலானே"
—(கவவு கண்டு மணஞ்செய்த படலம்: பா.எண்.22)

21. டாக்டர் ம.மு.உவைஸ், "புலவரும் புரவலரும்" பக்—7.

22. பேராசிரியர். மு. அப்துல் கரீம், "இஸ்லாமும் தமிழும்" பக்—144.

என்று இன்பச்சுவை ததும்பப் பாடும் வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்,

“வல்லவன் விதித்த வீதிப்படி யலது
மதியினால் வாழ்வ தொன்றி லையே”

—(விதி கூட்டிய படலம் : 54)

என்று இஸ்லாமிய இறை நம்பிக்கையின் அடிப்படையையும் பாடத் தவறவில்லை.

6. குத்பு நாயகம் (சேகனாப் புலவர்)

இஸ்லாமிய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட ஆன்மீக ஞானிகளுள் முகியித்தீன் ஆண்டகை (கி.பி. 1077—கி.பி. 1165) தலையாயவர் ஆவார். அதனாலேயே அவர் ‘குத்பு நாயகம்’ (வலிகள் கோமான்) என்று சிறப்புடன் அழைக்கப்படுகிறார். முகியித்தீன் ஆண்டசையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு தமிழில் பல காப்பியங்களும், எண்ணற்ற சிற்றிலக்கியங்களும் எழுந்துள்ளன. அவற்றுள் முதலாவது காப்பியம் என்ற பெருமைக்குரியது இந்நூலே ஆகும்.

‘புலவர் நாயகம்’ என்று புகழப்படும் சேகனாப்புலவர் இயற்றிய நான்கு இஸ்லாமியக் காப்பியங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். ‘சேகு அப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவர்’ என்பதே காலப்போக்கில் சேகனாப்புலவர் என்று மருவீ வழங்கலாயிற்று. இவர்தம் தந்தையார் ஹபீபு முகம்மது, ஓர் இரத்தினக் கல் வணிகர் ஆவார். இவருடைய பெற்றோர் காயல்பட்டினத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் சேகனாப்புலவர் சென்னையை அடுத்துள்ள கோவளத்தில் பிறந்தவர். ஹிஜ்ரி 1268 துல்கஃதா மாதம் 27-ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை இரவில் (13-9-1852) மறைந்தவர்.

நாகை குப்புத்தம்பி என்பவரின் புதல்வர் முகம்மது மஸ்தான் என்னும் கொடை வள்ளலே “குத்பு நாயகம்”

காப்பியத்தின் புரவலர் ஆவார். இவரைக் காப்பியத்தின் 16 இடங்களில் சேகனாப் புலவர் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார்.

சேகனாப் புலவரின் முதல் காப்பியமான “குத்பு நாயகம்” ஹிஜ்ரி. 1225 ரமலான் மாதம் முதல் தேதி வெள்ளிக்கிழமையன்று (15.10.1810) காயல்பட்டினத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டதென்று டாக்டர். ம.மு. உவைஸ் கூறுகின்றார்.²³

‘குத்பு நாயகம்’ எனப்படும் இக்காப்பியம் 17 படலங்களைக்கொண்ட ‘தன்னுயிர் காக்கும் தவநிலைக் காண்டம், 11-படலங்களைக் கொண்ட ‘மன்னுயிர் தாங்கும் மகத்துவநிலைக் காண்டம்’ ஆகிய இரண்டு காண்டங்களைக் கொண்டதாகும். 1341 விருத்தங்களைக் கொண்ட இந்நூலில் அறுசீர் விருத்தங்கள் ஆற்றொழுக்கு நடை பயில்கின்றன. சொல்லாட்சியும், யாப்பமைதியும் பாடல் தோறும் சிறந்து விளங்குகின்றன. “இசுலாமியச் சமயச் சாரமும், தமிழ் மரபும் பின்னிப் பிணைந்த ஓர் அருங்கலைப்பெட்டகமாக இது திகழ்கிறதெனில் மிகையாகாது,²⁴ என்று டாக்டர் தமிழண்ணல் ‘குத்பு நாயகக்’ காப்பியத்தைப் பாராட்டுகின்றார்.

முகியித்தின் ஆண்டகையின் பிறப்பைப் பாடவந்த சேகனாப் புலவர்,

23. டாக்டர் ம. மு. உவைஸ், “புலவரும் புரவலரும்”, பக்-9.

24. டாக்டர் தமிழண்ணல், “குத்பு நாயகம்” அணிந்துரை, ஆயிஷா பதிப்பகம், அதிராம்பட்டினம், முதற்பதிப்பு, நவம்பர் 1982, பக்-7.

“பொய்தரு நெறியும் புன்மனக் கசடும்
 புறந்தரு மொழியுமுண் ணிந்தை
 வைதரு நிலையும் அழுக்கடை வினையும்
 மாசுறை பாவமும் நீத்துக்
 கைதரச் சிறந்த செழுங்கதிர் குலவுங்
 கதிதரு மணிவிளக் கென்ன
 மொய்தருந் தவத்திற் றுறைபல விளக்கு
 முகியித்தீ னாண்டவர் பிறந்தார்”

—(சதக சற்குரு உதயஞ் செய்த
 படலம் : 274)

என்று பாடி, மாசும் பாவமும் நிறைந்த மக்கள் கூட்டத் தின் இருள்போக்கும் மணிவிளக்கு எனலால் முகியித் தீன் ஆண்டகை பிறந்தார் என்று தம் காப்பியத்தலைவரின் மாட்சிமையைக் கூறுவது சிறப்பாக உள்ளது.

7. திருக்காரணப் புராணம்

நாகூர் ஷாகுல் ஹமீது ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு, சேகனாப் புலவரால் இக்காப்பியம் பாடப்பட்டுள்ளது. ‘காரணம்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘அற்புதம்’ என்ற பொருளும் உண்டு. நாகூர் ஆண்டகை யின் அற்புதச் செயல்களை விளக்கும் இக்காப்பியத்துக்கு “திருக்காரணப் புராணம்” என்ற பெயரைச் சூட்டியிருக் கிறார் புலவர் நாயகம்.

அகமது சாகிபு என்ற புரவலரே இக்காப்பியம் பாடு வதற்குத் தூண்டுகோலாய் அமைந்ததோடு பொருளுதவி யும் புரிந்தவர். ஹிஜ்ரி 1227 ரமலான் முதலாம் நாள் புதன் கிழமை அன்று (9.9.1812) இக்காப்பியம் அரங்கேற்றப் பட்டது. பின்னர், காயல்பட்டினம் மகுதூம் மீரா லெப்பை என்பவரின் பொருளுதவியோடு, மகுதூம் முகம்மது புலவ

ரால் கி. பி. 1863 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் பதிப்பிக்கப் பட்டது.²⁵

மாணிக்கப்பூர்க் காண்டம், பரதேய சஞ்சாரக் காண்டம், நாகூர்க் காண்டம் ஆகிய மூன்றுகாண்டங்களையும், 56 படலங்களையும் 2576 விருத்தப் பாக்களையும் கொண்டதாக “திருக்காரணப் புராணம்” அமைந்துள்ளது.

மக்கட் பேற்றின் அருமையை விளக்கும் வகையில்,

“பொற்பல னுடைய ரேனும் பொருட்பல னுடைய ரேனும்
சொற்பல னுடைய ரேனும் துதிபல னுடைய ரேனும்
நற்பல னுடைய ரேனும் நனியறி ஷுடைய ரேனும்
இற்பல னாகும் மைந்தர் இல்லவர் இல்லா ராமே”

(லாகூர் புக்க படலம்-17)

என்று சேகனாப் புலவர் பாடுவது பாண்டியன் அறிவுடை நம்பியின் புறநாலாற்றுப் பாடலை அடியொற்றியதாகும்.

8. குத்பு நாயகம் (வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்)

‘ராஜ நாயகம்’ தந்த வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின் மற்றொரு காப்பியமே “குத்பு நாயகம்”. முகியித்தீன் ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட இக் காப்பியம் கி.பி. 1814-இல் வெளிவந்தது. ஆனால் இதற்கு நான்காண்டுகளுக்கு முன்னரே கி.பி. 1810ல் சேகனாப் புலவர் இதே தலைப்பில் ஒரு காப்பியத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார். ஆயினும் இவை போட்டிக் காப்பியங்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒவ்வொரு புலவரும்

25. பேராசிரியர். மு. அப்துல் கரீம், “இஸ்லாமும் தமிழும்” பக்-131,

தத்தம் கவிமாயை யால் முகியித்தீன் ஆண்டகையை அணி செய்துள்ளனர்.

சேகனாப் புலவரின் 'குத்புநாயக'த்தைவிட வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின் 'குத்பு நாயகம்' அளவால் சற்று பெரியது. இக்காப்பியம் 39 படலங்களையும் 1707 வீருத்தப் பாக்களையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. முன் காப்பியத்தைவிட ஏறத்தாழ நானூறு பாடல்கள் இதில் அதிகம். காண்டப் பகுப்பு இக்காப்பியத்தில் இல்லை.

வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் தமது 'குத்பு நாயகத்தில்' ஏறத்தாழ எல்லாப் படலங்களிலும் சாஹுல் ஹமீது ஆண்டகையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அப் பெரியாரின் மூதாதையர் தாம் காப்பியத் தலைவரான முகியித்தீன் ஆண்டகை என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.²⁶

“பொறிவழி மனம் புகாது புரிதவ ஞானங் கல்வி
அறிவுசீ ரொழுக்கம் அனபோ டுலகிய லகிலம்போன்ற
பொறைநிறை யமைத்து வாழ்தற் ககமெனும் புனித
மேவு
நெறியின ரொருவ ரோங்கு மகிழ்வொடு நிகழ்த்து
வாரால்”
(கலிறுநபி வாய்மைப் படலம்—1)

என்ற பாடலில் ஒரு மனிதருக்கு இருக்க வேண்டிய சிறப்பியல்புகளைத் தொகுத்துரைக்கின்றார் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்.

26. டாக்டர் ம.மு.உவைஸ், “இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்”, பக்-170.

9. முகியித்தீன் புராணம்

சேகனாப் புலவர், வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து முகியித்தீன் ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு தோன்றிய மற்றொரு காப்பியம் 'முகியித்தீன் புராணம்' தமிழ் நாட்டில் பிறந்து யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறிய 'பதுறுத்தீன் புலவரால்' இக்காப்பியம் பாடப்பட்டுள்ளது.

ஈழநாட்டில் எழுந்த முதல் தமிழ்ப் பெருங்காப்பியம் இதுவே! வேற்று சமயங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கூட இந்த அளவுக்குப் பெரிய காப்பியத்தை ஈழத்தில் இதுவரை படைக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த "செய்கு மீறான் லெப்பை" என்ற புலவரின் பொருளுதவியோடு இக்காப்பியம் அரங்கேறியது. இவர் உசைன் நயினார் என்பவரின் புதல்வர். தமது வள்ளலை 46 இடங்களில் நன்றியுணர்வோடு குறிப்பிடுகிறார் பதுறுத்தீன் புலவர்.

ஹிஜ்ரி. 1231 ஜமாத்துல் ஆகிர் பிறை 23 திங்கட்கிழமையன்று (20. 5. 1816) பதுறுத்தீன் புலவர் முகையதீன் புராணத்தை அரங்கேற்றம் செய்தார்.

இக்காப்பியம் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. முதல் பாகத்திலுள்ள 40 படலங்களில் 2162 விருத்தப்பாக்கள் உள்ளன. இரண்டாம் பாகத்திலுள்ள 34 படலங்களில் 1821 விருத்தங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆகவே இரண்டு காண்டங்களிலுமாகச் சேர்த்து 74 படலங்கள் 3983 விருத்தப்பாக்களும் முகியித்தீன் புராணத்தில் அமைந்துள்ளன. சதாவதனி செய்குதம்பிப் பாவலர் அவர்கள் இக்காப்பியத்தின் முதல் பாகத்தினை கி. பி. 1901-ஆம் ஆண்டிலும் இரண்டாம் பாகத்தினை 1903-ஆம் ஆண்டிலும் நல்ல முறையில் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். தற்போது பேராசிரியர் மு. அப்துல் கரீம் அவர்கள் இக்காப்பியத்தின் இரண்டு பாகங்களையும் புதிய பதிப்புக்களாக வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார்.

பதுறுத்தீன் புலவரின் இக்காப்பியத்தில் முகியித்தீன் ஆண்டகையின் அற்புதச் செயல்கள் அழகான முறையில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இக்காப்பியத்தின் தனிப்போக்கு என்று சொல்லத்தக்க வகையில் இறைப்புகழ்ப்பாக்கள, காப்பியம் முழுமையும் நிறைந்துள்ளன. மூன்றாவது பெரிய இஸ்லாமியக் காப்பியம் என்ற சிறப்பினை 'முகியித்தீன் புராணம்' பெற்றிருக்கிறது.

10. திருமணி மாலை

'மாலை' என்ற பெயரோடு அமைந்திருப்பினும், காப்பிய அமைதிகளோடு அமைந்த இனிய நூல் "திருமணி மாலை" சேகனாப்புலவரின் மற்றொரு காப்பியமாகிய இபுராகீம் நபியைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. பைபிளில் 'ஆபிரகாம்' என்று கூறப்படும் இபுராகீம் நபியைப் பற்றித் திருக்குர் ஆனில் 69 இடங்களில் கூறப்படுகின்றது. அந்த இபுராகீம் நபி அலை) அவர்களின் ஒப்பற்ற தியாக வரலாற்றைக் கூறும் காப்பியமே "திருமணி மாலை."

இக்காப்பியம் இயற்கையங் காண்டம், செயற்கையங் காண்டம் என்ற இரு காண்டப் பிரிவுகளையும், 31 படலங்களையும் 1908 விருத்தப் பாக்களையும் உடையதாக அமைந்துள்ளது. உறிஜரி. 1231 ஷல்வால் மாதம் 14-ஆம் திங்கட் கிழமையன்று (9. 9. 1816) அரங்கேற்றப்பட்டது.

சேகனாப் புலவர் "திருமணிமாலை" பாடுவதற்குப் பொருளுதவி புரிந்த புரவலர் ஹபீபு முகம்மது என்னும் கொடை வள்ளல் ஆவார். இவர் வகுதை இஸ்மாயில் என்பவரின் புதல்வர். தம் புரவலரைக் காப்பியத்தில் 18-இடங்களில் நன்றியுணர்வோடு நினைவு கூர்ந்துள்ளார் சேகனாப் புலவர்.

இறைவனுக்காகத் தம் அருமை மகன் இசுமாயிலையே குர்பான் (தியாகம்) செய்ய முன்வந்த இபுராகீம் நபி

(அலை) அவர்களின் தியாக வரலாறும், இறைவனின் ஆணைப்படித் தந்தையும் மகனுமாகச் சேர்ந்து முதல் இறையில்லமாகிய கலீபத்துல்லாவைக் கட்டிய வீர வரலாறும் இக்காப்பித்தில் சுவைபடச் சொல்லப் பட்டுள்ளன.

“காப்பியச் சிறப்பு மிகுந்து விளங்கும் “திருமணி மாலை”, பொருட்சிறப்பும் ஓசை இனிமையும் உடைய பாக்களைக் கொண்டுள்ளது.”²⁷ என்று இக்காப்பியத்தைப் பாராட்டும் டாக்டர். ச. வே. சுப்பிரமணியம், அதற்குச் சான்றாக,

“அறிவிலங்க வுளமிலங்க மதியிலங்கத் துதியிலங்க
வலர்ந்த வாயும்
வெறியிலங்க மலரிலங்கப் புயமிலங்கக் கொடையிலங்க
விளங்குங் கையும்
குறியிலங்க விழியிலங்க மதியிலங்க முகமிலங்கக்
கொற்ற வள்ளல்
பொறிவிலங்கிப் பொழிவிலங்குந் தலம்விடுத்து
வெளிப்புறத்திற்
புறப்பட் டாரே”

(நமுறாது போர் புரிப் படலம்: 1231)

என்ற பாடலையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இவை போன்ற சுவையான பாடல்கள் நூல் முழுவதும் செறிந் துள்ளன. இக்காப்பியத்தின் புதிய பதிப்பை அழகான முறையில் நாவலாசிரியர் “ஹஸன்” அவர்கள் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ளார்.

27. டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியம், “திருமணி மாலை” மதிப்புரை, ஏவிஎம், ‘ஜாபர்தீன்-நூர்ஜ ஹான் டிரஸ்ட்’ வெளியீடு, சென்னை, புதிய பதிப்பு ஜூலை 1984, பக்-11.

11. இறவு சல்கூல் படைப்போர்

இஸ்லாமியருக்கும், இஸ்லாமியர் அல்லாதாருக்கும் இடையே நடைபெற்ற போர்களை விளக்கும் நூல்களே “படைப்போர்” ஆகும். அவற்றை ஆங்கிலத்திலுள்ள “War Ballad” என்ற வகைக்கு ஒப்பாகக் குறிப்பிடலாம். இஸ்லாமியர் அறிமுகப்படுத்திய புதுவகைச் சிற்றிலக்கியமாகிய ‘படைப்போர்’ “இறவு சல்கூல் படைப்போர்” ஆகும். இந்நூல் காப்பிய இலக்கணங்களோடு கவினுற அமைந்துள்ளது.

இந்நூலுக்குச் “சல்கா படைப்போர்” என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இக்காப்பியத்தில் வீரதீரச் செயல்கள் புரிந்த சல்கா என்ற பெண்மணியின் நினைவாக இப்பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. அப்படியாயின் ஒரு பெண்ணின் பெயரால் அழைக்கப்படும் முதற்காப்பியம் இதுவேயாகும்.

இக்காப்பியத்தைக் குஞ்சமூசு லெப்பை ஆலிம் புலவர் இயற்றியுள்ளார். 45.படலங்களில் 2383 விருத்தப்பாக்களை உள்ளடக்கியதாக இக்காப்பியம் அமைந்துள்ளது.

“கொடிநிறை முறிந்திடக் குடை நொறுங்கிட
வடிமுர சுடைந்திட வலியின் மன்னர்கள்,
முடிபல பிளந்திட மூளை சிந்திட
கடிதினில் மிதித்தன கருத யாருமே”

(குசுஆ வரும் படலம் : 44)

என்பது போன்ற ஓசை நயம் மிக்க பாடல்கள் போர்க்களக் காட்சிகளை அழகுறச் சித்திரிக்கின்றன. இறைமறையாம் திருக்குர்ஆனின் கருத்துக்களையும் மிகுதியாக இந்நூலில் இடம்பெறச் செய்து காப்பியச் சுவையைக் கூட்டியுள்ளார் குஞ்சமூசுப் புலவர்.

12. புதூ குஷ்ஷாம்

சீறாப்புராணம், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது வரலாற்றை முழுமையாகப் பாடவில்லை. பெருமானாரின் இறுதிக்கால வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லும் வகையில் சேகனாப் புலவர் இயற்றிய காப்பியமே “புதூ குஷ்ஷாம்”. அவ்வகையில் சீறாப்புராணத்தின் தொடர் காப்பியமாக இது விளங்குகின்றது. அண்ணலாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை முழுமையாகப் பாடும் இக்காப்பியமே இஸ்லாமியக் காப்பியங்களில் அளவால் மிகப் பெரியதாகும்.

‘புதூ குஷ்ஷாம்’ என்ற சொற்றொடர் ‘புதுஹ்’, ‘ஷாம்’ என்ற இரண்டு அறபுச் சொற்களினால் ஆனது. ‘புதுஹ்’ என்றால் ‘வெற்றிப் பிரவேசம்’ என்பது பொருள். ‘ஷாம்’ என்பது சிரியா நாட்டைக் குறிக்கும். ஆகவே ‘புதூ குஷ்ஷாம்’ என்பதற்குச் ‘சிரியாநாட்டு வெற்றிகள்’ என்பது பொருளாகும். முஸ்லிம்கள் சிரியா நாட்டை வெற்றி கொண்ட வரலாறு இக்காப்பியத்தில் விளக்கப்படுகின்றது.

‘அபூ அப்துல்லாஹ் முகம்மது பின் உமர்’ என்பவர் அறபு மொழியில் இயற்றிய ‘புதூகுஷ்ஷாம்’ என்ற நூலே, இக்காப்பியத்திற்கு மூல நூலாகும். ஹிஜ்ரி 1236 ஜூன் மாதம் 10-ம் நாள் வெள்ளிக்கிழமையன்று (14.9.1821) இக்காப்பியம் அரங்கேறியது.

“புதூ குஷ்ஷாம்” காப்பியம் முகம்மதியா காண்டம், சித்தீக்கிய்யா காண்டம், பாருக்கியா காண்டம் என்ற முப் பெருங்காண்டங்களையும் 61படலங்களையும் 6786 பாடல்களையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. காப்பிய அமைப்பு விவரம் வருமாறு :

84 இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு

முகம்மதியா காண்டம் - 11 படலங்கள்	-	965 பாக்கள்
சித்தீக்கிய்யா காண்டம் - 13	„	- 1747 „
பாடுக்கியா காண்டம் - 37	„	- 4074 „
<hr/>		
ஆக மொத்தம் ...	61	6786
<hr/>		

முதற் காண்டமாகிய 'முகம்மதியா காண்டத்தில்' அண்ணலார் மதீனாவில் ஆட்சி செலுத்திய வகையும், அவர்களுடைய மறைவும் கூறப்படுகிறது. பெருமானாருக்குப் பின் ஆட்சி புரிந்த அபூபக்கர் சித்தீக் அவர்களின் ஆட்சி முறைகள் 'சித்தீக்கிய்யா காண்டத்திலும்' உமர் பாரூக் அவர்களின் ஆட்சி முறையும், அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் சிரியாவோடு நிகழ்த்திய போர்களும், 'பாரூக்கியா காண்டத்திலும்' முறையே விளக்கப் படுகின்றன. இஸ்லாமிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைச் சேகனாப் புலவர் நுணுக்கமாக உணர்ந்து இக்காப்பியத்தைப் பாடியுள்ளார்.

சென்னையை அடுத்த பவளக்காடு என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த முகம்மது ஷகீது என்னும் கொடை வள்ளலின் வீரப்பிற்கிணங்கவே சேகனாப் புலவர் இக்காப்பியத்தைப் பாடினார். தமது புரவலரைக் காப்பியத்தின் பல்வேறு இடங்களிலும் சேகனாப் புலவர் புகழ்ந்து பாடுகின்றார்.

'புது குஷ்ஷாம்' காப்பியத்துக்கு ஈழநாட்டு மருத முனையைச் சேர்ந்த அல்ஹாஜ். 'அ. மு. ஷரீபுத்தின் புலவர் ஏழு பெரும் தொகுதிகளில் அழகிய விரிவுரை எழுதியுள்ளார்கள். அவற்றுள் மூன்று தொகுதிகளை டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் 1979-ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நான் காவது அனைத்துலக இஸ்லாமிய மாநாடு நடைபெற்ற போது பதப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

ஒரு காலத்தில் 'புது குஷ்ஷாம்' மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்கு பெற்ற காப்பியமாகத் திகழ்ந்தது. காப்பியம்

படைத்த சேகனாப் புலவரே புதுச்சேரி, கடலூர், பரங்கிப் பேட்டை, நாகூர் போன்ற பல்வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று இக்காப்பியத்துக்கு விளக்கவுரை ஆற்றியுள்ளார். அக்கறைக் குறைவினால் அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட இக்காப்பியத்தைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகில் சிறந்த முறையில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

13. தீன் விளக்கம்

‘இராஜ நாயகம்’ ‘குத்பு நாயகம்’ ஆகிய வண்டமிழ்க் காப்பியங்களை வழங்கிய வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின் மூன்றாவது காப்பியமே “தீன் விளக்கம்”, கி.பி. 1807 ஆம் ஆண்டில் ‘இராஜ நாயகத்தை’ வெளியிட்ட புலவர் பதினான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கி.பி. 1821-இல் இக்காப்பியத்தை வெளியிட்டார்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கீழ்க்கரையை அடுத்துள்ள ஏர்வாடியில் அடக்கமாயிருக்கும் செய்யிது இபுராகீம் ஷகீது வலியுல்லாஹ் அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு, இக்காப்பியம் பாடப்பட்டுள்ளது. செய்யிது இபுராகீம் வலியுல்லாஹ் அவர்கள், முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பேரராகிய இமாம் ஹுசைனின் 18-ஆம் தலைமுறையில் வந்த வழித்தோன்றல் ஆவார்.

மதினாவிலிருந்து தமிழ்நாடு வந்து விக்கிரம பாண்டியனுடன் போர் புரிந்து, தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியை வென்று ஆட்சிபுரிந்த செய்யிது இபுராகீம் அவர்களின் வீர வரலாறு இக்காப்பியத்தில் விளக்கப்படுகிறது. 22 படலங்களில் 1740 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டதாகத் ‘தீன் விளக்கம்’ அமைந்துள்ளது. காப்பியத் தலைவருக்கும், விக்கிரம பாண்டியனுக்கும் பத்து நாட்கள் நடைபெற்ற போரினைப் பத்து படலங்களில் புலவர் பாடுகின்றார். ஒவ்வொரு நாள் போருக்கும் ஒரு படலம் அமைத்துள்ளார். ஆகவே போர் வருணனையே இக்காப்பியத்தில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

வரிசை இபுராகீம் லெப்பை என்பவரின் பொருளுதவி யோடு இக்காப்பியம் பாடப்பட்டுள்ளது. தமது புரவலரை வண்ணக் களஞ்சியப்பலவர், காப்பியத்தின் பல்வேறு இடங்களில் நன்றியுணர்வோடு குறிப்பிடுகின்றார்.

இக்காப்பியத்தின் பெயர், காப்பியத்தின் இரண்டு வெவ்வேறு பதிப்புக்களில் வித்தியாசப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒன்று “தீன் விளக்கம்” என்றும், மற்றது “தீனெறி விளக்கம்” என்றும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. முஸ்லிம் அல்லாதார் ‘தீன்’ என்னும் அறபுச் சொல்லின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் விட்டால் அது வேறுவிதமாகக் கருத்துக் கொடுக்கும் என்பதனாலோ என்னவோ இரண்டாம் பதிப்பில் அதன் பெயர் “தீனெறி விளக்கம்” அல்லது “தீனெறி விளக்கம் என்கிற புராணம்” எனப் பெயரிடப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். ‘தீன்’ என்னும் தமிழ்ச்சொல் ‘உணவு’ என்னும் பொருளைத் தருமாதலால் இந்த நிலைமை உருவாகியிருக்கலாம். ‘தீன்’ என்பது இஸ்லாத்தை யே இங்கு சுட்டுகின்றது. ²⁸

“ ‘தீன்’ நெறியாகிய இஸ்லாம் தமிழகத்தில் விளங்கத் தொடங்கிய நிலையை உணர்த்தும் விளக்கக் காவியமே இது ” ²⁹ என்கின்றார் ஜே. எம். சாலி.

மதுரையை அடுத்த ஏர்வாடியே காப்பியக் களமாதலின் மதுரை மீனாட்சியம்மை, சொக்கநாதர் ஆகியோரைப் பற்றியும் தம் காப்பியத்தில் வண்ணக் களஞ்சியப் பலவர் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறு குறிப்பிடும்போது முஸ்லிம் அல்லாத பாத்திரங்களின் வாயிலாகவே கூறும்

28. டாக்டர் ம. மு. உவைஸ், “இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்” பக்-222.

29. ஜே. எம். சாலி, “இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காவியங்கள்”, பக்-119.

உத்தியைக் கையாண்டுள்ளார். சிவபெருமானைப் பற்றிச் சொல்லும்போது,

“சோதி வெண்பிறை சூடிய சொக்கர்...”

(இரண்டாம் போர்புரி படலம் : 114)

“திரிபுரந் தகனஞ் செய்த செஞ்சடைச் சொக்கநாதர்”

(ஐந்தாம் போர் புரி படலம்—4)

“கங்கையஞ் சடைமுகக் கண்ணன்...”

(ஆறாம் போர்புரி படலம்—20)

என்றெல்லாம் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் சுட்டுகின்றார். அவ்வாறே மீனாட்சியம்மையைக் குறிப்பிடும்போது,

“அங்கயற் கண்ணி தம்மை

அகத்தினி லிருத்தி யேற்றி ..”

(முதற் போர்புரி படலம் : 44)

“மீன்றரு விழியாள் பாகர்”

(இரண்டாம் போர்புரி படலம்—34)

“கயற்கண்ணி தன்னை...”

(செய்யிது இபுராஃமொலி ஷகீதுப் படலம்—19)

என்றெல்லாம் தமிழ் இலக்கிய மரபையொட்டிப் பாடுகின்றார். போர் வருணனைச் சிறப்பால் புகழக்காப்பியமாக ஒளி வீசுகின்றது “தீன் விளக்கம்”

14. நவமணி மாலை

முகியித்தீன் ஆடைகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு தமிழில் தோன்றிய நான்காவது காப்பியம் “நவமணிமாலை”. இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் ‘புலவர் நாயகம்’. சேகனாப் புலவரின் மாணாக்கராகிய ஐதுறா சு நயினார்ப் புலவர் ஆவார். இவர் காலங்குடியிருப்பில் தோன்றியவர்.

ஹிஜ்ரி 1271இல் (கி.பி. 1855) “நவமணிமாலை” இயற்றப்பட்டது. செய்கு முகம்மது என்னும் கொடைவள்ளலின் பொருளுதவியோடு இக்காப்பியம் வெளியிடப்பட்டது. குலசேகரப் பட்டணத்தில் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டதாக ஒரு செய்யுள் கூறுகின்றது. தமது புரவலர் இஸ்லாம்புரம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்றும், அவர்தம் தந்தையார் பெயர் உமறுகத்தாபு என்றும் ஐதுறாசு நயினார்ப் புலவர் தமது காப்பியத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

சேகனார்ப்புலவரின் ‘திருமணி மாலை’ போன்று, அவரது மாணாக்கராகிய ஐதுறாசு நயினார்ப் புலவரின் ‘நவமணி மாலை’யும் ‘மாலை’ என்ற பெயருடைய காப்பியமாகும். “நவமணி மாலை”யில் 35 படலங்களும், 3335 விருத்தப்பாக்களும் உள்ளன.

நான்கு இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் முகையதீன் ஆண்டகையைக் காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் மற்றக் காப்பியப் புலவர்களிடமிருந்து ஐதுறாசு நயினார்ப் புலவர் மாறுபடுகின்றார். ஏனைய மூன்று ஆசிரியர்களும் முகியத்தீன் ஆண்டவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையே பெரும்பாலும் தத்தம் காப்பியங்களிலே விவரித்துள்ளனர். ஆனால் “நவமணிமாலை” ஆசிரியரோ முகியத்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த அற்புத நிகழ்ச்சிகளையே, முகியத்தீன் ஆண்டவர் அவர்கள் நிகழ்த்திக் காட்டிய அற்புத நிகழ்ச்சிகளையே தமது காப்பியத்துக்கான கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளார்.³⁰ ஓசை நயமும், பொருட் சிறப்பும் நிறைந்த பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலில் காப்பிய மரபுகள் சிறந்து விளங்குகின்றன.

30. டாக்டர் ம.மு. உவைஸ், “இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்”, பக்—237.

15. நாகூர்ப் புராணம்

வட இந்தியாவிலுள்ள மாணிக்கப்பூரில் பிறந்து, தென்னிந்தியாவிலுள்ள நாகூரில் நல்லடக்கமாகி இருக்கும் சாகுல் ஹமீது ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட காப்பியமே “நாகூர்ப் புராணம்” ஏற்கனவே சேகனாப் புலவர் நாகூர் ஆண்டகையைக் காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டு “திருக் காரணப் புராணம்” என்ற காப்பியத்தைக் கி.பி. 1812-இல் வெளியிட்டுள்ளார். எழுபதாண்டுகளுக்குப் பின்னர் கி.பி.1882 இல் ஆண்டகை பற்றி எழுந்த இரண்டாவது காப்பியமாகிய இந் நூலை நாகூர் குலாம் காதிரு நாவலர் பாடியுள்ளார்.

கி.பி. 1472இல் பிறந்த நாகூர் ஆண்டகையின் வாழ்க்கை நான்கு காலப் பகுதிகளைக் கொண்டது. முதல் பதினெட்டாண்டுகள் பிறந்தகத்தில் கல்வி பயின்ற அவர்கள், அடுத்த பத்தாண்டுகள் தமது ஞானகுருவாகிய குவாலியர் கௌது ஞானியாரிடம் பயிற்சி பெற்றார்கள். பின்னர் பல நாடுகளிலும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சுற்றித் திரிந்த ஆண்டகை அவர்கள் நாகூருக்கு வந்து இருபத்தெட்டாண்டுகள் தங்கியிருந்து பல அற்புதச் செயல்களை ஆற்றி அங்கேயே மறைவுற்றார்கள். இங்ஙனம் 68 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த சாகுல் ஹமீது ஆண்டகை அவர்கள் தம் வாழ்நாளில் ஆற்றிய அற்புதச் செயல்களே இக்காப்பியத்தில் விளக்கப்படுகிறது.

நாகூர் தர்கா வித்துவானும் மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவியர்களுள் ஒருவரும், பன்னூலாசிரியருமான குலாம் காதிரு நாவலர் 31 படலம் 1369 விருத்தப்பாக்களில் “நாகூர்ப் புராணத்”தைப் பாடி முடித்திருக்கிறார். இக்காப்பியத்தை அவர் பாடி முடிப்பதற்குப் பொருளுதவி புரிந்த புரவலர் நாகூர் பாவா ராவுத்தர் குமாரர் சிக்கந்தர் ராவுத்தர் ஆவார். இவர் மீது ஒரு

வாழ்த்துப் பதிகத்தை நூலின் இறுதியில் பாடியிருக்கிறார் நாவலர்.

தமது அறுபதாவது வயதில் நாவலர் 'நாகூர்ப் புராண'த்தைப்பாடினார். அன்றியும் அவர் நாகூர் ஆண்டகையின் அற்புத வரலாற்றைக் 'கன்ஜூல் களுமாத்து' என்ற பெயரில் பெரிய உரை நடை நூலாகவும் எழுதியுள்ளார். இக்காப்பியத்தின் 'மலடு தீர்த்த படலத்தில்' 19-முதல் 36-வரை எண்ணுள்ள பாடல்கள் சித்திர கவிகளாக அமைந்திருப்பது ஒரு சிறப்பு.

குலாம் காதிரு நாவலரின் மாணாக்கராகிய பேராசிரியர் பிச்சை இபுராகீம் புலவர் 'நாகூர்ப் புராணம்' காப்பியத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளார். திருத்தலம் ஒன்றின் பெயரால் அமைந்த ஒரே இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியமாக "நாகூர்ப் புராணம்" திகழ்கின்றது.

16. ஆரிபு நாயகம்

குலாம் காதிரு நாவலரின் மற்றொரு காப்பியமே ஆரிபு நாயகம். இக்காப்பியம் சுல்தானுல் ஆரிபீன் செய்யிது அகமதுல் கபீர் ரிபாயி ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. 'ஆரிபு' என்ற சொல்லுக்கு அறிஞர் என்று பொருள். இத்தகைய ஆரிபுகளுக்கெல்லாம் தலைவராக இருக்கக் கூடியவர் 'சுல்தானுல் ஆரிபீன்' (ஆரிபு நாயகர்) என்று அழைக்கப் படுவார். அத்தகு பெருமைக்குரிய ரிபாயி ஆண்டகையைக் காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டு இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது.

'ஆரிபு நாயகம்' என்னும் இக்காப்பியம் 'தவநிலைக் காண்டம்', 'நிலநிலைக் காண்டம்' என்ற 2-காண்டங்களைக் கொண்டது. 43 படலங்களில் 2373 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ஹிஜ்ரி. 1312-இல்

(கி. பி. 1894) குலாம் காதிரு நாவலர் இக்காப்பியத்தை இயற்றினார்.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வண்ணாரப் பண்ணையில் ஆறுமுக நாவலரின் மருகரும் மாணாக்கருமாகிய வித்துவ சிரோமணி ச. பொன்னம்பலப் பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் “ஆரிபு நாயகம்” அரங்கேற்றப் பட்டது. யாழ்ப்பாணத்து முஸ்லிம்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கவே நாவலர் இக்காப்பியத்தை இயற்றினார்.

காப்பிய அரங்கேற்றத்துக்குப் பல்வேறு வகையில் உதவியவர் “பாக்கியப்பா” ஆவார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அபூபக்கர் நயினார் பிள்ளை மரைக்காயரின் மகனார் ஆவார். இக்காப்பியத்தின் கடைசிப் படலமான, ‘உபாத்துப் படலத்தில்’ குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்கள் பாக்கியப்பாவை 7—பாடல்களில் பாராட்டிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

‘ஆரிபு நாயகம்’ காப்பியத்தைப் பாடுவதற்கு நாவலருக்குப் பொருளுதவி புரிந்தவர் அந்தரோத்து முகம்மது காசிம் என்பவர் ஆவார். அந்தரோத்து என்பது இலட்சத்தீவுகள் எனப்படும் தீவுத்தொகுதியில் ஒருதீவாகத் திகழ்வது. தமது புரவலரை இக்காப்பியத்தின் ஒவ்வொரு படலத்திலும் நன்றியுணர்வோடு நாவலர் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

காப்பியக் கவிஞராக மட்டுமின்றி, பேச்சுக் கலையில் சிறந்த நாவலராகவும், உரைநடை எழுதுவதில் வல்லவராகவும் உயர்ந்து விளங்கியவர் குலாம் காதிரு நாவலர் ‘ஆரிபு நாயகம்’ காப்பியத்துக்கு அவரே பல்வேறு ஊர்களில் விரிவுரைச் சொற்பொழிவு ஆற்றியிருக்கிறார். அன்றியும் ‘ஆரிபு நாயக வசனம்’ என்ற பெயரில் இக்காப்பியத்தை உரைநடையிலும் நாவலர் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அவ்வாறு ‘ஆரிபு நாயகத்தின்’ புகழ்பரப்பும்

பெரும்பணியில் குலாம் காதிறு நாவலர் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்ததால், “ஆரிபு நாயகப் பேர் நிறுவியவர் நாவலர்” என்று சதாவதானி செய்குத்தம்பிப் பாவலர் நாவலரைப் புகழ்ந்துரைக்கின்றார்.

நாவலர்தம் இயற்கை வருணனைப் பாடல்கள் சங்க இலக்கியப் பாடல்களுக்கு ஒப்பாக விளங்குகின்றன. காப்பியச் சுவைகளோடு பக்திச் சுவையும், சமய நெறியும் அழகுற விளங்கும் ‘அருள்நெறிக் காப்பியமாக ‘ஆரிபு நாயகம்’ அமைந்துள்ளது.

17. யூசுப்-ஜூலைகா

இந்நூற்றாண்டில் தோன்றிய முதல் இஸ்லாமியக் காப்பியம் ‘யூசுப்-ஜூலைகா’ ஆகும். ‘கவிஞர் திலகம்’ சாரண பாஸ்கரன் இக்காப்பியத்தை இயற்றியுள்ளார். தஞ்சை மாவட்டம் கூத்தா நல்லூரைச் சேர்ந்த இவர்தம் இயற்பெயர் டி. எம். எம். அஹ்மது.

கூத்தா நல்லூரில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியப் பெரியாராகிய ஆத்தர் முஹம்மது இப்ராஹீம் சாஹியிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தோந்த இவர், அவருடைய மகளையே மணம் செய்து கொண்டார். ஆனால் ஓராண்டு காலம் மட்டுமே அவர்தம் இல்லற வாழ்க்கை அமைந்தது. மனைவி மறைந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இக்காப்பியத்தை எழுதிய சாரண பாஸ்கரன், “விண்ணகம் புகுந்த மனைவி பல்கீளின் விருப்பினுக்குச் சமர்ப்பணம்” என்று இந்நூலைத் தம் மனைவிக்குக் காணிக்கையாக்கியுள்ளார்.

“மணியோசை”, “சங்கநாதம்”, “சாபம்”, “இதயக் குமுறல்”, “நாடும் நாமும்”, “மணிச்சரம்” போன்றவை சாரண பாஸ்கரனாரின் கவிதைத் தொகுப்புக்களாகும். இவர்தம் ‘பாலயோகியின் பிரார்த்தனை’ என்ற நூல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1957-ஆம் ஆண்டில் இக்காப்பியத்தின் முதற்பதிப்பு வெளியானது. 43 இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ள இக்காப்பியம் 543 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இதுவரை நான்கு பதிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன. முதல் மூன்று பதிப்புக்களிலும் வெளிவந்த முதல் பாகத்தில், யூசப் சுலைகா திருமணம் வரை மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளது. 1980-ஆம் ஆண்டில் வெளியான நான்காம் பதிப்பில்தான் நூலின் இரண்டாம் பாகம் இடம் பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் பாகத்தில் மேலும் 23 இயல்கள் அமைந்து, யூசப்-சுலைகா திருமணத்துக்குப் பிந்திய நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகின்றது.³¹

“அல்குர் ஆனில் அழகான சரிதையாக வருணிக்கப்படும் அழகர் யூசபின் வரலாறு, ஒரு படிப்பினையைத் தெள்ளத் தெளிவாகக் கற்பிக்கின்றது. ‘அன்பின் வழியது உயிர் நிலை’ என்பது உண்மைதான்! ஆனாலும் மனிதர்களிடையே நிலவும் அன்பைவிட இறையன்பே உயர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். இறையன்பைவிட மக்களிடையே செலுத்தும் அன்பு எல்லை மீறிச் செல்லும்போது பொறாமையும், பகைமையும், ஆபத்தும், விபத்தும், இழிவும், அழிவும் உண்டாகும் என்பதை இக்காவியம் நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது”³² என்று பேராசிரியர் எஸ். எஸ். அப்துல்லாஹ் அவர்கள் ‘யூசப் - ஜுலைகா’ காப்பியத்தின் நோக்கத்தைத் தெளிவு படுத்துகின்றார்.

31. எஸ். எம். ஹனிபா, “இஸ்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சி” தமிழ் மன்றம், கண்டி, முதற்பதிப்பு, ஏப்ரல் 1982, பக்-47.

32. பேராசிரியர் எஸ். எஸ். அப்துல்லா, “யூசப்-ஜுலைகா ஒரு திறனாய்வு” கட்டுரை “இலக்கியம் இஸ்லாமியம் இக்காலம்” இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம், கோட்டாறு, முதற்பதிப்பு, அக்டோபர் 1984, பக்-35.

தமிழ் இலக்கியத் தாக்கம் மிகுந்துள்ள இக்காப்பியத்தில் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களும், பெருமானாரின் போதனைகளும் எழிலுறச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

‘ உழைத்திடத் தயங்குவோர் உண்பது இறைவனுக்கு இழைத்திடும் அநீதி’

“பெண்ணிடம் நாணமற்றால் பெரும்பிழை நேரும்”,

“இருவரின் இதயத்துள்ளும் எழுவதே உண்மைக் காதல்”,

“தாய்மையெனும் அரும்பதவி தாங்குகின்ற
பெண்குலமே தவறுமாயின்
மாய்ந்தொழியும் மனித நெறி”

என்றெல்லாம் ஆழமான கருத்துக்களைக் ‘கவிஞர் திலகம்’ சாரண பாஸ்கரன் காப்பியம் முழுவதும் தந்துள்ளார்.

இக்காப்பியத்தின் மூன்றாம் பதிப்புக்கு முன்னாள் தலைமை நீதிபதி மாண்புமிகு எம். எம். இஸ்மாயில் அவர்கள் வழங்கியுள்ள அணிந்துரையில் குறிப்பிடுவது போல் “இது மொழியால் தமிழ்க்காப்பியம்; உணர்ச்சியால் காதற் காப்பியம்; பண்பினால் மனிதக் காப்பியம்; போதிக்கும் அறத்தினால் அமர காப்பியம்” என்பது சரியான மதிப்பீடாகும்.

18. நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி

அண்மைக் காலத்தில் தோன்றிய மற்றொரு இஸ்லாமியக் காப்பியமாகிய “நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி” 1965-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. ‘ரவ்லா ஷரீபில்’ முதன் முதல் படைக்கப்பட்ட சிறப்பினையும், அறபு மன்னரது ஜித்தா அரண்மனை நூல் நிலையத்தில் இடம் பெற்றுள்ள முதல் தமிழ் நூல் என்ற பெருமையினையும் இக்காப்பியம் பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

மௌலவி பாஜில், ஆலிம் கவிஞர் அல்ஹாஜ் ஜி. எம். ஸதக்கத்துல்லாஹ் ஸிராஜ் பாக்கவி ஜமாலி அவர்கள் இக் காப்பியத்தை இயற்றியுள்ளார். 24-12-1924 இல் பிறந்த இவர் “அறிவமுதம்”, “இன்பமாக வாழ்வது எவ்வாறு?”, “இறையருள் ஞானம்”, “ஐங்காலக் கடன்கள்”, “பொன் மலர்” போன்ற கவிதைத் தொகுப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளார். “சுபுஹான மல்லித்” கருத்துக்களைத் தமிழ்க் கவிதைகளாகப் பாடியுள்ளார்.

‘பாவலர் மணி’, ‘மாதி ஹுர் ரகுல்’, ‘நூரூல் மில்லத்’, ‘மக்கள் கவி’ போன்றவை இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சிறப்புப் பட்டங்களாகும். ஸிராஜ் பாக்கவியின் “நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி”, இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியமாகப் போற்றப்படுகின்றது.

“தமிழ் இலக்கியத்துக்கு இது ஒரு நல்ல ஆர்ஜிதமாகும்” என்று மூதறிஞர் ராஜாஜியும், “தமிழ் அறிந்த மக்கள் அனைவரும் படித்துப் பயன் பெறக்கூடிய நூல் இது” என்று பெருந்தலைவர் காமராசரும், ‘நபிகள் நாயகத்தின் காலம், கருத்து, மனப்பாங்கு, உள்ளொளிச் சிறப்பு, கொண்ட வெற்றி ஆகிய அனைத்தையும் மிகச்சீரிய முறையில் எடுத்துக்காட்டும் இந்நூல் மனவிருள் போக்கும் ஒளிவிளக்காகும்” என்று அறிஞர் அண்ணாவும் “நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி” காப்பியத்தைப் புகழ்ந்துரைத்துள்ளனர்.

அறுசீர் ஈரடி விருத்தமாக அமைந்த 3663 பாடல்களைப் பதினொரு பகுதிகளில் கொண்டிலங்கும் இந்நூலை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் காணலாம். பெருமானாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை 3159 பாடல்கள் மூலம் எடுத்தியம்பும் முதல் ஆறு பகுதிகளை முதல் பிரிவாகவும், பெருமானாரது போதனைகளை 329 பாடல்கள் மூலம் எடுத்தியம்பும் அடுத்த நான்கு பகுதிகளை இரண்டாவது

பிரிவாகவும், நூலின் முடிவுரையாகக் கொள்ளும் வகையில் கவின் இசையோடு இசைத்திடும் பொருட்டுப் பாடப் பெற்றுள்ள 175 பாடல்களைக் கொண்ட பதினோராவது பகுதியை மூன்றாவது பிரிவாகவும் அடக்கிக் கூறலாம்.³³ இவ்வாறு டாக்டர் சேமுமு. முகம்மதலி “நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி” காப்பியத்தின் அமைப்பினைத் தெளிவு படுத்துகின்றார்.

3663 அறுசீர் ஈரடி விருத்தப்பாக்களைக் கொண்ட இக்காப்பியத்தில் 137 பாடல்கள் நீங்கலாக மற்றவை அனைத்தும் “நெஞ்சே” என்று முடிந்திருப்பது சிறப்பிற் குரியது.

“முல்லையம் காட்டில் வீசும்
மோகனத் தென்றலைப் போல்
நல்லியல் மணம் பரப்ப
நாயகம் வந்தார் நெஞ்சே!”

“அறிவதை முடியாய்க் கொண்டு
அன்பதை அகமாய்க் கொண்டு
உறவதை உயிராய்க் கொள்ளும்
உயர்இஸ்லாம் என்றார் நெஞ்சே!”

“கடுமையை அவர்கள் கொண்டால்
கனிவதைக் கொள்வோம் நாமே
கொடுமையை அன்பால் வெல்லும்
குணம்வேண்டும் என்றார் நெஞ்சே!”

என்பவை போன்ற இனிமையும், எளிமையும் நிறைந்த பாடல்கள் காப்பியம் முழுவதும் செறிந்து, படிப்போரின்

33. டாக்டர் சேமுமு. முகம்மதலி ‘நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி — ஒரு பார்வை’ கட்டுரை, “இலக்கியம் இஸ்லாமியம் இக்காலம்”, பக் -39.

இதயங்களை ஈர்க்கின்றன. தமிழில் இதுவரை தோன்றியுள்ள காப்பியங்களில் மிகவும் எளிய நடையில் அமைந்த இனிய காப்பியம் “நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி”யே என்பதில் எள்ளளவும் மிகையில்லை.

தொகுப்புரை

இதுகாறும், பதினெட்டு இஸ்லாமியக் காப்பியங்களைப் பற்றி ஓரளவு அறிந்தோம். இணைப்பாக அமைந்திருக்கும் அட்டவணை, இஸ்லாமியக் காப்பியங்களின் அமைப்பைவிளக்குகின்றது இஸ்லாமியத் தமிழ்க்காப்பியங்கள் உணர்த்தும் இலக்கியக்கொள்கைகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் காணலாம்.

1. தமிழ்க் காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் சமயப் பின்னணியில் அமைந்தவை இஸ்லாமியப் பின்னணியில் தோன்றிய காப்பியங்கள், “இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன.
2. இஸ்லாமியர் படைத்த காப்பியங்களே ஏனைய எல்லாச் சமயத்தாரையும் விட அதிக அளவில் உள்ளன.
3. 18-பெருங்காப்பியங்களையும், 9-சிறுகாப்பியங்களையும் முஸ்லிம் புலவர்கள் தமது இலக்கியப் பங்களிப்பாக வழங்கியுள்ளனர்.
4. பதினாறாம் நூற்றாண்டிற்கும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தைத் ‘தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் இருண்ட காலம்’ என்பர். தரமான இலக்கியங்கள் குறைந்திருந்த இவ்விருண்ட காலச் சூழலில்தான் முஸ்லிம் புலவர்கள் இஸ்லாமியக் காப்பியங்களைப் படைத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை வளப்படுத்தினர்.

5. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்பியங்களைப் படைத்த புலவர்கள் மூன்றுபேர் இஸ்லாமிய இலக்கிய வுலகில் உள்ளனர். பிற சமயங்களைச் சார்ந்தோரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்பியங்களைப் பாடியோரைக் காண்பது அரிது.
6. சேகனாப் புலவர் "குத்பு நாயகம்" "திருக்காரணப் புராணம்", "திருமணிமாலை", "புதுகுஷ்ஷாம்" ஆகிய நான்கு காப்பியங்களை இயற்றியுள்ளார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நான்கு காப்பியங்களைப் படைத்த ஒரே புலவர் இவரே!
7. வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர், "இராஜ நாயகம்", "தீன் விளக்கம்", "குத்பு நாயகம்" ஆகிய மூன்று காப்பியங்களையும், குலாம் காதிரு நாவலர் "நாகூர்ப் புராணம்", "ஆரிபு நாயகம்" ஆகிய இரண்டு காப்பியங்களையும் அருந்தமிழுக்கு அளித்துள்ளனர்.
8. இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் அனைத்தும் தண்டியலங்காரம் கூறுகின்ற பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் பெரிதும் பொருந்திவரப் பாடப்பட்டுள்ளன.
9. இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் நபிகள் நாயகம், சுலைமான் நபி, இபுராகீம் நபி, யூசுப் நபி, அலீ (ரலி) உசைன் (ரலி) முகியூத்தீன் ஆண்டகை, நாகூர் ஆண்டகை, ரிபாயி ஆண்டகை, ஏர்வாடி செய்யிது இபுராகீம் வலியுல்லாஹ் போன்ற வரலாற்று நாயகர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவர்களாகக் கொண்டு பாடப்பட்டவை. ஆகவே இஸ்லாமியக் காப்பியங்களில் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் மலிந்துள்ளன.
10. நபிகள் நாயகத்தைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு ஐந்து காப்பியங்களும், முகியித்தீன்

ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு நான்கு காப்பியங்களும் இஸ்லாமிய இலக்கியவுலகில் எழுந்துள்ளன.

11. ஒரு காப்பியத்தின் தொடர்ச்சியாக மற்றொரு காப்பியம் தோன்றி, முற்றுப்பெறாத பகுதியை முற்றுவிக்கும் போக்கினைச் சீறாப் புராணம்— சின்ன சீறா ஆகிய காப்பியங்களில் காண்கின்றோம். எனவே இவை 'இஸ்லாமிய இரட்டைக் காப்பியங்கள்' எனப்படுகின்றன.
12. 'குதபு நாயகம்' என்ற ஒரே தலைப்பில் இரண்டு காப்பியங்கள் எழுந்துள்ளன. ஒன்றினைச் சேகனாப் புலவரும், மற்றொன்றினை வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரும் இயற்றியுள்ளனர்.
13. ஈழநாட்டில் தோன்றிய இஸ்லாமியப் பெருங் காப்பியமாக "முகியித்தீன் புராணம்" விளங்குகின்றது. இந்த அளவுக்குப் பெரிய காப்பியம் பிற சமயத்தினரிடையே ஈழநாட்டில் இதுவரை தோன்றவில்லை.
14. "மாலை", "படைப்போர்" போன்ற சிற்றிலக்கியப் பெயரிலும் சில இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் தோன்றியுள்ளன. காப்பிய அமைதிகள் இவற்றில் பொன்னேபோல் போற்றப்பட்டுள்ளன.
15. இஸ்லாமியத் தமிழ் காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் வழிநூல்களே! கற்பனைப் படைப்புக்கள் அல்ல. அறபு மொழியிலும், பாரசீ மொழியிலுமுள்ள வாழ்க்கை வரலாறு கொள்கை கோட்பாடுகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டவை.³⁴

34. பேராசிரியர் சி. நயினார் முகம்மது "இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்" கட்டுரை கழக மணிவிழா மலர் 1982, பக்-35.

16. இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் அனைத்தும் நபிகள் நாயகம் எடுத்துரைத்து நடந்து காட்டிய அறங்களைக் கூறுவனவே! அன்பு, இரக்கம், ஈகை, பொறுமை, மன்னித்தல் முதலிய அரும்பண்புகளை அவை விளக்குகின்றன.³⁶
17. ஏகத்துவத்திற்கும் இறை விரோதத்திற்கும், உண்மைக்கும் பொய்ம்மைக்கும், நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டங்களையே இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் கருவாகக் கொண்டு தோன்றியுள்ளன.
18. இஸ்லாமியக் காப்பியங்களைப் படைத்துள்ள முஸ்லிம் புலவர்கள், தம் காப்பியம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாய் அமைந்த புரவலர்களை நன்றியுணர்வோடு தத்தம் காப்பியங்களில் குறித்துள்ளனர்.
19. இஸ்லாமியக் காப்பியங்களில் தமிழ் மரபுகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இஸ்லாமியர் கருத்துக்களுக்கு முரணாகாத முறையில் அவை அமைந்துள்ளன.
20. இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள் ஒழுக்க நெறி உரைக்கும் உயர்ந்த நூல்களாக உள்ளன. அவை தோன்றிய காலகட்டத்தை “இஸ்லாமியர் காலம்” என்று தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் உரைததல் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.
35. மேற்படி பக்—41,

வ. எண்.	காப்பியத்தின் பெயர்	காப்பியப் புலவர்	காப்பியத் தலைவர்	காப்பியப் புரவலர்	காப்பிய அமைப்பு			வெளியான ஆண்டு.
					காண்டம்	படலம்	பாடல்கள்	
1.	கனகாபிஷேக மாலை	கனகவிராயர்	இமாம் ஹுசைன் (ரலி)	கொநதாலகான்	—	35	2791	கி. பி. 1648
2.	சீறாப்புராணம்	உமறுப்புலவர்	நபிகள் நாயகம் (ஸல்)	அபுல் காசிம்	3	92	5027	கி. பி. 1703
3.	திருமணக்காட்சி	சேகாதிநயினார்	„ „	லெப்பை நயினார்	—	31	947	கி. பி. 1710
4.	சின்ன சீறா	பலீ அகமது மரைக்காயர்	„ „	„ „	2	39	1829	கி. பி. 1732
5.	இராஜ நாயகம்	வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்	சுலைமான் நபி	அப்துல் காதிர்	—	46	2240	23-3-1807
6.	குத்பு நாயகம்	சேகனாப் புலவர்	முகியித்தீன் ஆண்டகை	முகம்மது மஸ்தான்	2	28	1341	15-10-1810
7.	திருக்காரணப் புராணம்	„ „	நாகூர் ஆண்டகை	அகமது சாகிபு	3	56	2576	9-9-1812
8.	குத்பு நாயகம்	வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்	முகியித்தீன் ஆண்டகை	—	—	39	1707	கி. பி. 1814
9.	முகியித்தீன் புராணம்	பதுறுத்தீன் புலவர்	„ „	செய்குமீறான் லெப்பை	—	74	3983	20-5-1816
10.	திருமணி மாலை	சேகனாப் புலவர்	இபுராஃம் நபி	ஹபீபு முகம்மது	2	31	1908	9-9-1816
11.	இறவுசல்கூல் படைப்போர்	குஞ்சுமுக லெப்பை	சல்கா	—	—	45	2383	கி. பி. 1818
12.	புதூ குஷ்ஷாம்	சேகனாப் புலவர்	நபிகள் நாயகம் (ஸல்)	முகம்மது ஷகீது	3	61	6786	14-9-1821
13.	தீன் விளக்கம்	வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்	செய்யீது இபுராஃம் ஷகீது வலியுல்லாஹ்	வரிசை இபுராஃம் லெப்பை	—	22	1740	கி. பி. 1821
14.	நவமணிமாலை	ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவர்	முகியித்தீன் ஆண்டகை	செய்கு முகம்மது	—	35	3335	கி. பி. 1855
15.	நாகூர்ப்புராணம்	குலாம் காதிரு நாவலர்	நாகூர் ஆண்டகை	சிக்கந்தர் ராவுத்தர்	—	31	1349	கி. பி. 1882
16.	ஆரிபு நாயகம்	„ „	ரிபாயி ஆண்டகை	முகம்மது காசிம்	3	43	2372	கி. பி. 1894
17.	யூசுப் ஜுலைகா	சாரண பாஸ்கரன்	யூசுப் (நபி)	—	2 பாகம்	66	இயல்கள்	கி. பி. 1957
18.	நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி	சிராஜ் பாகவி	நபிகள் நாயகம் (ஸல்)	—	—	—	3663	கி. பி. 1965

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்

பொங்குபல சமயமெனும் நதிகளெல்லாம் புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்ப் பொங்கியோங்கும் கங்குகரை காணாத கடலாம் தமிழ் மொழிக்கு, இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் ஆற்றியிருக்கும் தொண்டுகள் அளவற்றவை. கடந்த நானூறு ஆண்டுகளில் ஐந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள், ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான இலக்கியங்களை அருந்தமிழில் ஆக்கியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண வழக்கினின்று சற்றும் வழுவாமல் அவ்விலக்கியங்கள் அழகுற அமைந்துள்ளன.

இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழையும் அவர்கள் முறையாக வளர்த்துள்ளனர். ஆசகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி, என்ற நாற்கவிகளிலும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தேர்ந்தவர்களாகத் திகழ்ந்து உள்ளனர். வெண்பா, ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா கலிப்பா முதலிய பாவகைகளிலும், தாழிசை, துறை, விருத்தம் முதலிய பாவினங்களிலும் அவர்கள் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர். இசைத்தமிழுடன் தொடர்புடைய 'கீர்த்தனைகள்', 'வண்ணங்கள்', 'ஆனந்தக் களிப்பு', 'திருப்புகழ்' முதலிய இசை வடிவங்களையும் அவர்கள் கையாண்டுள்ளனர். 'குறவஞ்சி', 'நொண்டி நாடகம்' போன்ற நாடக இலக்கியங்களையும் அவர்கள் படைத்துள்ளனர்.

மேலும் 'சும்மி', 'சிந்து', 'ஏசல்', 'ஏற்றப்பாட்டு', 'கப்பல் பாட்டு', 'தாலாட்டு' முதலிய வகைகளில் நாட்டுப் பாடல்களையும், பக்தி ததும்பும் மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்களையும் அவர்கள் ஆக்கித் தந்துள்ளனர். 'புராணம்', 'பிள்ளைத்தமிழ்', 'அம்மாளை 'அந்தாதி', 'ஆற்றுப் படை', 'மாலை', 'கலம்பகம்', 'கோவை', 'பாலை' போன்ற பல்வகைப்பட்ட பழைய இலக்கிய மரபுகளுடன் கூடிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பாடியதோடன்றி, சிறப்புடைப் புதிய இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் படைத்து மகிழ்ந்தவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்.

போர்க்களக் காட்சிகளைச் சித்தரிக்கும் "படைப் போர்" கதை கூறும் "கிஸ்ஸா" வரலாற்றை விளக்கும் "நாமா" இறைவனையும் அவனது நல்லடியார்களையும் போற்றிப் புகழ்ந்து அருள் வேண்டும் "முனாஜாத்து", இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகளை வினா-விடை முறையில் விளக்கும் "மசலா" போன்ற புதிய இலக்கிய வகைகளையும் தமிழுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களே!

இவ்வாறு கடந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளில் நற்றமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தளராது தொண்டாற்றிய ஐந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களுள் இன்றியமையாத ஒரு சிலரைப் பற்றியும் அவர்கள் ஆக்கியளித்துள்ள இலக்கியங்களின் சிறப்புக்களைப் பற்றியும் ஈண்டு நோக்கி இன்புறுவோமாக!

வண்ணப் பரிமளப் புலவர்

முழுமையாகக் கிடைத்துள்ள தொன்மையான முதல் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் "ஆயிர மசலா" ஆகும். இந்நூலை இயற்றியவரே வண்ணப் பரிமளப் புலவர். இவர் தம் இயற்பெயர் "செய்கு இஸ்ஹாக்" என்பதாகும். இவர் கீழ்க்கரையைச் சேர்ந்தவர். கி.பி. 1572-இல் மதுரைத்

தமிழ்ச் சங்கத்தில் வண்ணப் பரிமளப் புலவர் 'ஆயிர மசலா'வை அரங்கேற்றம் செய்துள்ளார். அவ்வகையில் முதல் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் படைத்த பெருமைக்குரிய புலவராக இவர் விளங்குகின்றார்.

ஆலிப் புலவர்

இவர் "புலவர் சிரோன்மணி" என்று போற்றப் பட்டவர்; திருநெல்வேலிச் சீமையில் செவ்வல் மாநகரில் பிறந்த இவருடைய இயற்பெயர் "செய்கு அலி" என்பதாகும். அதுவே, 'ஆலி, ஆலி' என்று செல்லப் பெயராக மாறி, நாளடைவில் அவரது பெயரும் 'ஆலிப்புலவர்' என ஆயிற்று என்பர்.

இவர் இயற்றிய "மிஃராஜ் மாலை" 26.3.1589-இல் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. நபிகள் நாயகம் மிஃராஜ் சென்றதை விளக்கும் இந்நூல் 12 படலங்களையும் 743 பாடல்களையும் உடையது. மேலப்பாளையத்திலும் பின்னர் பாளையங்கோட்டையிலும் வாழ்ந்த ஆலிப் புலவர் 10.7.1592-இல் மறைவுற்றார்.

உமறுப் புலவர்

'இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்' என்றதும் முதற்கண் நம் எண்ணத்தில் தோன்றுபவர் உமறுப் புலவர்தான். அவ்வளவில் இமயப் புகழ் பெற்றிலங்கும் இவர் எட்டைய புரம் அரசவைப் புலவராக இருந்தவர்; வாதுக்கழைத்த வடமொழிப் பாவலன் வாலையாரிதியை வென்று, தமது தமிழாசிரியராகிய கடிகை முத்துப் பிள்ளைக்குப் பெருமை தேடித்தந்த நன்மாணாக்கரும் இவரே!

பதினேழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த உமறுப்புலவர் முகலாயப் பேரரசன் ஒளரங்கசீப் காலத்தவர்; "கல்வித் தலைவர் மகிழ் உமறு", "உந்திய புகழ்

பெற்றோங்கும் உமறு" என்றும் புலவர்களாலேயே போற்றப் பட்ட தகுதிசால் புலவர் இவர்! வள்ளல் சீதக்காதியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, பெருமானாரின் வரலாற்றைக் காப்பியமாகப் பாட முற்பட்டார். ஆயினும் அம்முயற்சி முடிவுறுவதற்குள் சீதக்காதி இறந்து பட்டார். பின்னர் உமறுப் புலவர் பரங்கிப் பேட்டையைச் சேர்ந்த அபுல்காசீம் என்ற வள்ளலின் ஆதரவோடு காப்பியத்தை எழுதி முடித்து அங்கேயே அதனை அரங்கேற்றம் செய்தார். அந்தச் செவ்வருங் காப்பியமே "சீறாப்புராணம்" ஆகும்.

தமிழில் தோன்றிய முதல் இஸ்லாமியக் காப்பியமாகிய சீறாப்புராணம், விவாதத்துக் காண்டம், நுபுவ்வத்துக் காண்டம், ஹிஜரத்துக் காண்டம் எனும் மூன்று காண்டங்களையும் 92 படலங்களையும், 5027 வீருத்தப் பாக்களையும் உடையதாக அமைந்துள்ளது. கம்பராமாயணத்தை விடச் சிறியதாகவும், சீவக சிந்தாமணியை விடப் பெரியதாகவும் அமைந்துள்ள சீறாப்புராணத்தில், உமறுப் புலவர் நபிகள் நாயகத்தின் வரலாறு முழுவதையும் பாடவில்லை. அதற்கான காரணம் யாதொன்றும் தெரியவில்லை.

சீறாப் புராணமேயன்றி நபிகள் நாயகத்தைப் புகழ்ந்து "முதுமொழி மாலை" என்னும் நூலையும் உமறுப் புலவர் இயற்றியுள்ளார். அண்ணல் நபியின் அன்புக்கு ஏங்கி உமறுப் புலவர் மெய்யுருகிப் பாடிய 88 பாடல்கள் அந்நூலில் உள்ளன. மேலும் உமறுப் புலவர், வள்ளல் சீதக்காதியின் மீது நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட கோவை நூல் ஒன்றையும், "சீதக்காதி திருமண வாழ்த்து" என்ற பெயரில் வாழ்த்து ஒன்றையும் பாடியதாகக் கூறப்படுகிறது. அவ்வாழ்த்துதான் தற்போது கிடைக்கிறதேயன்றி கோவை நூல் கிடைத்திலது.

உமறுப் புலவரின் பிறப்பு, இறப்பு குறித்துக் கூறும் பாடல் ஒன்றின் மூலம் அவர் பிறந்தது ஹிஜ்ரி 1052

ஷஃபான் பிறை 9இல் (கி.பி. 1632) என்றும், அவர் மறைந்தது ஹிஜ்ரி 1115 ரபியுல் அவ்வல் பிறை 14 இல் (கி. பி. 1695) என்றும் அறிய முடிகின்றது. “நபியவதார அம்மாளை”யைப் பாடிய கவிக்களஞ்சியப் புலவர் உமறுப் புலவரின் பேரர் ஆவார்.

பனீ அகமது மரைக்காயர்

உமறுவின் ‘சீறா’ நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை முழுமையாகப் பாடவில்லை. அதன் பின்னர் காயல் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த பனீ அகமது மரைக்காயர் என்னும் புலவர் பெருமான், அண்ணலாரின் எஞ்சிய வரலாற்றை 39 படலங்களாக 1829 வீருத்தப் பாக்களில் பாடி முடித்தார். சீறாவின் தொடர் காவியமாக விளங்கும் அந்நூலை “சின்ன சீறா” என்று இன்றளவும் சிறப்பாக வழங்கப் பட்டு வருகின்றது. உமறுப்புலவர் மறைந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் அதாவது ஹிஜ்ரி 1145 இல் (கி. பி. 1725) பனீ அகமது மரைக்காயர் இந்நூலை வெளியிட்டுக் காப்பியத்தை நிறைவு செய்தார்.

கனகக் கவிராயர்

“ஷேகு நயினார்கான்” என்பது இவருடைய இயற் பெயராகும். என்றாலும் இவர் ‘கனகக் கவிராயர்’ என்றே அழைக்கப்பட்டார். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ராஜகம்பீரம் என்னும் ஊரில் பிறந்தார். வீர காவியமென விளங்கும் “கனகாபிஷேக மாலையை” இவர் இயற்றியுள்ளார். ஹிஜ்ரி 1058 இல் இக்காப்பியத்தைக் கனகக் கவிராயர் வெளியிட்டார். 35 படலங்களையும் 2791 வீருத்தங்களையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ள இக் காப்பியம், நபிகளாரின் திருப்பேரர் இமாம் ஹுசைன் அவர்களின் வீர வரலாற்றை மிக விரிவாக விளக்கிக் கூறுகின்றது.

செய்யது முகியித்தீன் கவிராயர்

இவர் கோட்டாற்றில் பிறந்து, மேலப்பாளையத்தில் வாழ்ந்து மறைந்தவர். முகியித்தீன் ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு “முகியித்தீன் ஆண்டவர் திருப்புகழ்” என்ற நூலைப் பாடியுள்ளார். 150 பாடல்களையுடைய இந்நூலில் 31 பாடல்களே இப்போது நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழை இந்நூல் பெரிதும் ஒத்து விளங்குகின்றது. மேலும் இவர் நபிகள் நாயகத்தின்மீது “மாணிக்க மாலை” என்ற நூலையும், “முகியித்தீன் பிள்ளைத் தமிழ்”, “நவநீதப் புஞ்சம்” போன்ற நூற்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

தக்கலை பீர்முகம்மது சாஹிபு

ஏறத்தாழ 18000 ஞானப் பாடல்களைப் பாடியவர்; பதினெண் சித்தர்களுள் இவரும் ஒருவராக மதிக்கப்படுகின்றார். சித்தர்களது ‘பெரிய ஞானக் கோவை’யில் இவர் தம் “ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சியும்” இடம் பெற்றிருப்பது எண்ணத் தக்கது. “தமிழ் நாட்டு ரூமி” எனவும், “தமிழகத் தத்துவப் பூக்காட்டின் தலைமைப் பாவலர்” எனவும் இவர் போற்றப்படுபவர். பதினேழாம் நூற்றாண்டினராகிய இவர் தியானத்திலிருந்து உறைந்த பகுதி, கேரள மாநிலத்தில் இன்றும், “பீர்மேடு” என அழைக்கப்படுகின்றது.

தென்காசியில் பிறந்த இவர், தக்கலையில் மறைந்தவர். ஆண்டு தோறும் இவர் தம் நினைவு நாள் வீழா ரஜப் திங்களில் தக்கலையில் கொண்டாடப்படுகின்றது. “ஞானப் புகழ்ச்சி”, “ஞானப் பால்”, “ஞானப்பூட்டு”, “ஞானக் குறம்”, “ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி,” “ஞான ஆனந்தக் களிப்பு,” “ஞானநடனம்”, “ஞான முச்சுடர்ப்பதிகங்கள்,” “ஞானக்கண்”, “ஞானமலைவளம்”, “ஞானசித்தி”, “ஞானத்

திறவுகோல்”, “ஞான விகட சமர்த்து,” “மெய்ஞ்ஞான அமிர்தக் கலை,” “ஞான மெய்ஞ்ஞான சரநூல்,” “மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியம்”, “ஈடேற்ற பாலை,” “ரோசு மீசாக்கு மாலை,” “மலீரிபத்து மாலை”, “மிலீராஜ வளம்”, “பிஸ்மில் குறம்”, “திருநெறி நீதம்” முதலியன தக்கலை பீர்முகம்மது சாஹிபு அவர்கள் இயற்றியுள்ள ஞான நூல்களாகும். இவர் தம் நூல்கள் பலவற்றிற்கு நெல்லை மாவட்டச் செவ்வல் மாநகர்ப் பெரும்புலவர் எம். ஏ. நயினா முகம்மது உரைகள் எழுதியுள்ளார்.

காசீம் புலவர்

காயல் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த இவர் ‘வரகவி’ என்று போற்றப்படுபவர்; சவ்வாதுப் புலவரும் இவரும் சமகாலத் தவர்கள், நபிகள் நாயகத்தைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு, “திருப்புுகழ்” ஒன்று பாடியுள்ளார். இந்நூல் 141 பாடல்களைக் கொண்டது. அருணகிரி நாதருடைய திருப்புுகழ் போன்று எல்லா அமைப்புக்களையும் கொண்டது. காசீம் புலவர் ஹிஜ்ரி 1177 துல்காதா பிறை 12இல் (கி.பி. 1697) மறைவுற்றார்.

சவ்வாதுப் புலவர்

“நட்டாரை வாழ்வித்து நயஞ்செய்யார்தமைக் கெடுத்துத் தட்டாத பெருமையுற்ற சவ்வாதுப் புலவர்” என்று இவர் போற்றப்படுகின்றார். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் எமனேசுவரத்தில் கி.பி. 1745ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர். “முகம்மது மீர் சவ்வாது” என்பது இவருடைய இயற்பெயராகும். முகிய்யித்தீன் ஆண்டகையைக் குழந்தையாகப் பாவித்து “முகிய்யித்தீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத் தமிழ்” என்ற சிறந்த நூலைப் படைத்துள்ளார்.

மற்றும் நாகூர் ஆண்டகையின் மீது “நாகைக் கலம்பகம்” என்ற நூலையும் “மதீனத்து அந்தாதி”,

“மாலைமாற்றுகள்” முதலியவற்றையும் எழுதியுள்ளார். சரம கவிகளையும், சீட்டுக் கவிகளையும் பாடுவதில் இவர் வல்லவர்! வைகுரி நோயால் வாட்டமுற்றிருந்த சேதுபதி அரசரின் நோய் நீங்குமாறு “இராஜ ராஜேஸ்வரி பஞ்ச ரத்ன மாலை”யைப் பாடியிருக்கிறார். சவ்வாதுப் புலவர் 200 பாடல்கள் கொண்ட ‘திருப்புகழ்’ ஒன்றும் பாடிய தாகக் குறிப்பிடுவர். காசீம் புலவர் காலத்தவர்; இவர் வாழ்ந்த காலத்தே வாழ்ந்த மற்றொரு புலவர் “சர்க்கரைப் புலவர்” ஆவார். கி.பி. 1808ஆம் ஆண்டில் சவ்வாதுப் புலவர் மறைந்தார்.

செய்யது முகம்மது அண்ணாவியார்

மதுரையில் பிறந்து, அதிராம்பட்டினத்தில் வாழ்ந்து, தமது 65 ஆம் வயதில் அங்கேயே மறைந்தவர் செய்யது முகம்மது அண்ணாவியார் ஆவார். இவர் ஹிஜ்ரி 1167 இல் (கி. பி. 1747) “அலீ நாமா” என்னும் காலியத்தை எழுதி வெளியிட்டார் ‘மதுரகவி’ என்ற சிறப்பிற் குரியவர். இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவரேயாயினும் பிற சமயம் தழுவிய இலக்கியங்களையும் இவர் படைத்துள்ளார். முருகன் மீது “சுப்ரமணியர் பிரசன்னப் பதிகம்” என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார். “மகாபாரதம் அசுவமேதம்” என்ற பெயரில் 1300 பாடல்களை உடைய காப்பியம் ஒன்றையும் இவர் படைத்துள்ளார்.

காதீர் முகியித்தீன் அண்ணாவியார்

‘நவரத்தின கவி’ என்று போற்றப்படுபவர்; அதிராம்பட்டினத்தில் பிறந்தவர்; இவர் இயற்றியுள்ள ஒரே நூல் “பிக்ஹு மாலை” என்பதாகும். ‘பிக்ஹு’ என்றால் மார்க்கச் சட்ட திட்டங்கள் என்று பொருள். 490 பாடல்களையுடைய ‘பிக்ஹு மாலை’ இஸ்லாமிய வாழ்க்கை நெறிச் சட்டங்களை மிகத் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

அசன் அலிப் புலவர்

போர்க் காட்சிகளை விளக்கும் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியம் 'படைப்போர்' எனப்படும். பூவை மாநகரைச் சேர்ந்த இப்புலவர், "இபுனியன் படைப்போர்" "உச்சி படைப்போர்". "வடோச்சி படைப்போர்", "தாகிப் படைப்போர்" "இந்திராயன் படைப்போர்" ஆகிய ஐந்து படைப்போரை ஆக்கித் தந்துள்ளார். இந்நூற்களில் விளக்கப்படும் ஐந்து போர்சனும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன. ஹிஜ்ரி 1150 இல் (கி. பி. 1730) ஐந்து படைப்போர் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. இவற்றில் மாவீரர் அலீ (ரலி) அவர்களின் வீரதீரச் செயல்கள் மிக விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

குஞ்சு மூசுப் புலவர்

நாஞ்சில் நாட்டைச் சேர்ந்த தேங்காய்ப் பட்டினத்தில் பிறந்தவர். ஹிஜ்ரி 1216இல் (கி. பி. 1796) "செய்யித்ததுப் படைப்போர்" என்ற சிறந்த காப்பியத்தை அரங்கேற்றியவர்; ஹஜ்ரத் அபூபக்கர்; (ரலி) அவர்களது புதல்வர் அப்துல் ரஹ்மான், அவர் மனைவி சைதத்து, தன் பகைவர்களோடு நடத்திய வீரப் போர்களை இந்நூல் விவரிக்கின்றது. மேலும் இவர் 2481 விருத்தங்களைக் கொண்ட "இறவுசுல்கூல் படைப்போர்" என்ற நூலையும் பாடியுள்ளார். "ஸலாத்து மாலை", "அபுஜா மாலை", "மணம் புரி மசாலா" முதலிய நூற்களையும் இயற்றியவர் குஞ்சு மூசுப் புலவரே ஆவார்.

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்

வண்ணங்கள் பாடுவதில் வல்லவராய் விளங்கியமையால் இப்பெயர் பெற்றார். இவரது இயற்பெயர் "ஹமீது இபுராகீம்" என்பதாகும். முகவை மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூரை அடுத்துள்ள 'மீசல்' என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தவர்.

சுலைமான் நபியைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட 'இராஜ நாயகம்' என்னும் காப்பியத்தை இவர் ஹிஜ்ரி 1223 இல் (கி. பி. 1803) எழுதினார். அந்நூல் 46 படலங்களையும், 2240 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது. ஹிஜ்ரி 1236 இல் (கி. பி. 1816) இவர் எழுதி வெளியிட்ட "தீன் விளக்கம்" 22 படலங்களையும் 1740 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது. ஏர்வாடி இபுராஹீம் வலியுல்லாவின் புகழையும், பெரு வெற்றியையும் பாடும் இந்நூலில் போர்க்களச் செய்திகள் நிறைந்துள்ளன. "முகையதீன் புராணம்" இவருடைய மற்றுமொரு காப்பியமாகும். இந்நூல் 38 படலங்களையும், 1707 பாடல்களையும் உடையதாக அமைந்துள்ளது.

இவையே அன்றி "அலி பாதுஷா நாடகம்" என்ற நாடக நூலையும் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் பாடியுள்ளார். மூன்று முஸ்லிம் காப்பியங்களைப் படைத்துள்ள இப்புலவர் பெருமான் தமது 89 ஆவது வயதில் மரணம் அடைந்தார்.

சேகனாப் புலவர்

தமிழில் நான்கு காப்பியங்கள் பாடிய ஒரேபுலவராகிய இவர், காயல் பட்டினத்தைச் சேர்ந்தவர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இவருடைய இயற்பெயர் "செய்கு அப்துல் காதர்" என்பதாகும். இரத்தின வணிகர் ஒருவரது மகனாகிய இவர், தாமும் அதையே தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்; மிகச் சிறந்த புலவராகிய இவர் "புலவர் நாயகம்" என்று போற்றப்படுபவர்.

அரபி, பார்ஸி, சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளிலும் புலமை மிக்க இவர் ஏராளமான நூல்களை இயற்றி உள்ளார். நபிகளாரது வாழ்க்கையின் இறுதிப் பகுதியைக் கொண்டு தொடங்குவது இவருடைய "புதுகுஷ்ஷாம்" என்ற காப்பியம் 61 படலங்களையும், 6787 பாடல்களை

யும் கொண்டதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இபுராகீம் நபி அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட காப்பியம் “திருமணி மாலை.” 31 படலங்களில் 2044 பாடல்களைக் கொண்டது இந்நூல்! முகையதீன் ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட “குத்பு நாயகம்” 28 படலங்களையும், 1340 விருத்தப் பாக்களையும் உடையது. நாகூர் ஆண்டகையின் வரலாறு கூறும் “திருக்காரணப் புராணம்” 56 படலங்களையும், 2655 பாடல்களையும் கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

இந்நான்கு காப்பியங்களே அன்றி 149 பாடல்களைக் கொண்ட “கோத்திர மாலை”, 33 பாடல்களை உடைய “சொர்க்க நீதி”, நாகூர் ஆண்டகையின் மீது பாடப்பட்ட “நாகை அந்தாதி” “மக்காக் கலம்பகம்” “சத்துரு சங்காரம்” முதலிய நூல்களையும் “நாகபந்தம்”, “அஷ்ட நாகபந்தம்”, “இரத பந்தம்”, “கமல பந்தம்” முதலிய சித்திரக் கவிகளையும் பாடியவர் “புலவர் நாயகம்” சேகனாப் புலவரே ஆவார்.

சீறாப் புராணத்தைத் திருத்திச் செப்பனிட்டு, முதன் முதல் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பெருமையும் சேகனாப் புலவர்க்கே உரியது. அதன்பின்னர் வந்த சீறாப் பதிப்புக்கள் யாவும் இவருடையதைப் பின்பற்றியவைதாம்! குணங்குடி மஸ்தான் சேகனாப் புலவருடைய பள்ளித் தோழராவார். ஹிஜ்ரி 1263ஆம் ஆண்டு துல்கஃதா பிறை 27இல் (கி. பி. 1843) மறைவுற்ற சேகனாப் புலவர் சென்னை இராயபுரத்தில் குணங்குடி மஸ்தானின்சமாதிக்கு அருகிலேயே இவரும் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். நாகூர்ப் புலவர் செவத்த மரைக்காயர் சேகனாப் புலவரைப் புகழ்ந்து 30 பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

ஐதுறாசு நயினார்ப் புலவர்

முகியித்தீன் ஆண்டகையின் வரலாற்றைக் கூறும் “நவமணிமாலை” என்ற காப்பியத்தை இவர் படைத்துள்

ளார். 35 படலங்களையும், 2335 வீருத்தப் பாக்களையும் உடைய அக்காப்பியம் ஹிஜ்ரி 1271இல் (கி. பி. 1851) அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. இவர் நகைச்சுவையோடு பாட வல்லவர்; மக்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்; பொடி போடுவதை மிகவும் விரும்புவவர்; 'புலவர் நாயகம்' சேகனாப் புலவரின் மாணாக்கரும் ஆவார். திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த காலங்குடியிருப்பில் வாழ்ந்த இவர் ஹிஜ்ரி 1295இல் அங்கேயே மறைவுற்றார். இவர் தனித்தனியே பாடிய பாடல்கள் எல்லாம் தொகுக்கப்பட்டு "ஐதுறுர் சுநயினார் புலவர் பாடல் திரட்டு" என வழங்கப்படுகிறது.

கோட்டாறு ஞானியார் சாஹிப்

இவருடைய இயற்பெயர் "செய்கு முகையதீன் மலுக்கு முதலியார்" என்பதாகும். குமரி மாவட்டத்துக் கோட்டாற்றில் ஹிஜ்ரி 1167இல் பிறந்த இவர், அங்கேயே ஹிஜ்ரி 1209 இல் மறைந்தவர்; இவரது ஞானப் பாடல்கள் "திருமெய்ஞ்ஞானத் திருப்பாடல் திரட்டு" என்ற நூலாகத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

குணங்குடி மஸ்தான்

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள குணங்குடியில் ஹிஜ்ரி 1207 ஆம் ஆண்டில் (கி. பி. 1787) பிறந்த இவருடைய இயற்பெயர் "சுல்தான் அப்துல் காதிர்" என்பதாகும். தாயுமானவரைப் போன்று ஞான நூல்களை எழுதிப் புகழ் பெற்ற இவரது பாடல்களும் உருக்கமுடையன. "றகுமான் கண்ணி", "பராபரக் கண்ணி", "மனோன்மணிக் கண்ணி", "நிராமயக் கண்ணி", "நந்தீஸ்வரக் கண்ணி", "முகையதீன் சதகம்", "அகத்தீசர் சதகம்", "நந்தீசர் சதகம்", "ஆனந்தக் களிப்பு" முதலிய நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். இந்நூற்கள் யாவும் ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பட்டு, "குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிப்

திருப்பாடல்கள் திரட்டு” என்ற பெயரில் வழங்கி வருகின்றன

சேகனாப்புலவர் இவரது நண்பராவார். நாற்பத்தேழு ஆண்டுகள மட்டுமே வாழ்ந்த குணங்குடி சாஹிப், ஹிஜ்ரி 1254 ஜமாத்துல் அவ்வல் பிறை 14-இல் இறையடி எய்தினார். அய்யாசாமி முதலியார் என்பவர் இவரைப் புகழ்ந்து “குணங்குடிநாதர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி” என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார்.

ஷாமு ஷிஹாபுத்தீன் வலியுல்லாஹ்

காயல்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த இவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள்தாம் அரபுத் தமிழில் முதன்முதலில் வெளிவந்தன. “அதபு மாலை”, “ரசூல் மாலை”, “தோகை மாலை”, “நபி மாலை”, “புத்தி மாலை”, “குத்பா மாலை”, “மஃரிபத்து மாலை”, “நெஞ்சறிவு மாலை”, “சின்ன ஹதீது மாணிக்க மாலை”, “பெரிய ஹதீது மாணிக்க மாலை” போன்ற இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட பாமாலை நூற்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். சமுதாயத்தின் மூடப் பழக்க வழக்கங்களைச் சாடுவனவாக இவர்தம் நூல்கள் அமைந்துள்ளன. ஹிஜ்ரி 1121ஆம் ஆண்டில் இவர் மறைவுற்றார்.

சேகாதி நயினார்ப் புலவர்

நபிகள் நாயகத்தின் மறுவுலக வாழ்க்கையை இப்புலவர், “திருமணக் காட்சி” என்ற காப்பியமாகப் படைத்துள்ளார். கற்பனை வளம் மிக்க இக் காப்பியம் 31 படலங்களையும், 947 விருத்தப் பாக்களையும் உடையதாக விளங்குகின்றது. சேகாதி நயினார்ப் புலவர் ஹிஜ்ரி 1122ஆல் (கி. பி. 1702) இக்காப்பியத்தைக் காயல்பட்டினத்தில் அரங்கேற்றினார். அதாவது, உமறுப்புலவர் மறைந்து ஏழாண்டுகளுக்குப் பின்னர் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

நூஹ் வலியுல்லாஹ்

திருக்குர்ஆன் வழிநின்று ஒழுக்கவியல் நெறிகளை விளக்கும் “வேதபுராணம்” என்ற காப்பியத்தை இவர் படைத்துள்ளார். 21 படலங்களையும் 474 பாடல்களையும் கொண்டதாக இக்காப்பியம் திகழ்கின்றது. மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியமாக விளங்கும் வேதபுராணம் உண்மை ஞானம் பெறுவதற்குரிய வழிவகைகளை நமக்கு உணர்த்துகின்றது. ‘திருப்புகழ்’, பாடிய காசீம் புலவரும், நூஹ்வலியுல்லாஹ்வுமும் பள்ளித் தோழர்கள் ஆவர். காயல்பட்டினத்தில் பிறந்த நூஹ் வலியுல்லாஹ், ஹிஜ்ரி 1156 ஆம் ஆண்டில் (கி. பி. 1736) நாஞ்சில் நாட்டைச் சேர்ந்த பூவாறில் இறையடி எய்தினார்.

குலாம் காதிரு நாவலர்:-

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பாவலர்களுள் இவர்தம் தொண்டு ஈடிணையற்றது. கி. பி. 1833 ஆம் ஆண்டில் நாகூரில் பிறந்த இவர் இயற்றியிருக்கும் நூற்கள் ஏராளம்! அவற்றுள் 34 மட்டுமே அச்சுரு பெற்றுள்ளன. மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் மாணாக்கர் ஆவார். “நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்து நக்கீரன்” எனப் பெயர் பெற்றவர்; மறைமலையடிகளாரும், பிச்சை இபுராகீம் புலவரும் இவருடைய மாணவர்கள் ஆவர்.

நாகூர் ஆண்டகையின் வரலாறு கூறும் “நாகூர்ப் புராணம்” என்னும் காப்பியத்தைப் படைத்துள்ளார். இந்நூல் 30 படலங்களையும் 1350 திருவிருத்தங்களையும் கொண்டது. சுல்தானுல் ஆரிபைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இவர் இயற்றியுள்ள இன்னொரு காப்பியம் “ஆரிபு நாயகம்” ஆகும். இந்நூலில் 43 படலங்களும், 2373 திருவிருத்தங்களும், இடம் பெற்றுள்ளன. “பத்துஹுல் மிஸிர் பஹனஸாப் புராணம்”, “நாகூர்க் கலம்பகம்”, “குவாலீர்க் கலம்பகம்”, “பதாயிகுக்

கலம்பகம்” “மதினாக்கலம்பகம்”, “சச்சிதானந்த மாலை”, “சமுத்திர மாலை”, “தர்ஹர் மாலை” “முகாஷ்பாமாலை” “பகுதாது எமக அந்தாதி”, “திருமக்கா திரிபந்தாதி”, “மும்மணிக் கோவை”, “மதுரைக் கோவை”, “பிரபந்தத்திரட்டு”, “சித்திர கவித்திரட்டு”, “மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவராற்றுப்படை”, “இசை நுணுகக இன்பம்” முதலியன அவர் இயற்றியுள்ள நூல்களுள் சிலவாகும்.

இவையே அன்றி, “நன்னூல் விளக்கம்”, “பொருத்த விளக்கம்” போன்ற இலக்கண நூல்களையும் குலாம்காதிர் நாவலர் எழுதியுள்ளார். மேலும் நாகூர் வழக்கறிஞர் சரவணப்பெருமாள் ஐயரிடம் ஆங்கிலம் கற்றுக் கொண்டு, “ரைனால்ட்ஸ்” என்பவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய “உமறு” என்ற நாவலை “உமறு பாஷாவின் யுத்தச் சரித்திரம்” என்ற தலைப்பில் நான்கு பாகங்களாகத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் குலாம் காதிர் நாவலர் பெருந்தொண்டு புரிந்துள்ளார். “சீறாப்புராண வசனம்”, “சீறா நபியவதாரப்படல உரை”, “சீறா நபியவதாரப் படல உரை கடிலக நிராகரணம்”, “ஆரிபு நாயக வசனம்”, கன்ஜூல் கறாமத்து”, “திருமணிமாலை வசனம்”, “பத்ஹூல் மிஸிர் பஹனசா வன காவியம்”, “பிக்ஹுமாலை உரை”, “தறீக்குல் ஜன்னா உரை” முதலியன நாவலரது உரைநடை நூற்களுள் சிலவாகும். இந்நூற்கள் யாவும் இனிய, எளிய உரைநடையில் அமைந்துள்ளன.

“அரபுத் தமிழ் அகராதி” ஒன்றையும் இவர் ஆக்கித் தந்துள்ளார். இவ்வாறு இஸ்லாமியத் தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பல்லாற்றாலும் பணிபுரிந்த குலாம் காதிர் நாவலர், ஹிஜ்ரி 1326 ஆம் ஆண்டு துல்ஹஜ்ஜு பிறை 23இல் (கி. பி.

1906) மரணமுற்றார். நாவலரின் மறைவினால் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் அடைந்த துயரம் அளப்பரியது.

பிச்சை இபுராகீம் புலவர்

திருச்சிக்கு அருகே உள்ளே அரசங்குடியில் கி. பி. 1863இல் பிறந்தவர்; எஸ். பி. ஐ. கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியவர்; நாவலர் வேங்கடசாமி நாட்டார் இவரிடந்தான் கல்வி பயின்றார். ஆசிரியத் தொழிலுடன் உணங்கல் மீன் வணிகமும் புரிந்தவர். இலக்கணப் புலமை மிக்கவர். “இலக்கணக் கடல்” “இலக்கணக் கோடறி” என்றெல்லாம் போற்றப்படுபவர்.

“திருமதினத்து அந்தாதி”, “திருமதினத்து வெண்பா அந்தாதி”, “திருமதினத்து யமக அந்தாதி”, “திருமதினத்துப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி” “திருமதினத்து மாலை”, “மஹபூசுப்ஹானி மாலை”, “முகையதீன் ஆண்டவர் மாலை”, “பகுதாதுப் பாமாலை”, “மோனகுரு மஸ்தான் நான்மணிமாலை”, “நாகூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ்”, “நத்ஹ ரொலி ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்”, “நாயகத் திருப்புக்ழம்”, “ஆதமலை திருப்புக்ழம்”, திருமதனத்துக் கலம்பகம்”, “சீதக்காதி பதிகம்” முதலியன இவர்தம் நூற்களாகும். கி. பி. 1908 இல் தமது 46வது வயதில் இவர் இறையடி சேர்ந்தார். குறுகிய காலத்திற்குள் இவர் புரிந்திருக்கும் இலக்கியச் சாதனை எண்ணி மகிழத்தக்கது.

கண்ணகமது மகுதூம் முகம்மது புலவர்

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இவர் ஆற்றியிருக்கும் தொண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. ஹிஜ்ரி 1270 இல் தொடங்கி 40 ஆண்டுகளில் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களை இவர் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். தேடுவாரற்றுக் கிடந்த அந்நூற்களை இவர் பதிப்பிக்காவிடில், எண்ணற்ற இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்

களை நாம் இழந்திருப்போம். காயல்பட்டினத்தில் பிறந்த இவர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நூலகராகப் பணியாற்றியவர்.

பதிப்பாசிரியராகத் திகழ்ந்ததோடன்றிப் பல படைப் பிலக்கியங்களையும் இவர் தந்துள்ளார். 911 பாடல்களைக் கொண்ட “நூறு மசலா”வை இயற்றியவர் இவரே. ஹிஜ்ரி 1281 இல் (கி. பி. 1861) இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மற்றும் “மக்காப் பதிகம்”, “நாகூர்ப் பதிகம்”, பகுதாதுப் பதிகம்”, “காகிநூர்ப் பதிகம்”, “முகியித்தீன் ஆண்டவர் திருப்புகழ்”, “திருஞானப்பத்து”, முதலிய நூற்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். “சீறா வசனம்” எழுதியுள்ளார். குத்பு நாயகத்தின் வரலாற்றையும் உரைநடையில் எழுதியுள்ளார். தாமே ஒரு சிறந்த புலவராக விளங்கியதோடு எண்ணற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் புதுப் பித்தும், பதிப்பித்தும் வெளியீட்டுள்ள இவருக்குத் தமிழ் முஸ்லிம்கள் பெரிதும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்.

‘அமுதகவி’ சாயபு மரைக்காயர்

காரைக்காலைச் சேர்ந்த இப்புலவர் கி. பி. 1878இல் பிறந்தவர்; “அமுதகவி” என்று புலவர் பெருமக்களால் போற்றப்பட்டவர்; சிறந்த மார்க்க அறிஞருமாவார்; சிங்கப்பூரில் சிறந்த வணிகராக விளங்கிய இவர் இசை, மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் ஆழ்ந்த புலமை மிக்கவர்; தமிழ், அரபு, மலாய் ஆகிய மும்மொழிகளையும் நன்கு கற்றவர்.

இவரது “மஹ்பூபு பரபதக் கீர்த்தனம்” கி. பி. 1911இல் சிங்கப்பூரில் வெளியிடப்பட்ட நூலாகும். ஏறத்தாழ 160 கீர்த்தனங்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. பலவகை ராகங்களில் பாடல்கள் இயற்றித் தானக் குறிப்பும் தந்துள்ளார். இசைத் தமிழ்ப் புலவராகிய இவர், “உபதேசக். கீர்த்தனம்” போன்ற இசைநூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

இவையே அன்றி, “மாதர் மும்மணி மாலை” “திருமண வாழ்த்து மாலை”, “மணவாழ்த்து மாணிக்க மாலை” பல்லுன் அஸ்ஹாபி மாலை”, “மான்மியப் பா” “காஜா முய்னுதீன் கிஸ்தி,” “மனோன்மணிக்கும்மி” முதலிய நூல்களை இவர் பாடியுள்ளார். “சன்மார்க்க போதினி” அமுத கவியார் இயற்றியுள்ள ஒரே உரைநடை நூலாகும். கி.பி. 1950 இல் தமது 72ஆவது வயதில் ‘அமுத கவி’ சாயபு மரைக்காயர் இறையடி சேர்ந்தார்.

செய்கு தம்பிப் பாவலர்

நாஞ்சில் நாட்டுக் கோட்டாற்றுக்கு அருகிலுள்ள இளங்கடை என்ற ஊரில் பிறந்தவர்; தமிழ், மலையாளம், அரபு மொழிகளில் புலமை மிக்கவர்; ஒரே பொழுதில் நூறு நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து காட்டிச் “சதாவதானி” என்ற சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர்; இவருடைய சதாவதான நிகழ்ச்சி சென்னை விக்டோரியா மண்டபத்தில் 10-3-1907 இல் நடைபெற்றது. “மகாமதி” “தேவாமிர்தப் பிரசங்கக் களஞ்சியம்” போன்ற பட்டங்களும் இவருக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளன.

சீறாப்புராணம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியவர் இவர் ஒருவரே! ‘சீறா’ என்ற சொல்லிலுள்ள ‘சீ’ என்ற எழுத்துக்கு மட்டும் ஒன்பது நாள் விரிவுரை ஆற்றினாராம் எனவேதான், இவரைப் “பாவலர் என் ஆசான்” என்று தமிழ்ப் பெரியார் திரு.வி.க. குறிப்பிட்டுள்ளார். தஞ்சை வாணன் கோவைக்குநிகராகச் “சம்சுத்தாசீன் கோவை”யை 425 செய்யுட்களில் பாடியவர். மற்றும் “நாகைக்கோவை”, “அழகப்பக் கோவை”, “திருநாகூர்த் திரிபந்தாதி”, “திருக் கோட்டாற்றுப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி,” “கோட்டாற்றுப் பிள்ளைத் தமிழ்”, “கல்வத்து நாயகம் இன்னிசை மாலை”, “நீதி வெண்பா”, “நாயக மான்மிய மஞ்சரி” முதலிய ஏராளமான நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

“வேதாந்த விவகாரக் கிரிமினல் கேஸ்”, “தேவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்” என்ற இரு தத்துவ நூற்களையும் எழுதியுள்ளார். தமது எழுபத்து நான்காம் வயதில் ஹிஜ்ரி 1369 ஆம் ஆண்டு ரபியுல் ஆகிர் பிறை 25ல் (கி.பி.1950) இவர் மறைவுற்றார். பாவலரின் மரணம் குறித்துக் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை இரங்கற்பாடல் ஒன்று பாடியுள்ளார்.

மதார் புலவர்

இளையான்குடியில் தோன்றிய பெரும் புலவரான இவர் “திருக்காரணச் சிங்காரக் கும்மி”, “குத்புமணி மாலை”, “சேதுபதி ஏலப்பாட்டு” முதலிய நூல்களை இயற்றியவர்.

நாகூர் சாஹுல் ஹமீது ஆண்டகையின் பேரில் பாடப்பட்ட “திருக்காரணச் சிங்காரக் கும்மி” 754 பாடல்களைக் கொண்டது. காரைக்கால் முகம்மது மைதானி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட இந்நூல் கி. பி. 1915இல் வெளியிடப்பட்டது.

முகையதின் ஆண்டவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடிய “குத்பு மணிமாலை” நூறு பாடல்களைக் கொண்டது. செய்யது முகம்மது என்பவருக்கு ஏற்பட்ட நீர்க்கடுப்பு நோய் நீங்கும் பொருட்டு மதார்ப் புலவர் இந்நூலைப் பாடினார்.

“சேதுபதி ஏலப்பாட்டு” சேது நாட்டார் பாடும் கப்பல் பாட்டாகத் திகழ்கிறது. இராமநாதபுரத்திற்கு அருகிலுள்ள தேவிபட்டினத்தில் முஸ்லிம் பெருமக்கள் கப்பல் கட்டி, அந்தக் கப்பலில் வங்கம் வரை சென்று வந்தனர் அந்தக் கடற்பயணத்தின்போது பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பாகவே “சேதுபதி ஏலப்பாட்டு” அமைந்துள்ளது.

எம். கே. எம். அப்துல் காதிற்றுப் புலவர்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வித்துவான்களில் இன்றியமையாதவராகத் திகழ்ந்த இவர் இளையான்குடியில் பிறந்தவர். ஏராளமான கவிதைகளை இவர் பாடியுள்ளார். “அகப் பொருட் பத்துறைக் கோவை” என்னும் நூல் இவர்தம் நூல்களுள் தலைசிறந்ததாகும். இந்நூல் வீஜயன் அப்துல் ரகுமான் பேரில் பாடப்பட்டது. 1911ஆம் ஆண்டில் ரங்கூனில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

மதுரை கீழமாரட்டுத் தெரு சிறுவாலை ஜமீன்தார் ப. சிதம்பரம் செட்டியார் பிரிவாற்றாமையால் “சரமகவி மஞ்சரி” என்ற கையறுநிலை நூலையும் இவர் எழுதியுள்ளார். 1909ஆம் ஆண்டில் இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மற்றும் எம். கே. எம். அப்துல் காதிற்றுப் புலவர் “மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க மான்மியம்”, “நாகூர் நாயக பஞ்ச ரத்தினம்” போன்ற நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

சையிது இமாம் புலவர்

திருச்சியில் சி. பி. 1850 ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் “சித்திரக் கவிகள்” பாடுவதில் வல்லவர். இலாவணிக் கச்சேரிகள் நடத்தியும் புகழ் பெற்றவர். மழை வேண்டி மக்கள் தலித்தபோது இவர் பாட்டுப்பாடி மழையை வரவழைத்துள்ளார்.

இவர் பாடிய சித்திர கவிகள் 30,000 இருக்கும் என்றும், தனிப் பாடல்கள் 42,000 இருக்கும் என்றும் அறிஞர் மதனி குறிப்பிடுகின்றார்.

நபிகள் நாயகத்தின் விண் ஏற்றத்தை வருணித்துப் பலவண்ணப் பாக்களால் “பதானந்தக் கோவை” என்ற நூலையும் பாடியுள்ளார்.

நெய்னா மரைக்காயர்

நாகூரில் பிறந்த பெரும்புலவர்; முகம்மது புலவரிடம் தமிழிலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்; இசை ஞானமும் மிக்கவர் “தேவார மஞ்சரி”, “கீர்த்தனா மஞ்சரி”, “புகழ்ப்பா மஞ்சரி” முதலிய நூற்களை இயற்றியவர்.

“லால் கௌஹர்” என்ற காதல் நாடகத்தை எழுதி, நூற்றுக்கணக்கான முறை மேடையேற்றியவர்; நெய்னா மரைக்காயரைப் புகழ்ந்து அவருடைய நண்பர் குலாம் காதிநா வலர் “சமுத்திர மாலை” என்ற நூலையும் பாடியுள்ளார். கி. பி. 1895இல் தமது 52வது வயதில் இவர் காலமானார்.

ஆத்தர்

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கூத்தா நல்லூரில், ‘அவராத்தர்’ என்ற குடும்பத்தில் கி. பி. 1901ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர்: முஹம்மது இபுராகீம் என்பது இவர் தம் இயற்பெயராகும். “வேதாந்த வரகவி ஆத்தர்” என்று இவர் போற்றப்பட்டார்.

ஞானப் பாடல்களையும், இசைப்பாடல்களையும் ஏராளமாக இவர் இயற்றியுள்ளார். 1937 ஆம் ஆண்டில் “தன்மயானந்த தவப்பெரும் போதம்” என்ற நூலை முகியித்தீன் ஆண்டகையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இவர் பாடியுள்ளார்.

மற்றும், “சாமியோ சாமி” என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும், “ஜீவ வெளிச்சம்”, “மரணத்துக்குப் பின் மனிதன் எங்கே” முதலிய உரைநடை நூல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். சித்த வைத்தியத்திலும் புலமை பெற்றிருந்த இவர் 1957இல் மறைவுற்றார்.

பாட்சாப் புலவர்

இளையான்குடியில் கி. பி. 1878 ஆம் ஆண்டில் இவர் பிறந்தார். நாகூர் ஆண்டகை மீது பிள்ளைத்தமிழும், “நாகை மணிமாலையும்”, “நாகைப் பத்தும்” இவர் பாடியுள்ளார். காரைக்கால் மஸ்தான் சாஹிப் வலியுல்லாஹ் மீது “அருள் மணிமலை” என்ற நூலையும் பாடியிருக்கிறார்.

‘மதுரகவி’ என்றும் ‘அட்டாவதானி’ என்றும் அழைக்கப்பட்ட இவர் கி. பி. 1915 இல் மறைவுற்றார். பாட்சாப் புலவர் இயற்றிய தனிப் பாடல்களையும், வண்ணங்களையும் அவரது இரண்டாவது மகனான ஷாஹீல் ஹமீது புலவர் தொகுத்து, “பாட்சாப் புலவர்” அவர்கள் இயற்றிய ‘பல பாடல் திரட்டு’ என்ற பெயரில் ஒரு நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். பாட்சாப் புலவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் இந்நூல் கி. பி. 1963 இல் வெளியாயிற்று. இப்புலவரின் பெயரால் இளையான்குடியில் ஒரு மத்ரஸா நிறுவப்பட்டு இன்று அளவும் நடைபெற்று வருகின்றது.

கம்பம் பீர் முஹம்மது புலவர்

மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கம்பத்தில் கி. பி. 1888 ஆம் ஆண்டு இவர் பிறந்தார். இவருடைய தந்தை மியாகானும் ஒரு புலவராவார். பிச்சை இபுராஹீம் புலவரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களை இவர் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார் போன்ற பணிகளைப் புரிந்த பீர்முஹம்மது புலவர், 1934 ஆம் ஆண்டு திரைப் படத் துறையில் ஈடுபட்டு “கிருஷ்ணா—அர்ஜுனா” என்ற படத்தையும் இயக்கி வெளியிட்டார்.

“பாமஞ்சரி”, “முத்தண்ணா” “காந்தி மாலிகை” முதலான நூற்களையும் ஏராளமான தனிப்பாடல்களை

யும் இவர் எழுதியுள்ளார். விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுச் சிறை சென்ற செம்மலாகவும் இவர் விளங்குகின்றார். 13-7-1945 இல் தமது 57 வது வயதில் கம்பம் பீர்முஹம்மது புலவர் காலமானார்.

காதர் முஹீயித்தீன் மரைக்காயர்

மதுரையில் கி.பி. 1888 இல் பிறந்தார்; தமது தந்தையார் முஹம்மது அபூபக்கர் மரைக்காயரிடமே தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்; மதுரை “மரைக்காயர்” என்று சிறப்பாக அழைக்கப்படுபவர். ரங்கூனிலும்மலேசியாவிலும் வாணிகம் புரிந்துவந்த இவர், 1938 ஆம் ஆண்டு முதல் மதுரையிலேயே தங்கி வாழ்ந்தார்.

‘மிஷ்காத்’ திலுள்ள 500 ஹதீதுகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து இருக்கிறார். புர்தாவையும் தமிழ்ப் பாவாக வழங்கியுள்ளார். “முட்டை சுமந்த முடிமன்னர்”, “இஸ்லாமிய வழக்கு மன்றம்” முதலிய நூற்களையும், சமுதாய விழிப்புணர்ச்சி ஊட்டும் எண்ணற்ற தனிப்பாடல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். 1975 ஆம் ஆண்டு இவர் இறையடி சேர்ந்தார்.

கான் முஹம்மது

மதுரை மாவட்டம் பழனி வட்டத்தைச்சேர்ந்த ஆயக் குடியில் 12-4-1899இல் பிறந்த இவர் ஒரு பெரும்புலவர். அட்டாவதானக் கலையில் வல்லவர்; ஆங்கிலப் புலமையும் மிக்கவர்.

எட்வின் அர்னால்டு எழுதிய “Pearls of Faith” என்னும் ஆங்கில நூலைத் தமிழில் “கொள்கை மணிக் கோவை” என்ற பெயரில் செய்யுள் நடையில் மொழி பெயர்த்துள்ளார் “முகியித்தீன் ஆண்டவர் மாலை”, “மதினாபுரிமாலை” முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்,

24—1—1969இல் தமது எழுபதாவது வயதில் இவர் இறையடி சேர்ந்தார்.

கீழ்க்கரை அப்துல் மஜீதுப் புலவர்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கீழ்க்கரையில் தோன்றியவர். வள்ளல் சீதக்காதியின் மரபில் வந்தவர்; கீர்த்தனைப் பாடல்களைப் பாடுவதில் வல்லவர்; நபிகள் நாயகத்தின் மீது இவர் பாடிய “கீர்த்தனை மஞ்சரி”, ஐம்பது கீர்த்தனைகளைக் கொண்டது.

இலங்கையைச் சேர்ந்த வள்ளல் முகம்மது தம்பி மரைக்காயரின் பொருளுதவியோடு ‘ஆசாரக் கோவை’ என்னும் நூலை 1902ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். நூறு கட்டளைப் பாக்களைக் கொண்ட அந்நூலில் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும், ‘‘முஹம்மது தம்பி மாமரைக்காய சகாயனே’’ என்ற ஈற்றடியினை அமைத்து தமது கொடை வள்ளலை நன்றியுணர்வோடு புகழ்ந்துள்ளார். தமது 34ஆம் வயதிலேயே இலங்கையில் இவர் காலமானார்.

பனைக்குளம் அப்துல் மஜீதுப் புலவர்

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பனைக்குளத்தில் 7—1—1897இல் பிறந்தவர்; ஈழநாட்டைச் சேர்ந்த தமிழறிஞர் கந்தையா பிள்ளையிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்; ‘தமிழ்த் தென்றல்’ திரு. வி. க. விடம் தமது ஐயங்களைப் போக்கிக் கொண்டவர்.

“நாயக வெண்பா” என்னும் நூல் இவருக்குப் பெரும் புகழ் சேர்த்த நூலாகும். மற்றும் “கவிப்பூஞ்சோலை”, “பெருமனார் பிள்ளைத் தமிழ்” “இலக்கியப் பூங்கா”, “தமிழ்நாட்டு இஸ்லாமியப் புலவர்கள்” ஆகிய நூல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். “எனது தமிழ் வாழ்க்கை” என்ற தலைப்பில் தமது சுயசரிதையையும் எழுதியுள்ளார்.

இரண்டாவது இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய மாநாட்டில் இவர் பொன்னாடை-போர்த்தி சிறப்பிக்கப்பட்டார்.

ஆசுகவி அப்துல் கபூர்

“ஆசுகவி”, “கீர்த்தனை அரசு”, “சித்திரகவிச் சரபம்,” “கணித ஜோதிட கலாநிதி”, “நாற்பா அரசர்” போன்ற சிறப்புப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ள இப்புலவர் கி.பி. 1888ஆம் ஆண்டு தாராபுரத்தில் பிறந்தவர். இருபத்தைந்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தனிப்பாடல்களையும் ஆறாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சித்திர கவிகளையும் இவர் இயற்றியுள்ளார்.

இவரைப் பற்றிப் பெரும் புலவர் வேங்கடசாமி நாட்டார் கூறும் போது, “தமிழ்நாடு தோன்றிய காலந்தொட்டு இவர் போன்று சித்திரகவி பாடினோர் ஒருவருமில்லர் கீர்த்தனை பாடுவதில் இராமநாடகம் இயற்றிய அருணாசலக் கவிராயர் எப்படிச் சிறந்தவரோ அப்படிச் சிறந்த இவர்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“சீறா திருப்புகழ் வண்ணம்”, “ஒற்றெழுத்தில்லா இராமாயணம்” போன்றவை இவர் இயற்றியுள்ள நூல்களாகும். மேலும் சித்திர கவி வரிசையில் பல சிற்றிலக்கியங்களை இவர் பாடியுள்ளார். தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம் போன்ற அணியிலக்கண நூல்களில் அமையாத பல புதுமைகளை இவருடைய சித்திர கவிகளில் காணலாம். கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் இவர் எழுதிய வில்லுப்பாட்டைத்தான் பாடி வந்தார்.

ஏழுசீர் அமைந்த ஒரு குறள் வெண்பாவில் பன்னிரண்டு ராசிகளையும் அமைத்து இவர் பாடியுள்ளார். இவர் தம் கவித்திறம் கண்டு வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார். கி.பி.1970 ஆம் ஆண்டு இவர் மறைவுற்றார்.

இன்றும் சில இஸ்லாமியப் புலவர்கள்

மற்றும் சீறாவின் இறுதிப் பகுதியாக, “கமாலத்துக் காண்டம்” என்ற நான்காம் காண்டத்தைப் பாடிய மொன்னான் முகம்மது காதிரி சத்தாரி, “அறுக்கான் மாலைச் சுருக்கம்” பாடிய மீரான்கனி அண்ணாவியார்” “பொன்னரிய மாலை” எழுதிய மின்னா நூருத்தீன், “ஹுசைன் படைப்போர்,” “பஞ்சரத்தினத் தாலாட்டு,” “பூவடிச் சிந்து” முதலியவற்றைப் பாடிய காளை அசன் அலிப்புலவர் “அடைக்கலமாலை” எழுதிய அப்துல்காதிர் புலவர், “ஷாதலி நாயகம்” இயற்றிய முகம்மது முகியித்தீன் லெப்பை ஹாஜிப் புலவர், “மூசா நபி புராணம்” பாடிய முகம்மது நூருத்தீன் புலவர் “அபூஷகமா மாலை”யை அளித்த செய்தக்காதிப்புலவர் “இராஜாமணி மாலை”யை இயற்றிய பக்கீர் மதார்ப் புலவர் “முகியித்தீன் புராணம்” பாடிய பத்ருத்தீன் புலவர் “நபிநாயகம் பிள்ளைத்தமிழ்” எழுதிய செய்யது அனபியா சாஹிப் “பாத்திமா நாயகி பிள்ளைத்தமிழ்” பாடிய செய்கு மீரான் புலவர் “வெள்ளாட்டி மசலா” தந்த செய்கு அப்துல் காதர் லெப்பை “எண்ணெய்ச் சிந்து” இயற்றிய மரைக்காயர்ப் புலவர், “சீறாக் கீர்த்தனை” பாடிய செய்யது அபூபக்கர் புலவர், “யூசுபி நபி கிஸ்ஸா” , “மிஃராஜ் நாமா” வழங்கிய அய்யம் பேட்டை மதார் சாஹிப் புலவர் “நவரத்தினத் திருப்புகழ்” தந்த அசனா லெப்பை, “சந்தத் திருப்புகழ்” அளித்த அப்துல் காதிர்ப் புலவர் “நாகூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ்” பாடிய ஆரிபு நாவலர் ஆகியோரும் குறிப்பிடத் தக்க தமிழ்த் தொண்டு புரிந்த இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் ஆவர்.

இதுகாறும், தெள்ளுதமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தெவிட்டாத பல இலக்கியங்களை அள்ளித்தந்த இஸ்லாமியப் புலவர்கள் சிலரைப்பற்றி அறிந்தோம். இவர்களேயன்றி இன்றமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு யாண்டும்தொண்டாற்றிய இஸ்லாமியர்கள் மிகமிகப் பலராவர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 19ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் “இருண்ட காலமாகவே” மதிக்கப்படுகிறது. மராத்தியர்களும், நாயக்கர்களும், நவாபுகளும் ஆண்ட காலம் அது! பிறமொழியாளரின் செல்வாக்கு பெருகியிருந்த அக்காலத்தில் சிறந்த இலக்கியங்கள் அவ்வளவாகத் தமிழில் தோன்றவில்லை. சிற்றின்பச்சுவை பயக்கும் சிற்றிலக்கியங்களும், தனிமனிதர்புகழ்பாடும் நூற்களும், சமயக்கண்டன நூல்களுமே நிறைந்த அளவில் வெளிவரத் தொடங்கின. அக்காலக் கட்டத்தில்திசைமாறிப் போய்க்கொண்டிருந்த தமிழ் இலக்கியப் போக்கினைக் கட்டுப்படுத்தி, தலைசிறந்த காப்பியங்களையும், ஞான நூற்களையும், சிற்றிலக்கியங்களையும், புதிய இலக்கிய வகைகளையும் ஏராளமாக எழுதித் தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாய் அமைந்தவர்கள் இஸ்லாமியத்தமிழ்ப் புலவர்களே எனலாம்.

இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் பல்லவர் காலம் சோழர் காலம், நாயக்கர் காலம் என்று காலவாரியாக வரலாறு எழுதுவதைப் போன்று, 16ஆம் நூற்றாண்டிற்கும், 19ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை “இஸ்லாமியர் காலம்” என்று குறிப்பிட்டெழுதினால் அது பொருத்தமுடையதாகவே விளங்கும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கும், பிற சமயப் புலவர்களுக்கும் இடையே ஓர் இன்றியமையாத வேறுபாடு உண்டு. இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களில் பிற சமயக் காழ்ப்புப்பையோ, அனைவரையும் மதம் மாற்றச் செய்யும் சமயப் பிரச்சாரத்தையோ காண இயலாது. முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதை மட்டுமே தம் பெரு நோக்காகக் கொண்டிருந்தனர். எனவே தான், “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பிற மதக் கண்டனங்கள் அற்றவை; பிறரைத் தம் வயப்படுத்தும் சமயப் பிரச்சாரங்கள் இல்லாதவை” என்று ஈழத்துப் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தற்காலத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லீம் புலவர்கள் தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தலையாய தொண்டு புரிந்து வருகின்றனர். இவ்வாறு இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு எல்லையற்றிருந்தும் பெரும்பாலோர்க்கு உமறுப் புலவர்குணங்குடி மஸ்தான் ஆகிய இருவரைத் தவிரப் பிற முஸ்லீம் புலவர்களைப் பற்றி ஏதும் தெரிவதில்லை. இந்நிலை நீங்க வேண்டுமாயின், முஸ்லீம் புலவர்களும், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களும் தக்க முறையில் கூறும் தமிழ் நல்லுலகிற்கு அறிமுகம் செய்யப்பட வேண்டும். பண்டைய இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களை முஸ்லீம் பெருமக்கள் பதிப்பித்தும், புதுப்பித்தும் வெளியிட வேண்டும்; இலக்கியங்களுக்கு எளிய தமிழில் புதிய உரைகள் எழுதப்பட வேண்டும்; இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சியை வளர்க்கும் வகையில் மாநாடுகளும், கருத்தரங்குகளும் பயனுள்ள முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும்; இன்றைய இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களும் காலத்துக்கேற்ற, சமுதாயக் கண்ணோட்டமுடைய சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டும்; அத்தகு ஆக்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டு இஸ்லாத்தால் தமிழையும், தமிழால் இஸ்லாத்தையும் வளர்க்க முற்படுவோமாக!

ஈழத்தில் இஸ்லாமியர்கள் தமிழ்த் தொண்டு

தமிழர்கள் இன்று உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, பீஜி, மொரீசியஸ் தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகள் அவர்களது குடியிருப்புப் பகுதிகளில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். இந்தியாவிலிருந்தே உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் அவர்கள் பரவி வாழ்கின்றனர்.

ஆயினும் இலங்கை அந்நாடுகளுள் மிக இன்றியமையாததாகும். ஏனெனில் இலங்கை தவிர்த்து மற்ற நாடுகளுக்கான புலப்பெயர்ச்சி கி.பி.—19ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே தொடங்கியது ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இப்புலப்பெயர்வு கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே நடைபெற்று வந்துள்ளது. புவியியல் அண்மையே இதற்குக் காரணமாகும்.¹

இலங்கையின் மொத்த மக்கள் தொகையில் 27 விழுக்காட்டினர் தமிழர்களே ஆவர். இன்றளவும் தமிழ் மொழிக்கு இலங்கையில் தேசிய அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர்கள் பெரும் பான்மையாக வாழும் மிடங்களில் தமிழே ஆட்சி மொழியாக உள்ளது. தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் மாநிலங்களில் நீதிமன்ற மொழியாகவும் தமிழ் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பல

1. டாக்டர். கா. சிவத்தம்பி, “ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்,” தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, முதற்பதிப்பு ஏப்ரல் 1978, பக்—10.

ஆண்டுகளாக அஞ்சல் தலையில் தமிழ் எழுத்துக்களைப் பொறித்து வெளியிடும் ஒரே நாடு இலங்கைதான். ²

இவ்வாறு இலங்கைக்கும், தமிழுக்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழர்களையும் இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழர், இலங்கைச் சோனகர், இந்தியச் சோனகர் என்று நான்கு வகையாகப் பாகுபடுத்திக் கூறுகின்றனர்.

1975 ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை கணக்குப்படி, இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழர்களைப் பற்றிய புள்ளி விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் மொத்த மக்கள் தொகை—	12,689,897	
இலங்கைத் தமிழர்	1,423,981	11.2%
இந்தியத் தமிழர்	1,174,606	9.3%
இலங்கைச் சோனகர்	828,304	6.5%
இந்தியச் சோனகர்	27,420	0.2%
தமிழர்கள் மொத்தம்	3,454,311	27.2%

ஈண்டு 'சோனகர்' என்று சுட்டப்படுபவர்கள் முஸ்லிம்களே ஆவர். இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம்களுள் மிகப் பெரும்பான்மையோர் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களே ஆவர். இவர்கள் ஈழநாடு முழுவதிலும் பரவலாக வாழ்கின்றனர். கிழக்கு மாகாணம், தெற்கு மாகாணம், மத்திய மாகாணம், மேல்மாகாணம் ஆகிய பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்றனர். மற்றும் வடக்கில் மன்னாரிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் முஸ்லிம்கள் காணப்படுகின்றனர்.

2. டாக்டர் ந. கடிகாசலம், "தமிழும் தமிழரும்" உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை முதற்பதிப்பு, செப். 1982. பக்—71.

இலங்கையின் தெற்கு மத்திய மாகாணங்களில் வாழும் முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் வணிகப் பெருமக்களாகவும், கிழக்கு, வடக்கு (மன்னார்) பகுதிகளிலுள்ள முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளாகவும் உள்ளனர்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் அறபு வணிகர்களின் சந்ததியினராகவும், தமிழகத்து முஸ்லிம்களின் தொடர்புடையவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர் என்பது வரலாற்றில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.³ கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில்தான் ஈழத்தில் முஸ்லிம்கள் குடியேற்றம் நடந்திருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள் பலரும் கூறுகின்றனர்.

ஈழத்தில் முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம் பற்றி இரு வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. அரபு நாட்டு வணிகர்கள் ஈழத்திலுள்ள வேர்விலை என்னுமிடத்திற்கு நேரடியாக வந்து குடியேறினர் என்பது ஒரு சாரார் கருத்து. அவர்கள் இந்திய மேலைக்கரையில் காலூன்றித் தமிழகத்தின் வழியாக ஈழ நாட்டுக்குச் சென்றனர் என்பது இன்னொரு சாரார் கருத்து. எப்படியிருப்பினும் ஈழநாட்டு முஸ்லிம்களின் மூதாதையர் அரேபியரே என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. மலபார் வழித் தமிழகம் போந்த அரபு வர்த்தகர் குழு தமிழகத்துப் பெண்களை மணந்து அவர்களோடு ஈழ நன்னாட்டில் குடியேறி, இஸ்லாத்தைப் பரப்பிய வரலாறு ஆதாரம் உடையதாக இருக்கின்றது. இலங்கையின் வழியும் மொழியும் மெய்ப்பிக்கின்ற முழு உண்மை இதுவே ஆகும்.⁴

ஆகவே ஈழத்து முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையோர், தமிழகத்துக்கு வந்து குடியேறிய அரபுநாட்டு வணிகர்

3. டாக்டர் நா. சிவத்தம்பி, "தமிழ் இலக்கியத்தில் மதமும் மானுடமும்", தமிழ்ப் புத்தகாலயம் சென்னை, முதற்பதிப்பு மார்ச், 1983 பக்—80

களின் வழி முறையினரே என்பது அசைக்க முடியாத உண்மையாகும். தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் நாட்டால் வேறுபட்டாலும், இஸ்லாமே வழியாகவும் இன்பத் தமிழே மொழியாகவும் கொண்டவர்கள். எனவே இரு நாட்டிலும் எழுந்துள்ள இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களில் ஒருமைப்பாட்டை நாம் உணர முடிகின்றது. இக் கட்டுரையில் ஈழத்து இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டை மட்டும் நோக்குவோமாக!

எண்ணற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் ஈழத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தும், தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஈழத்துக்குச் சென்றும் தமிழ்த் தொண்டாற்றியுள்ளனர். தமிழ்நாட்டு இஸ்லாமியப் புலவர்களின் நூல்கள், ஈழத்துப் புரவலர்களின் பொருளுதவியால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன

பக்கீர் முகியித்தீன் என்னும் ஈழத்து இஸ்லாமியப் புலவர் கி.பி. 1855 இல் “சின்ன சீறா” காப்பியத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தமிழகத்தில் உ. வே. சா-வும், ஈழத்தில் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையுந்தான் முதன் முதலில் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டவர்கள். சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தைக் கி. பி. 1868 இல்தான் வெளியிட்டார்கள். உ. வே. சா. அவர்களோ 1855-இல் தான் பிறந்தார்கள். ஆனால் கி. பி. 1855-லேயே பக்கீர் முகியித்தீன் பதிப்புத்துறையில் ஈடுபட்டுவிட்டார். சி. வை. தா., உ.வே.சா. ஆகியோருக்கு முன்பே பதிப்புத்துறையில் ஈடுபட்டவர் ஓர் ஈழத்து இஸ்லாமியப் புலவர் என்பதை எண்ணி நாம் பெருமைப்படலாம். காசீம் புலவரின் “திருப்புகழ்” மற்றும் பல இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை இவர் பதிப்பித்துள்ளார்.

-
4. பேராசிரியர். மு. அப்துல் கரீம். இஸ்லாமும் தமிழும்” கழக வெளியீடு, சென்னை. முதற் பதிப்பு, 1982, பக்—245.

தமிழகத்தில் பிறந்து யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று குடியேறிய பதுருத்தீன் என்னும் இஸ்லாமியப் புலவர் ‘முகையதீன் புராணம்’ என்னும் காப்பியத்தைப் படைத்தார். இக்காப்பியம் வெளியாவதற்குப் பொருளுதவி புரிந்த புரவலர், ஈழத்தைச் சேர்ந்த செய்கு மீறான் என்பவரே ஆவார்.

“அவ்வாறே, “நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்து நக்கீரர்” என்று போற்றப்பட்ட நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலரின் “ஆரிபு நாயகம்” என்ற காப்பியம் தோன்றுவதற்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழ் முஸ்லிம்களே காரணமாக அமைந்தனர். நாவலரின் “ஆரிபு நாயகம்” “ஆரிபு நாயக வசனம்” என்ற இருநூல்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் தான் அரங்கேற்றப்பட்டன. இவ்விரு நூல்களும் வெளியிடுவதற்குப் பொருளுதவி புரிந்த வள்ளல், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த முகம்மது லெப்பை மரைக்காயர் ஆவார்.

கீழ்க்கரை அப்துல் மஜீதுப் புலவரின் “ஆசாரக் கோவை” என்னும் நூல், ஈழத்து முகம்மது தம்பி மரைக்காயரின் பொருளுதவியால் வெளிவந்தது. மேலப்பாளையம் செய்கு மீரான் புலவர், பனைக்குளம் அபூபக்கர், நயினார் புலவர் ஆகியோரின் நூல்கள் வெளிவர யாழ்ப்பாணத்து அப்துல்கனி சாயபு என்னும் வள்ளல் துணை நின்றார்.

“சீறாக் கீர்த்தனம்”, காசிம் படைவெட்டு” முதலிய நூல்கள் கொழும்பு நெ, வா. காதர் நயினா லெப்பை அவர்களின் பொருளுதவியாலும், “பலுலான் அஸ்ஹாபி மாலை” என்னும் நூல் கொழும்பு ப. முகையதீன் பிச்சை அவர்களின் முயற்சியாலும், ‘மெய்ஞ்ஞான சங்கீர்த்தனம்’ என்ற நூல் கொழும்பு க.பி. முகம்மது அசன என்னும் புரவலரின் பொருளுதவியாலும் வெளியாயின.

இவ்வாறு எண்ணற்ற இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு ஈழநாட்டவர்கள் காரணமாக அமைந்துள்

ளனர். மேலும் நூற்றுக்கணக்கான ஈழத்து இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள், தமிழ்நாட்டுப் புலவர்களுக்கு நிகராக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்களைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வு நூல் இதுவரை வெளிவரவில்லை.

வித்துவ சிரோன்மணி கணேசையரின் “ஈழத்துப் புலவர் வரலாற்றிலும்”, கலாநிதி. ச.வித்தியானந்தனின் “இலக்கியத் தென்றலிலும்”, கனக செந்தில்நாதனின் “ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியிலும்,” பேராசிரியர் செவ்வநாயகத்தின் “இலக்கிய வரலாற்றிலும்” முஸ்லிம் புலவர்களைப் பற்றிய ஒருசில குறிப்புக்களே காணப்படுகின்றன. அவற்றில் காணப்படுவோரைத் தவிர்த்து இன்னும் எத்தனையோ இஸ்லாமியப் புலவர்கள் ஈழத்திருநாட்டில் வாழ்ந்து எண்ணற்ற இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர்.⁵

1962-ஆம் ஆண்டு ஏ.ஆர்.எம். சலீம் வெளியிட்ட “ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள்” என்ற நூலில் கிழக்கு இலங்கையைச் சேர்ந்த நான்கு முஸ்லிம் புலவர்கள் மட்டுமே அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

1967-ஆம் ஆண்டில் தென்புலோலியூர் மு. கணபதிப் பிள்ளை வெளியிட்ட “ஈழநாட்டில் தமிழ்ச் சுடர்மணிகள்” என்ற நூலில் ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள் 20-பேரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

1969-ஆம் ஆண்டு ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யிது முஹமது எழுதி வெளியான “முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்” என்ற

5. அல்ஹாஜ். எஸ். எம். ஏ. ஹஸன். ‘ஈழத்து இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள்’ கட்டுரை, “முதலாம் இஸ்லாமியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு மலர்’, பக்-14.

நூல், 48 முஸ்லிம் புலவர்களைப் பற்றி ஓரளவு அறிமுகம் செய்கின்றது.

இணையற்ற தமிழ்த் தொண்டாற்றிய ஈழத்து இஸ்லாமியப் புலவர்களுள், இன்றியமையாத சிலரைப் பற்றி ஈண்டு நோக்குவோமாக!

அசனா லெப்பைப் புலவர்

ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்களுள் தலைசிறந்தவராகிய இவர், யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணாரப் பண்ணையில் கி. பி. 1870-இல் பிறந்தவர். இவருடைய தந்தையார் சுல்தான் முகியித்தீன் ஆவார். முதன்முதலில் அரசுப் பணியில் சேர்ந்த முஸ்லிம் என்ற பெருமைக்குரியவராகவும் அசனா லெப்பைப் புலவர் விளங்குகின்றார்.

இவர் தமிழ், அறபு, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் புலமை மிக்கவர். 'நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்து நக்கீரர்' என்று புகழ்ப்பட்டவரும், நாகூரைச் சேர்ந்தவருமாகிய குலாம் காதிரு நாவலர், இவருடைய நெருங்கிய நண்பர் ஆவார். நாவலரின் "நாகூர்ப்புராணம்" "ஆரிபு நாயகம்", "திருமக்கா திரிபந்தாதி", "பிக்ஹு மாலை" முதலிய நூல்களுக்கு அசனாலெப்பைப் புலவர் சாற்றுக் கவிகள் அளித்துள்ளார்.

இவருடைய அன்புக் கட்டளைக்கு இணங்கவே குலாம் காதிரு நாவலர், "ஆரிபு நாயகம்" என்ற காப்பியத்தை எழுதிக்கொணர்ந்து இலங்கையில் அரங்கேற்றினாராம். அசனா லெப்பைப் புலவரின் பாடல்கள் "புகழ்ப் பாவணி" என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. புகழ்ப்பாவணியில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்களாவன:

'நவரத்தினத் திருப்புகழ்'	... 73 பாடல்கள்
'முகியித்தீன் ஆண்டகை பேரில்	
ஆசிரிய விருத்தம்'	... 10 ,,

‘சாஹுல் ஹமீது ஆண்டகை ... 27 ,,
 பேரில் முனாஜாத்து’
 ‘பதாயிகுப் பதிற்றுத் திருக்கந்தாதி’ ... 10 ,,

இங்ஙனம் “புகழ்ப்பாவணி” 120 பாடல்களை உள்ளடக்கியதாக உள்ளது. தமது பதினெட்டாவது வயதிலேயே அசானாவெப்பைப் புலவர் இந்நூலை இயற்றியதாகக் கூறுவர். இவரது நண்பரான மு. சலைமான் வெப்பைப் புலவர் இந்நூலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கியுள்ளார்.

“குத்பு நாய அனுசாசனம்” என்னும் மற்றொரு நூலையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார். அந்நூல் 244 பாடல்களைக் கொண்டதாகும். மேலும் இவர் எழுதிய ‘திருநாகை நீரோட்டக யமகவந்தாதி’, ‘பகுதாதந்தாதி’ ‘பஞ்சமணித்திருப்புகழ்’ ‘சதத ரத்னத் திருப்புகழ்’, ‘பதாயிகுப் பதிகம்’, ‘இருபதிச் சிலேடை’ முதலிய சிற்றிலக்கியங்கள் இதுவரை அச்சேறாமல் இன்றும் ஏட்டுப் பிரதிகளாகவே இருப்பதாக அறிஞர் உவைஸ் கூறுகின்றார்.⁶

அறபு மொழியிலும் வல்லவரான அசானாவெப்பைப் புலவர் ஏராளமான அறபு பைத்துக்களைப் பாடியுள்ளார். இவை முற்றிலும் அறபு இலக்கணம் பேணி அமைந்தவை ஆகும். அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் புலவருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் விழா நடத்தி, “வித்துவ தீபம்” என்ற பட்டத்தை வழங்கியவரும் இவரே ஆவார்.

இவர் இந்திய வானசாத்திரத்தினையும், அரேபிய வானசாத்திரத்தினையும் நன்கு பயின்று, ஒப்பியல் முறை

6. டாக்டர் ம. முகம்மது உவைஸ். ‘ஈழத்து இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம்’ கட்டுரை ‘ஹிஜ்ரி 15-ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கவிழா மலர்’ முஸ்லிம் அனாதை நிலைய வெளியீடு, திருநெல்வேலி, முதற்பதிப்பு 1981, பக்-157.

யில் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தார் என்று ஒரு குறிப்பு கூறுகின்றது.⁷ ஆனால் அந்த ஆராய்ச்சி குறிப்புகள் எவையும் கிடைக்கவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஆறுமுக நாவலர் சைவத் தமிழைப் பேணி வளர்த்ததைப் போன்று, யாழ்ப்பாணத் தவரான அசனாலெப்பைப் புலவர் இஸ்லாமியத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு இணையற்ற தொண்டாற்றியுள்ளார். தமது நாற்பதாவது வயதில் 18-12--1918-ல் இவர் மறைவுற்றார்,

“அருள் வாக்கி” அப்துல் காதிர் புலவர்

இலங்கையில் கண்டி மாவட்டத்தை அடுத்துள்ள ‘போப்பிட்டி’ என்னும் சிற்றூரில் ஆ. பி. அல்லாப்பிச்சை ராவுத்தருக்கும், ஹவ்லா உம்மான் என்னும் அம்மையாருக்கும் 30-8-1866-இல் அருந்தவப்புதல்வராக இவர்பிறந்தார். இவருடைய முன்னோர்கள் தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பத்தூரைச் சேர்ந்தவர்கள். தாம் திருப்பத்தூரைச் சேர்ந்தவர் என்ற செய்தியைத் தம்முடைய நூல்கள் பலவற்றிலும் இவர் பெருமையோடு குறிப்பிடுகின்றார்.

கண்டியிலுள்ள இராணி கல்லூரியில் ஆங்கிலமும், தமிழும் இவர் பயின்றார். பின்னர் இவர் தம்முடைய பிறந்த ஊராகிய திருப்பத்தூருக்குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்த மஹ்மது முத்து பாவாப் புலவரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

தமது பதினாறாவது வயதிலேயே கலியரங்குகளில் கலந்து கொண்டு “யாழ்ப்பாண சங்கன்”, “மெய்ஞ்ஞான

7. தென்புலோலியூர் மு. கணபதிப் பிள்ளை, “ஈழ நாட்டின் தமிழ்ச் சுடர்மணிகள்” பாரி நிலையம் சென்னை, முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 1967, பக்-7,

அருள்வாக்கி” போன்ற சிறப்புப் பெயர்களை இவர் பெற்றுள்ளார். ‘ஞான வெண்பாப்புலிப் பாவலர்’ என்ற விருதும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணம் பொன்னம்பலக் கவிராயருடனும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் துடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

“சீறாப்புராணம்”, “கம்பராமாயணம்” போன்ற காப்பியங்களைப் பற்றி விரிவுரை ஆற்றுவதில் இவர் சிறந்து விளங்கினார். இவர் தம் புலமைத் திறத்தைக் கண்டு வியந்த யாழ்ப்பாண மக்கள் அசனா லெப்பைப் புலவரின் தலைமையில் இவருக்கு “வித்துவ தீபம்” என்ற பட்டத்தினை 1912—இல் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்கள்.

“அருள் வாக்கி” அத்துல் காதிர் புலவர் இயற்றியுள்ள நூல்களாவன:

1. “பேரின்ப ரஞ்சித மாலை”
2. “திருமதினத்து மாலை”
3. “புதுமொழி மாலை”
4. “ஆரிபு மாலை”
5. “ஞானப் பிரகாச மாலை”
6. “பிரான்மலைப் பதிகம்”
7. “தேவாரப் பதிகம்”
8. “சலவாத்துப் பதிகம்”
9. “பதாயிகுப் பதிகம்”
10. “காணுமியா சாகிபு வலியுல்லா பதிகம்”
11. “சம்சுக்கான் வலியுல்லா பதிகம்”
12. “கண்டி சிஹாபுதீன் வலியுல்லா பதிகம்”
13. “முத்துப்பேட்டை செய்குதாலுது வலியுல்லா பதிகம்”
14. “முகையதீன் ஆண்டகை காரணப் பிள்ளைத் தமிழ்”
15. “உமிரொலியுல்லா பிள்ளைத்தமிழ்”

16. “திருச்சந்தப் பிள்ளைத்தமிழ்”
17. ‘காட்டுபாவா சாகிபு கும்மி”
18. “சித்திர கவிப் புஞ்சம்”
19. “பிரபந்தப் புஞ்சம்”
20. “பல வண்ணத் திரட்டு”
21. “ஞான மணித் திரட்டு”
22. “திருபுகுதா தந்தாதி”
23. “மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி”
24. “கண்டிக் கலம்பகம்
25. “கண்டிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி”
26. “மெய்ஞ்ஞானக் கோவை”
27. “சமரக் கவிக் கொத்து”
28. “நவமணி தீபம்”
29. “வினோத பத மஞ்சரி”
30. “சந்தத் திருப்புகழ்”
31. “கோட்டாற்றுப் புராணம்”

இவ்வாறு முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை ‘அருள் வாக்கி’ அப்துல் காதர் புலவர் இயற்றியுள்ளார். ஆயினும் இவற்றுள் ஒருபகுதி நூல்களே அச்சேறியுள்ளன.

நபிகள் நாயகத்தின் பேரில் இவர் பாடியுள்ள “சந்தத் திருப்புகழ்” 100 பாடல்களைக் கொண்டது. பா. ம. நயினா முகம்மது சாகிபு என்னும், புரவலரின் பொருளுதவி யால் இந்நூல் வெளி வந்துள்ளது. அருள்வாக்கியாரின் பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் இன்று தேடிப் பெறமுடியாத நிலையில் உள்ளன.

‘அருள்வாக்கி’ அப்துல் காதர் புலவர் அவர்கள் தமது ஐம்பத்திரண்டாவது வயதில் 18.9.1918-ல் கண்டியிலுள்ள தமது இல்லத்தில் மறைவுற்றார்கள். 1965-ஆம் ஆண்டு இவர்தம் நூற்றாண்டு விழாவை இலங்கையில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினார்கள்.

அப்துல் ரகுமான் ஆலிம் புலவர்

ஈழத்து மட்டக்களப்பினைச் சார்ந்த அட்டாணைச் சேனை என்னும் சிற்றூரில் இவர் கி. பி. 1858-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தமிழில் மட்டுமின்றி அறபு மொழியிலும் ஆழ்ந்த புலமை கொண்டிருந்தார். ஆகவே 'ஆலிம்' என்று அழைக்கப்பட்டார்.

பெருமானாரின் புதல்வி பாத்திமா நாயகிக்கும், வீரர் அலிக்கும் நடைபெற்ற திருமணத்தை மையமாகக்கொண்டு "மணமங்கல மாலை" என்ற நூலை இவர் பாடியுள்ளார். மேலும் "மிஸ்பாஹுல் இஸ்லாம்" (இஸ்லாத்தின் விளக்கு) என்ற தத்துவ நூல் ஒன்றையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். தமது 71-வது வயதில் 1929-ஆம் ஆண்டு அப்துல் ரகுமான் ஆலிம் புலவர் மறைவுற்றார்.

அப்துல் ஹமீது மரைக்காயர்

இப்புலவர் இலங்கையின் தென்பகுதியில் அமைந்த வேர்விலைக்கு அண்மையிலுள்ள மக்கூன் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இவருடைய பாடல்கள் யாவும் தொகுக்கப்பட்டு "தோத்திர புஞ்சம்" என்ற நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் தொடக்கத்தில் ஷெய்ஹு அஷ்ரப் வலியுல்லாஹ் மீது அப்துல்ஹமீது மரைக்காயர் பாடிய 'முனாஜாத்து' இடம் பெற்றுள்ளது. அம் முனாஜாத்துப் பாடல்களுள் ஒன்றில்,

"போதரந் தந்தை ஆதம் பொற்பதஞ் சரந்தீவின் சீர்ப் பூதர மீதினுற்ற பொருட்ட தினாலோ நீரீம்
மாதர மிலங்கி லங்கை வந்துற வாழ்கின்றீர் நல்
ஆதரம் பெருகும் ஷைகு அஷ்ரப் வலியுல்லாவே."

என்று போற்றிப் புகழ்கின்றார் அப்துல் ஹமீது மரைக்காயர்.

ஆதிநபியாம் ஆதம் நபியின் திருப்பாதங்கள் பட்ட இடம் இலங்கை என்றும், அந்த இலங்கையின் பழைய பெயர் 'சரண் தீவு' (சரந்தீப்) என்றும் இப்பாடல்வழி அறிகின்றோம். "பாலகர் தாலாட்டு" என்ற மற்றொரு நூலையும் இப்புலவர் இயற்றியுள்ளார்.

அப்துல்லாப் புலவர்

"கண்ணாடி லெப்பை" என்று மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட இப்புலவர் கி. பி. 1905-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். "நல்வழிக் கவிதை" "திருநபி புகழ்க்கீதம்", "குத்பு நாயகர் பாமாலை", "சாஹுல் ஹமீது ஆண்டவர் பாமாலை" ஆகிய நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார்.

"நல்வழிக் கவிதை" குழந்தைகளுக்காக எழுதப்பட்ட நூலாகும்.

"கல்விச்சாலை செல்வோமே!

கருத்தாய்ப் பாடம் படிப்போமே!

உண்மை பேசி உயர்வோமே!

உலகம் போற்ற நடப்போமே!"

போன்ற குழந்தைகளுக்கேற்ற பாடல்களைக் கொண்டது இந்நூல்!

"திருநபி புகழ்க்கீதம்" 36 பாடல்களைக் கொண்டது. எல்லாப் பாடல்களும் 'நன்னபியே' என்று முடிவதாக அமைந்துள்ளன.

"குத்பு நாயகர் பாமாலை" 38 பாடல்களைக் கொண்டது. இவற்றில் 33 பாடல்கள் 'முகியித்தீனே' என்று முடிவடைவதாக உள்ளன.

அப்துல்லாப் புலவரின் ஆழ்ந்த புலமையைப் புலப்படுத்தும் மேலும் பல நூல்கள் அச்சேறவில்லை,

அலி உதுமான்

புத்தளப் பகுதியைச் சார்ந்த புளிச்சாக்குளம் என்ற ஊரில் பிறந்தவர். யாப்பிலக்கணத்தில் மிக்க புலமை யுடையவர். “கீர்த்தி முஞ்சரி” என்ற நூலினை இயற்றியவர். இவர்தம் தனிப்பட்ட பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை.

அலியார் மரிக்கார்

ஈழத்து வேர்விலையிலே தோன்றிய புலவர் இவர். தனிப்பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளார். புலவர்களை ஆதரித்துப் போற்றும் புரவலராகவும் விளங்கினார். பாசிப் பட்டணம் நயினார் முகம்மது புலவர் இயற்றிய “முன்கீரின் மாலை” என்னும் நூலினை இவரே தம் முயற்சியால் வெளியிட்டுள்ளார்.*

அஹ்மது நெய்னாப் புலவர்

இலங்கையில் மட்டக்களப்பு பகுதியைச் சேர்ந்த காத்தான்குடியில் பிறந்தவர்; நபிகள் நாயகத்தின் பொன் மொழிகளைத் “தீன் மாலை” என்னும் விருத்தப்பாக்களாகப் பாடியுள்ளார். அஹ்மது நெய்னாப் புலவர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்.

அஹ்மது லெப்பை மரைக்காயர்

இலங்கையின் தென்பகுதியிலே அமைந்த வேர்விலையிலே தோன்றியவர். பக்திச்சுவை ததும்பும் இசைப்பாடல்களை ஏராளமாகப் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்கள் “மெய்ஞ்ஞானத்துதி” என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது.

“மாத்தறை” காசீம் புலவர்

அறபு, தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் இவர் புலமை மிக்கவர். “கதிர்காமக் கடவுள்” என்ற

8. “ஈழநாட்டின் தமிழ்ச் சுடர்மணிகள்”, பக்-21,

கீர்த்தனை நூல் ஒன்றை இவர் இயற்றியுள்ளார். “ சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனைகள் ” என்ற நூலையும் பாடியுள்ளார். மேலும் “இருளகற்றும் ஒளி”, “கவிப்பரி வட்டம்”, “ முடியும் சிம்மாசனமும் ” போன்ற நூல்களும் மாத்தறை காசீம் புலவரால் பாடப்பட்டவையாகும். “ ஒட்டுண்ண ஸஹ சிங்காசனய ” என்பது இவர் எழுதிய சிங்கள நூலாகும்.

காலி காதிரு ஷம்சுத்தீன் புலவர்

ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்களுள் ஒருவரான இவர் “ புகாரி மாலை ”, “ முஸ்தபா மாலை ”, “ முபாறக் மாலை ”, “ தன்பீஹ் மாலை ” முதலான நூல்களை இயற்றியுள்ளார். ⁹

சின்ன ஆலிம் அப்பா

மட்டக்களப்பினைச் சார்ந்த மருதமுனை என்னும் ஊரில், செய்கு இபுராசீம் லெப்பை என்பவருக்கும் சூறைப் பாத்துமா என்பவருக்கும் இவர் புதல்வராகத் தோன்றியவர். இவரது இயற்பெயர் “ மீரா லெப்பை ” என்பதாகும். தமிழிலும், அரபு மொழியிலும் மிகுந்த புலமை உடையவராக விளங்கினார். இந்தியாவுக்குச் சென்று மதக்கல்வி பயின்று திரும்பிய இவர் ‘ஆலிம்’ (மதப் பேரறிஞர்) ஆகித் தொண்டுகள் பல புரிந்தவர்.

மழையின்றி மக்கள் தவித்த போது, ஆண்டவனிடம் மழை பெய்விக்கும்படி இவர் வேண்டி எழுதிய பாடல்கள் “மழைக்காலியம்” என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவர் “ஞானரை வென்றான்” என்ற நூலையும் இயற்றியுள்ளார். மருதமுனை

9. ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யிது அஹமது, “ முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் ”. பக்-86,

ஆசிரியர் சங்கத்தினர் இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளனர். 19-ஆம் நூற்றாண்டினரான இவர் திருகோணமலையில் காலமானார்.

சுல்தான் தம்பீப் பாவலர்

“ஆரண முகம்மதின் காரணக் கும்மி” என்ற நூலை இவர் வெளியிட்டுள்ளார். ஆனால் அந்த நூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. இவர் 1898-ஆம் ஆண்டு மறைவுற்றதாக ஹாபிஸ் எம்.கே. செய்யிது அஹமது எழுதிய “முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்” என்ற நூலில் ஒரு குறிப்பு காணப்படுகின்றது.

சுலைமான் லெப்பைப் புலவர்

கி.பி. 1856-இல் பிறந்த இப் புலவர், 1917-இல் தமது 61-ஆவது வயதில் மரணம் அடைந்தார். இவர் தம் தந்தையாரின் பெயர் முகம்மது மீரான் கண்டு என்பதாகும். புகையிலை வியாபாரத்தை மேற்கொண்டிருந்த இவர் இலக்கண இலக்கியங்களில் ஆழ்ந்த புலமை கொண்டிருந்தார். நாகூர் குலாம் காதிரு நாவலருக்கும், ஈழத்து அசனா லெப்பைப் புலவருக்கும் இவர் நெருங்கிய நண்பர் ஆவார்.

சுலைமான் லெப்பைப் புலவர் இயற்றியுள்ள நூல்களாவன :-

1. குத்பு நாயகர் நிர்யாண மான்மியம்.
2. குத்பு நாயகர் அனுசாதனம்
3. காசிமியா மாலை
4. சக்கறாத்து நாமா
5. நெய்னா முகம்மது ஒலி முனாஜாத்து

6. சர்வபந்த மேக பதார்த்தோவம தருக்க
நிராகணம்.

என்பவைகளாகும்.¹⁰

இவற்றுள் “குத்பு நாயகர் அனு சாதனம்” இன்னும் அச்சேறவில்லை. “சக்கறாத்து நாமா” மரண வேளையின் நிலைகளை விளக்கும் அரிய நூலாகும்.

அசனாலெப்பை இயற்றியுள்ள நூல்களுக்கும், தமிழ் நாட்டவரால் எழுதப்பட்ட “பிக்ஹு மாலை”, “மெய்ஞ்ஞான ரத்தின சாகரம்” மற்றும் பல்வேறு நூல்களுக்கும் சிறப்புப்பாயிரம் வழங்கியுள்ளார்.

செய்கு அலாவுதீன் புலவர்

புத்தளத்தைச் சேர்ந்த கரைத்தீவு என்னும் ஊரில் கி.பி. 1885-ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். இயற்கையாகக் கவி பாடும் ஆற்றல் வாய்க்கப் பெற்றவர். இடைக்காலத்தில் தமது கண் பார்வையை இழந்தவர்.

இவர் பிராணாயாமம் செய்பவர் என்றும், அதனைக் குறித்துச் “சரநூல்” என்னும் பெயருடன் தத்துவ நூல் ஒன்று எழுதினாரென்றும் தெரிய வருகின்றது. ஆனால் அந்நூல் வெளியிடப்படவில்லை. இவர் இயற்றிய “வழி நடைச் சிந்து” என்ற நூலும் தற்போது கிடைக்கவில்லை¹¹.

10. எம்.எஸ். அப்துல் ரஹீம், “யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் களின் வரலாறும் பண்பாடும்”, இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 1979, பக்—91.

11. தென்புலோலியூர். மு. கணபதிப் பிள்ளை, “ஈழ நாட்டின் தமிழ்ச் கூடர் மணிகள்,” பக்—136.

இவர் இயற்றியவற்றுள் “நவவண்ணக் கீர்த்தனை” என்னும் நூலும், திரு அ.வ.மயில்வாகனன் தொகுத்து வெளியிட்ட சில பாடல்களுமே இதுவரை கிடைத்தவை ஆகும் 1938-இல் இவர் மறைவுற்றார்.

‘வரகவி’ செய்கு மதார்ப் புலவர்

ஈழத்தில் கருங்கொடியூரில்பிறந்தவர். இளமையிலேயே கண் பார்வையை இழந்தவர். நாசூருக்கு வந்து ஷாஹுல் ஹமீது ஆண்டகையிடம் கண்ணொளி வேண்டித் தவமிருந்தவர்.

ஒருநாள் இவர் கனவில் பெரியார் ஒருவர் தோன்றி, “உனக்கு மாணக்கண் திறக்காது; மனக்கண் திறக்கும்” என்று கூறி மறைந்தார். கனவில் கண்டதைப் பெரியவர் களிடம் இவர் கூறினார். அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து “இன்று முதல் நீர் ஓர் வரகவி” என்றனர். காலப்போக்கில் மதார்ப் புலவர் ஓர் வரகவியாக உயர்ந்தார். அவர் பாடியவற்றுள் சில :-

1. ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து.
2. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) பேரில் முனாஜாத்து
3. கௌதுல் அஃலம் பேரில் முனாஜாத்து
4. ஷாஹுல் ஹமீது ஆண்டகை பேரில் ஒரு பா ஒரு பஃது
5. நபிகள் நாயகம் மீது ஒரு பா ஒரு பஃது
6. புயற்காவியம்.
7. பிள்ளைக் காவியம்.

9.3.1907 ஆம் வருடம் பங்குனி 9-ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை இரவு மட்டக் கிளப்புப் பகுதியில் கடுமையான புயல் வீசியது. அப்புயலின் சீற்றத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு செய்கு மதார்ப்புலவர் பாடியதே “புயற்காவியம்”,

ஆகும். 25 பாடல்களைக் கொண்டது இந்நூல்! ஏறக் குறைய 75 ஆண்டுகள் இவர் வாழ்ந்தார்.

செய்கு முஸ்தபா வலியுல்லா

இலங்கையின் தெற்குப் பாகத்திலுள்ள வேர்விலை என்னும் ஊரில் தோன்றிய செய்கு முஸ்தபா வலியுல்லா, இஸ்லாமிய நெறிமுறையிலிருந்து இம்மியளவும் பிறழாது வாழ்ந்தவர். ஆகவே அவர்களுடைய வாழ்க்கை பல புலவர் களுக்குப் பாடு பொருளாக அமைந்தது. அனைவராலும் “குழந்தை மரிக்கார்” என்று அன்புடன் அழைக்கப் பட்டார். செய்கு முஸ்தபா வலியுல்லாவின் தந்தையார் பாவா ஆதம் என்பவர் ஆவார்.

அஹமது உபாத்தியாயர் என்னும் கவிஞர், செய்கு முஸ்தபா வலியுல்லாவைப் புகழ்ந்து பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். தலைசிறந்த ஞானியாகிய செய்கு முஸ்தபா “மீஸான் மாலை” என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். இஸ்லாத்தின் உயர்ந்த தத்துவங்களை எடுத்துரைக்கும் இந்நூல், கி.பி. 1864-இல் வெளிவந்தது. இந்நூலுக்கு இவ்வாசிரியரின் புதல்வராகிய செய்கு முகம்மது உரை எழுதியிருக்கிறார். மூலமும் உரையும் அறபு எழுத்துக் களிலே எழுதப்பட்டுள்ளன.

சா. சேகுத் தம்பிப் புலவர்

763 இசைப் பாடல்களைக் கொண்ட “காரணமாலை” என்ற நூலை இவர் இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் கி.பி. 1878-இல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்தைச் சேர்ந்த காலிமா நகரத்தில் சாமுநயினார் லெப்பை என்பவருக்கு இவர் மகனாகத் தோன்றினார். யாழ்ப்பாணம் சுலைமான் லெப்பை என்பவரின் பொருளுதவியோடு “காரணமாலை”யை வெளியிட்டார். தம்மை ஆதரித்துப் போற்றிய புரவலரைப் பதினாறுக்கும் மேற்

பட்ட இடங்களில் நன்றியுணர்வோடு இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பலவகை பாவினங்களிலும், பாவகைகளிலும் “காரணமாலை” பாடப்பட்டுள்ளது. 21-வகையான ராகங்களில் இந்த இசைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

“கருமுகில் தவமுஞ் சோலை நிழலிற் கலாப மயிலாடும் வருநதி யிடங்கள் தோறும் வளை தரளங் களீனும் திருமலி பணைகள் தோறும் செய்ய வண்டினங்கள்

பாடும்

மருமலி மக்க நாட்டின் மகிமையிற் சிறிது சொல்வாம்”

போன்ற நயம்மிக்க பாடல்கள் இந்நூல் முழுவதும் நிறைந்துள்ளன.

தைக்காப் புலவர்

இவருடைய இயற்பெயர் ‘முகம்மது அப்துல் காதிர்’ என்பதாகும். கி.பி. 1288-இல் பிறந்தவர். எப்பொழுதும் ரிபாயி தைக்காவில் இவர் காணப்பட்டதால் மக்கள் இவரைத் “தைக்காப் புலவர்” என்று அழைக்கலாயினர். எண்ணற்ற பாடல்களை இவர் பாடியிருந்தும் எவையும் அச்சேறவில்லை. தமது எழுபதாவது வயதில் (கி.பி. 1958இல்) இவர் காலமானார்.

பதுறுத்தீன் புலவர்

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவரான பதுறுத்தீன் புலவர், “முகிய்யித்தீன் புராணம்” என்ற காப்பியத்தைப் பாடியுள்ளார். கி.பி. 1811-இல் எழுதப்பட்ட இந்நூல் 1848-க்குப் பின்னரே அச்சிடப்பட்டு வெளியானது. நபிகள் நாயகத்தின் பேரரும், அறிவுலக மேதையுமான முகிய்யித்தீன் அப்துல்காதர் ஜீலானியைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது.

“முகிய்யித்தீன் புராணம்” 74 படலங்களில் 3800 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இரு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பாகம் நாட்டுப் படலம், நகரப்படலம் தொடங்கி, சேணம் உயிர் பெற்றது. ஈறாக 40 படலங்களையும் 2100 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. இரண்டாவது பாகம் கடலில் காயிபான வளை மீட்டிக் கல்யாணம் செய்வித்தபடலம் முதலாக காபு மலைக்கப்புறத்தார் வகுலு கேட்டபடலம் ஈறாக 34 படலங்களையும், 1700 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

ஈழத்தில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களில் அளவால் பெரியது இந்நூலே! பிற சமயங்களைச் சார்ந்தவர்கள்கூட இத்தகு பெரிய காப்பியத்தை இதுவரை இயற்றவில்லை. மேலும் ஈழத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் காலத்தால் முந்தியது “முகிய்யித்தீன் புராணமே” ஆகும்.

மீரான் முகையதீன்

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த புலவரான இவர், செய்யிது முகம்மது பலீல் அவர்களிடம் கல்வி பயின்றவர். இஸ்லாத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை வினாவிடை யாக விளக்குகின்ற “சன்மார்க்க இலகுபோத வினாவிடை” என்ற நூலை 1917—இஸ்லாத்தி வெளியிட்டார். இந்நூல் ஆறுமுக நாவலரின் ‘சைவ போத வினாவிடை’ போன்றது

மிகச் சிறந்த வைத்தியராகவும் திகழ்ந்த இவர் “வைத்திய நவரத்தின இலகு போதம்” என்ற நூலையும் இயற்றியுள்ளார். “மஹ்முதியா பக்திரசர் கீர்த்தனை”, “மெய்ஞ்ஞானக்கீர்த்தனை” முதலியனவும் இவரால் எழுதப்பட்ட நூல்களாகும். இவரது கீர்த்தனைப் பாடல்களில் அரபுச் சொற்கள் நிறைந்துள்ளன.

முகமது ஆலிம் புலவர்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நிர்வாக சபை உறுப்பினராக இருந்த இப்புலவர் அறபியிலும், தமிழிலும் பெரும் புலமை மிக்கவர். “கீர்த்தனா மாலிகை” “பதானந்த மாலை” “ஏக தெய்வ ஸ்தோத்திர மாலை” போன்ற நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார்.

முகம்மது ராபிப் புலவர்

மட்டக் களப்பினைச் சார்ந்த அக்கரைப்பற்று என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த வரகவி ஷெய்கு மதாறுப் புலவரின் அருமைப் புதல்வர் இவர். 35-ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்த இவர் ஏராளமான தனிப்பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது பாடல்களில் ‘சமரகவி’ மிகவும் புகழ் பெற்றவை. ‘சமரகவி,’ என்பது ஒப்பாரி ஆகும்.

இவர் தமது நண்பராகிய இசுமா லெவ்வைமுகையதீன் பெரும்பிரிவு, குறித்துப் பாடிய “முகையதீன் ஒப்பாரி” இவரது பாடல்களிலேயே தலைசிறந்ததாக மதிக்கப்படுகிறது. இவரால் பாடப் பெற்றவற்றுள் இப்போது கிடைக்கும் பாடல்கள் கூட இன்னும் தொகுக்கப்படவில்லை.

முகம்மது ஹாஷிம் புலவர்

ஈழத்துக் கருங்கொடியூரில் பிறந்தவர், “மூத்தாலிம்” என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர். பல தனிப்பாடல்களைப் பாடியவர். ஈழத்து முஸ்லிம் மக்களின் திருமணச் சடங்குகளை அழகுற பாடியுள்ளார். 30—10—1956-இல் இவர் மறைவுற்றார்.

முய்யீ அல்தீன் கற்புடையார் இப்னு சின்ன இபுராஹீம்

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இப்புலவர், ‘நபியுல்லா’ பேரில் “பதிகமும் யானைக் காதலும்” என்ற நூலை எழுதி

1891-இல் வெளியிட்டதாகக் குறிப்பு கிடைத்துள்ளது. ஆனால் நூல் கிடைக்கவில்லை.

ஹக்கீம் மீறா முகிய்யித்தீன் புலவர்

‘முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்’ என்ற நூலில் இப் புலவரைப் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது இவர் “மஹ்முதிய்யா பக்தி ரசக் கீர்த்தனை” “சன்மார்க்க இலகு போதினி”, “வைத்திய நவரத்தின இலகு போதினி” முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

இவர்களேயன்றி நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள், தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டுள்ளனர். இவர்களுள் சிலரும், அவர்கள் எழுதிய நூல்களைப் பற்றிய குறிப்பும் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

வ. எண்	புலவரின் பெயர்	பாடிய நூல்
1.	அலி உதுமான்	“கீர்த்தி மஞ்சரி”
2.	செ. மு. முகமது இபுறாகீம்	“அதி நூதன அலங்காரக் கீர்த்தனை”
3.	முகமது காசீம் புலவர்	“செய்குமுஸ்தபா ஒலியுல்லா காரண அலங்காரக் கும்மி”
4.	முகமது காசீம் மரைக்காயர்	“மெய்ஞ்ஞான நவமணி மலை”
5.	செய்யிது ஷக்காபுல்பாருல் பாஅலவி மௌலானா	“அருமறைச் சிறப்பும் ஆனந்தக் களிப்பும்”
6.	காத்தான்குடி ஹமீது லெப்பை ஆலிம்	‘கலிமாத்திறவுகோல்’

152 □ இஸ்லாமியர்கள் தமிழ்த் தொண்டு

7. மீரான் முகையதீன் ஆலிம் “நெஞ்சறிவுறுத்தல்
மாலை”
8. கலதெதர நூல்முகமது
புலவர் “திருமணிமாலை”
9. தெல்தொட்டை ஆதம்
லெப்பை புலவர் “பற்றுநாமா” “தலைப்
பாத்திஹா நாமா”
10. தெல்தொட்டை முகம்மது
முஹிதீன் புலவர் “மங்கள வாழ்த்து”
11. அக்குறணை இஸ்மாயில்
லெப்பை புலவர் “ஞானத் திருப்புகழ்”
12. கொழும்பு அப்துல்கனி
சாஹிபு “ஞானாந்த ரத்தினம்”
13. கொழும்பு ஹம்சா
லெப்பை புலவர் “மெய்ஞ்ஞான ரத்தின
வலங்காரக் கீர்த்தனம்”
14. கண்டி சாது பீர்வாவா
சூபி “மெய்ஞ்ஞானப் பரி
பூரணக் களஞ்சியம்”
15. ராகலை துவான் கிச்சில்
ஜப்பார் “மனோரஞ்சிதத்
தெம்மாங்கு”
16. செய்கு சுலைமானுல்காதிரி “வேதாந்த விளக்கம்”
17. கொழும்பு ஹக்கீம் அப்துல்
ரஹ்மான் “காரண ரஞ்சித மஞ்சரி”

18. பேருவளை அஹமது
லெப்பை மரைக்காயர் “ஷெய்டு அஷ்ரப்ஒலிக்
கும்மி”
19. சம்மாந்துறை இஸ்மாயில்
லெப்பை “மழைக்கவி”
20. மூதூர் மெய்தீன் பிச்சை “மெய்ஞ்ஞானத் துதி”
21. நாவலப்பிட்டி அப்துல்
ரகுமான் புலவர் “நாச்சியார் பதிகம்”
22. ஜெய்னூல் ஆபிதீன் “இறுதி உபதேச
மாலை”
23. மன்னார் முகம்மது ஷரீபு “கௌது நாயகர்
காரணப்புராணம்”,
24. காதிறு சம்சுத்தீன் புலவர் “முபாரக் மாலை”
“முஸ்தபா மாலை”
25. முகிய்யதீன் பாவலர் “ஷாதுலி நாயகம்”

இவ்வாறு எண்ணற்ற முஸ்லிம் புலவர்கள் ஈழத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியுள்ளனர். இதுகாறும் பழம் புலவர்களைப் பற்றி மட்டுமே பார்த்தோம். இனி இந் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றியவர்களைப் பற்றியும் ஒரு சிறிது நோக்குவோமாக!

இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழநாட்டு இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம்

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் ஏறத்தாழ பத்து லட்சம் பேர் ஈழத்தில் இன்றளவும் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் வாழ்வது ஈழ நாடேயாயினும் தமிழ் நாட்டினருக்கு ஈடிணையாக அருந்தமிழுக்கு ஆக்கம் சேர்க்கும் பெரும்பணியில் தொடர்ந்து தொண்டாற்றி வருகின்றனர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழநாட்டுத் தமிழிலக்கிய

வரலாற்றை எழுத முனையும் எவரும், ஈழத்து முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பினைக் குறிப்பிடாமல் எழுத இயலாது.

அவ்வளவில் எவராலும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாத அளவிற்கு ஈழநாட்டு முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பான தொண்டு புரிந்துள்ளனர். புதினம், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் என்று படைப்பிலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் தமது தொண்டினை அவர்கள் ஆற்றியுள்ளனர்.

ஈழநாட்டில் தோன்றிய முதல் புதினமே ஓர் இஸ்லாமியப் புதினம் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. கி. பி. 1885-இல் சித்தி லெவ்வை மரைக்காயர் எழுதி வெளியிட்ட “அசன்பே சரித்திரம்” ஈழத்தின் முதல் புதினம் என்ற பெருமையைப் பெறுவதோடு இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புதினங்களின் முன்னோடியாகவும் திகழ்கின்றது. கி. பி. 1879-இல் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய “பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்” என்ற புதினமே தமிழ் மொழியில் தோன்றிய முதல் புதினமாகும். அதற்குப் பின்னர் ஆறு ஆண்டுகள் கழித்து கி. பி. 1885-இல் சித்திலெவ்வை மரைக்காயர் “அசன்பே சரித்திரத்தை” வெளியிட்டார். அவ்வகையில் தமிழ் மொழியின் இரண்டாவது புதினம் என்ற சிறப்பையும் இந்நூல் பெறுகிறது. ஆகவே ஓர் இஸ்லாமியப் புதினமே ஈழ நாட்டின் முதல் புதினம் என்று நாம் பெருமை அடையலாம்.

கொழும்பு ஐதுரூஸ் லெப்பை எழுதிய ஆறு சிறுகதைகள் அடங்கிய “ஹைதர்ஷா சரித்திரம்” என்ற நூலே, ஈழ நாட்டில் எழுந்த முதல் இஸ்லாமியச் சிறுகதை நூலாகும். கி. பி. 1898-இல் இந்நூல் வெளியானது. இதற்குச் சரியாக ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே 1948-இல் தமிழ் நாட்டின் முதல் இஸ்லாமியச் சிறுகதை நூலாகிய “பாழடைந்த பள்ளிவாசல்” வெளியானது. திருச்சி ரகுல் இந்நூலை எழுதினார். ஆகவே இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறு

கதைத் துறையிலும் தமிழ்நாட்டினருக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்கள் ஈழ நாட்டினரே என்பது எண்ணி மகிழத் தக்கது.

கவிதைத் துறையிலும் நூற்றுக்கணக்கான ஈழத்து முஸ்லிம் கவிஞர்கள் குறிப்பிடத் தக்க இலக்கியச் சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளனர். இலக்கிய ஆய்வினும் ஈழமே தமிழகத்தை விஞ்சி நிற்கின்றது. டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் இலக்கியத் தொண்டினால்தான் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் புத்துயிர் பெற்றிருக்கிறது என்பது வெளிப்படையான உண்மை. இனி, இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றும் ஈழத்து முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் ஒரு சிலரைப்பற்றி ஈண்டு நோக்குவோமாக!

அப்துல்காதிர் லெப்பை

ஈழநாட்டின் தற்கால இஸ்லாமியக் கவிஞர்களுள் இவர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர். இஸ்லாமியப் பண்பாட்டின் மேம்பாட்டை எடுத்துரைப்பனவாக இவருடைய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. பாரசீகக் கவிஞர் உமர்கையாமின் 'ருபையாத்'தைத் தமிழில் அப்துல் காதிர் லெப்பை மொழிபெயர்த்துள்ளார். கவிமணி, பாலபாரதி போன்றோரின் மொழிபெயர்ப்புக்களில் காணப்படும் குறைகளைத் தமது மொழிபெயர்ப்பில் இவர் களைந்துள்ளார்.

மதுவும் மங்கையும் ஆட்கொண்ட இன்ப உலகில் வாழும் ஒரு கவிஞனாக உமர்கையாமை மேலைநாட்டவர் அறிமுகம் செய்துள்ளனர். ஆனால் உமர்கையாம் பாடல்களின் சூக்குமமான கருத்துக்களையும், சூபிசத் தன்மைகளையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் ஓரளவேனும் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினைக் கவிஞர் அப்துல்காதிர் லெப்பை தமது ருபையாத்தின் மூலம் தந்துள்ளார்.*¹²

* 12. அல்ஹாஜ். எஸ். எம். ஏ. ஹஸன், "முதலாம் இஸ்லாமியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டு மலர்" பக்-19

மேலும் அப்துல் காதர் லெப்பை “இரகூல் சதகம்”, “இக்பால் இதயம்”, “முறையீடும் தேற்றமும்”, “செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்” முதலான நூல்களையும், எண்ணற்ற தனிப் பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார். கிழக்கு இலங்கையில் வாழ்கின்ற “முஸ்லிம்களின் திருமணச்சடங்குகளை நகைச் சுவை ததும்பச் சித்திரிப்பதாக அப்துல்காதர் லெப்பையின் “செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்” அமைந்துள்ளது.

அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமத்

ஈழத்தின் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியவர் என்று இவரைக் குறிப்பிட வேண்டும். இலங்கையில் அட்டாளைச் சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வரும் இவர் இதுவரை முந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். சிறுகதைகளேயன்றிக் கட்டுரைகள், வானொலி நாடகங்கள் போன்றவற்றையும் நிறைய எழுதியுள்ளார்.

“சீறா இன்பம்”, “சுலைமான் பல்கீஸ்”, “முற்றத்து மல்லிகை”, இலக்கியப் பொய்கை” முதலான பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை இவர் வெளியிட்டுள்ளார். “எனக்கு வயது பதின் மூன்று” என்பது இவர் தம் பதினொரு சிறுகதைகளின் தொகுப்பாகும்.

1979-ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நான்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு நடைபெற்ற போது “பிறைப் பூக்கள்” என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பை இவர் வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத்தின் தலைசிறந்த இருபத்தேழு முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூலுக்கு அ.ஸ. அப்துஸ் ஸமது அவர்கள் எழுதியுள்ள முன்னுரை, ஈழத்து இஸ்லாமியச் சிறுகதை வளர்ச்சியைத் தெற்றெனப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

“அ.ஸ. அப்துஸ் ஸமதுவின் சேவை சிறப்புடையது கடந்த கால இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் மணத்தை இக் காலத்திற்கு ஏற்ற முறையில் பரப்ப இவர் பெரிதும் பாடுபட்டுள்ளார். ‘சீறா இன்பம்’, ‘சுலைமான் - பல்கீஸ்’ போன்றன இவருடைய இலக்கிய நயம் விளக்கும் நூற்களாகும்” என்று அறிஞர் ஆர். பி. எம். கனி பாராட்டியிருப்பது ஈண்டு குறிக்கத்தக்கது.¹³

ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ்

தலை சிறந்த சிந்தனையாளராகிய இவர் இலங்கை ஸாகிராக் கல்லூரியின் அதிபராகப் பணியாற்றியவர். “அறபுத்தமிழ் எங்கள் அன்புத் தமிழ்” என்று முழக்கமிட்டவர்; சென்னையில் நடைபெற்ற அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாட்டின் போது இவர் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

“இலங்கையில் இஸ்லாம்”, “தமிழ் யாத்திரை” போன்ற ஆய்வு நூல்களை ஏ.எம்.ஏ.அஸீஸ் வெளியிட்டுள்ளார். 1917-இல் பிறந்த இவர் 1973-இல் மறைவுற்றார்.

எம். எம். உவைஸ்

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களுள் டாக்டர் எம். எம். உவைஸ் அவர்களின் பணி சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தை ஆய்வு செய்து முதன் முதல் ‘டாக்டர்’ பட்டம் பெற்ற பெருமையும் இவருக்கே உரியது. இலங்கையின் பாணந்துறை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ஹேனமுல்லை என்ற சிற்றூரில் அல்ஹாஜ் மஹ்முத் மரிக்காருக்கும்,

13. ஆர். பி. எம். கனி, “இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலம்” பக். 229,

158 □ இஸ்லாமியர்கள் தமிழ்த் தொண்டு

ஸெய்னம்பு நாச்சியாருக்கும் ஒரே திருமகனாக
15.1.1922-இல் உவைஸ் பிறந்தார்.

தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும்
உவைஸ் பெரும் புலமை மிக்கவர், மும்மொழிகளிலும் நூற்
களைப் படைத்துள்ளார்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதன் முதலில்
தற்காலிக தமிழ் விரிவுரையாளராகத் தொழில் புரியத்
தொடங்கிய இவர் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரி ஆசிரிய
ராகவும் பணி புரிந்தார். பரிட்சைத் திணைக்கள மொழி
பெயர்ப்பாளராகச் சிறிதுகாலம் கடமையாற்றிய பின்னர்,
இலங்கை வணிகர் மன்ற மொழி பெயர்ப்புச் சேவையின்
பிரதம ஆசிரியராகவும் தொடர்ந்து பன்னிரண்டு வருட
காலம் தொழில் பார்த்தார். இதே காலத்தில் வித்யோதயா
பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக நியமனம்
பெற்று பதினைந்து வருடகாலம் அங்கும் கடமையாற்றி
னார்.¹⁴

தற்போது மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில்
இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறையின் தலைவராகச் சீரிய
முறையில் செயலாற்றி வருகின்றார். 1969-ஆம் ஆண்டு
ஜூன் திங்களில் நான்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத்
தமிழிலக்கிய மாநாட்டினை இலங்கையில் மிகவும் சிறப்
பாக நடத்திக் காட்டிய பெருமையும் உவைஸ் அவர்களுக்கு
உண்டு. ¹⁴

“ Muslim Contribution to Tamil Literature ”

“ Muslim Epics in Tamil Literature ”

14. எஸ். எம். ஹனிபா, “உத்தமர் உவைஸ்” தமிழ்
மன்றம், கல்ஹின்ன, கண்டி, முதற் பதிப்பு,
மார்ச் 1981, பக்—8,

“ இஸ்லாமியத் தென்றல் ”, ‘ நம்பிக்கை ’, “ ஞானச் செல்வர் குணங்குடியார் ”, “ பெருமானார் பெருவாழ்வு ”, “ இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும் ”, “ இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் ”, “ ஈழத்து முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள் ”, “ நீதியும் நியாயமும் ”, “ மக்காப் பயணம் ”, “ நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா ”, “ இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ் ” முதலான இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை டாக்டர். எம். எம். உவைஸ் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

மௌலவி எம். அப்துல் வஹஹாப் பாகவி எழுதிய ‘ தித்திக்கும் திருமறை ’ என்னும் நூலை “ குர்ஆன் அமா பிந்து ” என்ற பெயரிலும், அறிஞர் எம். ஆர். எம். அப்துற்றஹீம் எழுதிய “ நபிகள் நாயகம் ” என்ற நூலை “ நபிநாயக சரிதய ” என்னும் பெயரிலும் டாக்டர் உவைஸ் தமிழிலிருந்து சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

மேலும் சேகனாப் புலவரின் “ புது குஷ்ஷாம் ”, குலாம் காதிரு நாவலரின் “ புலவராற்றுப்படை ”, அப்துல் மஜீத் புலவரின் “ ஆசாரக்கோவை ” முதலான நூல்களைத் திருத்தமுறச் செப்பனீட்டுப் பதிப்பித்துள்ளார். அன்றியும் “ இராஜ நாயகம் ”, “ குத்பு நாயகம் ” போன்ற காப்பியங்களிலிருந்து சில படலங்களுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். நாற்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பல்வேறு இதழ்களிலும் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கி வருகின்றார்.

அண்மையில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் வழியே டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள “ தமிழிலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி ”, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஓர் அரும்பெருந்தொண்டாகும்.

இவ்வாறு பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடிணையற்ற தொண்டாற்றி, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியவுலகில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளார் டாக்டர் உவைஸ். இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம் அறிஞர் உவைஸ் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “முஸ்லிம்கள் தமிழுக்குச் செய்த பணியைப் பற்றி முதன்முதலில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு மட்டுமல்லாது, அகில உலகுக்கும் உணர்த்திய பெருமை இலங்கையில் தோன்றிய டாக்டர் எம். எஸ். உவைஸ் அவர்களையே சாரும்”¹⁵ என்பது முற்றிலும் சரியான மதிப்பீடேயாகும்.

பித்தன்

“ஈழத்து முஸ்லிம் கதைஞர்களின் பிதாமகன்” என்று இவர் போற்றப்படுகின்றார். கே. எம். ஷா என்பது இவர்தம் இயற்பெயர் ஆகும். மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பித்தன், ஈழநாட்டின் தலைசிறந்த கதாசிரியர்களின் வரிசையில் வைத்து மதிக்கப்படுகிறார். தமிழ் நாட்டிற்கோர் புதுமைப் பித்தனைப் போன்று ஈழ நாட்டிற்கோர் ‘பித்தன்’ எனலாம். இவர் ‘சுதந்திரன்’ பண்ணையிலே வளர்ந்தவர். ‘பாதிக்குழந்தை’ ‘தாம்பத்தியம்’ போன்ற இவர்தம் கதைகள், நல்ல சிறுகதைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறையின் பின்னணியில் சமுதாய ஊழல்களைக் குத்திக் காட்டும் அருமையான சிறுகதைகளை இவர் படைத்துள்ளார்.¹⁶

15. இஸ்லாமிய கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி இரண்டு, பக்கம்-206.

16. எம். எச். எம். சம்ஸ், “தமிழ்ச் சிறுகதையாக்கத் துறையில் ஈழத்து இந்திய முஸ்லிம் கதைஞர்களின் பங்கு” கட்டுரை, “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை” பக்-83.

ஈழநாட்டுத் தமிழறிஞர் பொன்னுத்துறை, பித்தனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “பித்தன் அவர்களை மிஞ்சிய கதைஞர்கள் இற்றைவரை ஈழத்து முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே தோன்றவில்லை”¹⁷ என்று மதிப்பிடுகிறார். அவ்வகையில் ஈழத்து இஸ்லாமிய தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டவராகப் பித்தன் விளங்குகின்றார்.

புரட்சிக் கமால்

ஈழத்தின் தற்கால இஸ்லாமியக் கவிதை முயற்சிகளுக்கு முன்னோடியாகப் புரட்சிக் கமால் மதிக்கப்படுகிறார். இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளை இனிய முறையில் விளக்கும் இவர்தம் கவிதைகள் திருமறை காட்டும் வழியில் சமத்துவம் நிலவச் செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகின்றன. 1962-ஆம் ஆண்டில் “புரட்சிக் கமால் கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் இவருடைய கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்தது. 77 தனிப்பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூல், ஈழத்து இஸ்லாமியக் கவிதையுலகில் புத்தெழுச்சியையும், மறுமலர்ச்சியையும் உண்டாக்கிற்று எனலாம்.

சுபைர் (இளங்கீரன்)

சமூகப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு எழுதிய ஈழத்தின் முதல் நாவலாசிரியர் என்ற பெருமை இவருக்குரியது. முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுள் மூத்தவராக மதிக்கப்படுபவர். இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதித் தமிழ் நாவலுக்குப் புதிய பரிணாமத்தைக் கொடுத்தவர்.

17. எஸ். பொன்னுத்துறை, “இஸ்லாமும் தமிழும்”, முதற்பதிப்பு, ஜூலை 1975, பக்-11.

162 □ இஸ்லாமியர்கள் தமிழ்த் தொண்டு

இவருக்கு முன் வாழ்ந்த இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் அனைவரும் காவியங்களும், செய்யுள்களுமே இயற்றித்தர, முதல் உரைநடை இலக்கிய கர்த்தாவாக மதிக்கப்படுகிறார். நாவல், சிறுகதை, நாடகம், இலக்கியத் திறனாய்வு என்று எல்லாத் துறைகளிலும் இவர் தொண்டாற்றியுள்ளார். “இளங்கீரன்” என்ற புனைபெயரோடு ‘தினகரன்’ இதழில் தொடர்ந்து எழுதிப் பிரபலமானவர் இவர்.

சுபைர் எழுதிய இருபத்தைந்து நாவல்களில் இந்திய மண்வாசனை கமழ எழுதப்பட்டவை பதினைந்து ஆகும். அவையாவன :

1. “வண்ணக்குமரி”	9. “காதல்உலகிலே”
2. “நீதிபதி”	10. “கலா ராணி”
3. “பைத்தியக்காரி”	11. “அழகு ரோஜா”
4. “பொற்கூண்டு”	12. “பட்டினித் தோட்டம்”
5. “மீண்டும் வந்தாள்”	13. “ஆணும் பெண்ணும்”
6. “மரணக் குழி”	14. “எதிர்பார்த்த இரவு”
7. “காதலன்”	15. “மனிதனைப் பார்”
8. “ஒரே அணைப்பு”	

ஈழத்து மண்மணம் கமழும் நாவல்கள் பத்தாகும். அவையாவன :

1. “புயல் அடங்குமா?”	1954
2. “சொர்க்கம் எங்கே?”	1955
3. “தென்றலும் புயலும்”	1955
4. “மனிதர்கள்”	1956
5. “நீதியே நீ கேள்”	1959
6. “மண்ணில் விளைந்தவர்கள்”	1960
7. “இங்கிருந்து எங்கே”	1961

8. “காலம் மாறுகிறது” 1964
9. “அவளுக்கு ஒருவேலை வேண்டும்” 1972
10. “அன்னை அழைத்தாள்” 1978

நாவல்களேயன்றி ஏராளமான வானொலி நாடகங்களும், கட்டுரைகளும் சுபைர் இளங்கீரன் எழுதியுள்ளார். ஆனால் அவை நூல்வடிவம் பெறவில்லை. “இலங்கையின் இரு மொழிகள்”, ‘பாரதி கண்ட சமுதாயம்’ போன்றவை இவர்தம் கட்டுரைத் திறனுக்குச் சான்று பகரும்.

இவரது நாவல்களிலும், சிறுகதைகளிலும், நாடகங்களிலும் வர்க்கப் போராட்டமே பெரிதும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. முஸ்லிம் எழுத்தாளரேயாயினும் இவரது படைப்புக்களில் கம்யூனிசச் சிந்தனையே மேலோங்கியிருக்கிறது.

ரஹீம்

‘மதுகரன்’ என்ற புனைபெயருடன் கவிதைத் துறையில் நுழைந்தவர், “இன்ஸான்” என்ற இதழ் இவரைச் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளராக்கியது. இவரது கதைகள், சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்படும் மனிதர்களின் அவல நிலைகளைச் சித்திரித்துக் காட்டுபவை, ‘தலைப்பறை’, ‘கடசாதி’, ‘தவறு மன்னிக்கப் பட்டபோது’ போன்ற இவரது கதைகள் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டவை.

“ரஹீம், முஸ்லிம் சமுதாயப் பின்னணியில் முற்போக்குச் சிந்தனைகளைத் தொனிப் பொருளாக வைத்துச் சிறந்த கதைகளை படைத்துள்ளார்” என்று எச். எம். எம். சம்ஸ் என்னும் ஆய்வாளர் இவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

செல்வி லைலா முகிதீன்

ஈழத்தின் முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்களில் இவர் முன்னோடி ஆவார். 1949 ஆம் ஆண்டு முதல் புனைகதை,

சமயம், இலக்கியம், மொழிபெர்ப்பு என்று பல்வேறு துறைகளிலும் எழுதி வருகின்றார். இவரது சிறுகதைகளில் 'விதியா மதியா' 'தற்கொலை' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. 'மீண்ட இன்பம்' என்ற தொடர்கதையையும் எழுதியுள்ளார். தாகூரின் பல சிறுகதைகளை இவர் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆங்கிலத்திலும் பல்வேறு கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

எம். ஏ. ரஹ்மான்

ஈழத்து இஸ்லாமியச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டவர்களுள் இவரும் தலையாயவர். "இளம்பிறை" என்ற இதழின் ஆசிரியர். இவ்விதழின் மூலம் எண்ணற்ற முஸ்லிம் சிறுகதை எழுத்தாளர்களை இலக்கியவுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். இவருக்குச் சொந்தமான 'அரசு வெளியீடு' என்ற பதிப்பகத்தின் மூலம் ஏராளமான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர், அவர்தம் "பூ" என்ற சிறுகதை அனைவராலும் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டதாகும். உருவகக் கதைகளின் முன்னோடியாகவும் எம். ஏ. ரஹ்மான் விளங்குகின்றார். 1964-ஆம் ஆண்டு "மரபு" என்ற உருவகக் கதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். பதினைந்து உருவகக் கதைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஈழத்தில் வெளியான முதல் உருவகக் கதைத் தொகுதி இதுவேயாம்.

டாக்டர் சாலை. இளந்திரையன் "தமிழில் சிறுகதை" என்ற தமது நூலில் எம். ஏ. ரஹ்மானின் உருவகக் கதைகள் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"பல காலமாகப் பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது சில உருவகக் கதை முயற்சிகள் நடைபெற்று வந்தாலும் அதில் முழு வெற்றி பெற்றவர்களாக எவரையும் குறிப்பிட இயல

வில்லை. அண்மையில் இரண்டு தமிழ் இளைஞர்கள் இந்தத் துறையில் முனைந்துள்ளார்கள். ஒருவர் தமிழகத்து ஐ. சாமிநாதன். மற்றவர் ஈழத் தமிழகத்து எம். ஏ. ரஹ்மான். இந்தத் துறையில் தாய்த் தமிழகத்தைச் சேர்த்த தமிழகம் (ஈழம்) மிஞ்சி விட்டதென்றே கூற வேண்டும். எம். ஏ. ரஹ்மானின் உருவகக் கதைகளைக் கொண்ட 'மரபு! என்னும் தொகுதி 1964—இல் வெளிவந்துள்ளது. தமிழில் வந்த உருவகக் கதைத் தொகுதிகளில் இதுவே முதலாவது என்று தெரிகிறது"

இக்கூற்றிலிருந்து ஈழ நாட்டில் மட்டுமின்றித் தமிழ் நாட்டையும் சேர்த்து, முதன் முதல் தமிழில் உருவகக் கதை நூல் வெளியிட்ட பெருமை எம். ஏ. ரஹ்மானைச் சேர்கிறது.

இவ்வாறு ஈழ நாட்டில் தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடும் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் தனித்தனியே விரிவாக எழுதலாம். ஆயினும் கட்டுரை விரிவஞ்சி, அவர்களது பெயர்களை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கவிதைத் துறையில்.....

ஈழநாட்டின் தற்கால இஸ்லாமியக் கவிஞர்களுள் அண்ணல் (எம். எஸ். எம். சாலிஹ்), ஏ. இக்பால், அல்ஹாஜ், ஏ. எம். ஷரீபுதீன், ஏ. எம். சாஹுல் ஹமீத். எம். ஏ. நுஃமான். எச். எம். ஹலீம்தீன், சாரணா கையூம், எம். சீ. எம். சுபைர், யூ. எல். ஏ மஜீத், பதுருதீன் மௌலானா, அன்பு முகையதீன், ஐ. எல். எம். பக்கீர், தம்பி, மு. ஆதம்பாவா, ஆ.பி. அல்லாப் பிச்சை, ஷர்புன்னிஷா, மருதூர்கனி, சைபுதீன் சாஹிப், சுவை வேந்து, பண்ணாமத்துக் கவிராயர், நாகூர் ஏ. பாவா, மருதூர் கையூம், மருதூர்க் கொத்தன், திக்குவல்லைக்

கமால் போன்றோரும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.

சிறு கதைத் துறையில்

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தை ஈழ நாட்டில் வளர்த்து வரும் எழுத்தாளர்களுள் எச். எம். பி. முகையதீன், யூ. எல். தாலூத், மருதூர்க் கொத்தன், மருத முனை மஜீத், மருதூர்க்கனி, எம்.எம். மக்கீன், டீ.யெம்பி, எஸ். எல். எம். ஹனிபா, மொயின் சமீம், வை. அஹமத், எஸ். முத்துமீரான், எம். ஐ. எம். தாஹிர் திக்குவல்லை கமால், ஜுனைதா ஷரீப், எம்.எச்.எம். சம்ஸ், எம். எஸ். ஏ. ரஹீம், எம்.எல். எம் மன்கூர், மருதூர் வாணன், நயீமார் சித்தீக், அஹமதா ஜிப்ரி (பூர்ணிமா) எம். எல். எம். இக்பால், எஸ். ஐ. நாகூர் கனி போன்றோர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ஆவர்.

இங்ஙனம், வாழும் தமிழுக்கு வளமுட்டும் பணிகளில் ஈழநாட்டு இஸ்லாமியர், தமிழ்நாட்டு இஸ்லாமியருக்கு ஈடிணையாக, ஒரு சில நிலைகளில் நம் நாட்டவரையும் விஞ்சியவராக விளங்குகின்றனர் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாகும்.

ஈழ நாட்டில் இஸ்லாத்தால் இன்பத தமிழையும், இன்றமிழால் இஸ்லாத்தையும் வளர்த்து வருகின்ற நல்லீலர்கள் எல்லாருக்கும் நாமனைவரும் நன்றியுணர்வோடு நல் வாழ்த்து கூறி வரவேற்போமாக.

காரைக்கால் முஸ்லிம்களின் பண்பாடும் பேச்சு வழக்கும்

புதுவை மாநிலத்தின் இரண்டாவது பெரிய நகரமாக இலங்கும் காரைக்கால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் வங்கக் கடலோரத்தில் அமைந்துள்ள அழகிய நகரமாகும். “மாடமலி காரைக்கால்” என்றும் “மாமதில் சூழ் மாடக் காரைக்கால்”¹ என்றும் சேக்கிழார் போன்ற புலவர் பெருமக்கள் இவ்வூரைப் போற்றுகின்றனர். தஞ்சை மாவட்டத்தில் தரங்கம்பாடிக்குத் தெற்கிலும், நாகப்பட்டினத்திற்கு வடக்கிலும், சும்பகோணத்துக்குக் கிழக்கிலுமாக அமைந்துள்ள காரைக்கால் பழமைச் சிறப்பும், பண்பாட்டு வளமும் மிக்க ஊர் எனலாம்.

காரைச் செடிகள் அடர்ந்த காடாக இருந்ததாலும், உப்பளங்கள் நிறைந்திருந்ததாலும் “காரைக்காயல்” எனப் பெயர் பெற்றிருந்த இவ்வூர் காலப்போக்கில் மருவீத் தற்போது காரைக்கால் என வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.² புதுச்சேரியைப் போன்றே இவ்வூரும் பிரெஞ்சுக்காரர்

1. பெரிய புராணம்— காரைக்காலம்மையார் புராணம்—பாடல்
2. காதிறு கணி—“காரை மஸ்தான் காரணச் சரித்திரம்” 1903 பக். 88

களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. தஞ்சைப் பெரிய கோவிலில் காணப்படும் இராஜராஜ சோழரின் 29வது ஆட்சி ஆண்டாகிய 1014-ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்த 66-ஆம் எண்ணுள்ள கல்வெட்டில் காரைக்காலின் சிறப்பு பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.³

இவ்வூர் 161 சதுர கி.மீட்டர் பரப்பளவை உடையது. இங்கு வாழ்வோரில் ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பிரிவினர் முஸ்லிம்கள் ஆவர். எனவே காரைக்காலில் இந்திய பிரெஞ்சு நாகரிகக் கலப்போடு, இந்து-முஸ்லிம் பண்பாட்டுக் கலப்பையும் ஒரு சேரக் காணலாம். இங்கு வாழும் முஸ்லிம்கள் பெயராலும், வழிபாட்டாலும் கொள்கையாலும் வேறுபட்டவராக விளங்கினாலும், முழுக்க முழுக்க மொழிவழி ஒன்று கூடும் தமிழராக, இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவர்களாக உள்ளனர். அவர்களது பண்பாட்டையும், தமிழ்த் தொண்டையும் ஒருவாறு அறிவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

காரைக்கால் முஸ்லிம்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கால் “இஸ்லாமானவர்கள்” என்று சொல்லப்படுவதிலிருந்தே இங்கு வாழும் முஸ்லிம்கள் ஏற்கனவே பிற சமயங்களைச் சார்ந்து வாழ்ந்தவர்கள் என்ற உண்மை பெறப்படுகின்றது. இஸ்லாமியக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு மனம் விரும்பியோ அல்லது வற்புறுத்தல்களாலோ அன்றிப் பிற சூழ்நிலைகளாலோ இவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவியிருக்கக் கூடும். காரைக்காலில் எப்பொழுது இஸ்லாம் பரவியதென்று மிகச் சரியாக வரையறுத்துச் சொல்ல இயலாவிடினும் ஒரு சில குறிப்புகளால் இஸ்லாம் காரையில் வேரூன்றிய காலத்தை ஓரளவு ஊகித்து உணரலாம்.

இஸ்லாம் தென்னகத்தில் பரவுவதற்கு முன்பே தமிழ் நாட்டிற்கும், அரேபியாவிற்கும் இடையே வாணிகத்

3. “தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுக்கள்” தொகுதி—11 பக். 279

தொடர்பு இருந்து வந்தது. 'நீரின் வந்த நிமிர்ப்பரிப் புரவி'⁴ என்ற பட்டினப்பாலை அடி இதனை உணர்த்து கின்றது. அரபுக் குதிரைகளின் மதிப்பைத் தமிழர் உணர்ந்தது போலவே, தமிழர்கள் பண்டமாற்றுச் செய்த முத்து, மிளகு ஆகிய பண்டங்களின் மதிப்பை அரேபியர் உணர்ந்தனர். இந்த மதிப்புகளின் பண்டமாற்றம் சிறந்த வணிகமாக நிலைத்தது. வணிகநடமாட்டத்தில் நலம் கருதி அக்காலத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் அரேபியருடைய குடியேற்றங்கள் அமையலாயின.

எசிப்திலுள்ள கெய்ரோவில் முகத்தம் மலையின் அடி வாரத்தில் வாழ்ந்து வந்த முஸ்லிம்கள் ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளுமாக 224 பேர் பக்ரீ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முகம்மது கல்ஜி என்பவரின் தலைமையில் கி.பி. 875ல் இந்தியாவின் கீழ்க்கடற்கரையில் உள்ள காயல் பட்டினத்தில் வந்து இறங்கினர். அப்பகுதியே இப் பொழுது 'பழைய காயல்' எனப்படுகிறது.⁵ அக்காலப் பாண்டிய மன்னன்இந்த அகதிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து குடியமர்த்திக் காத்தான். இவர்கள்தாம் தமிழ் நாட்டில் முதன் முதல் குடியேறிய முஸ்லிம்கள் ஆவர்.

63 நாயன்மார்களுள் ஒருவரான 'கழறிற்றறிவார்' என்ற சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு புனித இஸ்லாத்தில் சேர்ந்து 'அப்துல் ரஹ்மான் சமோரி' என்று தம் பெயரையும் மாற்றிக் கொண்டார். இந் நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் தமிழகத்

4. கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்—பட்டினப் பாலை—வரி. 185,

5. இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம்— தொகுதி—II M,R,M அப்துல் ரஹீம்,

திலும், கேரளத்திலும் இஸ்லாம் அமைதியாகவும், நிதானமாகவும் பரவிற்று.⁶

வட இந்தியாவில் முஸ்லிம் படையெடுப்புக்களாலும் ஆட்சியாலுமே இஸ்லாம் பரவியது. ஆனால் தென்னகத்தில் ஒருவருக்கொருவர் நல்லெண்ணத்தாலும், நட்புரிமையாலுமே இஸ்லாம் வேரூன்றியது.

பிற்காலப் பாண்டியப் பேரரசு காலத்திலும் (கி. பி. 1190—1310) அதற்குப் பின்னருமே இஸ்லாம் தமிழகத்தில் விரைவாகப் பரவிற்று எனலாம். திறமை, நாணயம், வாய்மை, நேர்மை போன்ற பண்புகளின் காரணமாகப் பல உயர்ந்த பதவிகளில் அரேபியர்கள் சிலர், பாண்டியருடைய அரசவையில் இடம் பெற்றிருந்தனர். கி. பி. 1311-இல் மாலிக்காபூர் தமிழ்நாட்டின்மீது படையெடுத்து வந்து மதுரையைக் கைப்பற்றினார். அதையடுத்து மதுரையில் 50 ஆண்டுகளுக்கு முஸ்லிம் ஆட்சிநிலவியது. இக்கால கட்டங்களில் இஸ்லாம் தமிழகத்தில் நன்கு பரவலாயிற்று.

கி. பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் காயல்பட்டினத்தில் குடியேறிய முஸ்லிம்கள் காரைக்கால்பகுதிக்கும் வந்து திருமண உறவு கொண்டனர். அதனால் இப்பகுதித் தமிழர்கள் பலர் முஸ்லிம்களாக மாறினர். ஆகவே காரைக்காலில் கி. பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு முதல் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் எனலாம். இனி காரைக்கால் முஸ்லிம்களிடையே காணப்படும் சிறப்பான பழக்க வழக்கங்களையும், அவர்களது பண்பாட்டிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க செய்திகளையும் ஒரு சிறிது காண்போம்.

காரைக்கால் முஸ்லிம்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் 'மரைக்காயர்களே' ஆவர். 1901-ஆம் ஆண்டு வெளி

6. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை—அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மூன்றாவது மாநாட்டுச் சிறப்புமலர்—பக்கம்—105.

யான சென்னை மக்கள் தொகைக் கணக்கு அறிக்கை மரைக்காயர்களைப் பற்றிப் பின்வரும் தகவல்களைத் தருகின்றது :— “மரைக்காயர், தமிழ் பேசும் வணிகர். தென்கோடிக் கடற்கரையைச் சேர்ந்த இவர்கள் இலங்கை போன்ற கடல் கடந்த நாடுகளோடு வாணிகம் செய்து வந்தனர். சொந்தமாகச் சிறு கப்பல்களையும் கொண்டிருந்தனர்” இவ்வாறு அக்குறிப்பு கூறுகின்றது.

“மரைக்காயர்” என்ற சொல்லுக்கு இருவேறு விளக்கம் தருவர். ‘மிகாப்’ என்ற அரபுச் சொல் படகைக் குறிக்கும். அரேபியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்குப் படகில் வந்த இவர்கள், தங்களை ‘மரக்காப்’ (Marakab) என்று அழைத்துக் கொண்டனர். இந்த ‘மரக்காப்’ தான் பின்னர் ‘மரக்காயர்’ ஆயிற்று என்பர் சிலர்.⁷

‘மரக்கலம்’ படகைக் குறிக்கும். ‘ராயர்’ என்பது மன்னரைக் குறிக்கும். கடல் வாணிகத்தில் இவர்கள் மேலோங்கி நின்றதால் ‘மரக்கலராயர்’ எனப்பட்டனர் என்றும் அதுவே காலப்போக்கில் மருவி ‘மரக்காயர்’ ஆயிற்று என்றும் வேறு சிலர், மரக்காயர் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் விளக்கம் தருகின்றனர். காரைக்காலில் சொந்தமாகப் பாய்மரக்கப்பலில் வணிகம் செய்த மரபினர் இன்றும் உள்ளனர். முஸ்லிம்கள் வாழும் பகுதிகளில் வீதிக்கு ஒரு வீடேனும் ‘கப்பல்கார வீடு’ என்று அழைக்கப்படும் மரபைக் காரைக்காலில் இன்றும் காணலாம்.

இங்கு வாழும் முஸ்லிம் ஆண்களில் பலர், ‘திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு’ என்பதற்கேற்ப வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பொருள் ஈட்டுதலையே பெரிதும் விழைகின்றனர். சிங்கப்பூர், மலேசியா, இலங்கை, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து, பிரான்சு, துபாய், அபுதாபி மற்றும் அரபு நாடு

7. நா. முகம்மது சரீபு— “தமிழக முகம்மதியர் வரலாறு” - பக். 58,

களுக்கு இவர்கள் சென்று பொருளீட்டி வருகின்றனர். இவ்வாறு வெளிநாடுகளுக்குப் பயணம் சென்று பொருள் தேடி வருவோரைச் சமுதாயம் மதிக்கின்றது. காரைக்கால் முஸ்லிம்களின் இப்போக்கிற்குக்கடல்கடந்து பொருளீட்டும் அவர்களது பரம்பரைப் பண்பே காரணம் எனலாம்.

முஸ்லிம் பெண்கள் 'பர்தா' முறையை ஒழுங்காகக் கடைபிடிக்கின்றனர். பிற பகுதிகளை நோக்க, இங்குள்ள 'பர்தா முறை' புதுமையாக இருக்கிறது. 'துப்பட்டி' எனப்படும் ஏறத்தாழ எட்டு மீட்டர் அளவுள்ள வெள்ளைப் போர்வையை இவர்கள் பர்தாவாக அணிகின்றனர். இங்கு வாழும் முஸ்லிம் பெண்கள் எங்குச் சென்றாலும் தனித்துப் போவதில்லை. பெரும்பாலும் இன்னொரு பெண்ணைத் துணையாக அழைத்துக் கொண்டு போவது வழக்கம்.

திருமணத்துக்குப் பிறகு ஒரு பெண் தனது கணவன் வீட்டில் தங்கி வாழ்வதே பொதுவாக நாம் காணும் பண்பாடு. ஆனால் காரைக்கால் முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டில் கணவன் மனைவி இல்லத்தில் தங்கி வாழும் வழக்கத்தைப் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறோம். இதற்கு இருவேறு காரணங்களைச் சொல்லலாம். முதலாவதாக இங்குவாழும் முஸ்லிம் ஆண்கள் பெரும்பாலும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பொருள் தேடுபவர்களாக இருப்பதால், மனைவியை அவளது பெற்றோர் வீட்டிலேயே விட்டுச் செல்வதைத் தக்க பாதுகாப்பாக எண்ணியிருக்கவேண்டும். அடுத்து முஸ்லிம்பெண்களுக்குத் திருமணத்தின்போதே வீடு முதலிய சொத்துக்கள் வழங்கப்படுவதால், அவற்றை அனுபவித்தற்பொருட்டும் முஸ்லிம் ஆண்கள் மனைவியின் வீட்டில் தங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கலாம்.

இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் காரைக்காலில் உடன் பிறந்தவர்களைப் போல் ஒன்றுபட்டு வாழ்கின்றனர். இதன் விளைவாகக் காரைக்கால் முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டில் இந்துப் பண்பாட்டின் தாக்கத்தைப் பரவலாகப்

பார்க்கலாம். திருமணங்களில் மணமகனுக்கு வரதட்சணை வழங்குவது இந்துக்களிடம் அதிகமாகக் காணப்படும் ஒரு வழக்கம். ஆனால் இஸ்லாமியச் சட்டப்படி மணமகன் தான் மணப்பெண்ணுக்கு 'மஹர்' எனப்படும் அன்பளிப்புப் பணத்தைக் கொடுத்துத் திருமணம் முடிக்க வேண்டும். இந்நிலை மாறி முஸ்லிம் ஆண்கள் பெண் வீட்டாரிடமிருந்தே 'கைக்கூலி' என்ற பெயரில் வரதட்சணை வாங்கும் வழக்கம் இப்போது பெருகியிருக்கக் காண்கிறோம். இந்துக்களின் உறவால் இஸ்லாமியரிடையே ஏற்பட்ட மாற்றம் என்றே இதனைக் கூறலாம்.

திருமணங்களில் மணமகன் மணமகளுக்குத் தாலிகட்டுதல் இந்துக்களின் பண்பாடு. முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஆணும், பெண்ணும் மணம் ஒப்பிநிக்காஹ் எனப்படும் வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டாலேயே திருமணம் நிறைவேறிவிடும். தாலிகட்டுதல் போன்ற சடங்குகள் தேவையில்லை. இந்துப் பண்பாட்டின் தாக்கத்தால் தாலிகட்டும் பண்பாடு தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்களிடம் பரவியிருக்கிறது. பிற பகுதிகளில் வாழும் முஸ்லிம்களிடம் இப்பண்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. காரைக்கால் முஸ்லிம்களின் திருமணங்களில் தாலிகட்டுதலும் ஒரு சடங்காக உள்ளது. ஆனால் இவர்கள் 'தாலிகட்டுதல்' என்று கூறாமல் 'கரியமணி கட்டுதல்' என்று கூறுகின்றனர்.

இந்துக்கள் விநாயக சதுர்த்தியின்போது கொழுக்கட்டை செய்து கொண்டாடுவது வழக்கம். இதைப்போல முஸ்லிம்களின் வருடப் பிறப்பாகிய 'மொகரம்' மாதத்தில் காரைக்கால் முஸ்லிம்கள் கொழுக்கட்டை செய்து கொண்டாடுகின்றனர். இப்பண்பாடு பிறபகுதியில் வாழும் முஸ்லிம்களிடம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறே பொங்கல் திருநாளின்போது இந்துக்களைப் போலவே இங்கு வாழும் முஸ்லிம்களும் மஞ்சள் கொத்து வாங்கி வந்து வீட்டில் கட்டுகின்றனர்.

திருமணங்களில் இசைக்கச்சேரி நடத்துதல்; பெண்கள், கணவன் பெயரைச் சொல்லக் கூசுதல்; தாத்தாவின பெயரைப் பேரனுக்கு வைத்தல்; சகுனம் பார்த்தல்; கண்ணேறு நீங்குவதற்கு ஆரத்தி எடுத்தல் போன்ற இந்துக்களின் பழக்க வழக்கங்களெல்லாம் காரைக்கால் முஸ்லிம்களிடம் பரவியுள்ளன.

காரைக்காலில் வாழும் முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் மொழியை மட்டுமே பேசத் தெரிந்தவர்கள். உருது மொழியை அறிந்தவர்கள் இங்கு மிகச் சிலரே உள்ளனர். உலகெங்கும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் பொது மொழியாகவும், முஸ்லிம்களது தொழுகை, பிறப்பு இறப்பு, திருமணம் போன்ற மதச் சம்பந்தமான சடங்குகள் அனைத்தும் அமைந்த மொழியாகவும் திருமறையாகிய திருக்குர்ஆன் அருளப்பட்ட மொழியாகவும் அரபுமொழி விளங்குகின்றது. ஆகவே, இங்கு வாழும் முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் நூற்றுக்கணக்கான அரபுச்சொற்களிடும் பெற்றுள்ளன.

காரைக்காலில் வாழும் முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் காணப்படும் அரபுச் சொற்களை 1. முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் மட்டுமே காணப்படும் அரபுச்சொற்கள், 2. முஸ்லிம் அல்லாதாரிடத்தும் வழக்கிலுள்ள அரபுச் சொற்கள் என்று இருவகையாகப் பிரித்துக் கூறலாம். 'அசல்', 'அமல்', 'அமீனா', 'ஆபத்து', 'ஆஜர்', 'இனாம்'. 'இலாக்கா', 'கச்சேரி', 'கஜானா', 'கைதி', 'குமாஸ்தா', 'சர்க்கார்', 'சலாம்', 'சபாஷ்', 'சிப்பந்தி', 'ஜில்லா', 'தாலுக்கா', 'பதில்', 'பாக்கி', 'மகசூல்', 'மசோதா', 'மராமத்து', 'ஜமீன்', 'ஜப்தி', 'ஜோர்', 'ரத்து', 'ரசீது', 'ராஜினாமா', 'நகல்', 'வக்கீல்', 'வாபஸ்', 'பட்டுவாடா', 'பலே' போன்ற அரபுச் சொற்கள் யாவும் காரைக்கால் முஸ்லிம்களிடத்தில் மட்டுமன்றி நாடு முழுவதும் எல்லாரிடத்தும் முஸ்லிம் அல்லாதாரிடத்தும் பேச்சு வழக்கிலுள்ள அரபுச் சொற்களாகும்.

மேலும் சில அரபுச் சொற்கள் முஸ்லிம்களின பேச்சு வழக்கில் மட்டுமே காணப்படுவன. அவர்களது அன்றாட வாழ்வோடு தொடர்புடையனவாக அவை உள்ளன. இச்சொற்களுக்குச் சரியான தமிழ்ச் சொற்களைக் கூறுதல் இயலுமேயாயினும், அவற்றை அரபுச் சொற்களாக வழங்குதலையே இங்குள்ள முஸ்லிம்கள் விரும்புகின்றனர். சான்றுக்குச் சில :—

‘அல்லாஹ்’	(ஏக இறைவன்)
‘ஈமான்’	(நம்பிக்கை)
‘ஹஜ்’	(புனிதப் பயணம்)
‘சுன்னத்து’	(விருப்பத்துக்குரியது)
‘மஹர்’	(மணவாட்டி பணம்)
‘மையத்து’	(பிணம்)
‘ஆகிறம்’	(மறுமை)
‘நபி’	(இறைத்தூதர்)
‘ஐக்காத்’	(கட்டாயக் கொடை)
‘பர்லு’	(கடமை)
‘நிக்காஹ்’	(திருமணம்)
‘தலாக்’	(திருமண முறிவு)
‘துனியா’	(இவ்வுலகம்)

முஸ்லிம்களின் அன்றாட வழக்கிலுள்ள இந்த அரபுச் சொற்களுக்குச் சரியான தமிழாக்கம் தரமுடியுமேயாயினும் இங்கு வாழும் முஸ்லிம்கள் அவற்றை அரபுச் சொற்களாகவே வழங்குவதைத்தான் பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

மத முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இவ்வரபுச் சொற்களைப் போன்றே சில தமிழ்ச் சொற்களும், இஸ்லாத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய சொற்களாகவே மாறியுள்ளன. “தொழுகை”, “நோன்பு”, “ஓதுதல்” போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் அவற்றுள் சில. ‘தொழுகையை’ “வணக்கம்” என்றோ ‘நோன்பை’ “விரதம்” என்றோ

‘ஓதுதலை’ “வாசித்தல்” என்றோ அவர்கள் சொல்லுவதில்லை.

காரைக்கால் முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் பல நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இலக்கிய வழக்கில் இருந்து பேச்சு வழக்கை இழந்துவிட்ட பல நல்ல தனித் தமிழ்ச் சொற்கள் இன்றும் இங்குள்ள முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் உள்ளன.

இவ்வூர் மக்கள் ‘சாதம்’ என்று சொல்லுவதில்லை. ‘சோறு’ என்றே சொல்லுகிறார்கள். ‘சமைத்தல்’ என்பதற்குப் பதிலாக ‘ஆக்குதல்’ என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துகின்றார்கள். ‘சாப்பிட்டாயா?’ என்று கேட்பதில்லை. ‘உண்டாயா?’ என்றே வினவுகின்றார்கள். உணவு என்ற பெயர்ச்சொல்லில் இருந்து ‘உண்’ என்ற வினைச் சொல் உண்டானது மரபு. இந்த அடிப்படையிலேயே சோறு உண்டாயா? என்று வழங்குகின்றனர். அவ்வாறே ‘குழம்பு’ எனக் கூறப்படுவதில்லை. ‘ஆணம்’ என்றே அழைக்கிறார்கள்.

பாத்திரத்தை ‘ஏனம்’ என்றும், ‘பழையதுவை’ ‘நீர்ச் சோறு’ என்றும், வெந்நீரைச் ‘சுடுதண்ணீர்’ என்றும், ரசத்தை ‘மிளகு தண்ணீர்’ என்றும் காரைக்கால் முஸ்லிம்கள் வழங்கக் காண்கிறோம். விருப்பம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக ‘உகப்பு’ என்ற சொல்லையே இங்கு பயன்படுத்துகின்றனர். இங்குள்ள மக்கள் ‘வாந்தி’ எடுப்பதில்லை. மாறாக ‘சக்தி’ எடுக்கிறார்கள். வாந்தியெடுத்தல் என்பது ‘சக்தியெடுத்தல்’ என்றே காரைக்கால் முஸ்லிம்களால் சொல்லப்படுகிறது.

தேவையின்றியோ, நையாண்டியாகவோ, சிரிப்பவரைப் பார்த்து ‘என்ன சிரிப்பாணி’ என்று இங்கே கேட்பதுண்டு. சிரிப்பாணி என்ற சொல்லுக்குச் சிரிப்புக்கிடம், வீசிடம், பகடி போன்ற பொருள்கள் உண்டு. முஸ்லிம்

ஆண், பெண், சிறுவர், சிறுமியர் அனைவரும் சாதாரண மாகப் பயன்படுத்தும் சொல் 'சிரிப்பாணி'

இங்கே சிறுவர், சிறுமியர் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக்கொண்டு தாயிடம் சென்று முறையிடும்போது 'அவன் எனக்கு வலிப்பம் காட்டினான், அதனால் அவனை நான் அடித்தேன்' என்று கூறுவது உண்டு. முறையீட்டைக் கேட்ட தாயும் "அவன் வலிப்பம் காட்டினால் அவன் வாய் நோகும், அதற்காக நீ ஏன் அவனை அடித்தாய்?" என்று அதட்டுவதும் இங்கே காணப்படும் வழக்கம். 'வலித்தல்' என்ற சொல்லுக்கு 'அழகு காட்டுதல்' என்று பொருள். வலித்தல் என்ற சொல்லின் பெயர்ச் சொல் போல் அமைந்திருக்கிறது 'வலிப்பம்' என்ற சொல். இச்சொல் தமிழ் அகராதியில் இல்லை. ஆயினும் இங்கு பேச்சு வழக்கில் உள்ளது

பண்டைத் தமிழ்ச் சொற்களாகிய 'அங்காடி' 'அல்லுதல்' 'வெஞ்சனம்' 'பண்டம்' போன்றவற்றை எல்லாம் காரை முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் காணலாம். சிறப்புடைப் பெயர்களுக்கு முன்னே 'திரு' என்ற அடைமொழியைச் சேர்த்துச் சொல்லும் மரபை முஸ்லிம்களிடம் காண்கின்றோம். நபிகள் நாயகத்தைத் 'திருநபி' என்றும், குர்ஆனைத் 'திருக்குர்ஆன்' என்றும் இவர்கள் சொல்கின்றார்கள். 'ஸ்ரீ' என்ற எழுத்தைச் சேர்த்துச் சொல்லாமல் 'திரு' என்ற அடைமொழியை முஸ்லிம்கள் பயன்படுத்துவது குறிக்கத்தக்கது.

காரைக்கால் முஸ்லிம்கள் உணவுண்பதை 'உண்ணுதல்' என்றும், சிற்றுண்டி உண்பதைப் பசியாறுதல்' என்றும் பாசுபடுத்திக் கூறுகின்றனர். 'குமர்' என்ற சொல் மணமாகாத ஆண், பெண் இருவரையும் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாக இங்கே வழங்குகிறது. அவ்வாறே 'வெள்ளி' என்ற சொல் 'சுக்கிரன்' என்ற கிரகத்தை மட்டும் குறிக்க

கும் சொல்லாக இல்லாமல் எல்லா நட்சத்திரங்களையும் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாக ஆளப்படுகிறது.

இனி காரைக்கால் முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் சிறப்பாக இருக்கும் சில தனிச் சொற்களையும், அவற்றுக்கு அவர்கள் கூறும் பொருளையும் ஒரு சிறிது நோக்குவோம் :

இரணம் - உணவு

பணியாரம் - தின்பண்டம்

சம்பால் - துவையல்

உளுவா - வெந்தயம்

வாடா - வடையில் ஒருவகை

அச்சுப் பணியாரம் - பலவகை வடிவ அச்சில் செய்யப் படும் முட்டைப் பணியாரம்

ஈச்சங்கொட்டைப் - ஈச்சங்கொட்டை போலச் செய் பணியாரம் வது, சுவையில் சீடையைப் போன்றது

பேணகம் - ஒருவகைப் பணியாரம். 'பேணி' என அக ராதியில் குறிப்பிடப் படுவது. நீர் கலவாத நெய், அரிசி மாவால் செய்யப்படுவது. தொட்டால் பிட்டுக் கொள்ளும் அளவுக்கு மென்மையானது. பெண் வீட்டார் மாப் பிள்ளை வீட்டுக்கு அனுப்பும் பணியாரம் இது. இதன்மூலம் பெண்ணைப் பேணி நடந்து கொள்க என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துவர்.

கும்மத்து - குவிந்திருக்கும் காதணி (ஜிமிக்கி)

கொடி - கழுத்திலணியும் பொற்சங்கிலி

தொங்கல் - காதணி

சரப்பளி - கழுத்தணி

பொன்மணி - பொன்னும், பலழமும் கலந்து செய்யப்
படும் வளையல்

பூட்டுக்காப்பு - கையில் அணியும் பிணைக்காப்புகள்
சல்லா - கால் விரல்களில் அணியும் நகை

படிக்கன் - (படிக்கம்) எச்சில் உமிழும் ஏனம்

மிடா - பெரும்பாணை

தாழி - வாயகன்ற பெரும்பாணை

மரவை - மரத்தாலாகிய பெருந்தட்டு

குத்தி - சிறு புட்டி

துப்பட்டி - துணிப்போர்வை

மறைப்பு - திரை

துத்திப்பு - உணவை மூடி வைக்கப் பயன்படுவது

கரிசனம் - பாசம்

கசங்கொள்ளல் - மெலிந்து போதல்

பசலை - குழந்தை

அலவாங்கு - கடப்பாரை

அசமந்தம் - மந்தகுணம்

தட்டுக் கெடுதல் - நிலை கலங்குதல்

விருதாவா - வீணாக

சேர்த்தி - இசைவு

திராணி - ஆற்றல்

உருமம் - நண்பகல்

கருக்கல் - வைகறை

மசங்கல் - மாலைக்கும், இரவுக்கும் இடைப்பட்ட
நேரம். 'மாலை மசங்கல்'. மசங்கல் - ஒளி
குன்றுதல்

கைக்கூலி—வரதட்சணை

சூலி—கர்ப்பிணி

களரி—சபை, கூட்டம்

இங்கே கூறப்பட்டுள்ள சொற்கள் தமிழ்நாட்டில் ஒரு சில ஊர்களில் வழக்கில் இருக்கலாம். சிறப்பாக முஸ்லிம்கள் வாழும் கடலோர ஊர்களாகிய காயல்பட்டினம், பரங்கிப்பேட்டை போன்ற ஊர்களில் பேசப்படலாம். இச்சொற்களைத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்துவதில்லை. இவற்றுள் பெரும்பாலான சொற்கள் இலக்கிய வழக்கில் இருப்பவையே. பேச்சு வழக்கிழந்து போன இச்சொற்கள் காரைக்கால் முஸ்லிம்களிடையே சிறப்பாக வழக்கிலிருப்பது எண்ணத்தக்கது.

காரைக்கால் முஸ்லிம்களிடையே காணப்படும் உறவு முறைப் பெயர்களும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகவே உள்ளன.

உம்மா—அம்மா

வாப்பா—அப்பா

உம்மம்மா—அம்மாவின் அம்மா (பாட்டி)

வாப்பம்மா—அப்பாவின் அம்மா, அப்பா—அம்மாவின் அல்லது தந்தையின் தந்தை (பாட்டன்)

பூட்டன் - பாட்டனின் தந்தை

பூட்டி—பாட்டனின் தாய்

சின்னாப்பா - அப்பாவின் தம்பி (அ) அம்மாவின் தங்கை கணவன்

லாத்தா (அ) ஆட்சி—அக்காள்

நானா - அண்ணன்

மாப்பிள்ளை—கணவன்

மச்சான்—அப்பாவின் உடன்பிறந்தா ளின் மகன்

மச்சி—மனைவியின் தங்கை

காரைக்கால் முஸ்லிம் புலவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு

இடைச்சங்க காலத்திற்குப் பிறகு களப்பிரர்களின் ஆட்சி நடைபெற்ற சங்கம் மருவிய காலத்தை இலக்கிய வரலாற்றில் 'இருண்ட காலம்' என்றே இயம்புவர். அன்னை தமிழகம் அயலாரின் ஆட்சிக்கு ஆட்பட்டிருந்த அந்நாளில் கன்னித் தமிழ் எழுச்சிக்குக் காலூன்றிய

பெருமை காரைக்கால் அம்மையாரையே சாரும். காரைக்காலம்மையாருக்குப் பிறகு இங்கு வாழ்ந்த புலவர்களில் ஓரிருவரைத் தவிர மிகப் பெரும்பாலோர் முஸ்லிம் புலவர்களே ஆவர்.

இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டில் காரைக்கால் முஸ்லிம் புலவர்களின் பங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள், முஸ்லிம் இலக்கியங்களைத் தமிழிலே படைப்பதற்கு முன்னர் 'அரபுத் தமிழில்' இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். அரபுத் தமிழ் ஒரு புதிய மொழியன்று. அதுவும் தமிழ்தான். அரபிக்கும் தமிழுக்கும் பாலமாக விளங்கியது அரபித்தமிழ். லிபியால் அரபியாகவும், ஒலியால் தமிழாகவும் விளங்குவதே அரபித்தமிழாகும். அதாவது தமிழ் மொழியை அரபி எழுத்துக்களில் எழுதுவது அரபித்தமிழ் எனப்படும். இதுபோன்றே கேரள முஸ்லிம்கள் மலையாளமொழியை அரபி எழுத்துக்களில் எழுதி 'அரபுமலையாளம்' என்னும் ஒரு பிரிவையே அமைத்திருந்தனர். 16-ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பிறகு தமிழகத்திற்கு அரபு நாட்டோடு இருந்த தொடர்பு துண்டிக்கப்படுவதாயிற்று. அதுவரை முஸ்லிம்கள் தமிழகத்தில் அரபுத் தமிழிலும், கேரளத்தில் அரபு மலையாளத்திலும் தத்தம் இலக்கியங்களைப் படைத்து வந்தனர்.

காரைக்காலில் இருந்த 'முஹம்மது சமதானி அச்சகம்' ஏராளமான அரபுத் தமிழ் நூற்களை அச்சேற்றியுள்ளது. தமிழில் எழுதப்பட்ட பல இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் இங்கே அச்சுருப் பெற்றுள்ளன. 17, 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் காரைக்காலில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியப் புலவர்கள் பல புதிய இலக்கியங்களைத் தமிழில் படைத்துள்ளனர். அவ்விலக்கியங்களில் பெரும்பாலானவை சமயச் சார்புடையனவாகவே உள்ளன. இனி இங்கு வாழ்ந்த முஸ்லிம் புலவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சிலரைப் பற்றி ஒரு சிறிது நோக்குவோமாக!

‘அமுதகவி’ சாயபு மரைக்காயர்

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்த இவர் இன்றமிழ்ப் புலவரேயன்றிச் சிறந்த மார்க்க அறிஞரு மாவார். சிங்கப்பூரில் சிறந்த வணிகராக விளங்கிய இவர் இசை, மருத்துவம் போன்ற துறைகளிலும் ஆழ்ந்த புலமை மிக்கவர். முகம்மது மஸ்தான் புலவர் என்பவரின் மாணாக் கராகிய இவர் தமிழ், அரபு, மலாய் ஆகிய மும்மொழிகளை நன்கு அறிந்தவர். தம்முடைய இல்லத்திலேயே அவரது காலத்தில் வெளியான பல நூற்களையும் தொகுத்து ஒரு நூலகம் வைத்திருந்தார். அந்நூலகத்தில் 548 நூற்கள் இருந்தன. அவற்றுள் 328 தமிழ் நூல்களாகும்; அரபுத் தமிழ் நூல்கள் 140; அரபு நூல்கள் 59; மலாய் நூல்கள் 21.

‘மஹ்பூபு பரபதக் கீர்த்தனம்’, ‘உபதேசக் கீர்த்தனம்’ ‘கப்படா சாஹிபு கீர்த்தனம்’, ‘காரை மஸ்தான் காரணக் கீர்த்தனம்’, ‘காஜா முய்னுதீன் கிஸ்தி’, ‘திருமண வாழ்த்து மாலை’, ‘மணவாழ்த்து மாணிக்க மாலை’, ‘பலுலான் அஸ்ஹாபி மாலை’, ‘மும்மணி மாலை’, ‘சன்மார்க்க போதினி’, மனோன்மணிக் கும்மி’, ‘மான்மியப்பா’ முதலிய 12 நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். இவற்றுள் ‘சன் மார்க்க போதினி’, ‘பலுலான் அஸ்ஹாபி மாலை’ என்ற இரு நூல்களைத் தவிர மற்ற நூற்கள் யாவும் அச்சுருவில் வெளி வந்துள்ளன. இவரது நூற்களுள் ‘சன்மார்க்க போதினி’ மட்டும் உரைநடை நூலாகும்.

இவரது “மஹ்பூபு பரபதக் கீர்த்தனம்” கி. பி. 1911இல் சிங்கப்பூரில் வெளியிடப்பட்ட நூலாகும். இந்நூலில் ஏறத் தாழ் 160 கீர்த்தனங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. பலவகை ராகங்களில் பாடல்கள் இயற்றித் தாளக் குறிப்பும் தந்துள்ளார். இவருடைய நூல்களில் இசைப்பாடல்கள் இல்லாத நூலே இல்லை எனலாம். புலவர்கள் போற்றும் புலவராக

விளங்கிய இவர் மு. செ. சுல்தான் அப்துல் காதர், கோ. மாரியப்ப நாவலர் போன்ற புலவர்களைப் புரந்த புரவலராகவும் விளங்கியுள்ளார். 72 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த இவரை இஸ்லாத்துக்கும், தமிழுக்கும் இணையற்ற தொண்டு புரிந்தவர் எனலாம்.

மு. செ. சுல்தான் அப்துல் காதர்

இவரும் காரைக்கானைச் சார்ந்த புலவரே. தருமபுர ஆதின மகாவித்துவான் முத்து தாண்டவராய பிள்ளையின் மாணாக்கர், 'அமுதகவி' சாயபு மரைக்காயரின் நெருங்கிய நண்பர். இவர் 'காரை அந்தாதி' 'சிங்கை பதிகம்' 'அருள் நோக்க மாலை', 'காரைமஸ்தான் பதிகம்' 'தொளஹது குறவஞ்சி' 'நவமணிக் கோவை' போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

மா. காதிறுகனி

'பஞ்ச வரலாற்று விளக்கம்', 'நியாயப்பரிமாணம்' 'சுவிசேஷம்' 'காரைமஸ்தான் காரணச் சரித்திரம்' முதலிய நூற்களை எழுதியுள்ள இவர் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் புலவராவார்.

முகம்மது மீரா லெவ்வை மரைக்காயர்

'தலாலா முக்தாலாவின் ஆச்சரியக் கதைகள்' என்ற நூலை இவர் எழுதியுள்ளார். 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' 'பத்மாவதி சரித்திரம்' போன்று இந்நூல் தலாலா, முக்தாலா என்ற இஸ்லாமியப் பெண்ணின் கதையைக் கூறுகின்றது.

ஆ. கா. அப்துல் ஹமீத் பாகவி

அரபி மொழியில் அருளப் பெற்ற திருக்குர்ஆனுக்குக் கடந்த நூற்றாண்டு வரை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு இல்லாத குறை இருந்து வந்தது. திருக்குர்ஆனுக்குத் தமிழில்

உரை காணும் முயற்சியில் பலர் ஈடுபட்டாலும், முதன்முதலாகத் திருக்குர்ஆன் முழுமைக்கும் இனிய தமிழில் உரை காணும்பேறு இவருக்கே கிடைத்தது. 1926-இல் மொழியாக்கப் பணியைத் தொடங்கிய இவர் 1949-இல் குர்ஆன் முழுவதையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தார். மார்க்க அறிஞர்கள் அம்மொழியாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்து, சரியான மொழி பெயர்ப்பு என முடிவு செய்துள்ளனர். 'தர்ஜுமத்துல் குர்ஆன்' என்னும் இவர்தம் மொழி பெயர்ப்பு தமிழ் முஸ்லிம்களிடையே நன்கு பரவியுள்ளது. அரபி மூலமும் தமிழ்மொழியாக்கமும் ஒருங்கே உடையதாக இந்நூல் உள்ளது. எனவே திருக்குர்ஆனுக்குத் தமிழாக்கம் தந்த பெருமை, காரைக்காலுக்கே உரியதெனலாம்.

காரை. இறையடியான்

தற்காலத்தே காரையில் வாழும் முஸ்லிம் புலவர்களுள் இவரே குறிப்பிடத் தக்கவர். 'முகம்மதலி' என்ற இயற் பெயருடைய இவர் புதுவை மாநிலத்திலேயே முதன்முதலாகப் "பூஞ்சோலை" என்ற தனித்தமிழ் இலக்கிய இதழை 9 ஆண்டுகள் நடத்தியவர். இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தில் பிறமொழிக் கலப்பின் நித்தனித் தமிழில் வெளிவந்த முதல் நூல் இவர் எழுதிய 'திருவருட்பாவை' யே எனலாம். ஆண்டாள் எழுதிய 'திருப்பாவை' வைணவத்துக்கும், மாணிக்கவாசகரின் 'திருவெம்பாவை' சைவத்துக்கும், அலி ரோதநாதரின் 'சமணத்திருவெம்பாவை' சமணத்துக்கும், பாவை நூல்களாகத் திகழ்வதைப் போன்று 'இறையடியானின்' 'திருவருட்பாவை' இஸ்லாமியப் பாவை நூலாக இலங்குகின்றது.

மற்றும் முகம்மது இபுராகீம்கான் என்ற புலவர் தெளஹீது மெய்ஞானக் கும்மி' என்ற நூலையும் 'காதர் மஸ்தான் சாயபு காதிரி 'கோன் மணிச்சிந்து' என்ற நூலையும் மு. வெ. அப்துல் அஜீஸ் மரைக்காயர் 'காரைக்கால்

வழி நடைப்பதம்' என்ற நூலையும், மு. முகம்மது அப்துல் காதர், 'மாண்பணி மாலை' என்ற நூலையும் செ. முகம்மது மெய்தீன் என்னும் புலவர் 'புகழ்ப்பா' வையும் பாடியுள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் காரைக்காலைச் சேர்ந்த புலவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுகாறும் கூறியவற்றால் காரைக்காலில் கி. பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு முதல் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்றும் அவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவினவர்கள் என்றும், அவர்கள் தமிழ் மொழியை மட்டுமே பேசத் தெரிந்தவர்கள் என்றும், அவர்களது பேச்சு வழக்கில், இலக்கிய வழக்கிலுள்ள பல நல்ல தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன என்றும் அவர்கள் இந்துக்களோடு நெருங்கிப் பழகுவதால் அவர்களது இஸ்லாமியப் பண்பாட்டில் இந்துப் பண்பாட்டின் தாக்கம் காணப்படுகிறது என்றும், அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்துக்குச் சிறப்பான தொண்டு புரிந்தவர்கள் என்றும் தெளிவாக அறியலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்

இந்நூற்றாண்டில் அருந்தமிழுக்கு அறிமுகமான புத் திலக்கிய வகைகளுள் புனைகதைத் துறையும் ஒன்றாகும். சிறுகதை, புதினம் எனப்படும் இருவகை இலக்கியங்களையும் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாகப் 'புனைக்கதை' (Fiction) திகழ்கின்றது. இவற்றுள் சிறுகதை என்பது ஏதேனும் ஒரு நிகழ்ச்சி, ஓர் உணர்ச்சி, ஒரு சிக்கல், ஒரு பாத்திரப் படைப்பு என்பவற்றுள் ஒன்றினை மட்டும் அடிப் படையாகக் கொண்டு, மக்கள் வாழ்வைக் கலையழகுடன் படம்பிடித்துக் காட்டும் அரிய கலையாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே மேனாடுகளில் பரவத் தொடங்கிவிட்ட சிறுகதைக் கலை, தமிழில் அறுப தாண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் வேரூன்றத் தொடங்கியது எனலாம். தற்போதுதமிழில் ஆண்டுதோறும் ஐயாயிரத்துக் கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் வெளிவருகின்றன. தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சிறுகதைகளுக்குச் சிறப்பிடம் தந்து வெளி யிடுகின்றன. தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் பற்றிய ஆய்வுகளும் பெருகி வருகின்றன.

இவற்றுள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளை மட்டும் ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டு, அவற்றின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்க மாகும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்

கதைகள் எல்லாருக்கும் பொதுவானவை. சிறுகதைகளின் மூலம் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் உலகமுழுமையும் வாழ்கின்ற மனித இனத்துக்கே உரியனவாகும். அப்படி இருக்க, ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தின் அல்லது குறிப்பிட்ட மதத்தின் சார்புடைய கதைகளைமட்டும் ஆராயப் புகுவது டுற்புடையதுதானா என்ற எண்ணம் எழக்கூடும்.

அரபு நாட்டுக்கதைகள், இந்தியக் கதைகள், பிரெஞ்சுக் கதைகள், ருஷ்யக் கதைகள் என்று பகுத்துப் படிப்பது, அந்தந்த நாட்டின் பண்பாட்டையும், பழக்க வழக்கங்களையும் நாம் எளிதில் அறிவதற்குத் துணைபுரிகின்றன. அது போன்றே காந்தியக் கதைகள், மார்க்ஸீயக் கதைகள் என்ற பகுப்பு அவ்வத் தத்துவங்களை நாம் உணர்வதற்கு உறுதுணை புரிகின்றன அவ்வாறே 'இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்', இஸ்லாத்தை வாழ்வியல் நெறியாகக் கொண்டொழுகும் தமிழ் முஸ்லிம்களின் பண்பாடுகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் இனங்காண்பதற்கு வகை செய்கின்றன.

எனவே முஸ்லிம்களின் சமய, சமூகப் பண்பாட்டு வழக்கங்களை, முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்குகின்ற தமிழ்ச் சிறுகதைகளை "இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்" என்று அழைக்கலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் ஏறக்குறைய 40-ஆண்டுகால வரலாற்றினை உடையது. ஆயினும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலோ, சிறுகதைகளைப்பற்றிய திறனாய்வு ஏடுகளிலோ இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் பற்றிய சிறுகுறிப்புகள் கூட இடம் பெறவில்லை. "இதுவரை இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாததற்குக் காரணம், ஆய்வாளர்களுக்குத் தேவையான மூலங்களும்"

செய்திகளும் இல்லாதிருப்பதுதான்” என்கிறார் ஜே. எம் சாலி.¹

“தமிழ் நாட்டுக் கதைகளில் முஸ்லிம் வாழ்க்கை சித்திரிக்கப் பெறாததற்கு முதல் காரணம், தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாதது தான்! தெரிந்துகொள்வதும் அவ்வளவு எளிதல்ல. முஸ்லிம்களின் மத உணர்ச்சி மிக நுண்ணியது. வாழ்க்கை முறை கட்டுத் திட்டமுள்ளது. முஸ்லிம்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. ஆகவேதான் முஸ்லிம் அல்லாத எழுத்தாளர்கள் பொதுவாக இதுபற்றித் தயங்குகின்றார்கள்”² என்று எழுத்தாளர் அகிலன் கூறுவதும் ஈண்டு எண்ணத்தக்கது.

ஆகவே முஸ்லிம் அல்லாதார் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளை எழுதுவது சற்றே கடினமான செயல் என்று உணர முடிகின்றது. வ. வே. சு. ஐயர் (அனார்க்கலி) கு. பா. ராசகோபாலன் (‘நூருன்னிசா’) போன்றோர் எழுதிய இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் முஸ்லிம் பெயர்களைக் காண முடிகின்றதே தவிர, இஸ்லாமியக் குடும்பப் பின்னணியைக் காண இயலவில்லை.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள், கீழ்க்கண்ட நெறி முறைகளுக்கு உட்பட்டு அமைந்தால் சிறப்பாக இருக்கும்.

1. இஸ்லாத்தின் போதனைகள், தத்துவங்களைக் கருப் பொருளாகக் கொள்ளலாம்.

1. சாலி, ஜே. எம்., “தமிழக முஸ்லிம் சிறுகதைகள்”, பக்-13.

2. அகிலன், ‘கதைகளில் முஸ்லிம் வாழ்க்கை’ “மணி வீளக்கு” மாத இதழ் அக்டோபர் 1956, பக் 31-32.

2. முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறை, அது தோற்றுவித்த மரபுகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டனவாக இருக்கலாம்.
3. இஸ்லாம் கூறும் ஒழுக்க சீலங்களை வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்துவனவாக இருக்கலாம்.
4. இஸ்லாமிய வாழ்வில் எழும் புதிய பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வாறு முகம் கொடுக்க முடியும் என்பதாக அமையலாம்.
5. இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் புரையோடிப் போன அவலங்களை அல்லது இஸ்லாத்துக்கு மாறான நடைமுறைகளை எடுத்துக்காட்டுவனாக இருக்கலாம்.
6. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒரு மனிதனது ஆசாபாசங்கள் உணர்வுகளின் கோலங்கள் என்பனவற்றைக் கொண்ட பொதுநிலையில் கதைகள் அமையலாம்.

இவை எல்லாம் சேர்ந்து மனித வாழ்வின் சிறந்த அனுபவங்களை ஒரு சமுதாயத்தின் வர்ணத் தோயலில் பிரதிபலிக்கச் செய்யும்போது, அந்தச் சமுதாயத்தின் பண்பு ரீதியான தன்மைகள் அதில் பிரதிபலிக்கவே செய்யும்.³

எனவே இத்தகு நெறிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு எழுகப்படும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளை ஏனையோரை விட இஸ்லாமியப் பின்னணியை நன்குணர்ந்தோர் மட்டுமே சிறப்பாகப் படைக்க முடியும் என்பது தெளிவாகின்றது. “சமயம், சமூகம், கலாச்சாரம், பாரம்பரியம், மொழிவழக்கு ஆகிய பல அம்சங்கள் முஸ்லிம்களைத் தனித்த இனமாகக் காட்டி நிற்கின்றன” அவற்றை அறிய

3. அப்துல் ஸமத், அ. ஸ., “பிறைப்பூக்கள்” (தொகுப்பாசிரியர்) முன்னுரை. முதற்பதிப்பு மே 1979, பக்-8.

விழைவோர்க்கு இஸ்லாமியத்⁴ தமிழ்ச் சிறுகதைகள் வழி காட்டுவனவாக உள்ளன.

முஸ்லிம் தமிழ் எழுத்தாளர்களால், முஸ்லிம் குடும்பப் பின்னணியில் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளும் முறையாகத் திரட்டப்பட்டு பாதுகாக்கப்படவில்லை, ஆகவேதான் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் எதுவும் இதுவரை தமிழில் வெளிவரவில்லை. ஒருசில அறிமுகக் கட்டுரைகள் மட்டுமே வந்துள்ளன.

முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகளைப் பொழுது போக்கு ரசனைக்காகப் படைக்கவில்லை. தமிழக முஸ்லிம்களின் சமூக, கலாச்சார, நடைமுறை வாழ்க்கைச் சித்திரங்களாகத்தான் அவற்றைப் படைத்திருக்கிறார்கள். நாற்பதாண்டு சிறுகதை இலக்கியவளர்ச்சி என்பது நாற்பதாண்டு கால சமூக, கலாச்சார, மொழிவரலாறு ஆகும்.⁵ எனவே இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, எழுச்சி நிலைகளைக் காண்பதன் மூலம் தமிழ் முஸ்லிம்களின் நாற்பதாண்டு காலப் பண்பாட்டு, நாகரிக நிலைகளை நாம் தெளிவாக அறிதல் இயலும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தோற்றம்

1940 ஆம் ஆண்டு முதல் 1950 ஆம் ஆண்டு வரையிலான பத்தாண்டுகளை இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை

-
4. சம்ஸ், எம் எச். எம்., 'தமிழ்ச் சிறுகதையாக்கத் துறையில் ஈழத்து இந்திய முஸ்லிம் கதைகளின் பங்கு' கட்டுரை, "இஸ்லாமிய இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை" பக்-77.
 5. சாலி, ஜே. எம்., "தமிழக முஸ்லிம் சிறுகதைகள்" முன்னுரை, பக்-14.

இலக்கியத்தின் தொடக்கக் காலமாகக் குறிப்பிடலாம். இந்தப் பருவத்தில்தான் சிறுகதைக்குரிய வடிவத்திலும் அமைப்பு முறையிலும் கதைகள் படைக்கப்பட்டன 1940-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தே கதைகள் புனைபட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மை. ஆனால் வடிவிலும் அமைப்புமுறையிலும் அவற்றைச் சிறுகதைகளாக முழுமையான அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை⁶.

இக்குறிப்பிட்ட காலத்தில் இஸ்லாமிய வரலாறு, இஸ்லாமிய போதனைகள் அடிப்படையில் சில கதைகள் வெளிவந்தன. சில மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளும் வெளிவந்தன.⁷ 1921-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே வெளிவந்த 'தாருல் இஸ்லாம்' என்ற பத்திரிக்கையின் ஆசிரியராக விளங்கிய அறிஞர் பா. தாலுத்ஷா கதைகள் பலவற்றை இயற்றியுள்ளார். 'அல்ஃபு லைலா வலைலா' என்னும் ஆயிரத்தொரு இரவு அரபுக் கதைகளையும் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.⁸ மதுரைப்புலவர் மு. க. மு. காதிர் முகியீத்தீன் மரைக்காயர். டி. எப். ஆர். மஆலி சாகிப் போன்றோரும் இவ்விதக் கதைகளை எழுதியிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு தொடக்கக் காலத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் அதிகமான அளவில் வெளிவரவில்லை அதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லலாம். அவை :

1. கற்பனை, புனைந்துரை கதைகளுக்குத் தமிழ் முஸ்லிம் வாசகர்களிடையே நல்ல வரவேற்பு கிடைக்கவில்லை.

6. சாலி, ஜே. எம். , "இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை பத்தாண்டு வளர்ச்சி" கட்டுரை, "இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை" பக்-174.

7. அப்துல் கரீம் மு. "இஸ்லாமும் தமிழும்" பக்-222

8. அப்துல் ரஹீம், 'தாலுத்ஷா' "இஸ்லாமியக் கலைக் களஞ்சியம்" தொகுதி-3 பக்-291.

2. முஸ்லிம் பத்திரிகைகள் தொடக்கத்தில் ஒன்றிரண்டே வெளி வந்தன. சிறுகதைகளை வெளியிடுவதில் அவை ஆர்வம் காட்டவில்லை.
3. பத்திரிகை படிக்கும் ஆர்வமும் முஸ்லிம்களிடம் மிகுதியாக இல்லை.
4. “நமது பெரியவர்கள் சமயச் சார்புடைய நூல்களைப் படிப்பதையே முக்கியமாகக் கொண்டவர்கள். பயனற்ற செய்திகளைப் படிப்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. சிறுகதைகளும், கீழ்த்தரமான செய்திகளும் விரும்பத் தகாத விளைவுகளை உண்டு பண்ணும் என்று அவர்கள் கருதினார்கள். இந்தக் காரணத்துக்காக அவர்கள் சிறுகதையை விரும்பவில்லை.”⁹
5. “கட்டுத்திட்டமான முஸ்லிம் வாழ்க்கைமுறைகள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவைகளுக்கு உட்பட்டு எழுத வேண்டும் என்ற கட்டாய நிலை மற்றொரு காரணமாகும்”¹⁰.

இத்தகைய காரணங்களாலும், கட்டுப்பாடுகளாலும் தொடக்கக் காலத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் அவ்வளவாக வெளிவரவில்லை. 1945ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகே சிறுகதையின் வடிவத்தோடும் வனப்போடும் அமைந்த கதைகள் தமிழில் வெளிவரத் தொடங்கின.

இந்தக் கால கட்டத்தில் முஸ்லிம் வாசகர்களிடம் முதன் முதலாகச் சிறுகதை படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியவர், திருச்சிரசூல் அவர்களே எனலாம். இவர் சிறந்த பத்திரிகையாளராகவும் விளங்கியவர். இவர்தம் முதல் சிறுகதைத் தொகுதியாகிய “இரு எலும்புக் கூடுகள்” திரு

9. ஜேயெம், “12ஆம் ஆண்டு விழா உரை,” “முஸ்லிம் முரசு” இதழ், அக்டோபர் 1960.

10. கனி. ஆர். பி. எம்., “இஸ்லாமிய இலக்கியக் கரு ஆலம்”, பக்—240

வனந்தபுரத்திலிருந்து பன்னூல் பதிப்பகத்தாரால் 1948-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இஸ்லாமியத் தமிழ்ச்சிறுகதை இலக்கியத் துறையில் முதல் சிறுகதை நூல் என்ற பெருமை, இந்நூலுக்கே உரியதாகும். பத்து கதைகளைக் கொண்ட இத்தொகுப்பில் இஸ்லாமியப் பின்னணியில் அமையாத சில கதைகளும், உருதுமொழித் தழுவல்களாகச் சில கதைகளும் உள்ளன.

1949-ஆம் ஆண்டில் ரசூலின் இரண்டாவதுசிறுகதைத் தொகுதியாகிய 'பாழடைந்தபள்ளிவாயில்' வெளியானது. எட்டு கதைகளைக் கொண்ட இந்நூலில் ஐந்து கதைகள் மட்டுமே இஸ்லாமியப் பின்னணியில் அமைந்தவை. 1950 ஆம் ஆண்டில் இவர்தம் மூன்றவது கதை நூலாகிய "ஈத் முபாரக்" ஆறுகதைகள் அடங்கியதாக வெளிவந்தது.

இவ்வாறு அடுத்தடுத்து மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டு, இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தொடக்கக் காலத்தில் அதன் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் திருச்சி ரசூல் அவர்களே எனில் அதுமிகையன்று. அவருடைய சிறுகதைத் தொகுதிகள் உணர்ச்சியூட்டும் படைப்புகள் என்று அந்த நாளிலேயே பாரட்டப்பட்டன.¹¹ சமுதாயச் சீர்திருத்தமே அவருடைய சிறுகதைகளின் நுவல் பொருள் எனலாம். ஆயினும் தொடக்கத்தில் அதிகமான சிறுகதைகளைப் படைத்த திருச்சி ரசூல், சாலப்போக்கில் சிறுகதைகள் எழுதுவதையே அடியோடு நிறுத்திவிட்டார். இங்ஙனம் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தொடக்கக்காலம் அமைகின்றது.

11. சாலி, ஜே. எம், "தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கிய வளர்ச்சியில் முலிலிம்கள் பங்கு" கட்டுரை, "ஹிஜ்ரி 15-ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்க விழா மலர்' முஸ்லிம் அனாதை நிலையம், திருநெல்வேலி, 1981, பக்—107.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் வளர்ச்சி

1950-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1960-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட பத்தாண்டு காலத்தை இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் பொற்காலம்” என்றே இயம்பலாம். தொடக்கத்தில் தளர்நடை போட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் எல்லா நிலைகளிலும் வளர்ச்சிகண்டது. இந்தக் காலத்தில் தான் “முஸ்லிம் முரசு”, ‘மணிவிளக்கு’, ‘பிறை’ ஆகிய மூன்று இதழ்களும் முஸ்லிம் பத்திரிகையுலகில் தோன்றியுள்ளதால், இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் மறுமலர்ச்சி பெற்றன.

இவ்விதழ்கள் எழுத்தாளர்களிடையே சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்தி, இஸ்லாமியத் தமிழ்ச்சிறுகதை இலக்கியத்தை வளர்த்தன. அதனால் முஸ்லிம் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் புதிய ஊக்கமும், எழுச்சியும் பெற்றனர். முஸ்லிம் வாசகர்களிடையே சிறுகதைகளைப் படிக்கும் ஆர்வம் பெருகுகிறது.

திருப்பு முனையாக அமைந்த இந்தப் புத்தாண்டுகளில் சிறுகதைகளில் எத்தனை வகையான பகுப்புக்கள் உண்டோ அத்தனையும் முஸ்லிம் தமிழ் எழுத்தாளர்களால் படைக்கப்பட்டன. சமூகச் சிறுகதைகள், சரித்திரச் சிறுகதைகள், நகைச்சுவைச் சிறுகதைகள், உருவகக் கதைகள், சட்டயர் எனப்படும் அங்கதக் கதைகள் முதலான அத்தனை பிரிவுகளிலும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டன. முஸ்லிம் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் மட்டுமின்றிப்பொது இதழ்களும் முஸ்லிம் குடும்பப்பின்னணியில் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளை ஆர்வத்துடன் பிரசுரிக்க முன்வந்தன. ¹² அத்தகைய கதைகளுக்குப் தமிழ் வாசகர்களிடையே நல்ல வரவேற்பு இருந்தது.

12. சாலி, ஜே. எம்., “தமிழக முஸ்லிம் சிறுகதைகள்” முன்னுரை பக்—7

இந்தக் காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் எண்ணிக்கையில் மட்டுமின்றி இலக்கியத் தரத்திலும் உயர்ந்து விளங்கின. முஸ்லிம் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் வேறு எந்தக் காலத்தையும் விட முனைப்பாகவும், விழிப்பாகவும் ஒருமித்த வேகத்தோடு சிறுகதைகளைப் படைத்துச் சாதனை புரிந்தது இந்தப் பருவத்தில் தான்.¹³

1950-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1960-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட பத்தாண்டு காலத்தை, இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் பொற்காலமாக மாற்றிய முஸ்லிம் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் வி. நூர்முகமது, திருச்சி ரசூல், ஜமீலா, ஆர் பி. மல்லாரி, மஹதி, ஜோயெம், ஷேக்கோ, மகுதாம் ஆகிய எட்டுக் கலைஞர்களையும் தமிழ்நாட்டுக்கதைப்பிரம்மாக்களாகக் குறிப்பிடலாம் என்று இலங்கையைச்சேர்ந்த ஆய்வாளர் எம் எச். எம். சம்ஸ் மதிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁴ இவர் குறிப்பிடும் எண்மரேயன்றி, இக்காலக் கட்டத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச்சிறுகதைகளைப் பொலிவுறச் செய்த முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் மிகப் பலராவர். அவர்கள் அனைவரையும் பற்றி ஒரு சிறிது நோக்குவோம்.

சிறுகதைகளுக்குரிய வடிவோடும், வனப்போடும் இஸ்லாமியத்தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் படைப்பதில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர் வி. நூர்முகம்மது ஆவார். 1952-ஆம் ஆண்டு இவர்தம்

13. சாலி, ஜே. எம்., 'இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை பத்தாண்டு வளர்ச்சி' "இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை" பக்—177

14. சம்ஸ், எம். எச். எம்., 'தமிழ்ச் சிறுகதையாக்கத் துறையில் ஈழத்து இந்திய முஸ்லிம்களின் பங்கு' "இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை" பக்—79.

‘சம்மதமா?’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. இந்நூலில் எட்டுக் கதைகள் இடம் பெற்றன. “காக்கை கருநிறத்தில்தான் இருக்க வேண்டும். கதைகளும் பட்ட வர்த்தனமாக உண்மையோடு உருவாடியே செல்லவேண்டும்” என் கதைகளில் இன்றைய சமூகத்தின் வாழ்க்கை பெரிதும் எதிரொலிக்க வேண்டும் என்ற பேராவலோடுதான் எழுதியுள்ளேன்”¹⁵ என்று இந்நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிடுவ தற்கேற்பவே நூர்முகம்மது தம் கதைகளைப் படைத்துள்ளார். பெண்ணின் பெருமையும் பெண்ணுரிமையுமே இவர் கதைகளின் நுவல் பொருட்களாக உள்ளன.

எம். இஸ்மத் பாட்சா எழுதிய “வாழ்வுப்போராட்டம்” என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியும் 1952-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. ‘ஒலி பரப்பப்படாத செய்தி’, ‘திரை’ என்னும் இரண்டு கதைகளை மட்டும் இஸ்லாமியப் பின்னணியில் இவர் எழுதியுள்ளார். முதற்கதை இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமையையும், இரண்டாம் கதை இஸ்லாம் விதித்துள்ள பர்தா முறை பற்றி முதிய தலைமுறையினருக்கும், இளைய தலைமுறையினருக்குமிடையே நடைபெறும் போராட்டத்தை விவரிப்பதாயும் அமைந்துள்ளன.

கல்கியின் பாராட்டுக்களைப் பெற்ற முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மஹதி¹⁶ இவரது கதைத் தொகுதியான “இமயத்தின் சிரிப்பு” 1957-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. 15- கதைகளைக் கொண்ட இந்நூலில் 12-சிறுகதைகள் இஸ்லாமியப் பின்னணியில் அமைந்தவை. வரலாற்றுக் கதைகளைப் படைப்பதில் இவர் சிறந்து விளங்கினார். “வரலாற்றுப் பின்னணி இவர் கதைகளில் நன்கு அமைந்துள்ளது. இவர் சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியராகவும் விளங்கி

15. நூர்முகம்மது. வி., “சம்மதமா?” முன்னுரை பக்-6

16. ‘நமது எழுத்தாளர்கள்’ -மஹதி, “மணிவிளக்கு” அக்டோபர் 1958, பக்-77.

யதே இதற்குக் காரணமாகும். மறைக்கப்பட்ட வரலாற்று உண்மைகளை வெளிக்கொணர்வதே இவரது முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது”¹⁷ என்று அறிஞர் அப்துல் ரஹீம் இவரது சிறுகதைகளை மதிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் எழுதிய ‘இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் எழுதுவது எப்படி?’ என்ற கட்டுரை, சிறுகதை வடிவம் பற்றிய தெளிந்த கருத்துக்களை இவர் கொண்டிருந்தார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

இஸ்லாமியச் சிறுகதைகளைப் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தைப் பிறசமய வாசகர்களிடம் முதலில் ஏற்படுத்திய முஸ்லிம் எழுத்தாளர் ஜமிலா என்ற புனைப் பெயருடைய மஸ்ஹூருதீன் ஆவார். ‘கலைமகள்’ பத்திரிகையின் வளர்ப்பு பிள்ளைகளுள் ஒருவராகச் சிறுகதை உலகிற்கு அறிமுகமாகியவர் இவர். முஸ்லிம் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த இவரது கதைகளைவிடக் ‘கலைமகள்’, ‘கல்கி’, ‘ஆனந்த விகடன்’ போன்றவற்றில் வெளியான சிறுகதைகளே அதிகம்! 1957-ஆம் ஆண்டில் இவரது “பெருநாள் பரிசு” என்னும் கதைத் தொகுதியைக் கலைமகள் காரியாலயம் வெளியிட்டது. “நல்ல சில உணர்வுகள், அவை வாழ்வில் இயைந்துள்ள இயைபுகள், அவற்றிற்கு அமைந்த தெளிவான கலைவடிவங்கள்...”¹⁸ என்று இவர்தம் சிறுகதைகளை டாக்டர் மு. வ. பாராட்டியுள்ளார்.

‘கலைமகள்’ மூலம் சிறுகதை உலகுக்கு அறிமுகமான மற்றொரு முஸ்லிம் எழுத்தாளர் ஆர். பி. மல்லாரி. இவரது இஸ்லாமியச் சிறுகதைத் தொகுதியான “மழலைச்சித்திரம்” 1959-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. “வாழ்க்கையில் நான்

17. அப்துற்றஹீம், ‘மஹதி’ ஆசிரியர் குறிப்பு, “இஸ்லாமியர் கலைக் களஞ்சியம்” தொகுதி-3, பக்-663.

18. வரதராசன், மு. டாக்டர்., “பெருநாள் பரிசு” அணிந்துரை, பக்-10.

வாழ்ந்த மற்றவர்கள் வாழ, நான் கண்ட சிறு சம்பவங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு சற்று மெருகும் மாற்றங்களும் கொடுத்துக் கதை வடிவங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன்”¹⁹ என்று தம் சிறுகதைகளைப் பற்றி ஆர். பி. மல்லாரி குறிப்பிடுகின்றார். அரபு, உருதுச் சொற்கள் இவர் கதைகளில் அதிகமாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளுக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய மற்றொரு முஸ்லிம் எழுத்தாளர் ஜேயெம். 1960-ஆம் ஆண்டில் “இஸ்லாமியக் கதைகள்” என்னும் இவரது கதைத் தொகுப்பு வெளி வந்தது. திருகுர்ஆன் கருத்துக்களும், நபிகள் நாயகத்தின் நல்லுரைகளும் இவரது பல கதைகளில் விளக்கம் பெறுகின்றன. ஆயினும் இவரது கதைகள் வெறும் பிரச்சாரக் கதைகளாக அமையாமல் கலைத்தன்மையுடன் காணப்படுகின்றன.

“ஜேயெம்மின் மொழிநடை எளிமையும் இனிமையும் இணைந்தது. சிறுகதைக்கு ஏற்ற தெளிந்த நடை”²⁰ என்று சாலை இளந்திரையன் இவரது மொழிநடையைப் பாராட்டியுள்ளார். கைக்கூலி முறையைக் கண்டித்தல், முஸ்லிம் பெண்களிடம் வேருன்றிவிட்ட பேய், பிசாசு மூடநம்பிக்கைகளையும், சமாதி வழிபாடுகளையும் சாடுதல், குடும்பத்தைப் பிரிந்து வெளிநாடுகளில் வாழும் முஸ்லிம்களின் குடும்ப வாழ்க்கை, சமூகச் சீர்திருத்தம் ஆகியவையே ஜேயெம் சிறுகதைகளின் கருப்பொருளாக விளங்குகின்றன.

அதிகமான அளவில் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் படைத்த முஸ்லிம் எழுத்தாளர் ஷேக்கோ. ஏறத்தாழ இருநூறு முஸ்லிம் சிறுகதைகளை இவர் படைத்துள்ளார்.

-
19. மல்லாரி, ஆர். பி., “மழலைச் சித்திரம்” முன்னுரை, பக்-1.
20. சாலை இளந்திரையன், “சிறுகதைச் செல்வம்”, பக்-183-184.

ளார். அவை “சொர்க்க வாசல்”, “நெஞ்சில் ஓர் இடம்”, “இஸ்லாமியக் கதைச்செல்வம்”, “ஷேக்கோவின் சிறுகதைகள்” என்னும் நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. அதிகமான சிறுகதைத் தொகுப்புக்களை வெளியிட்ட முஸ்லிம் எழுத்தாளரும் ஷேக்கோவே ஆவார்.

“மனதில் படுவதை எல்லாம் கற்பனை செய்து உருவகப்படுத்திக் கதை என்ற பெயரில் பிரசுரிப்பதைவிட அந்தக்கற்பனையின் உருவகத்தில் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் நன்மை தரும் நற்கருத்துக்களைக் குர்ஆன், ஹதீஸ் போன்ற உயர்மொழிகளை இணைத்து மக்களின் மனதைத் தொடர் செய்து எழுதுவது நற்பயன் தரும்”²¹ என்று குறிப்பிடும் ஷேக்கோ, தம் கருத்துக்கேற்பவே தம் சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

மருதாம் மற்றொரு முஸ்லிம் முன்னோடி எழுத்தாளர். 1943-ஆம் ஆண்டில் ‘பிரசண்ட வீகடன்’ மூலம் அறிமுகமான இவர், தொடர்ந்து ‘ஆனந்த போதினி’, ‘தோழன்’, ‘கலைமகள்’, போன்ற பத்திரிகைகளில் எண்ணற்ற சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

“இன்றைய சிறுகதை எழுத்தாளர்களுள் பண்போடும் கற்பனை வளத்தோடும் வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் முறையில் கதைகள் எழுதும் முன்னணி எழுத்தாளர் இரவண சமுத்திரம் மருதாம் ஆவார்”²² என்று அறிஞர் ஆர். பி. எம். கனி இவரைப் பாராட்டுகின்றார். இவரது கதைகளில் நெல்லை மாவட்டத்து மண்ணின் மணம் கமழ்கின்றது. இவரது கதைகள் பலவும் கணவன் மனைவியர் உறவில் ஏற்படும் சிக்கல் பற்றியதாக - மணமுறிவு பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளன.

21. ஷேக்கோ, “சொர்க்க வாசல்” முன்னுரை, குர்ஆனிய்யா புக் டிப்போ, மதுரை டிசம்பர் 1963.

22. கனி, ஆர். பி. எம்., “இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலம்”, பக்-240.

இஸ்லாமியச் சிறுகதைப் படைப்பாளராகவும், தொகுப்பாளராகவும், திறனாய்வாளராகவும் திகழ்ந்து, முஸ்லிம் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்துக்குப் பெருந்தொண்டாற்றி வருபவர் ஜெ.எம். சாலி. ஐம்பதுகளின் இறுதியில் முஸ்லிம் கதைகளை எழுதத் தொடங்கிய இவர் “விலங்கு” “சாயல்” என்னும் இரு தொகுப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளார். புகழ்வாய்ந்த முஸ்லிம் சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் சிறந்த கதைகளைத் தொகுத்துத் “தமிழக முஸ்லிம் சிறுகதைகள்” என்ற நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் வளர்ச்சி பற்றிப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.²³

இவர்களேயன்றி ஆர். பி. எம். கனி, சீதக்காதி, மகனீ, ஷாஹா டி.ஸி துபாஸ் எம்.ஏ. அக்பர், கவுஸ் எஸ்.எஸ்.அலி, ஹஸன், எம். அப்துல் வகாப், ஏ. கே. ரிபாயி, சாரண பாஸ்கரன், சீனிமுகம்மது, எம். ஆர். எம். முகம்மது முஸ்தபா, கா. அப்துல் சத்தார், கே. பி. செய்துத்தம்பி, இருசூரான் ஜியாவு டின், ஆலூர் முகியித்தன், நூருன்னிஸா, ஜெய்புன்னிஸா, டி. கே. எம். காதர் போன்ற நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் தரமான இஸ்லாமிய தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் படைத்தளித்துள்ளனர்.

மலேசிய ஈழத்து இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்

தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி மலேசியா, இலங்கை போன்ற அயல் நாடுகளில் வாழ்கின்ற எழுத்தாளர்களும் முஸ்லிம் குடும்பங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளனர். அந்நாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழ் முஸ்லிம்களின் வாழ்வியலை அறிவதற்கு அச்சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் பயன்படுகின்றன.

23. சாயபு மரைக்காயர், மு., ‘தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம்’ “ஹிஜ்ரி 15-ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்க விழா மலர்” பக்-96.

1973-ஆம் ஆண்டில் “இறைவன் இவர்களை மன்னிப்பானா?” என்ற தலைப்பில் மலேசியாவிலிருந்து இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்று வெளிவந்தது. மலேசியாவிலிருந்து நூலுருவில் வந்த முதல் இஸ்லாமியச் சிறுகதைத் தொகுப்பு இதுவேயாகும். 24 ஆ. இ. முகம்மது இபுறாகிம் (‘திருகிம்’) என்ற எழுத்தாளர் எழுதிய இந்நூலில் பத்து கதைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. இவரே படைத்த மற்றொரு இஸ்லாமியச் சிறுகதைத் தொகுப்பு, “எண்ணங்கள் சோதிக்கப் படுகின்றன” மலேசிய நாட்டுப் பின்னணியில் முஸ்லிம் தமிழ்க் குடும்பங்களின் வாழ்க்கையை இத்தொகுப்புக்கள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

தமிழகத்துக்கு நிகராக ஈழத்திலும் எண்ணற்ற முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். 1898-ஆம் ஆண்டு “ஹைதர் ஷா சரித்திரம்” வெளிவந்ததோடு, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முஸ்லிம் சிறு கதையாக்கம் தொடங்குகிறது. கொழும்பு ஐதுரூஸ் லெப்பை என்பவரது இச் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஆறு கதைகளை உள்ளடக்கியது. 1930-ஆம் ஆண்டின் பின்பே ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கிய அந்தஸ்து பெறத் தொடங்கியது. 25

பின்னர் 1951-இல் “இருஉருவங்கள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை எம். எம். ஷாஹூல் ஹமீது வெளியிட்டார். 1960-இல் டி. எம். பீர் முகம்மது வெளியிட்ட “சிறுகதைகள் ஆறு” என்ற தொகுதியும், 1970-இல்

24. ‘இறைவன் இவர்களை மன்னிப்பானா?’ முன்னுரை தீன்சுடர் பதிப்பகம், பினாங்கு, 23.10.73, பக்-5.

25. சம்ஸ், எம். எச். எம்., ‘தமிழ்ச் சிறுகதையாக்கத் துறையில் ஈழத்து இந்திய முஸ்லிம் கதைஞர்களின் பங்கு’, “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக்கோவை” பக் 82-83,

மருதூர் வாணன் வெளியிட்ட “முதலிரவு” என்னும் தொகுதியும் நம் கவனத்துக்கு உரியன. ²⁶

1964-இல் 14 எழுத்தாளர்கள் எழுதிய இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து “முஸ்லிம் கதை மலர்” என்ற தலைப்பில் யூ. எல். தாலூத் வெளியிட்டார். அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது எழுதிய “எனக்கு வயது பதினமூன்று” என்னும் 11-கதைகளைக் கொண்ட இஸ்லாமியச் சிறுகதைத் தொகுதி 1977-இல் வெளியாயிற்று.

பின்னர் இவரே நான்காவது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு இலங்கையில் நடைபெற்றபோது, இலங்கையிலுள்ள 27 முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் சிறந்த சிறுகதைகளைத் தொகுத்துப் “பிறைப் பூக்கள்” என்ற நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். ²⁷ ஈழத்துத் தமிழ் முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டை அறிவதற்கு இந்நூல் உறுதுணை புரியும்.

1979-ஆம் ஆண்டில் மருதூர் ஏ. மஜித் என்பவர் “பன்னீர் வாசம் பரவுகிறது” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பையும், 1983-ஆம் ஆண்டில் எஸ். ஐ. நாகூர் கனி என்பவர் “தூரத்து பூபாளம்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளனர். ஈழத்துத் தமிழ் இதழ்களும் முஸ்லிம் குடும்பங்களின் பின்னணியில் அமைந்த சிறுகதைகளை வெளியிட்டு இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தை வளர்த்து வருகின்றன.

தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் :

தற்காலத்தே இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் வெகுவேகமாக முன்னேறி வருகின்றது. முஸ்லிம்

26. அப்துல் ஸமது, அ. ஸ. (தொகுப்பாசிரியர்) “பிறைப்பூக்கள்” முன்னுரை பக்-5.

27. சாயபு மரைக்காயர், மு., “தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம்”, “ஹிஜ்ரி 15-ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்க வீழா மலர்” பக்-96.

இதழ்களில் மட்டுமின்றிப் பொதுவான இதழ்களிலும் முஸ்லிம் குடும்பங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்ட சிறுகதைகள் நிறைய வெளிவருகின்றன. பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்ற கதைகள் அதிகமாக இருக்கிறதேயன்றி, நூலுருவில் வெளிவருகின்ற இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன.

அடுத்த பரம்பரையைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் எழுத்தாளர்' களுள் கருணாமணாளன், ஆரூர் ஜலால், தோப்பில் முகம்மது மீரான், கே. எம். முகம்மது ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து²⁸.

கருணாமணாளன் முஸ்லிம் இதழ்களைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவில் பொது'விதழ்களில் ஐநூறுக்கும் அதிகமான இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் படைத்தவர், ஆயினும் அவர்தம் ஏழு சிறுகதைகளைக் கொண்ட "கருணாமணாளன் கனிரசக் கதைகள்" என்ற தொகுப்பு மட்டுமே நூலுருவில் இதுவரை வெளிவந்துள்ளது. முஸ்லிம் சிறுகதைகளைப் பிற சமயத்தவர்களும் விரும்பிப் பயிலும் வகையில் அருமையான கதைகளைப் படைத்துள்ள இவர் தம் கதைகள் யாவும் நூலுருவில் வெளிவருவது, இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்துக்கு ஆக்கம் சேர்க்கும்.

'முஸ்லிம் முரசு' இதழின் சிறப்பாசிரியராகப் பணியாற்றி வரும் ஆரூர் ஜலால். 1977-ஆம் ஆண்டில் 14 சிறுகதைகளைக் கொண்ட "மினாராக்கள் நிமிர்ந்து நிற்கின்றன" என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார். இவர்தம் 'நாலூரும்மா' ஓர் அருமையான சிறுகதைப் படைப்பு.

தோப்பில் முஹம்மது மீரான் எழுதிய கதைகளுள் 'பிரசிடெண்ட் சுல்தான்பிள்ளை', 'பொன்னரைஞாண்

28. சாஹி, ஜே. எம்., 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறுகதையும் நாவலும்', "இஸ்லாமியத் தமிழ்இலக்கிய வரலாற்றுக் கருத்தரங்கு மலர்" 1980, பக்-20.

ஆகிய கதைகளும், கே. எம். முஹம்மதின் 'பாறையும் கரைந்தது', 'நம்பிக்கை' போன்ற கதைகளும் முழுமை பெற்ற கலைப் படைப்புக்களாகும். கதை நிகழ் களத்தின் மண்வாசனையைப் பாத்திரங்களின் இயல்பான இயக்கத் துடன் இணைத்து, வாசகரின் உள்ளங்களிலே கதாபாத்திரங்களை ஒன்றவிடும் முனைப்பில் இவர்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளார். 20 ஆயினும் இவ்விருவரது சிறுகதைகளும் நூலுரு பெறாதது வருத்தத்துக்குரியதே!

1977 ஆம் ஆண்டில் "பருவம்" என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை மு. சாயபு மரைக்காயர் வெளியிட்டுள்ளார். இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 'பெருநாள் பரிசு', மணமகள் யாரோ?' என்ற இருகதைகளும் இஸ்லாமியப் பின்னணியில் அமைந்தவையாகும். சாயபு மரைக்காயரின் "எதற்காக?" என்ற இஸ்லாமியச் சிறுகதை, 'இலக்கியவீதி'யின் பரிசு பெற்ற கதையாகும்.

1982ஆம் ஆண்டில் எம். கே. ஈ. மவுலானா ஐந்து சிறுகதைகள் அடங்கிய "கல்லறை விழா" என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார்.

இவர்களேயன்றி சிராஜுல் ஹஸன், பாத்திமுத்து சித்தீக், மெஹர், களந்தை பீர்முகம்மது டாக்டர் சே. மு. முகம்மதலி போன்ற ஏராளமான முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் படைத்து வருகின்றனர்.

"முஸ்லிம் முரசு" "பிறை", "மணிவிளக்கு", "சமரசம்," "மதிநா", "நர்கிஸ்", "இஸ்மி" போன்ற இஸ்லாமிய இதழ்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு ஊக்கமூட்டி வருகின்றன. இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளுக்கு மீண்டும் ஒரு பொற்காலம் உருவாகத் தொடங்கியிருக்கிறது.

தொகுப்புரை :

1. முஸ்லிம்களின் சமய, சமூகப் பண்பாட்டு வழக்கங்களை, முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்குகின்ற தமிழ்ச் சிறுகதைகளே “இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்” எனப்படும்.
2. இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை, நாற்பதாண்டு கால இலக்கிய வரலாற்றை உடையது.
3. 1945-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகே இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள், சிறுகதைக்குரிய வடிவத் தோடும் வனப்போடும் வெளிவரத் தொடங்கின.
4. கதைகளைப் பற்றி முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த தவறான எண்ணத்தாலும். பத்திரிகை படிக்கும் ஆர்வமும், முஸ்லிம் பத்திரிகைகளும் குறைவாக இருந்த காரணத்தாலும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் தொடக்கத்தில் அதிகமாக வெளிவரவில்லை.
5. இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் வளர்ச்சி, “முஸ்லிம் முரசு”, “பிறை” “மணிவிளக்கு” போன்ற பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சியோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது.
6. 1950-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1960-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை “இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் பொற்காலம்” எனலாம். இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் தரமான முஸ்லிம் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பலர் தோன்றினர்.
7. தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

8. தற்காலத்தே இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் மிகவும் வேகமாக முன்னேறி வருகின்றது. ஆயினும் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்ற கதைகள் அதிகமாக இருக்கிறதேயன்றி நூலுருவில் வெளிவருகின்ற இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன.
9. முஸ்லிம் பத்திரிகைகள் அல்லாத ஏனைய பொதுவான இதழ்களும், இஸ்லாமியப் பின்னணியில் அமைந்த முஸ்லிம் சிறுகதைகளை வெளியிடுவதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றன.
10. முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சிறுகதைகளைப் பொழுதுபோக்கு ரசனைக்காகப் படைக்கவில்லை. தமிழக முஸ்லிம்களின் சமூக, கலாச்சார, நடைமுறை வாழ்க்கைச் சித்திரங்களாக இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் திகழ்கின்றன.

தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம்

“இஸ்லாம் எங்கள் வழி; இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி!” என்ற இலட்சிய நோக்கோடு கடந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளாக அருந்தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தொண்டு புரிந்து வருபவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள். காப்பியங்கள், புராணங்கள், ஞானப் பாடல்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் என்று அவர்கள் தொட்டுத் துலங்காத துறைகளே இல்லை எனலாம். பண்டைத் தமிழிலக்கிய மரபையொட்டிப் பாடியதோடன்றி, ‘கிஸ்ஸா’, ‘நாமா’, ‘படைப்போர்’, ‘முனாஜாத்து’ ‘மசலா’ போன்ற புதிய இலக்கிய வகைகளையும் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கே உரியது.

ஏறத்தாழ ஐந்நூறு முஸ்லிம் புலவர்கள் ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான தமிழிலக்கியங்களை இதுவரை படைத்துள்ளனர். தற்காலத்திலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தண்டமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தளராது தொண்டாற்றி வருகின்றனர். கவிதை, புதுக்கவிதை, நாடகம், உரைநடை, சிறுகதை, புதினம், குழந்தை இலக்கியம் இதழ்கள் என்று எல்லாத் துறைகளிலும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தற்காலத்தில் புரிந்துள்ள தமிழ்த் தொண்டினை ஈண்டு நோக்கி இன்புறுவோமாக!

தற்கால இஸ்லாமியக் கவிதைகள் :

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஆலிப் புலவர் தொடங்கி வைத்த இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியம் இற்றைக்கு ஆலாக விழுதூன்றித் தழைத்துள்ளது. ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் கவிஞர்கள் இன்று நம் மிடையே வாழ்கின்றனர். “நாகூர் ஆண்டகை பிள்ளைத் தமிழ்” பாடிய நாகூர் ஆரிபு நாவலர், வெண்பா பாடுவதில் வல்லவராகிய மன்னார்குடி யூசுப் பாவலர், உமர் கய்யாமின் ரூபியாததைத் தமிழாக்கம் செய்த மின்னா நூருத்தீன் புலவர் “புர்தாஷரீபை” த்தமிழாக்கம் செய்து தந்த மதுரை காரி முகிய்யித்தீன் மரைக்காயர் ஆங்கிலத்தில் எட்வின் அர்னால்டு எழுதிய ‘Light of Asia’ என்ற நூலை “ஆசியச் சுடர்” என்றும், “Pearls of Haith” என்ற நூலைக் “கொள்கை மணிக் கோவை” என்றும் மொழியாக்கம் புரிந்துள்ள போடி நாயக்கனூர் காண் முகம்மது ராவுத்தர் போன்றோர் இந் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிஞர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ஆவர்.

“யூசுப் ஜுலைகா” என்னும் இனிய இஸ்லாமியத் தமிழ் காப்பியத்தை இந்நூற்றாண்டில் வழங்கியவர் சாரண பாஸ்கரன். இவர் தம் இயற்பெயர் டி.எம்.எம். அஹ்மது என்பதாகும். மேலும் இவர் “மணியோசை”, “சங்க நாடம்” “சாபம்”, “இதயக் குமுறல்”, “மணிச்சரம்”, “நாடும் நாமும்”, “சாரண பாஸ்கரன் கவிதைகள்” முதலிய பாடல் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான பாடல்களைப் பாடியவர் மதனீ. எஸ்.பி.என். முஹம்மது ஹனீப் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர்; ‘சமாதானம்’ ‘ஷாஜஹான்’ போன்ற இதழ்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர்; “மதனீ கவிதை மலர்”, “திருக்குர்ஆன் திருப்புக்ழ்”, “ஐந்து கடமைகள்”

“பாலைமுடிக்கம்”, “இஸ்லாமியன் எழுச்சி” முதலியன இவர் தம் பாடல் தொகுதிகளாகும்.

இந்நூற்றாண்டின் இன்னொரு இஸ்லாமியக் காப்பியம் “நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி” 3663 பாடல் களைக் கொண்ட இக்காப்பியத்தை இனிய, எளிய தமிழில் பாடியவர், ‘ஆலிம் கவிஞர்’ எனப் போற்றப்படும் “சிராஜ் பாகவி” ஆவார்.

தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிஞர்களுள் தன்னிகரற்று விளங்குபவர் பேராசிரியர் கா. அப்துல் கபூர் எனலாம். ‘இறையருட் கவிமணி’ என்று எல்லாராலும் போற்றப்படும் இவர், “நாயகமே”, “நபிமணி மாலை” “மும்மணி மாலை”. “இறையருள் மாலை”, திருமறை மாலை”, “மனவிளக்கு”, “நபிமொழி நானூறு” முதலிய பாடல் நூற்களின் ஆசிரியர் ஆவார். சுபுஹான மவுலாறையும் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். இலக்கியச்சுவை மிக்க இவர்தம் பாடல்கள் படிக்குந் தொறும் இன்பம் பயப்பன.

‘இறையருள் வேட்டல்’, ‘ஆயிஷா நாச்சியார் பிள்ளைத் தமிழ்’, ‘நபியே எங்கள் நாயகமே’ போன்ற நூல்களைப் படைத்தவர் கவி. கா. மு. ஷேரீப். ‘கலைமா மணி’ பட்டத்தைப் பெற்றுள்ள இவர், சீறாப் புராணத் துக்குச் சிறப்பான முறையில் விரிவுரை ஆற்றுபவர்; தற்போது ‘அரிய புராணம்’ என்ற காப்பியத்தை அழகிய முறையில் எழுதி வருகின்றார்.

புலவர் ஆபிதீன் நாகூரைச் சோந்த கவிஞர் ஆவார் இவர் பாடிய ஏராளமான பாடல்கள் இசைத்தட்டுக்களாக வெளிவந்துள்ளன. ‘அழகின் முன் அறிவு’, ‘இஸ்லாமியப் பாடல்கள்’ போன்ற ஆறு நூற்களின் ஆசிரியர் இவர்.

‘நோயறு பலுவல்’, ‘புகழ்மொழி மாலை’, செவிநுகர் கவிகள்’ போன்ற சிறந்த கவிதை நூற்களைப் படைத்தவர் பேராசிரியர். பாலு முகையதீன் ஆவார். ‘திருவருட்

பாவை', 'மழலைச் செல்வம்' முதலிய நூற்களை அளித்துள்ள காரை-இறையடியான், 'நபி வழி சென்றால் நரகமில்லை' நல்கிய மதிதாசன். 'நாயகத் திருமேனி' நூலைத் தந்துள்ள முகம்மது மூசா, 'நபிகள் நாயகம் பிள்ளைத் தமிழ்' பாடிய நாஞ்சில் ஷா, 'நாயக வெண்பா' வழங்கிய பனைக்குளம் அப்துல் மஜூது ஆகியோரும் குறிப்பிடத்தக்க இஸ்லாமியக் கவிஞர்கள் ஆவர். திருவையாறைச் சேர்ந்த அப்துல் கபூர் புலவர் 'சித்திரக் கவி' பாடுவதில் சிறந்து விளங்கியவர்.

இவர்களேயன்றி திருவை அப்துல் ரஹ்மான் தா. காசீம், ம. முகம்மது மைதீன் பேராசிரியர் கா. அப்துல் பாருக், நாச்சிக் குளத்தார், புரட்சிக் கமால், சாந்திதாசன், நாஞ்சில் ஆரிது, ப. யூ. அய்யூப், இறைநகர் மறைமணி, சீர்காழி இறையன்பன், நாகூர் சலீம், புலவர் சிக்கந்தர், பட்டர்வொர்த் ஜெய்னுதீன், புதுவை ஷஹாபுத்தீன், திட்டச்சேரி அன்வர், இலந்தை இபுராஹீம், இ. பதுருத்தீன், 'பொன்னகரம்' ஈல்தான், மு. சாயுபு மரைக்காயர் போன்ற எண்ணற்ற இஸ்லாமியக் கவிஞர்கள் தமிழ்த்தொண்டு புரிந்து வருகின்றனர்.

இஸ்லாமியர் ஈந்த புதுக்கவிதைகள்:

இன்றைக்குத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிக வேகமாக வளர்ந்து வரும் துறையென்று புதுக்கவிதைகளைச் சொல்லாம். முஸ்லிம் கவிஞர்கள் சிலர், புதுக் கவிதைகளின் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்து வருவது பெருமைப்படத்தக்க செய்தியாகும். வாணியம்பாடியைச் சேர்ந்த பேராசிரியர், அப்துல் ரகுமான் புதுக் கவிதைகளைப் பாடுவதில் வல்லவர்; 'கவிக்கோ' என்று சிறப்பிக்கப்படுபவர்; இவர்தாம் 'பால் வீதி', 'நேயர் விருப்பம்' முதலியன மிகச் சிறந்த பாடல் தொகுப்புக்களாகும்.

மு. மேத்தா குறிப்பிட வேண்டிய இன்னொரு புதுக் கவிஞர் ஆவார். இவரது 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்', புதுக் கவிதை உலகில் ஒரு மைல்கல்! மற்றும் 'மௌனத்தின் நாவுகள்' வழங்கிய அப்பில்லா, இன்குலாப், காரை செ. மு வாப்பு மரைக்காயர், நாகூர் ஜெஹபருல்லா முதலியோரும் புதுக்கவிதைகளைப் படைப்பதில் சிறந்து விளங்குபவர்கள் எனலாம்.

இஸ்லாமிய நாடகங்கள்

நடனம், நாடகம் போன்றவை இஸ்லாமிய மார்க்கத்துக்கு மாறுபட்டவை; ஆயினும் உயர்ந்த கருத்துக்களைப் பாமரர்களுக்கு எளிதாக உணர்த்துவதில் நாடகங்கள் சிறந்து விளங்குகின்றன. எனவே இத்துறையிலும் முஸ்லிம் புலவர்கள் ஈடுபட்டு, இஸ்லாமியக் கருத்துக்களைப் பரப்பியுள்ளனர். 'நொண்டிநாடகம்' என்ற புதுவகை இலக்கியத்தையும் தமிழுக்கு அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர்.

வாஞ்சூர் பக்கீர் எழுதிய 'அப்பாசு நாடகம்', வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் வழங்கிய 'அலி பாதுஷா நாடகம்', ப. வே. முகம்மது இபுராஹீம் சாஹிப் எழுதிய 'தையார் சுல்தான் நாடகம்', முகம்மது நயினா மரைக்கார் நல்கிய 'லால் கௌஹர் நாடகம்' முதலியன இஸ்லாமிய நாடகங்களுள் மிகச் சிறந்தவை எனலாம். இடையிடையே உரைநடையும், பெரும்பாலும் இசைப்பாடல்களாகவும் அமைந்துள்ள இந்நாடகங்கள் கேட்பதற்கு இனிமை நல்கும் நாடகங்களாகும்.

ஆர். பி. மல்லாரி எழுதிய 'பன்னீர் மணம்' என்ற நாடகம் நூலாக வெளி வந்துள்ளது. உமர்கய்யாமின் வாழ்வைச் சித்தரிப்பதாக இந்நாடகம் இலங்குகின்றது. 'தாஜ்மகால்', 'சுல்தானா ரஸியா' 'அக்பரின் அவையிலே' முதலிய நாடகங்களை எழுதிய ஆர். பி. எம். கனி, 'அழகின் சிரிப்பு', 'கண் திறந்தது', 'பிறை தெரிந்தது'

போன்ற நாடகங்களை வழங்கிய ஜேயெம், 'துரோகி' நாடகம் எழுதிய எம். ஏ. அப்பாஸ், 'பிர்தௌஸி' நாடகத்தை இயற்றிய சாரண பாஸ்கரன், நூலுருவில் வெளிவந்த 'மருதாணி' என்ற நாடகத்தை எழுதிய எஸ். கே. ஜி. அப்துல்காதர் ஆகியோர் இஸ்லாமிய நாடக வளர்ச்சிக்குத் தொண்டு புரிந்தோரில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர். ஷேக்கோ, 'இஸ்லாமிய இலக்கியக் காட்சிகள்' என்ற நாடக நூலை இயற்றியுள்ளார். தற்காலத்தே முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் ஏனோ இஸ்லாமிய நாடகங்களை எழுதுவதில்லை. இக்குறை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

இஸ்லாமிய உரைநடை இலக்கியம்

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் முஸ்லிம்களின் பங்கும் சிறப்பானது. இஸ்லாம் பற்றிய நூற்கள், திருமறை விளக்கவுரைகள், நபி பெருமானார் வரலாறுகள், நபிமொழித் தொகுப்புக்கள், முஸ்லிம் பெரியார்களின் வரலாறுகள் மெய்ஞ்ஞான நூற்கள் என்று எல்லா நிலைகளிலும் ஏராளமான உரைநடை நூற்கள் வெளிவந்துள்ளன.

கி. பி. 1861 இல் வெளியான 'கஸஸூல் அன்பியா' என்ற நூல்தான் முதல் இஸ்லாமியத் தமிழ் உரைநடை நூல் ஆகும். பவள மாநகரைச் சார்ந்த முகம்மது ஜானி சாஹிப் லெப்பை ஆலிம், முகம்மது லெப்பை ஆலிம் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து இந்நூலை எழுதி வெளியிட்டனர்.

இஸ்லாமிய உரைநடை இலக்கியத்தை வளர்த்தவர்களுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர் குலாம் காதிர் நாவலர் ஆவார். 'சீறா வசனம்' 'ஆரிபு நாயக வசனம்!' 'திருமணி மாலை வசனம்', 'சுன்ஜூல்' கறாமத்து!' 'பிக்ஹீ மாலை உரை', 'உமறு பாஷாவின் யுத்த சரித்திரம்' முதலிய பத்துக்கும் மேற்பட்ட உரைநடை நூற்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். 'சுதாவதானி' செய்கு தம்பிப் பாவலர்

'சீறா வசனம்', 'வேதாந்த விவகாரக் கிரிமினல் கேஸ்', 'தேவலோகக் கிரிமினல் கேஸ்' முதலிய நூற்களை எழுதியுள்ளார்.

பரங்கிப்பேட்டை காதிரசனா மரைக்காயர் 'உரைகள் திலகம்' எனப்போற்றப்படுபவர்; 'உரைகடிலகம்', 'கிறிஸ்து மத தீபிகை' போன்ற உரைநடை நூற்களைத் தந்தவர். 'கீமியா ஷஆதத்து' வழங்கிய நெல்லிக்குப்பம் மௌலானா அப்துல் ரஹ்மான் சாஹிபு, 'பொன்னரிய மாலை வசனம்' படைத்த நயினார் முகம்மது பாவலர், முதல் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புதினம் எழுதிய சித்தி லெவ்வை மரைக்காயர் ஆகியோரும் கடந்த நூற்றாண்டில் இஸ்லாமியத் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்குத் தொண்டு புரிந்தவர்கள் ஆவர்.

இந்நூற்றாண்டில்தான் திருக்குர்ஆன் முழுமைக்கு மாகத் தமிழாக்கம் புரிந்த மௌலவி ஆ.கா. அப்துல் ஹமீத் பாகவியின் 'தர்ஜுமத்துல் குர்ஆன்' வெளியிடப்பட்டது. கூத்தாநல்லூர் ஆதம் டிரஸ்ட் வெளியிட்ட 'அன்வாருல் குர்ஆன்' பா. தாலுத்ஷா எழுதிய 'குர்ஆன் மஜூத்' போன்ற திருமறை விளக்கவுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்குத் தலையாய தொண்டு புரிந்தவர்களுள் எம். ஆர். எம். அப்துல் ரஹீம் பெரிதும் குறிப்பிடத்தக்கவர். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூற்களை இவர் எழுதியுள்ளார். 'இஸ்லாமியக் கலைக் களஞ்சியம்' மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிட்டமை இவரது இணையற்ற தொண்டு ஆகும். மற்றும் 'முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள்', பெருமானாரின் 'பொன்மொழிப் பேழை' போன்றனவும் இவரது சீரிய நூற்களாகும். வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வழி கூறும் இவரது நூல்கள், இளைய தலைமுறையினரால் பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கப் படுகின்றன.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமிய நூற்களை எழுதிய இன்னொரு 'பன்னூலாசிரியர்' சையத் இப்ராஹீம் ஆவார்.

“குர்ஆன் போதனைகள்”. ‘முஹம்மத் நபி’, ‘ஐரோப்பா’ வில் முஸ்லிம் ஆட்சி போன்ற இவரது நூல்கள் குறிப்பிடத் தக்கன. “தித்திக்கும் திருமறை”, “சுவர்க்கத்துக்கவிஞன்” போன்ற நூற்களை வழங்கிய எம். அப்துல் வஹாப், “இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலம்” ஈந்த ஆர். பி. எம் கனி “இறைவன் இல்லையா?”, “மதம் அவசியமா?” எழுதிய ஷேக்கோ, “சஹாபாக்கள் வரலாறு”, “பர்தா எங்கே?” போன்ற நூற்களைப் படைத்த திருச்சி ரசூல், “முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழி” தந்த முகம்மது அப்துல் ரஹ்மான் ஆகியோரும் இஸ்லாமிய உரைநடை இலக்கியச் செம்மல்கள் ஆவர்.

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் முத்தான நூற்களை எழுதி இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தை வளர்க்கும் டாக்டர் ம. மு. உவைஸ் அவர்களின் பணி பாராட்டத்தக்கது. ‘முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள்’, ‘இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்’, ‘இஸ்லாமியத் தென்றல்’ போன்ற இவர் தம் நூற்கள் சிறப்பிற்குரியன.

தற்காலத்தே இஸ்லாமிய உரைநடை வளர்ச்சிக்கு ஐஸ்டிஸ் மு. மு. இஸ்மாயில் அவர்கள் ஆற்றும் பணி போற்றுதற்குரியது. “அல்லாஹ்வின் அழகிய திருநாமங்கள்” “செவிநுகர் கணிகள்” “மும்மடங்கு பொலிந்தன” “இலக்கிய மலர்கள்”, “இனிக்கும் இராஜநாயகம்” போன்றவை இவர்தம் நூல்களாகும்.

“இலக்கியப் பேழை” ஈந்த கே. பி. எஸ். ஹமீது, “சீறாப்புராண ஆய்வுத் திரட்டு” வெளியிட்ட கேப்டன். அமீர் அலி, “சீறாப் புராணத் திறனாய்வு” எழுதிய பேராசிரியர் மு. அப்துல் கரீம், “தற்கால முஸ்லிம்களின் தமிழ் உரைநடை” ‘பற்றி எழுதிய பேராசிரியர் செ. பசுலு முகையதீன், “தமிழக முகம்மதியர் வரலாறு” வழங்கிய நா.புகம்மதுசெரீபு, “நாயகத்தமிழ்” நல்கிய ஆரிப்மியான்,

“இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்கள்” தந்த ஜே. எம். சாலி ஆகியோரும் இஸ்லாமியத் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத தொண்டு புரிந்தவர்கள் எனலாம்.

இவர்களேயன்றி ஆ. கா. அ. அப்துல்ஸமத், ‘மறு மலர்ச்சி’ ஏ. எம். யூசுப், “முஸ்லிம் முரசு”, ‘ஹஸன்’ பெரும் புலவர் ‘சி. நயினார் முகம்மது, எம். ஆர். எம். முஸ்தபா, மௌலவி பி. ஏ. கலிலுர் ரஹ்மான் ரியாஜி அப்துல்ஸமத் நதவீ, எஸ். எஸ். அலீ, ஜமால், அதிரை அஹமது போன்றோரும் உரைநடை இலக்கியத்தைப் பேணி வளர்த்துள்ளனர்.

முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைத் தமிழில் எழுதியதோடன்றி, அரபுத் தமிழிலும் நூற்றுக்கணக்கான இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். அரபியிலும், தமிழ் ஒலியிலும் எழுதப்படுவதே ‘அரபுத் தமிழ்’ ஆகும். அதாவது தமிழ் மொழியை அரபி எழுத்துக்களில் எழுதுவதாம். இவ்வகையில் எழுந்துள்ள எண்ணற்ற நூற்களையும் முஸ்லிம்களின் உரைநடைத் தொண்டில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன, முஸ்லிம் சிறுகதைத் துறைக்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர் வி. நூர்முகம்மது ஆவார். ‘தோழன்’ என்ற இதழுக்கு இவர் ஆசிரியராக இருந்தவர்; “சம்மதமா?” இவர்தம் சிறுகதைத் தொகுப்பாகும்.

திருச்சி ரசூல், “பாழடைந்த பள்ளிவாசல்,” “இரு எலும்புக் கூடுகள்” என்ற இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். மகுதூம் எழுதிய சிறுகதைகளுள் ‘திருமறையின் தீர்ப்பு’, ‘ஹலீமா’, ‘பாங்கொலி’ முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கன. ‘ஜேயெம்’ என்ற புனை

பெயரொடு எழுதிய ஜே.எம். உசேன் “இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள்” என்ற கதைக் தொகுப்பை எழுதியிருக்கிறார். இவரது கதைகளுள் ‘அலை கடல் தாண்டி’, ‘முள்’, ‘புல்லுருவி’, ‘எரிமலை’ போன்றவை குறிக்கத்தக்கன.

“மழலைச் சித்திரம்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ள ஆர்.பி.மல்லாரியும் சிறுகதை இலக்கியத்துக்குச் சிறப்பான தொண்டு புரிந்தவர். எ.எம்.ரஷீத் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். இவரது கதைகளுள் ‘வெள்ளிக் கிழமை’, ‘பேசும் ஓவியம்’ முதலியன சிறப்பானவை. மஸஹுருத்தீன் என்ற இயற்பெயருடைய ஜமீலா, “பெருநாள் பரிசு” என்ற கதைத் தொகுப்பை வழங்கியுள்ளார். சரித்திரக் கதைகளை எழுதுவதில் மஹதி (எஸ். சையத் அஹமத்) வல்லவர். “இமயத்தின் சிரிப்பு” இவரது கதைத் தொகுப்பாகும். மகனீ எழுதிய கதைகளுள் ‘உயிர்ப்பிச்சை’, நேர்மையின் பரிசு’, போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. ‘மனமாற்றம்’, ‘இரத்த தியாகம்’ முதலியன துபாஷ் எழுதிய சிறந்த கதைகளாகும்.

ஷேக்கோ ‘சொர்க்கவாசல்’, ‘நெஞ்சில் ஓரிடம்’ ‘இஸ்லாமியக் கதைச் செல்வம்’ முதலிய சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்புக்களை வழங்கியுள்ளார். இஸ்லாமியச் சிறுகதைத் துறைக்கு ஜே.எம். சாலியின் தொண்டு பாராட்டத்தக்கது. இவர்தம் ‘விலங்கு’ அருமையான சிறுகதைத் தொகுப்பு. புகழ் வாய்ந்த முஸ்லிம் சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் சிறந்த கதைகளைத் தொகுத்துத் ‘தமிழக முஸ்லிம் சிறுகதைகள்’ என்ற நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் வளர்ச்சி பற்றிப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

இவரைப்போன்றே ஈழத்துஎழுத்தாளர் அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமது, இலங்கையிலுள்ள முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் சிறந்த சிறுகதைகளைத் தொகுத்துப் ‘பிறைப் பூக்கள்’ என்ற நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். தூன், ஷாஹா, ஹஸன், ஏ.எம். மீரான், சீதக்காதி, ஏ.எம்.அலீ, டி.கே.எம். காதர், ஜெய்புன்னிசா, ஆம்னா, எம். ஏ. அக்பர்

(தூயவன்), இரு கூரான் (சுல்தான்) ஜியாவுடன், எம். ஆர். எம். முகம்மது முஸ்தபா, தீன்குமார், எஸ்.எஸ்.அலி ஆகியோரும் இஸ்லாமியச் சிறுகதை இலக்கியச்செம்மல்கள் ஆவர்.

தற்காலத்தே நம்பிக்கையூட்டும் முஸ்லிம் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாகக் கருணாமணாளன், தோப்பில் முகம்மது மீரான், கே.எம்.முகம்மது, ஆனூர் ஜலால், மு. சாயபு மரைக்காயர், சிராஜுல் ஹஸன், 'மெஹர் போன்றோர் விளங்குகின்றனர்.

இஸ்லாமியப் புதினங்கள்

இலங்கையைச் சேர்ந்த சித்தி லெவ்வை மரைக்காயர் எழுதிய "அசன்பே சரித்திரம்" என்ற புதினந்தான் முதல் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புதினம் ஆகும். தமிழ் இலக்கிய வுலகில் 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தை' அடுத்துத் தோன்றிய இரண்டாவது புதினம் இதுவே இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பா. தாலுத்ஷா "ஆயிரத்தோர் இரவுகள்", "ஹாத்திம் தாய்" போன்ற அரபுக் கதைகளைத் தமிழில் தந்துள்ளார்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புதினத்துறைக்கு இணையற்ற தொண்டாற்றியவர் என்று "ஹஸன்" அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். "சிந்துநதிக் கரையினிலே", "புனித பூமியிலே", 'மஹ்ஜபீன்' "சொர்க்கத்துக் கன்னிகை" முதலிய இவர்தம் புதினங்கள் புகழ் பெற்றவை.

இன்னும்நூலுருப் பெறாத 'தங்க நிலா' என்ற சரித்திரப் புதினத்தை வழங்கியிள்ள மஹதி, 'ரோஜா முள்' என்ற புதினத்தை எழுதிய மகுதாம், "ஓட்டு மாஞ்செடி" தந்த டி.ஸி துபாஷ், "ஷஜருத்தார்" எழுதியுள்ள என்.பி.அப்துல் ஜப்பார், "காதலா கடமையா" என்ற சமூகப் புதினத்தை வழங்கிய சித்தி ஜுனைதா பேகம் போன்றோர் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புதினத் துறையை வளர்த்தவர்கள் ஆவர். 'இன்ப வேதனை', 'பாசக் கடல்', 'மலர் மாலை', 'அன்னை பூமி' ஆகிய புதினங்களை ஷாஹா எழுதியுள்ளார். "கனாக்

கண்டேன் தோழி” போன்ற பொதுவான தமிழ்ப் புதினங்களைப் படைத்துள்ள ஜே. எம். சாலி தற்போது “பருவக் கொடிகள்” என்ற இஸ்லாமியப் புதினத்தையும், நூன் ‘அந்தி வானத்தையும்’ எழுதி வருகின்றனர்.

இஸ்லாமியக் குழந்தை இலக்கியம்

“இஸ்லாமியக் குழந்தை இலக்கியத்தின் முன்னோடி, என்று ஷாம் ஷிகாபுத்தீன் வலியுல்லாவைக் குறிப்பிடலாம். 50 பாடல்களைக் கொண்ட “தொழுகையில் தூண்கள்” என்ற நூலை சிறுவர்களுக்காக இவர் எழுதியுள்ளார். சேகனாப் புலவர் 33 பாடல்களையுடைய “சொர்க்க நீதி” யைச் சிறுவர்களுக்கு அளித்துள்ளார். “எண்ணெய்ச் சிந்து” ஈந்த மரைக்காயர்ப் புலவர், “இஸ்லாமிய பால போதம்” வழங்கிய கொழும்பு ஆலிம் சாஹிப், “மாணவ மணிகளே” எழுதிய ஷேக்கோ, “மலரும் மனம்” தந்த எம்.ஸி. எம். ஜுனபர், ‘கத்திக் கப்பல்’ அளித்த மதிதாசன் ஆகியோர் சிறுவர் இலக்கியச் செம்மல்கள் ஆவர்.

“பாலர் கதைகள்”, “பாலர் அறிவுரைகள்”, “சிறுவர் குர்ஆன்” போன்ற பல நூற்களைக் குழந்தைகளுக்காக எழுதியுள்ள ஸையத் இபுராகீம் பணி பாராட்டத்தக்கது. தற்காலத்தே ஜே. எம். சாலி, அ. அப்துல் கரீம், ம. முகம்மது முகிய்யித்தீன், அ. அகமது பஷீர், முகம்மது தாஹா, காரை-இறையடியான், மு. சாயபு மரைக்காயர், சா. நசீமாபானு, அகமது மரைக்காயர் ஆகியோர் குழந்தை இலக்கியத்துக்குக் குறிப்பிடத்தக்க தொண்டு புரிந்து வருகின்றனர். முஸ்லிம் புலவர்களின் குழந்தை இலக்கியப் பணியை “இஸ்லாமியக் குழந்தை இலக்கியம்” என்ற நூலாக எழுதியுள்ள புலவர் அ. அகமது பஷீர் அவர்களின் பணி போற்றத்தக்கது.

இஸ்லாமிய இதழ்கள்

“முஸ்லிம் நேசன்” என்ற இதழே முதல் ‘இஸ்லாமியத் தமிழ் இதழாகும். 1892-இல் சித்தி லெவ்வை மரைக்காயர் இவ்விதழைத் தொடங்கி நடத்தினார். பின்னர் அவரே “ஞான தீபம்” இதழையும் நடத்தினார். தாலுத்ஷா

நடத்திய “தாருல் இஸ்லாம்”, மற்றும் “சத்திய இஸ்லாம்” “ஹிபாஜத்துல் இஸ்லாம்” “நூருல் இஸ்லாம்” “அல்ஹி தாயா”, “உதயம்”, “தொண்டன்”, “சுதந்திர நாடு”, “முஸ்லிம் கதிர்” முதலியன அக்கால இஸ்லாமிய இதழ்களால் குறிப்பிடத்தக்கவை எனலாம்.

தற்காலத்தே “முஸ்லிம் முரசு”, “மணி விளக்கு”, “பிறை”, “குர் ஆனின் குரல்”, “அல் இஸ்லாம்”, “சிராஜ்”, “மறுமலர்ச்சி”, “ஜமாத்துல் உலமா”, “முஸ்லிம் குரல்”, “நர்சி”, “இஸ்மி”, “மதி நா”, “சமரசம்”, முதலிய இதழ்கள் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. “சுதந்திரநாடு”, “முஸ்லிம்”, “அறமுரசு” முதலியன சிலகாலம் நாளேடுகளாக வெளிவந்த இஸ்லாமிய இதழ்களாகும். தற்போது முஸ்லிம்சமுதாயத்துக்காக ஒருநாளிதழ் இல்லாதது பெருங்குறையே எனலாம். தக்கவர்களால் இக்குறை விரைவில் நீங்குமென நம்புவோமாக!

இனி நாம் செய்ய வேண்டியவை

1. திருச்சி, சென்னை, காயல் பட்டினம், இலங்கை ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்ட “இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாடுகள்”, தற்கால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிந்துள்ளன. இத்தகு இலக்கிய மாநாடுகள் ஆண்டுதோறும் தவறாமல் நடத்தப்பட வேண்டும்.
2. முஸ்லிம்கள் வாழும் ஊர்களில் எல்லாம் “இஸ்லாமிய இலக்கிய மன்றங்கள்” அமைக்கப்பட்டு, இஸ்லாமியச் சொற்பொழிவுகளும், கருத்தரங்குகளும் கவியரங்குகளும் நடத்துதல் வேண்டும்.
3. ஒவ்வொரு பள்ளி வாசலிலும் “இஸ்லாமிய நூலகம்” அமைத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு முஸ்லிம் வீட்டிலும் ஒரு சிறு நூலகமாவது இருக்க முயலுதல் வேண்டும்.
4. திருமணம் போன்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கு அன்பளிப்புகள் வழங்குவோர், இஸ்லாமிய நூற்களை

- யே பரிசுப் பொருளாக வாங்கிக் கொடுத்தல் வேண்டும்.
5. முஸ்லிம் பொது நிறுவனங்கள் யாவும் இஸ்லாமிய நூற்களையும், முஸ்லிம் இதழ்களையும் வாங்குவதை ஒரு கடமையாகக் கருத வேண்டும்.
 6. 'நோபல் பரிசு' போன்று இஸ்லாமிய இலக்கியப் பரிசு வழங்க ஓர் அறக்கட்டளை அமைக்கப்பட்டு ஆண்டு தோறும் தலைசிறந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் பரிசு தரப்பட வேண்டும்.
 7. இஸ்லாமிய இதழ்கள் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களை நல்ல முறையில் அறிமுகப் படுத்துவதோடு, அவர்களது படைப்புகளுக்குத் தக்க ஊதியம், நிர்வாக ஊக்கம் ஊட்டுதல் வேண்டும்.
 8. பொருள் வசதி படைத்த முஸ்லிம் பெருந் பண்டைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்து, மலிவு விலையில் வெளியிட்டு எல்லார்க்கும் எளிதில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.
 9. அறிஞர் பெருமக்களும், பேராசிரியர்களும் பழைய நூற்களுக்குப் புதிய எளிய உரைகளை எழுதி வெளியிடுதல் வேண்டும்.
 10. தற்கால முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், சமுதாயக் கண்ணோட்டமுடைய சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைக்க முயலுதல் வேண்டும்.

ஹிஜ்ரி 15-ஆம் நூற்றாண்டிலும், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தில் 5 ஆம் நூற்றாண்டிலும் அடியெடுத்து வைத்துள்ள நாம் மேற்குறித்த யாவற்றையும் செய்து இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தை மேன்மேலும் வளர்க்க இந்நாளில் உறுதி கொள்வோமாக! வல்ல இறையோனின் நல்லருள் அதற்குத் துணை புரியுமாக!

